

Vol. 10, No. 11 September 14, 2013

The YATI MAGAZINE

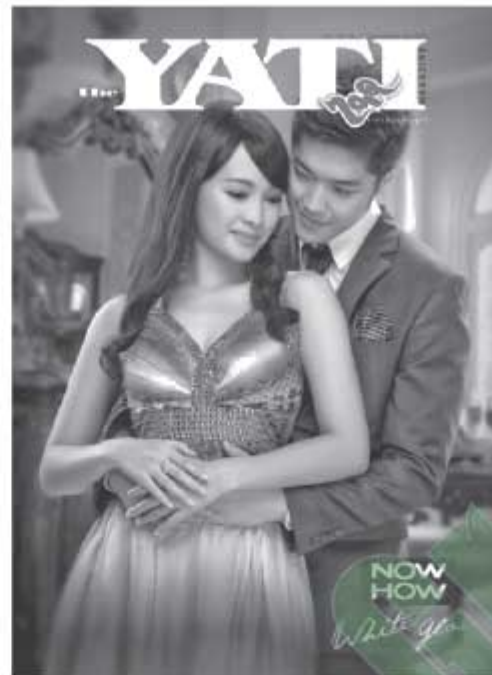

တစ်လတစ်ကြိမ်ထွက်ရှိသော

**NOW
HOW**

White glow

အယ်ဒီတာ

နွေးနွေးစစ်အောင်
(တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ-Living Fashion)

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ

မြင့်သူဇာထွန်း၊ ပြီစုပိပိ

ကဗျာအယ်ဒီတာ

လွမ်းရဲ

လက်ထောက်အယ်ဒီတာ

သီတာစိုး

သတင်းထောက်

မိုးသောက်ကြယ်

စီမံခန့်ခွဲတာ

ဒီဇိုင်းပန်းချာန်

ဒီဇိုင်းတာဝန်ခံ

ထွန်းထွန်းလင်း

ဒီဇိုင်းအဖွဲ့

လင်းထွန်း၊ နွယ်ဦးမွန်၊ မွန်ဦး

လက်ထောက်ဒီဇိုင်း

ဝင်းဝင်းလှိုင်

စာပေဗိမာန်

ခင်သက်လှိုင်

စာပြင်

ဥမ္မာအေး

ကြော်ငြာအဖွဲ့

Marketing

ဌေးလင်းအောင်

Executive

မေသဲဦး၊ နိုင်နိုင်လွင်

ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့

မိုးယုမာ (မန်နေဂျာ)

ခင်ငြိမ်းစုအေး (ဒု-မန်နေဂျာ)

မိုးမိုးကျော် (လ/ထမန်နေဂျာ)

နီလာစင်း (လ/ထ မန်နေဂျာ)

ဇော်မင်းအောင်

ဖြန့်ချိရေးအဖွဲ့

ဇော်လင်းဦး၊ အောင်အောင်

ရက်စာတ်ပုံပညာရှင်

အေးဇော်မိုး (စက်မှု)၊ ဝဏ္ဏဒ္ဒာနီ၊

ကိုနိုင် (ပေါ်ပြုလား)၊ ခင်ဝေထက်

မျက်နှာဖုံးရှင်

ထုတ်ဝေသူ

ဥပဒေအကြံပေး

ဖလင်

အတွင်းတာဝန်ခံ

စာအုပ်ချုပ်

တန်ဖိုး

အုပ်စု

ပုံနှိပ်

ဆန်းတိုးနိုင်၊ မိုးယုစံ

ဒေါ်နန်းကလျာဝင်း (ဝဌဥပဒေ)

ဦးတီနစ် (တရားရေးအုပ်စုနေ)

Eagle

ကမ္ဘာဦး

Perfect

၂၀၀၀

၂၀၀၀

ငွေကုကော် (မြဲ-ပင်ပင်)

အောင်သိန်းသန်း(မြဲ-၀၅၉၉၂)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ခန်း

အမှတ်-၁၅၀/၀၆၀၊ ၃၅ လမ်း (အလယ်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၂၄၉၁၆၅၊ ၀၁-၃၈၅၄၉၅၊ ၀၁-၃၇၂၈၃၄

စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်-၁၄၀

မန္တလေးခွဲ

အမှတ် 3(A)၊ လမ်း ၃၀၊ ၆၄ x ၆၅ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။

ဖုန်း-၀၁၀၅၀၀၀၃၈၀၊ mandalayoffice@popularmyanmar.com

ကြော်ငြာကိုယ်စားလှယ်

ထိုက်ကြော်ငြာလုပ်ငန်း (မန္တလေး)

အမှတ်- ၂၅၃၊ ၃၆ လမ်း၊ စင်္ကြာလမ်း၊ မန္တလေးမြို့။

၀၉-၂၀၀ ၅၅၇၂၊ ၀၉-၉၁၀ ၄၆၇၂၂

နိဒါန်း

- ❖ နိဒါန်း
- ❖ နိဒါန်း
- ❖ နိဒါန်း

ပြည်သူ့သဘောထား

- ❖ ပြည်သူ့သဘောထား
- ❖ ပြည်သူ့သဘောထား
- ❖ ပြည်သူ့သဘောထား
- ❖ ပြည်သူ့သဘောထား

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက်(၄)ချက်

- ❖ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်
- ❖ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်
- ❖ နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်

- ❖ စီးပွားရေးဦးတည်ချက်
- ❖ စီးပွားရေးဦးတည်ချက်
- ❖ စီးပွားရေးဦးတည်ချက်

ဝိဇ္ဇာရေးဦးတည်ချက်(၄)ချက်

- ❖ ဝိဇ္ဇာရေးဦးတည်ချက်
- ❖ ဝိဇ္ဇာရေးဦးတည်ချက်
- ❖ ဝိဇ္ဇာရေးဦးတည်ချက်

အယ်ဒီတာ နှုတ်ခွန်းဆက်

နှိုင်းချင့်ချိန်ဆ
ရသထွန်းလင်း
ပရိသတ်ရင်တွင်း
နှစ်သက်ခိုဝင်
ရတီစွမ်းအင်

ယခင်က နတ်တော်လသည် စာဆိုတော်လဖြစ်သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် စာပေဟောပြောပွဲများကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။ အထူးသဖြင့် 'ဘာသုံးဘာ'ဟုဆိုသော 'အောက်တိုဘာ၊ နိုဝင်ဘာ၊ ဒီဇင်ဘာ' လများတွင် စာဆိုတော်နေ့ အထိမ်းအမှတ် စာပေဟောပြောပွဲများ ကျင်းပတတ်ကြသည်။ ယခုကား ထိုသို့မဟုတ်တော့။ လွတ်လပ်ပွင့်လင်းလာသော ခေတ်ဖြစ်လာသည်နှင့်အညီ စာပေဟောပြောပွဲသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကျင်းပနေပေပြီ။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျင်းပပြုမိသည့် အရပ်ရပ်များကလည်း နိုးရာမယုတ် စာပေဟောပြောပွဲများ ကျင်းပကြသကဲ့သို့ တစ်ခါမှ စာပေဟောပြောပွဲများ မပြုလုပ်ဖူးသေးသော မြို့နယ်ရပ်ကွက် အသီးသီးကလည်း ယခင်နှစ်မှစ၍ တက်တက်ကြွကြွ ပြုလုပ်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရန်ကုန်မြို့လမ်းမတော်ရပ်ကွက်တွင် ညဘက်စာပေဟောပြောပွဲကျင်းပနေသည်ကို ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် အုပ်စုတစ်စုက မြင်သွားပြီး ဘာလုပ်တဲ့ ပွဲလဲဟုမေးဖူးသည်။ စာရေးဆရာတွေက စင်မြင့်ပေါ်မှာ စာပေရေးရာများ ဟောပြောနေကြပြီ၊ ခေတ်က ပရိသတ်က အားပေးနားထောင်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့သော သူတို့အတော် အံ့သြသွားကြသည်။ ထိုကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်အုပ်စုတွင် ထိုင်း၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ မလေးရှားစသော အရှေ့တိုင်းနိုင်ငံများမှ ပုဂ္ဂိုလ်များပါသကဲ့သို့ ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်၊ ဩစတြေးလျ၊ ကနေဒါစသော အနောက်နိုင်ငံမှ ပုဂ္ဂိုလ်များလည်းပါသည်။ သူတို့နိုင်ငံများတွင် သူတို့လူမျိုးများက ဤသို့ စာပေဟောပြောပွဲ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်လုပ်သည့် အစဉ်အလာမရှိကြောင်း ပြောကြသည်။ အချို့စာရေးဆရာများက ခန်းမကြီးတစ်ခုခုကား၊ ဝင်ကြေးကောက်ခံပြီး ဟောပြောစာမျိုးသာရှိကြောင်း ပြောကြ၏။ မြန်မာပြည်မှာကဲ့သို့ လမ်းဆုံလမ်းခွဲများတွင် စင်ထိုးပြီး လွတ်လပ်စွာ ဟောပြောကြသည်မျိုး မကြုံဖူးကြောင်း ပြောကြ၏။ ထိုထက်ပို၍ သူတို့လက်ဖျားခါ ချိုးကျူးသွားသည်မှာ သူတို့နိုင်ငံများတွင် 'စာဆိုတော်နေ့'ဟူသည့် သီးသန့်သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိဘဲ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ခုတည်းတွင်သာ စာပေပညာရှင်များကို ဂုဏ်ပြုသော 'စာဆိုတော်နေ့' ရှိခြင်းကို သိသွားကြ၍ ဖြစ်၏။

မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းက ကြိုးပမ်းပြီး စာဆိုတော်နေ့ အခမ်းအနားကျင်းပကာ အသက်(၈၀) ကျော် စာပေပညာရှင်ကြီးများကို ငွေကြေး၊ ဆေးဝါး၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများဖြင့် နှစ်စဉ်ကန်တော့ကြောင်းကိုပါ ထပ်ပြောလိုက်ရာ၊ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်အားလုံးက စာပေချစ်မြတ်နိုးသော မြန်မာလူမျိုးများကို အာမေဩတိသံမျိုးစုံထွက်ပြီး လက်ဖျားတစ်ခါခါ၊ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ချိုးကျူးစကားတွေ ပြောလို့မဆုံးဖြစ်နေကြ၏။

'စာတစ်လုံး ဘုရားတစ်ဆူ' ဆိုသော ဆိုးစွဲစကားနှင့်အညီ စာပေကို ဘုရားနှင့် ဟစ်ဂိုဏ်းတည်းထားကာ လေးစားသည့် အစဉ်အလာများကိုပါ သူတို့ကို ရှင်းပြပေးခဲ့၏။ မည်သည့်အကြောင်း

အရာရေးထားသော စာရွက်မျိုးမဆို ခြေဖြင့်မနင်းကြောင်း၊ ပစ်ခတ်ခတ်မထားဘဲ စာဟူသရွေ့ကို ဖို့သေကြောင်းများ ပြောသည့်အခါတွင်လည်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤကဲ့သို့သော လူမျိုးရှိနေခြင်းအပေါ် အံ့သြလေးစားကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ အမေရိကန်မှ ထုတ်ဝေသော 'မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း' စာစုများကို တစ်လနှင့်နိုင်ငံတွင် ခိုက်နှိပ်ပြီး မြန်မာပြည်သားသင်္ဘောဖြင့် တင်ပို့ရာ၊ ပန်းဆိုးဟန်း ဆိပ်ကမ်းမှနေ၍ စာအုပ်များကို ကမ်းလုံးညွတ်မျှ ပြည်သူလူထုကြီးက ကြိုဆိုခဲ့ပုံ၊ အချို့သက်ကြီးဝါကြီး အဘိုးဘိုး၊ အဘွားဘိုးများက လက်အုပ်ချီပြီး ရှိခိုးခဲ့ကြပုံကို ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးသည်ကိုလည်း နိုင်ငံခြားသားများကို ရှင်းပြခဲ့သည်။ ဒါမျိုးလည်း မည်သည့်နိုင်ငံ၊ မည်သည့် လူမျိုးတွင်မှ ရှိမည်မဟုတ်။

ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာရေးသားခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ စီတန်းလှည့်လည်ခွင့်များကိုပါ ရရှိနေပြီဖြစ်ရာ၊ စာရေးဆရာများအဖို့ အနှစ်နှစ်အလလ တောင့်တခဲ့ကြသည့် မဟာအခွင့်အရေးကြီးဖြင့် နဖူးတွေ၊ ဂူးတွေ၊ ကြုံနေရပြီ ဖြစ်သည်။ 'လွတ်လပ်ခွင့်'နှင့် တစ်ပါတည်း တွဲလျက်ရှိသည်ကား 'တာဝန်ယူမှု' ပင် ဖြစ်သည်။ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ လွတ်လပ်မှုမျိုးကို အစွန်းရောက်အသုံးမချပါ။ စာဖတ်သူများ၏ ကောင်းရာ ကောင်းကျိုးရှေ့ရှုသော စာပေလက်ရာများကို ဖော်ထုတ်ရေးသားခြင်းဖြင့် တကယ့်စာပေလွတ်လပ်ခွင့်အနှစ်သာရကို အသုံးချနိုင်ကြပါကြောင်း၊ စာပေလေးစား မြတ်နိုးသော မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတစ်ဦးအနေဖြင့် မျှော်လင့်တောင့်တမိပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

Contents

VOL.10, NO.114, SEPTEMBER, 2013

2... အယ်ဒီတာနုတ်စွန်းဆက်

ကဗျာ

7... နင်းခါးမိုး၊ မင်းထက်မောင်၊
ကိုစွေး၊ ခက်သီ၊ ကိုပေါက်၊
မိုးလင်းဒေါ်သော်

ကာတွန်း

13... မြေစာ၊ စိုးသော်တာ၊
ဝလုံး၊ ဟတ်ကျော

ရုတ်အထူးကဏ္ဍ

Cover Image

ဆန်းတိုးနိုင်၊ မိုးလှော်

22... Special Cover
Image

အွန်ထိုင်း

ပြီးစုပို့

29... Dress The Art

လောကကက်၊ မေသန်းထိုက်
မိုးသောက်ကြယ်

32... Glamorous Girl
Alice

နေရှီဂျီလင်း

37... Wedding Special

နင်းယုဦး၊ ချမ်းမီမီကို၊

အေးမြတ်သူ၊

ဝင်းသုလှိုင်၊

နွယ်မိလီထွန်း၊

ယုသန္တာတင်၊

ရွှေရည်သုန်သုန်၊

စပ်စွန်နိုင် + မြမဂ္ဂ၊

မေဂအေး၊ အလင်းရောင်၊

ရွှေသမီး၊ ဂိုဏ်းဖြူသူ၊

နန့်ချစ်နဒီဇော်၊ မင်းရာဇာ၊

သူဇာမောင်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

69... Wedding Hall
Guide

ဘဝတစ်ခုအပေါ်ကြရာ

မင်္ဂလာနေရာများစွာ

ပင်စိန်ကို

Contents

VOL. 10, NO. 114, SEPTEMBER, 2013

80... Flash Back
Fashion
Emerald Nyein
မြို့တော်ပုံ

87... Music Plus Yati
နီတကိုချစ်လို့
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ကောင်းအောင်နေတဲ့သူ
မာရုဒ
Zigzag

90... သူပြောတဲ့
သူ့အကြောင်း
ထွန်းအိန္ဒြာပိုင်
သီတာစိုး

94... သူတို့ပြောတဲ့ W
ဆုမြတ်မွန်မွန်၊ ရဲလေး၊
ချမ်းချမ်း
မြို့တော်ပုံ

101... Photo Guide Chart
တစ်သက်တာကြည့်နူးစရာ
ပုံရိပ်တွေကိုမှတ်တမ်းတင်ပေး
မယ့်ဓာတ်ပုံဆရာများ
မြို့တော်ပုံ

102... Make up Guide Chart
သတို့သမီးမိတ်ကပ်ခန်းတီးမှု
အတွက်ဝန်ဆောင်မှု
ရေခန်းများ
မြို့တော်ပုံ

104... Audience of
Celebrities' Choice
နေမင်း၊ လင်းလတ်ချို
သီတာစိုး

111... ကိုယ်ရောစိတ်ပါကျန်းမာ
စေမယ့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်
ယောက်ျားစဉ်များ (၂)
ဂျင်းနီ
မြင့်သူဇာထွန်း

VOL. 10, NO. 114, SEPTEMBER, 2013

(1999, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005)

...the ...

193... အပေါင်းလက္ခဏာ
ဆောင်ကြစေချင်
ကိုထွန်း (လမ်း-၈၀)

Contents

VOL.10, NO.114, SEPTEMBER, 2013

ဖုန်းသစ်လွင်ကဏ္ဍဥယျာဉ်
148...

ဆလိုင်းမြတ်နိုးသူ
(တောင်ဇလပ်မြေ)
ဆန်းဝယ်သွေး
(ပုတီးတုန်း)
ထူးမမ(ပေါင်)
ကိုစနေ(ဗန်းမော်)
ရာဇဝင်(ဒီပဲယင်း)
နေဦးသစ် (အထက်
မင်းလှ) သဲဆု၊
မင်းလွင်ဦး(ပြည်)

ရတီဗေဒင်

190... ဒေါက်တာမြတ်သစ်
(မန္တလေး)

Yati Digest

157... ပုန်းနေသော
ပုန်းကလေး
တစ်လုံးအကြောင်း
ကိုလင်းမာန်အောင်

120... ခေသသင်္ကေတ
မိုးနဲ
လှမြင့်ဆွေ

186... ရတီစာအုပ်စင်

ရတီဝေဖန်ရေး

188... ဒါရိုက်တာ
အာယု၏ 'ချဉ်ဖတ်'
မောင်အိမ်စံ

ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီ ချစ်သူသီ
116... အလွမ်းဖြင့်ဖွဲ့
တည်လေသော
သံလွင်သစ္စာ(သထုံ)

ရတီအခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်
178... နွဲ့နွဲ့လုံးသား
ပတ္တမြားဖြစ်စေ
မောင်လွင်မွန်(ကသာ)

ရတီဝတ္ထုတို
138... သံမြင်း
တစ်ကောင်၏
ခွာသံများ
မွန်လွင်

142... မေတ္တာထုံတဲ့
အေးရိပ်မြို့
မွန်မြတ်သိင်္ဂီ

172... အလွမ်းရင့်တက်တူး
မေယဝတီ
(ဒဂုံတက္ကသိုလ်)

197... အလိုချင်ဆုံးအရာ
သံတွင်ဦး

ပန်းချီသရုပ်ဖော်
မြတ်မင်းဟန်၊ အောင်ကျော်၊ ခေတ်ဘုန်းပိုး၊
လှိုင်မင်း၊ လင်းငြိမ်း၊ သီဟ(စခန်းသစ်)၊
ပန်းစုာန်

စစ်

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်တည့်တည့်ချီနပ်စ်ကြ
ဘဝတွေပေးခဲ့ပြီ
ဘာပြန်ရမှန်းမသိလိုက်ဘူး
သေရက်ရောက်ပေါ့မှာ
ငြိမ်းချမ်းမှုကိုရှာသတဲ့
ကွယ်မြောက်မှုကိုရှာသတဲ့
အမှန်တရားကိုရှာသတဲ့။

မချိုးရသေးတဲ့ပြောင်းစင်းကြီးတွေကိုထားပစ်ခဲ့ရ
မြေမလေးရဲ့လောစာအုပ်ထဲမှာ
အရှင်တွေကိုအနီရောင်မြယ်ထားရဲ့
မြင်ထဲမှာ
စစ်ပွဲရဲ့အရိုးသပ်။

အပြန်လမ်းက
တစ်ဖက်ကမ်းမှာကျန်ခဲ့ပြီ။

နင်းခေါ်မိုး

yati poem
S e p t e m b e r 2 0 1 3

အခက်ဆုံးဘာသာစကား

“ငြိမ်းချမ်းရေး” ကဲ့
အဲဒီစကားလုံးကို သွေးတွေနဲ့ရေးကြပြီး
ပုဆွေးဝမ်းနည်းခြင်းတွေနဲ့ အသံထွက်ကြရတယ်။

ရာစုနှစ်အဆက်ဆက်တိုင်
အမိပွယ်တို နားမလည်နိုင်သေးသမျှ
ကင်းနှစ်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ပြန်ချိုးနေကြဆဲ။

တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်ကြားဖို့အရေး
နှင်းဆီတွေ ဘယ်လောက်ပွင့်ပေးရဦးမှာလဲ
ဆပိုင်းတွေ နီရုံးချုပ်ကြပါလေတော့။

မင်းထက်မောင်
၁၇-၆-၂၀၁၂

yati poem
S e p t e m b e r 2 0 1 3

လူငယ်လမ်း(၄)

အတိတ်ဆိုတာ အရိပ်ပဲ
ပြန်ကြည့်ရင် မှန်ကြည့်သလိုမြင်နေရတာပဲ
ရှင်းပြီးသားကို ရှင်းအောင်မလုပ်နဲ့
လွယ်ပြီးသားကို ကော်အောင်လုပ်နဲ့
လူငယ်ကို လူလည်လားကျနဲ့
လူထုခေါင်းဆောင်အောင်ဆန်းစုကြည်က ပြောတယ်
ခွင့်လွှတ်လို့ရတာပဲ၊ မေ့လို့တော့မရဘူးတဲ့
ငါတို့ အိမ်အမှတ်ပေါ်မှာ ဘယ်တက်တူးမှ မထိုးဘူး
အခေါ်အဝေါ်ဆက်ဆက်ကြွေးကြော်သံများ
ပြည်တော်သာရမယ်တဲ့
လောကနီဇွန်ရောက်ရမယ်တဲ့
ကုန်စည်စီးမင်းမှုမဟုတ်ဘဲမျှော်မျှော်လာမယ်တဲ့
မနစ်ကထက် တိုင်းပြည်ဝင်ငွေတိုးတက်လာမယ်တဲ့
ငါတို့အဘိုး ငါတို့အဖေ ငါတို့ဘဝ
အခြေမကျသထက်ကျလာတယ်
ငါတို့ တိုင်းပြည်ဟာ လမ်းကြောင်းမှန်ပေါ်ရောက်လာပြီလို့
အခုသမ္မတကြီးကပြောနေပြန်ပြီ
ငါတို့ ခံနိုင်ခဲ့ဖူးတယ်
ငါတို့ လက်ထဲမှာ ဘာမှမရှိဘူး
ငါတို့ သတိရှိတယ်
ငါတို့တိုက်ခိုက်တဲ့ ခံတွေရှိတယ်
လူငယ်လမ်းက အသံလွှင့်နေတယ်
လမ်းကြောင်းလေးတွေ မကြမ်းစေရေး (တို့အရေး)၊
ပန်းကောင်းလေးတွေ မနွမ်းစေရေး (တို့အရေး)၊
စမ်းချောင်းလေးတွေ မခန်းစေရေး (တို့အရေး)၊
အလံတွေအသံတွေတလူလူနဲ့
ဘင်ရောသံတွေဆူညံနေပြီ
လူငယ်တွေလာတဲ့လမ်းမှာ။

ကိုရွေး

(၂၄-၄-၂၀၁၃ - ၀၃-၅-၂၀၁၃)

yati poem

S e p t e m b e r 2 0 1 3

ဘယ်မှာလဲ ပြည်သူ

yati poem
September 2013

ပြည်သူတို့

နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်မလုပ်ရပါဘဲ
ပျင်းရိလေးကွဲဖွယ် မိန့်ခွန်းတွေထဲမှာ
မစားရဝမ်းနိုး အင်တာဗျူးတွေထဲမှာ
ပြည်သူတွေ ပြည်သူမဟုတ်သေးဘဲ
သူ့ကိုယ်သူ ပြည်သူလို ယုံကြည်နေရတယ်။

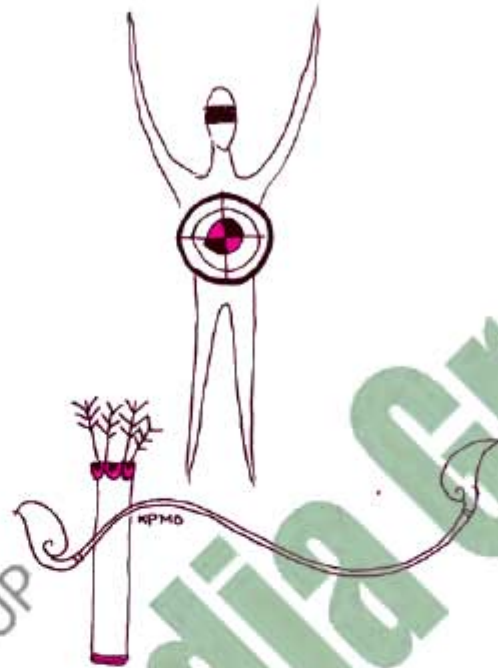
ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့လွှတ်ကျသွားတဲ့ ကွန်ပါဘူးထဲ
တစ်ခုချင်း ငိုမဲ့မဲ့ ပြန်ကောက်ထည့်နေရတဲ့ ပြည်သူတွေဟာ
ပြတ်ပျံ့သွားတဲ့ သိန်းငှက်ကို ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ပစ်ချရင်း
ခေါင်းပေါ်မဲပြန်ကျရတဲ့ နွားကျောင်းသားလေးလို ပြည်သူတွေဟာ
ကျွန်တော်တို့က ပြည်သူတွေလားခင်ဗျာ
ကိုယ့်နာမည်ကိုယ်မေးပြီး ငိုကြွေးချက်မနဲ့ ပြန်လိုက်မေးနေရတဲ့အဖြစ်
လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်မပေးနိုင်တဲ့ အပြစ်များ ရှိနေလို့လား။

ပြည်သူလိုခေါ်တဲ့ သူတွေ
လူမျိုးရေးကြောင့် စစ်တွေဖြစ်လို့နေရဲ့
ပြည်သူလို သမုတ်ထားတဲ့သူတွေ
ဘာသာရေးကြောင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သတ်လို့နေရဲ့
ပြည်သူလို ခေါင်းဆေးမက်လာပြုထားသူတွေ
နိုင်ငံရေးကြောင့် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သတ်လို့နေလေရဲ့။

ဘယ်မှာလဲ ပြည်သူ
ပြည်သူဖြစ်ကြောင်း သိရဖို့
သက်သေခံ ကတ်ပြားကို ဈေးကြီးပေးဝယ်ခဲ့ရ
ပြည်သူဖြစ်ကြောင်း ဝီသဖို့
အခွန်ခပြေတာတွေကို ယေ ပေးဆောင်နေရ။

ခင်ဗျားတို့ကို တစ်ခုတောင်းဆိုပါရစေ
ကျွန်တော်တို့ကို ပြည်သူလိုခေါ်မယ်ဆိုရင် ခေါ်ဆိုပေးပါ
ခင်ဗျားတို့ကို တစ်ခုတောင်းပန်ပါရစေ
ကျွန်တော်တို့ကို ပြည်သူလို သတ်မှတ်ရင် သတ်မှတ်နေရာချပေးပါ။

မိုသုငယ်ချင်းတစ်ယောက်
သူ့ကိုယ်သူ ပြည်သူမုန်းမသိတဲ့တိုင်းပြည်မှာ လေယာဉ်ပျံကြီးမောင်းလို့
ငိုဦးမလေးတစ်ယောက်
သူ့ကိုယ်သူ ပြည်သူလိုခေါ်တဲ့ တိုင်းပြည်မှာ
အဆောက်အဦးဖိုင်းတွေ ရေးဆွဲလို့၊
ဒီမှာတော့ ပြည်သူဆိုတဲ့ ခေတ်ပညာတတ် အရက်သမားတစ်ယောက်
စစ်တာကို တဒေါင်ဒေါင်တိတ်လို့ လက်တွေ့ဟာ တဆတ်ဆတ်တုန်လို့
ဒီမှာတော့ ပြည်သူဆိုတဲ့ ခေတ်ပညာတတ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ကာရာအိုကေမှာ ပေါ့မိုပေါ့တိုင်းလို့ အရက်ကိုငုံလို့
ငါတို့ခေါ်တဲ့ မညာတာစတမ်း ကြည့်ပစ်လိုက်စမ်း
တိုးလျှိုပေါက်မြင်ကွင်းတွေက ရင်နင့်ရောတွေချည်းပဲ
နိုင်ငံရေးကြောင့် အကျဉ်းကျသူတွေ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ရပြီ

နိုင်ငံရေးကြောင့် အရက်သမားဖြစ်နေတဲ့လူငယ်တွေ
ဘယ်တော့လွတ်မြောက်မလဲ
နိုင်ငံရေးကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာရောင်းစားနေရတဲ့ မိန်းကလေးတွေ
ဘယ်တော့လွတ်မြောက်မလဲ
ကချာဆရာတစ်ယောက် အသည်းကွဲနေရပြီ။

ဟိုတုန်းက ပြည်သူတွေ
လုပ်သားပြည်သူခတ်ရင်းစောင့်ခဲ့တယ်
ဒီဘက်ခေတ်ပြည်သူတွေ
ပြည်သူခေတ်ခတ်ရင်းစောင့်ခဲ့တယ်
စောင့်ရတာကြာတော့ ဘာတွေစောင့်နေမှန်း မသိတော့ဘူး
ထုံဆေးပေးထားတဲ့ အနာဗိမ်းလို့ ပြည်သူဟာ
ပျော်ပျော်ကြီး ခွဲစိတ်ကုသခံလို့
ကွမ်းမန်း ထုံးမန်းနဲ့ အုန်းပွဲငှက်ပျော့ပွဲလို ပြည်သူဟာ
ရိုခိုးပူဇော် ကော်ရော်ရင်းဝေးကွာလို့။

ဘယ်မှာလဲ ပြည်သူ
ဘယ်မှာလဲ ပြည်သူ
ဒီလိုထပ်တလဲလဲ ရေရွတ်ရင်း
နှစ်ထပ်သဘောနဲ့တုတ်မြို့ကလေးက ပြည်သူဟာ
အလွန်ချောကြောင်း
ဂုဏ်သရေရှိ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ပြောတာ ပြန်အမှတ်ရတော့တယ်။

ခက်သီ

နိုးဆော်

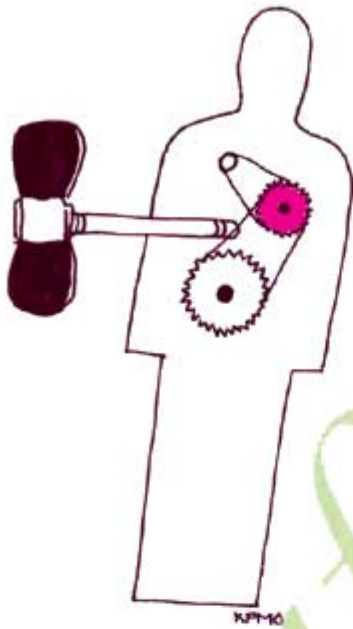
ရိုးသားစွာ ကွဲလွဲကြရင်း
ငါတို့လမ်းက မိုင်ထောင်ချီ၊
အစာမရှိတဲ့ စားကျက်မှာပျော်
ကမ်းမမြင်တဲ့ ပင်လယ်ကိုကူး
လမ်းမရှိတဲ့ တောင်တွေကိုဖြတ်
ဆန္ဒမပါဘဲ ခေါင်းတွေတွင်ညှိတ်ခဲ့ပြီး
မြန်ပြောခွင့်မရှိ
နားသာထောင်ထောင်ခွင့်ရှိတဲ့ ဟိမ်ထဲမှာ
ငါတို့အိမ်ဆောက်ခဲ့ဖူးတယ်။
အတိတ်ဆိုတာ ဖွေပစ်ပြီး သက်သက်မဟုတ်ဘူး
နင်မိမှန်ဖူးတယ်အော်။

ကိုပေါက်

yati poem

S e p t e m b e r 2 0 1 3

ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်

ထိလည်းဖွင့်သွားတာက
နဂါးနီသီချင်းနဲ့ အောင်စေပိုင်စေ
မို့နည်းနည်းတက်နေပြီ
ဖုန်းသုတ်ရမယ်
အလန်းလေး တစ်ပုဒ်လောက်
ပါဆယ်ဆွဲပြီး အိမ်ပြန်မယ်
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်
ကိုယ့်လက်ဖဝါးကိုယ် ပြန်စမ်းမိတော့
ထုထဲ ကြမ်းရှလို့
ငွေရေးကြေးရေးက လမိုက်ညာထဲ
ကပ္ပလီတစ်ယောက် ကျွဲငါးနေသလို
တစ်လောကလုံး မောင်လို့
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်
ခွက်ပျောက်နေတဲ့ သူတောင်းစားတောင်
ဘုရင့်ပွဲတော်တည်ပုံကို အိမ်မက်ခွင့်ရှိတာပဲ
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်

ကံစီမံရာဆိုတာ ပျောက်သွားတဲ့ ထိလက်မှတ်လို
ဘယ်ချိန်ခွင့်နဲ့ တရားသေချိန်မလဲ
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်
ရောင်းသူငယ်သူ အသံတူရမယ်
ဒါတွေ သိမ်းလိုက်ပြီဆို
ဒီနှစ်ရာတန်လေးက နွမ်းနေပါလား ပြန်လဲပေးပါဦး
အိမ်မှာဆို ဆင်ဖြူတွေပဲ မွေးထားတယ်
ရယ်သံတချို့တစ်ဝက်
ပလက်ဖောင်းပေါ် ကျကွဲသွားတယ်
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်
နိုင်ငံရေးလုပ်သူတွေ
အပျက်အပါးလုပ်နေကြသလို များများနေတာ
ဆိုက်ပွဲနဲ့ မတွေ့သေးလို့ရောင်းနေတာများလား
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်
စကားမစပ်
ကဗျာတွေက
ဗျာတ်တွေ တေးတွေ မတမ်းတေးဘဲ
ရွှေနေတာပဲဆို
လူည်းလို တဖီတဖီလား
တိုက်ချင်းပစ်ခံရုံတွေလိုလား
ကဗျာလိုလို ကဗျာက်လိုလို
လိပ်မုဆိုင်ရာ မှတ်တမ်းလိုလို
အပြည့်မရောက်
တစ်ဝက်ကျော် ပြန်ဖျက်ချ
ဒီကွေ့မှာ အန္တရာယ်ကြီးကြီးမားမားရှိတယ်
လက်ပံပင်ဆက်ရက်ကျသလို
ဖုန်းလှိုင်းတွေ ဖုန်းသံတွေ
ဟယ်လို... အမိန့်ရှိပါ... ကြားလား
မကြားရရင် ရေတိုင်းနောက်ဆုတ်
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်ပေးထားတယ်
ဒီကဗျာ... တချပ်ချပ်လား တရှုပ်ရှုပ်လား
ချပ် ချပ် ချပ် ချပ်
ရှုပ် ရှုပ် ရှုပ် ရှုပ်
ကိစ္စမရှိဘူး သံပတ်မြည်နေတယ်။ ။
မိုင်းဖက်သော်

CARTOON

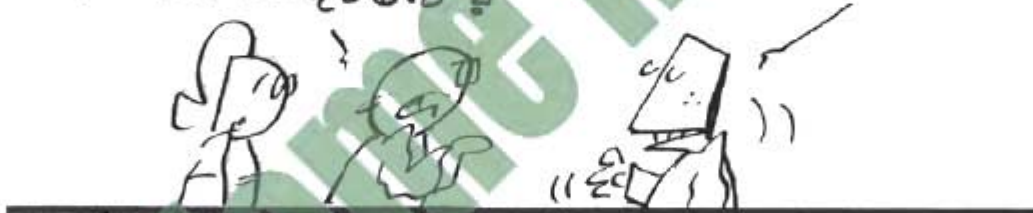
ဘေလုံး၊ သမား၊ လုပ်မယ်ဆိုခင်
ခွန်နေး 'လို့ ထင်ရှားအောင်လုပ်...

စာရေးဆရာလုပ်မယ်ဆိုခင်
'ဟယ်ရီပေါ့တာ' ရေးတဲ့ စာရေးဆရာမလို့
ကမ္ဘာလျော်အောင်... လုပ်...

အဆိုတော်လုပ်မယ်ဆိုခင်
'လုပ် စတင် ဘီတာ' လို့မျိုး
ကဲ... မင်းဘာလုပ်မလဲ ဆို
ဘာမှမလုပ်ဘဲ
ခါမ်းသာတဲ့ သူတွေလို...

2013

CARTOON

CARTOON

ခေတ်အဆက်အဆက်တည်တည်တံ့တံ့
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးကိုမျိုးပါရစေ
ဘာစ...လုပ်ခဲ့တာလဲ...ရောင်းခဲ့တာလဲ...

ဪ...ဟင်း...ဟင်း...
ဖယောင်းတိုင်၊ မီးသွေး၊ အသားတု
ဘီယာ၊ ကြက်ဥ၊ မီးစက်၊ ကန်စွန်း၊ ဂွက်
ပဲမြေ...

© လွှဲ
2012

CARTOON

မမေရတ

အချစ်ရေး
ကျန်းမာရေး
လူမှုရေး
အနုပညာ

Q&A

သို့ မင်္ဂလာပါ မမရတီ

ဦးဦးနေယ့်ရဲ့ အကြောင်းလေးတွေကို မေးထားတဲ့စာလည်း ထည့်ထားတာ ကြာပါပြီ။ ဧပြီလရတီမဂ္ဂဇင်းမှာ ပါလာမလားဆိုပြီး စောင့်မျှော်နေတာ။ ဧပြီလထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်းက သမီးတို့မြို့က စာအုပ်ဆိုင်တွေကို ရောက်မလာတော့ ပါမပါမသိလိုက်ရပါဘူး။ ဇူလိုင်လ ထုတ်မဂ္ဂဇင်းမှာ ဦးဦးနေယ့်နဲ့ သူ့ရဲ့ ခွေးကြီး ပိုင်ပိုင်တို့အကြောင်းကိုဖတ်ရတော့ ဝမ်းသာမှုဖြစ်သွားရပါတယ်။ ဦးဦးနေယ့် ကားသစ်တွေ ခိုက်နေလား၊ မျက်ခြယ်ဗီဒီယို ထုတ်လုပ်ရေးနဲ့ပဲ ရိုက်နေပါသေးသလား သိချင်ပါတယ်ရှင်။ ကိုကိုဇေရဲထက်ရဲ့ သရုပ်ဆောင်မှုတွေကိုကြည့်ရတာ ဝါရင့်သရုပ်ဆောင်တွေလို ဇာတ်ရုပ်ပီပြင်အောင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့တာတွေတွေရလို့ သမီးတို့က အားပေးလျက်ရှိပါတယ်။ ကိုကိုဇေရဲထက်ရဲ့ အကြောင်းလေးတွေကိုလည်း မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာပေါ်မှာ တွေ့ပါရစေဦးရှင်။ ဆက်လက်ကြိုးစားပြီး ကျော်ကြားတဲ့ အနုပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးမိပါတယ်ရှင်။ အနုပညာရှင် သရုပ်ဆောင်တွေက အားလုံးလိုလိုပဲ သူတို့ဆီကို အားပေးတဲ့စာတွေရေးပေးမယ့် ပရိသတ် တစ်ယောက်ချင်းစီကို ဘယ်တော့မှ ပြန်စာမရေးကြဘူးနော်။ ဦးဦးမင်းရာဇာ၊ ဦးဦးနေယ့်တို့ဆီကို စာရေးခဲ့ပေမယ့် စာပြန်မှုမရှိကြပါ။ သမီးလေးရဲ့စာမှာ အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်ပါရှင်။

သမီးလေး ရွှေယမင်းဦး၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး သမီးလေးရွှေယမင်းဦးနေတဲ့မြို့ကို ဧပြီလထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်း ရောက်မလာခဲ့ဘူးဆိုလို့ စိတ်မကောင်းပါဘူး သမီးရေ။ ရတီတာ နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှာရှိတဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ကို ရောက်အောင် ဖြန့်ချိနေပါတယ်။ သမီးအားပေးနေတဲ့ နေယပ်ဝင်တဲ့ တေးကဏ္ဍကိုကြိုက်တယ်ဆိုလို့ စီစဉ်ဖန်တီးသူများက ဝမ်းသာနေကြပါတယ်။ လတ်တလောမှာတော့ နေယပ်က ဒါရိုက်တာ အကယ်ဒမီဇော်မြင့်ဦး(ဇာတ်ညွှန်း) နဲ့ 'လွမ်းမိုးမှုကို ရင်ဆိုင်ခြင်း' အကျိုးပြုရုပ်သံဇာတ်လမ်းကို မေသက်ခိုင်၊ ဦးမိုးဒီတို့နဲ့ ရိုက်ကူးနေပါတယ်တဲ့။ သမီးချစ်တဲ့ အနုပညာရှင်တွေဆီက စာမပြန်ကြတာကတော့ မအားလပ်လို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ထပ်ကြိုးစားကြည့်ပါနော်။

မင်္ဂလာပါ ရတီပိုင်းတော်သားများ

မမရတီ . . တေးရေးကေအေတီ ဆုံးသွားပြီနော်။ ကောင်းရာသုခဘုံဘဝကို ရောက်ပါစေ။ မိသားစုနဲ့ ထပ်တူ ဝမ်းနည်းကြောင်းကို ပြောပေးပါနော်။ မမရတီ . . သေခြင်း တရားမရှိရင် ကောင်းသားနော်။ ဘဝမှာနေရဲရင် သူရဲကောင်းတဲ့။ သေရင် အာဇာနည်တဲ့။ ဒါဒါပြောတာမဟုတ်ဘူးနော် (ဆရာမောင်လှမျိုးပြောတာပါ)။ ဒါဒါတို့တွေက သေဖို့ကို ပြင်ဆင်တုန်းလေ။ မမရတီ . . ဒါဒါဆုံးရင် ရတီမှာ ဝမ်းနည်းကြောင်း ထည့်ပေးနော်။

ရတီရဲ့ အမာခံပရိသတ်၊ ဒါဒါ(ရွှေကျင်)

တေးရေးကေအေတီ ဆုံးပါးသွားတဲ့အတွက် အနုပညာရပ် ဝန်းနဲ့ ပရိသတ်တွေသာမက မမရတီတို့လည်း ဝမ်းနည်းရပါတယ် ဒါဒါရေ။ သေခြင်းတရားဆိုတာ သဘာဝနိယာမတစ်ခုပဲ။

လက်ခံနိုင်ဖို့ကြိုးစားကြရတာ လည်း ဓမ္မတာပါပဲ။ မမရတီနဲ့ ပိုင်းတော်သားတွေကတော့ ရတီစာဖတ် ပရိသတ်တိုင်းကို အမြဲတမ်းစိတ်ရောကိုယ်ပါကျန်းမာနေဖို့ မျှော်လင့်နေပါတယ်ကွယ်။

သို့ မမရတီ

သမီးက ရတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ပရိသတ်ပါ။ သမီးတောင်းဆိုချင်တာလေး တစ်ခုရှိလို့ပါ။ အဲဒါက ရတီမဂ္ဂဇင်းမှာ မော်ဒယ်ဇင်ပိုင်ထွန်းရဲ့ အင်တာဗျူးကို ဖတ်ချင်ပါတယ်။ မော်ဒယ်ဇင်ပိုင်ထွန်းရဲ့ မွေးနေ့လည်း သိချင်လို့ပါ။ Hello မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖတ်လိုက်ရပေမယ့် ရတီမှာလည်း ဖတ်ချင်လို့ပါမမရတီ။ သမီးက အားပေးနေတယ်ဆိုတာလည်း ပြောပေးပါနော်။ မမရတီ သမီးရဲ့စာကို ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောပေးပါနော် . . . ရတီမဂ္ဂဇင်း အပြတမ်း အောင်မြင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။ ရေဝတီ (YTS)

ဇွန်လထုတ်ရတီမဂ္ဂဇင်းမှာ မော်ဒယ်ဇင်ပိုင်ထွန်းကို ဖော်ပြထားပါ တယ်သမီးရေဝတီရေ။ ဇင်ပိုင်ထွန်းက ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်နေ့မှာ သူ့အသက် ၁၈ နှစ်ပြည့်မှာဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ အင်တာဗျူးကိုတော့ အလျဉ်း သင့်တဲ့အခါ ဖော်ပြပေးဖို့ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကို ပြောလိုက်ပါ့မယ်ကွယ်။

သို့ မမရတီ

G3 အဖွဲ့ထဲက ငါနေရာသီချင်းဆိုထားတဲ့ ရဲရင့်အောင်ရဲ့လိပ်စာ၊ အရပ်အမြင့်နဲ့ သွေးအမျိုးအစားကို အရမ်းသိချင်လို့ ပြောပြပေးပါနော်။ ပြီးတော့ သွေးအမျိုးအစားကို သိချင်ပါတယ်။ မမရတီ . . . သမီး လိုက်ပါနဲ့နော်။ သမီးက အရမ်းသိချင်လို့ပါ။ မမရတီ ကျေးဇူးတင်မှာပါ။

မွေးသက္ကရာဇ်၊
ဘန်နီဖြိုးရဲ့ အရပ်အမြင့်နဲ့
တောင်းဆိုတာများလို့ သမီးစာကို မမယ်
ကသာ သမီးကို စာပြန်ပေးရင် မမရတီကို အရမ်း
ခင်နေရိမြင့်

အနုပညာရှင်သွေးအမျိုးအစားတွေ စုဆောင်းနေတဲ့ ညီမလေး ခင်နေရိမြင့်အတွက် ပြောပေးလိုက်ပါပြီနော်။ G3 ထဲက ရဲရင့်အောင်ရဲ့ သွေးအမျိုးအစားက O ဖြစ်ပြီး အရပ်အမြင့်က ၅ ပေ ၇ လက်မပါ။ မွေး သက္ကရာဇ်ကတော့ ၁၈. ၈. ၁၉၉၃ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘန်နီဖြိုးရဲ့ သွေးအမျိုးအစားက B ဖြစ်ပြီး အရပ်အမြင့်က ၅ ပေ ၆ လက်မဖြစ်ပါ တယ်။ (အနုပညာရှင်တွေရဲ့ သွေးအမျိုးအစား၊ အရပ်အမောင်းတွေကိုမေးပြီး ဘာလုပ်မလို့ပါလိမ့်နော်)

သို့ မမရတီ

ရတီမဂ္ဂဇင်းမှာ ကဗျာဆရာတွေအတွက် အခွင့်အလမ်းရှိပေမယ့် ဝတ္ထုတိုသမားတွေအတွက် ဖိတ်ခေါ်တာ မတွေ့လို့ပါ။ ဝါသနာပါရင် ရေးလို့ရမလားမသိဘူး။ ကျွန်တော်က ဝတ္ထုရေးတဲ့ စာရေး ဆရာပေါက်စနလေးပါ။ ဟိုတိုးဒီဇွေနဲ့ ကိုယ့်ဝတ္ထုကလေး ဘယ်လိုရပါလို့တွေးပြီး ရွေးချင်တယ်။ (အကယ်၍သာ ကျွန်တော့်ဝတ္ထုကို နှစ်သက်မယ်ဆိုရင်) စာမူခမရလည်း ကျေနပ်ပါရဲ့ဗျာ။ ဪ . . . ဒါနဲ့ စကားမစပ် မမရတီက အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲဟင်။ အသက်မေးရင် စိတ်ဆိုးတတ်လား။

ဟိန်းပြည့်စုံ ကျားကွက်သစ်၊ ကျောက်မြောင်း။

စာရေးဆရာပေါက်စနလေးပြောသလို ရတီမှာ ဝတ္ထုတိုသမားတွေအတွက် ဖိတ်ခေါ်မထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရတီမဂ္ဂဇင်းမှာ လစဉ်ဖော်ပြနေတဲ့ ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီချစ်သူဆိုကဏ္ဍဟာ ဝတ္ထုတိုသမားတွေအတွက် ဖိတ်ခေါ်ထားတဲ့ကဏ္ဍ ပါပဲ။ နောက်ပြီး ရတီမဂ္ဂဇင်းကလောင်ကြီးငယ်မရွေးဖော်ပြနေတယ်ဆိုတာကို လစဉ်စောင့်ဖတ်ကြည့်ရင်သိနိုင် ပါတယ်။ မမ ရတီရဲ့အသက်ကတော့ တစ်နှစ်မှာ တစ်ခါပြောင်းနေတာမို့ မမှတ်မိတော့ပါဘူးကွယ်။

သို့ မမရတီ

ကျေးဇူးပြုပြီး တစ်ခုလောက် ကူညီပေးပါနော်။ အစ်ကိုအစ္စကိုနဲ့ အစ်ကိုမင်းသမီးရဲ့ လိပ်စာလေး သိချင်လို့ပါနော်။ ပြီးတော့ 2P က ရတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ကဏ္ဍပေါင်းစုံကို အကုန်လုံးကြိုက်တယ်။ အကြိုက်ဆုံး ကတော့ Audience of celebrities' choice အစီအစဉ်ကို အကြိုက်ဆုံးပဲ။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ မင်း သားနဲ့အဆိုတော် အလှည့်ကျရင် 2P စာတတ်ပို့လိုက်မယ်နော်။ အရွေးမခံရရင်တော့ ကံတရားပဲပေါ့နော်။ မမရတီတို့ ဝိုင်းတော်သားများ အားလုံး ကျန်းမာပျော်ရွှင်ကြပါစေ။ ပြီးတော့ ရတီမဂ္ဂဇင်းလည်း နှစ်ရာ ကျော်တိုင်အောင် အောင်မြင်မှုသရဖူကို ဆွတ်ခူးနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း . . . 2P (KPG)

Audience of celebrities' choice ကဏ္ဍဟာ ပရိသတ်နဲ့ အနုပညာရှင်တွေကြား ပေါင်းကူးပေးတဲ့ ကဏ္ဍလေးပါ။ ရွေးချယ်ခံရခြင်းကတော့ အနုပညာရှင်ရဲ့ရွေးချယ်မှုပေါ်မှာပဲ မူ တည်တာမို့ အခွင့်အရေး အများကြီးရှိပြီး စိတ်ဓာတ်ကျစရာ မလိုပါဘူး။ အစ္စကိုနဲ့လိပ်စာကတော့ တိုက် ၄၄၊ အခန်း 2A၊ ဓမ္မဝိဟာရလမ်း၊ ကျောက်မြောင်းဖြစ်ပါတယ်။ မင်းသမီးရဲ့လိပ်စာကိုတော့ အလျဉ်းသင့်တဲ့အခါ ထပ်မံဖော်ပြပေးပါမယ်။

COVER IMAGE

AWN SENG

MAKE-UP : MAY OO

DRESS : MOGOK PAUK PAUK

JEWELLERY : SEIN NAN TAW

PHOTO : WANNA KHWAR NEE

ARRANGED BY PHYOE SU PO PO

DRESS

THE ART (Lady Pouk)

MODEL- **Hett Ket, May Than Htike**

Makeup- **Min Min** (Butterfly-Yankin)

Location- **Judson** (University Estate)

Photo- **Michael Aung** (Art)

Arrange- **Moe Thauk Kyal**

A full-page photograph of a woman with dark hair styled in a vintage fashion, wearing a light pink qipao with a delicate floral pattern. She is standing on a paved path, looking over her shoulder with a slight smile. In the background, a large, golden pagoda is visible, partially obscured by a green hedge. The scene is set outdoors with a clear sky and some distant buildings.

GLAMOUROUS *girl*

model . alice / make up . nyo
photo . ko naing (popular)
arranged by . nay yi yi lin

GLAMOUROUS

girl

Asian Fame

GLAMOUROUS
girl

GLAMOUROUS
girl

GLAMOUROUS
girl

yati

WEDDING SPECIAL

Wedding Special

Model : Hnin Yahmone Oo/ **Make-up :** Thaw Wun Thu (May Oo Maung)/ **Dress :** Lait Lait (Lady Boutique Special)
Jewellery : Thaw Wun Thu/ **Florist :** Malaysia Than Myint/ **Photo :** Aye Zaw Moe (Setthmu)
Arranged by Phyo Su Po Po

Wedding Special

Model

Chan Me Me Ko

Make-up, Dess & Jewellery

Toe Toe (Best Makeup Artist Asia Award)

Florist

Lin Lin

Photo

Aye Zaw Moe (Setthmu)

Arranged by Phyoe Su Po Po

စန္ဒာတိဿဒေဝီ သီဂီရွှေချိုတ်

Hire : ၁၅၀၀၀၀ မှ ၁၀ သိန်းအထက်ထိ

Custom Made : ၄၅၀၀၀၀ သိန်းနှင့် အထက်

(၅ သိန်းအထက် ဝတ်စုံငှားပါက မိတ်ကပ်၊ ဆံပင်၊ လက်ဝတ်ရတနာများကို
ဝန်ဆောင်ပေးပါသည်။)

မော်ဒယ်	- ဆေးမြတ်သူ
ဆံပင်၊ မိတ်ကပ်	- ခင်စန်းဝင်း
လက်ဝတ်ရတနာ	- ခင်စန်းဝင်း
ဒီဇိုင်း	- မြည်စိုးအောင်
လက်ကိုင်ပန်း	- ခင်မောင်ဝင်း
ဓာတ်ပုံ	- ကိုနိုင် (ပေါ်ပြူလာ)
စီစဉ်သူ	- သီတာစိုး

Sale Price
700,000
(ကျပ်)

MODEL : WINT YAMON HLAING
HAIR & MAKE-UP : HTET (POP SOUL)
DESIGNER : THET HNIN AYE (DOZO FASHION)
ACCESSORIES & FLORAL : THI TAGU
PHOTO : KO LINN (STUDIO - K)
ARRANGED : THIDA SOE

Sale Price
1st copy

 MODEL : NWE DARLI TUN
HAIR & MAKE-UP : AWLAY (DECEMBER HNIN)
DESIGNER : EI KYAW ZIN (VIVID)
PHOTO : KO LINN (STUDIO - K)
ARRANGED : THIDA SOE

Sale Price
450,000
Loan Price
150,000

လင်းလင်း

MakeUp Artist

ထက်ထမ်း မိတ်ထက် နှင့် ဓမ္မာဝတ်စုံ
(ထင်တန်းလက်ခံထည်)

မော်ဒယ်(လ်) - နေတိုး၊ ခင်သိက္ခိဇ်

ဇာတ်ပုံ - ဝဏ္ဏဇ္ဇာနီ(၀၀ ၅.၆.၇၇)

ပန်း - မာမီကျော်(မလေးရှား)(၀၉.၇.၃၀.၂၀၁၅)

ဝတ်စုံ - ကိုထွတ်(မိုလ်ချီဇ်)

လင်းလင်း - အမှတ်(၁၉၉)၊ မထမထပ်၊ ၂၀၀၈ (အထက်ဘလောက်)၊ ရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၀၉.၅၁၆၃၁၆၇၊ ၀၉.၄၉၂၉၀၄၀၂၊ ၀၉.၇၃၁၃၂၆၆၆၊ ၀၉.၄၅၀၀၀၁၉၉၉

မော်ဇယ်	- ယုသန္တတင်
ဆံပင်၊ ဗိတ်ကပ်	- ညိုညိုမောင်(စမ်းဆရာဝန်)
ဗီဒီယို	- ပျိုးမင်းစိုး
ဇာတ်ပို့	- ကိုနိုင် (ပေါ်ဖြူတာ)
စီစဉ်သူ	- သီတာစိုး

Sale Price
600,000
Loan Price
300,000

MODEL : SHWE YI THONE THONE
HAIR & MAKE-UP : WINE (DECEMBER HNIN)
DESIGNER : JOKER
LOCATION : SCENCE LUXURY FURNITURE CENTER
PHOTO : AUNG ZAW (LOVE SPACE)
ARRANGED : THIDA SOE

MEDIA GROUP

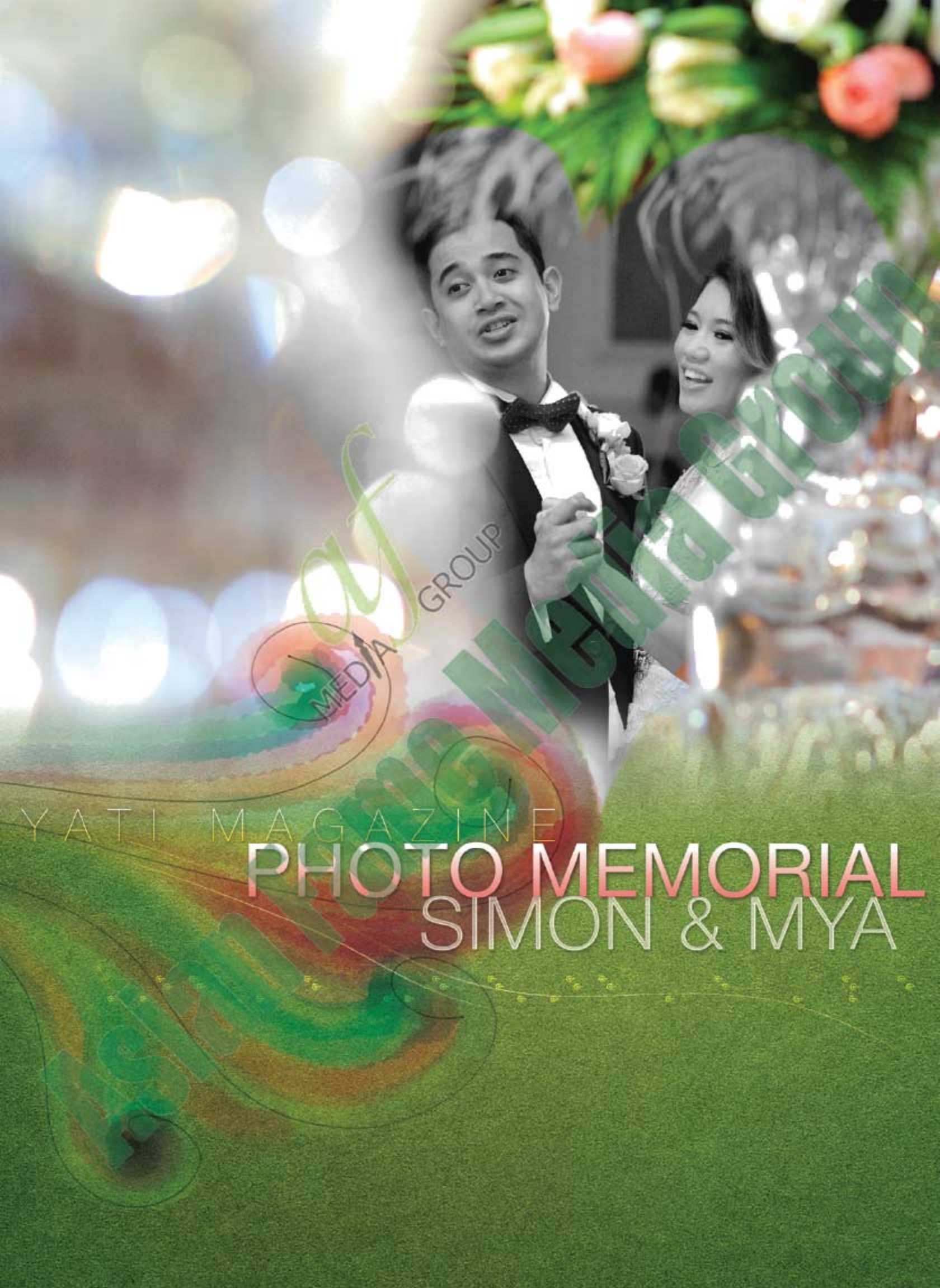
Fang Media Group

Sale Price
550,000
Loan Price
150,000

YATI MAGAZINE
PHOTO MEMORIAL
SIMON & MYA

GROUP

MEDIA

YATI MAGAZINE

PHOTO MEMORIAL

SIMON & MYA

Wedding Special

မော်ဒယ် - မေဂအရပ်
ဝတ်ပုံ - ကောင်းမြတ်
မိတ်ကပ် - မေဦး (09 5098413)
အိန်အတွက်အရောင် - မိတ်ကပ်ရောင်
ထက်ပုံ - ကိုနိုင် (ပေါ်ပြူလာ)
စိစဉ်သူ - မိုးသောက်ကြည်

1939-1945
AND ON WHICH THIS CEMETERY
IS THE GIFT OF THE BURMESE
FOR THE PERPETUAL RESTING
OF THE SAILORS SOLDIERS
WHO ARE HONOURED HERE

Wedding special

မော်ဒယ် - အလင်းစုရာဇ်၊ ဓမ္မသမီး

ဝတ်စုံ (မ) - ယဉ်သူစေ့ (fashion villa)

ဝတ်စုံ (ကျား) - သီတာသူ

လက်ဝတ်ရတနာနှင့်လက်ကိုင်ပန်း - Belly (wedding dress)

မိတ်ကပ် - ဖြူစင် (lin lin make up artist)

ဆတ်စုံ - ကိုနိုင် (ဝေဖြူလာ)

စီစဉ်သူ - ဦးသောက်ကြွယ်

Wedding Special

Wedding Special

MEDIA GROUP

MEDIA GROUP

Wedding Special

Wedding special

မော်ဒယ် - နန့်လွင်နီအော်
ဝတ်စုံ - မေတ္တေတင် (ရီမိုရ)
ပိတ်ကပ် - မင်းမင်း (Butterfly, yan kin)
လက်ဝတ်ရတနာ - ဝိနိုမင်းသင်း
အနုပညာရှင်အဖွဲ့ - ပိတ်ကပ်အောင်
အောင် - ညိုစိုင်း
ဘွား - ညိုစိုင်း
ဓာတ်ပုံ - ဘိုဘို
စီစဉ်သူ - ဖိုးအောင်ကြည်

Wedding Dress

Wedding Special

မောင်အယ် - မင်းနုရာဇာ၊ သူတစ်ယောက်
 ဘက်စုံ - ခေတ်သစ်သူ
 မိတ်ကပ် - ခေတ်သစ်သူ (မေဦးမောင်)
 လက်ကိုင်ယန်း - မလေးရှား (သန်းမြင့်)
 ဝတ်စုံရောင်း - ၉၀၀၀၀၀ (တိုင်မသိမ်း)
 ငှား - ၄၀၀၀၀၀ (တိုင်မသိမ်း)
 ဓာတ်ပုံ - ကိုနိုင် (မေမြင့်သာ)
 location - မြိုင်မြိုင် (ဟိုတယ်) သန့်လှိုင်
 ဖိစဉ်သူ - မိုးသောက်ကြယ်

MEDIA

မြိုင်မြိုင်

Myanmar

မျှတစွာစားသုံးရန်နှင့်
 Sharing Prosperity

မျှတစွာစားသုံးရန်နှင့်
 Sharing Prosperity

Wedding Special

ရိုးရာဓလေ့အရ ဝါကျွတ်ကာလရောက်လာရင် လက်ထပ်မင်္ဂလာကို တင့်တင့်တယ်တယ် ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြပါပြီ။ ရာသီနောက်ခံက စိမ်းမြမြ၊ ဝင့်ထည်ထည်နဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လေပြည်တင်သိုက်က ငွေဝဲတိုက်ခတ်နေပါတယ်။ မြက်ခင်းလွှာပေါ်ကို လအချိပ်တွေကျမလာမီ ဆည်းဆာနေရောင်ခြည်နဲ့ မင်္ဂလာမောင်နှံနဲ့ပျော်ရွှင်မှုတွေဟာ ပျံ့လွင့်နေပါတယ်။ ခန်းမတွေမှာတော့ လျှပ်စစ်မီးရောင်နဲ့ ဖိတ်ဖိတ်လက်ရွှင်ခင်း၊ ရောင်စုံအခြယ်အသံတွေရဲ့ ခမ်းနားမှုတွေ ချီနေပါတယ်။ တစ်ချိန်မှာ ဖွဲ့တည်မယ့် အိမ်အတွက် မင်္ဂလာမောင်နှံတွေမှာ ကျက်သရေရှိတဲ့ ဧည့်ခံပွဲတွေ လိုအပ်ပါတယ်။ အစားအသောက်၊ အပြင်အဆင်တွေနဲ့ One Stop Service ကို ခန်းမတွေကလည်း ဝန်ဆောင်ပေးကြပါတယ်။ အလှဆုံးမိတ်ကပ်၊ အဝတ်အစားအပြင်အဆင်တွေနဲ့ မင်္ဂလာရတနာနှစ်ပတ်လည်အထိမ်းအမှတ်တွေကလည်း ပံ့ပိုးလိုက်တော့ တစ်သက်မှာတစ်ခါ လက်ထပ်မင်္ဂလာအားလုံးဟာ ဧည့်ခံပွဲအမျိုးမျိုးနဲ့ မင်္ဂလာရိုသွားကြပါတော့တယ်။

ပင်စိမ်းကို

ဘဝတစ်ခုအသစ်ပျိုးကြရာ မင်္ဂလာဓလေ့များစွာ

Traders Hotel (01 - 242828)

မင်္ဂလာအချိန်	နံနက် ၁၀ နာရီမှ ၁၂ နာရီအထိ၊ ညနေ ၃ နာရီမှ ၅ နာရီအထိ
ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၆၀၀၀ ကျပ်နှင့်အထက် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့်အကြော်မုန့် ၄ မျိုး ၁၀၀၀၀ ကျပ်နှင့်အထက် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့်အကြော်မုန့် ၅ မျိုး ၁၂၀၀၀ ကျပ်နှင့်အထက် ဘူမေး (ဟင်းသီးမျိုး)
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း (မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်၊ တရုတ်လို) မင်္ဂလာပန်းနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ လျှောက်လမ်းကော်ဇောနီခင်း၊ ပန်းတိုင်ရှစ်တိုင်၊ သုံးဆင့်မင်္ဂလာကိတ်စင်တစ်ခု၊ စားပွဲတိုင်း အလှပန်းတစ်ခုစီ
ဝန်ဆောင်မှု	PA အသံစနစ်နှင့် နောက်ခံစာ၊ မိတ်ကပ်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း၊ Dulex Room မှာတစ်ညအိပ်နားခွင့်နှင့် နံနက်စာ၊ မင်္ဂလာကားအကြိုအပို့
မှတ်ချက်	ဧည့်သည်ဦးရေအလိုက် ဈေးနှုန်းအပြောင်းအလဲနှင့် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း လျော့စျေး

Sedona Hotel (01 - 666900)

မင်္ဂလာအချိန်	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအထိ၊ နေ့လယ် ၁၂ နာရီမှ ၂ နာရီအထိ၊ ညနေ ၄ နာရီမှ ၆ နာရီအထိ
ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၁၀၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့်အကြော်မုန့်၊ Sandwich ၁၃၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့်အကြော်မုန့်၊ Sandwich ၊ ဘူမေး
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း (မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်၊ တရုတ်လို)၊ မင်္ဂလာပန်းနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ လျှောက်လမ်းကော်ဇောနီခင်း၊ ပန်းတိုင်(လျှောက်လမ်း သံသဏ္ဌာန်အလိုက်)၊ မင်္ဂလာကိတ်တစ်လုံး၊ စားပွဲအလှပတစ်ခုစီ
ဝန်ဆောင်မှု	နောက်ခံစာ၊ မိတ်ကပ်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း၊ နံနက်စာအပါအဝင် ၁ ညအိပ် Toyota Crown (or) Mercedes မင်္ဂလာကားအကြိုအပို့
မှတ်ချက်	ဆီဗီးနားရဲ့ မင်္ဂလာအဖွဲ့ ဝင်ထားနိုင်ပြီး နှစ်ပတ်လည်မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ်ကို ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းလျော့စျေးနှင့် ကျင်းပနိုင်

Chatrium Hotel (01 - 544500)

မင်္ဂလာအချိန်	နှစ်သက်ရာအချိန် ၂ နာရီကျင်းပနိုင်
ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၁၀၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၃ မျိုးမှ ၅ မျိုးအထိ ၁၃၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ Hi-Tea Menu နှင့် ရေခဲမုန့် ၂၀၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် Grand Ballroom Package (မြန်မာ၊ တရုတ်၊ ဥရောပအစားအစာနှင့် ဘူမေး) ၂၁၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် Pool Garden Package (မြန်မာ၊ တရုတ်၊ ဥရောပအစားအစာနှင့် ဘူမေး)
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း၊ မင်္ဂလာပန်းနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ ခန်းမအတွင်း စားပွဲအလိုက် ပန်းတစ်ခုစီ၊ ဥယျာဉ်အတွင်း အလှသစ်ပင်၊ အလှပန်းတိုင်
ဝန်ဆောင်မှု	Dinner များကို လူနည်းရင် Ballroom ၊ လူများရင် Possible မှာ ကျင်းပပေး၊ ဧည့်သည် ၃၀၀ ပြည့်လျှင် နံနက်စာအပါအဝင် ၁ ညအိပ် တည်းခိုခွင့်၊ ရေခဲပန်းပွင့်လက်ဆောင်၊ မင်္ဂလာကား
မှတ်ချက်	နှစ်ပတ်လည်ကျင်းပချင်သူများအတွက် Lovebird Card စီစဉ်ထား၊ ၅ နှစ်အတွင်း မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည် (သို့) ကလေးကပ်ပွန်းတစ်မင်္ဂလာကို Lovebird Card ရယူပြီး လျော့စျေးနှုန်း ကျင်းပနိုင်

The one stop destination
for everything on your big day.
Feel this blissful moment ever lastingly.

PARKROYAL

YANGON

Your Perfect Wedding

ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော သင်၏ မင်္ဂလာပွဲအတွက် PARKROYAL Yangon ၏ Wedding Package များမှ သင့်စိတ်တိုင်းကျရွေးချယ်နိုင်ပါသည်။

PARKROYAL Yangon ၏ Wedding Package များ

- Sapphire Package * တစ်ဦးလျှင် ၁၃၀၀၀ ကျပ်
(မုန့် ၃ မျိုး၊ ရေခဲမုန့် (ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အရသာ)၊ လက်ဖက်ရည် နှင့် ကော်ဖီ)
- Ruby Package * တစ်ဦးလျှင် ၁၄၀၀၀ ကျပ်
(မုန့် ၄ မျိုး၊ ရေခဲမုန့် (ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အရသာ)၊ လက်ဖက်ရည် နှင့် ကော်ဖီ)
- Emerald Package * တစ်ဦးလျှင် ၁၅၀၀၀ ကျပ်
(မုန့် ၅ မျိုး၊ ရေခဲမုန့် (ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အရသာ)၊ လက်ဖက်ရည် နှင့် ကော်ဖီ)
- Diamond Package * တစ်ဦးလျှင် ၁၆၀၀၀ ကျပ်
(မုန့် ၆ မျိုး၊ ရေခဲမုန့် (ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အရသာ)၊ လက်ဖက်ရည် နှင့် ကော်ဖီ)
- Chinese Set Menu * တစ်ဦးလျှင် USD 30 and above

* Terms and conditions apply.

** အသေးစိတ်သိရှိလိုပါက ဖုန်း ၂၅၀၃၈၈ လိုင်းခွဲ ၈၁၀၂၊ ၈၁၀၃၊ ၈၁၈၉ နှင့် ၈၁၂၃ (သို့) email: banquet.prygn@parkroyalhotels.com သို့မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

parkroyalhotels.com

PARKROYAL Yangon
33 Alan Pya Phaya Road
Dagon Township, Yangon, 11191
Myanmar.

Tel : +95 1 250 388

Fax : +95 1 252 478

enquiry.prygn@parkroyalhotels.com

Hotels & Resorts | Kuala Lumpur • Melbourne • Parramatta • Penang • Saigon • Singapore • Sydney • Yangon
New additions: Bogor (2014) • Pecatu (2016)

Serviced Suites | Kuala Lumpur • Singapore

ORCA
discover
Our guest
loyalty programme

Inyalake Hotel (01 - 662866)

မင်္ဂလာအချိန် ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၁၀ နာရီမှ ၁၂ နာရီ၊ မွန်းလွဲ ၂ နာရီမှ ၄ နာရီ
	၈၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့်မုန့် ၄ မျိုး ၉၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၅ မျိုး ၁၀၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ဘူဖေးနှင့် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း၊ မင်္ဂလာပန်းနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ စင်မြင့်မုခ်ဦးပန်းတိုင် ၂ တိုင်နှင့် လျှောက်လမ်းပန်းတိုင်များ၊ သတို့သားနှင့် သတို့သမီးလွယ်မင်္ဂလာပန်းကုံး ၂ ကုံး၊ စားပွဲတင်အလှပန်းတစ်ခဲစီ
ဝန်ဆောင်မှု	မိတ်ကပ်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း၊ မင်္ဂလာကားအကြိုအပို့၊ နံနက်စာအပါအဝင် တစ်ညအိပ်တည်းခိုခွင့်
မှတ်ချက်	မင်္ဂလာပန်းကုံးမေတ္တာလက်ဆောင်ခိုးမြှင့်ပေးခြင်းကြောင့် မြန်မာ့ဓလေ့ လက်ထက်မင်္ဂလာကျင်းပဖို့အတွက် သင့်လျော်ပါသည်။ ပြင်ပဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပနိုင်ပါသည်။

Park Royal Hotel (01 - 250383)

မင်္ဂလာအချိန် ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၁ နာရီ၊ နေ့လယ် ၁၂ နာရီမှ ၂ နာရီခွဲ၊ ညနေ ၄ နာရီမှ ၆ နာရီ၊ ည ၇ နာရီမှ ၉ နာရီ
	၈၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၀၀၀၀ ကျပ်အထိ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်၊ ရေခဲကိတ်မုန့်နှင့် မုန့် ၁ မျိုးမှ ၅ မျိုး ၁၄၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် Special Wedding Package (အစုံလိုက်)၊ မြန်မာအစားအစာ (Setmenu) ၅ ခေါ်လှာဝန်းကျင် ဘူဖေး (နိုင်ငံတော်)၊ တရုတ်အစားအစာ (Setmenu)
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း၊ မင်္ဂလာပန်းနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံအပြင် စင်မြင့်ဘေးပန်းတိုင် ၂ တိုင်၊ လျှောက်လမ်းပန်းတိုင် ၆ တိုင်၊ မုခ်ဦးပန်းတိုင် ၂ တိုင်၊ ရေခဲပန်းပွဲ ၁ ခု၊ ကော်လော့ဆိမ်း
ဝန်ဆောင်မှု	မင်္ဂလာကားအကြိုအပို့၊ မိတ်ကပ်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း၊ နောက်ခံတေးဂီတ
မှတ်ချက်	Wedding Package အမျိုးအစားတိုင်း၌ ခန်းမကြေး၊ စာတန်းထိုးခနှင့် အပြင်အဆင်များအားလုံးနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများ အပြီးအစီးပါဝင်ပါသည်။ ဧည့်သည်ဦးရေ ၃၀၀ နှင့်အထက် မင်္ဂလာပွဲများအတွက် နံနက်စာနှင့် တစ်ညတာနားခိုခွင့် ပါဝင်ပါသည်။

The Strand Hotel (01 - 281532, 223333, 243377)

မင်္ဂလာအချိန် ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	ရှင်သက်ရာအချိန် ၂ နာရီကျင်းပနိုင်
	၈၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ Strand Ice Cream Special နှင့် မုန့် ၃ မျိုး၊ ကိတ် ၂ မျိုး ၉၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ Strand Ice Cream Special နှင့် မုန့် ၄ မျိုး၊ ကိတ် ၃ မျိုး ၁၀၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ဘူဖေး၊ Strand Hi-Tea
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း၊ မင်္ဂလာပန်းတိုးနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ လျှောက်လမ်းနှင့် စားပွဲတင်မင်္ဂလာပန်းများ၊ ဖျော်ဖြေရေး (ညှိနှိုင်း)
ဝန်ဆောင်မှု	မိတ်ကပ်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း၊ မင်္ဂလာကားအကြိုအပို့၊ မေတ္တာလက်ဆောင် မင်္ဂလာကိတ် ၁ လုံး
မှတ်ချက်	ဥရောပဒီဇိုင်းနှင့် ခန်းမကျယ်ခြင်းကြောင့် ခန်းမတစ်ဝက် ၃၀၀ ဦးနှင့် ခန်းမအပြည့် ၆၅၀ ဦးဆိုပြီး နှစ်မျိုးကျင်းပနိုင်ပါသည်။

Summit Parkview Hotel (01 - 211888, 227992, 227990)

မင်္ဂလာအချိန်	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီအထိ၊ မှန်းလွဲ ၂ နာရီမှ ၄ နာရီအထိ
ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၉၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၀၀၀၀ ကျပ်အထိ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၃ မျိုးမှ ၅ မျိုးအထိ ၂၂၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် နေ့လယ်စာ (ဟင်း ၄ မျိုး)၊ အူဖေး (နိုင်ငံတကာ) ၂၇၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် Chinese Food Set Menu နှင့် အချိုရည်
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း၊ အလှပေး (Sport Light) အလှပန်းအိုးနှင့် ပန်းတိုင်၊ လျှောက်လမ်း ပန်းတိုင်နှင့် စားပွဲအလှပန်း
ဝန်ဆောင်မှု	မင်္ဂလာကိတ် ၁ လုံး၊ မိတ်တင်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၂ ခန်း၊ နံနက်စာနှင့် တစ်ညအိပ်နားခွင့်၊ မင်္ဂလာကား အကြိုအပို့
မှတ်ချက်	Wedding Package တစ်မျိုးစီအလိုက် မှန်အရေအတွက်သာ ကွာခြားမှုရှိသည်။ ကာလ၊ ရာသီအလိုက် ငွေကြေးတန်ဖိုးကြောင့် မင်္ဂလာစရိတ် အနည်းငယ်ပြောင်းလဲတတ်သည်။

မြန်မာ့ဟိုတယ် (01 - 548310)

မင်္ဂလာအချိန်	နံနက် ၉ နာရီမှ ၂ နာရီအထိ
ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၇၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၄ မျိုး ၈၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၅ မျိုး ၉၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ ဟင်း ၁ မျိုးနှင့် ရေခဲမုန့်
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်း၊ စင်မြင့်အလှပန်းအိုးနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ
ဝန်ဆောင်မှု	မိတ်တင်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း၊ နောက်ခံကိတ်၊ မင်္ဂလာကားအကြိုအပို့
မှတ်ချက်	စာတန်းထိုးခ၊ အလှပန်းပြင်ဆင်ခများကို သီးသန့်တွက်ချက်ပေးဆောင်ရပါသည်။ ဧည့်သည်ဦးရေ ၁၅၀ ဦးနှင့် အထက်မင်္ဂလာပန်းအိုး ၁ အိုးနှင့် နံနက်စာအပါအဝင် ၁ ညနားနေခွင့် မေတ္တာလက်ဆောင်ရရှိမည်။ ပြင်ပ ညှိခံကျင်းပနိုင်ပါသည်။

Yuzana Garden Hotel (01 - 249561, 249562)

မင်္ဂလာအချိန်	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲ၊ နေ့လယ် ၁၂ နာရီမှ ၁ နာရီခွဲ၊ ညနေ ၃ နာရီမှ ၄ နာရီခွဲ၊ ည ၆ နာရီမှ ၇ နာရီခွဲ
ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၅၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၅ မျိုး ၆၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ ဟင်း ၃ မျိုးနှင့် အချိုရည်
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် ဧည့်ကြိုစာတန်းနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ မင်္ဂလာပန်းတိုင်များ
ဝန်ဆောင်မှု	အခမ်းအနားများ (ဘိသိတ်ဆရာ)၊ ဖျော်ဖြေရေး (တေးဂီတပိုင်း)၊ ဓာတ်ပုံနှင့် ဗီဒီယိုမှတ်တမ်း၊ မင်္ဂလာကား အကြို/အပို့ (မိတ်တင်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၂ ခန်း)
မှတ်ချက်	ခန်းမကျယ်ပြီး ဧည့်သည်အရေအတွက်အလိုက် ဝန်ဆောင်မှုအနည်းငယ် ကွဲပြားသည်

ကရုဏိကုဗျာဉ် (01 - 290546, 290547, 09 49257194)

မင်္ဂလာအချိန် ညှော်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၁ နာရီအထိ၊ နံနက် ၁၁ နာရီမှ ၁၂ နာရီ၊ ည ၆ နာရီမှ ၈ နာရီ/၉ နာရီအထိ
	၇၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၃ မျိုး
	၈၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ ကြက်သားဟင်း၊ အချိုရည်
	၈၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ ဆိတ်သားဟင်း၊ အချိုရည်
	၁၈၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ဘုဇွန် (နိုင်ငံတကာ) Thai Food Set Menu
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်း၊ အလယ်မင်္ဂလာပန်းအိုးနှင့် စင်မြင့်မင်္ဂလာပန်းအိုး/ပန်းတိုင်၊ ကော်ဇောနီခင်း၊ လျှပ်စစ်အလှမီး
ဝန်ဆောင်မှု	ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဂီတနှင့် အကတင်ဆက်ဖျော်ဖြေ
မှတ်ချက်	မင်္ဂလာကားဆက်သွယ်စီစဉ်ပေးနိုင်၊ ကန်တော်ကြီးဥယျာဉ်ဝင်းကြေးအပြီးအစီးပါဝင်

စိစစ်တင်ပြသည့်အခါ (ကိုယ်တိုင်စုံစမ်းအပ်နှံရသည်)

မင်္ဂလာအချိန် ညှော်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၁၁ နာရီမှ ၁၂ နာရီ၊ ညနေ ၃ နာရီမှ ၅ နာရီအထိ
	၂၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ခံပေါက်နှင့် ရေခဲမုန့်
	၁၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၃ မျိုး
အပြင်အဆင်	မင်္ဂလာစင်မြင့်နှင့် ပန်းအိုး၊ ပန်းတိုင်၊ မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ နောက်ခံမင်္ဂလာစာတန်း
ဝန်ဆောင်မှု	နေရာထိုင်ခင်းလိုလေသေးမရွံ့ စီစဉ်ပေး၊ ခံပေါက်ကို ဝန်ထမ်းများကိုယ်တိုင်ချွတ်လုပ်၍ လုံလုံလောက်လောက် လှူဝါန်းကျွေးမွေးပေးခြင်း
မှတ်ချက်	အလှူငွေ (သီးသန့်) ၅၀၀၀၀ ကျပ်၊ အပြင်အဆင်စရိတ် ၂၀၀၀၀ ကျပ် သီးခြားထည့်ဝင်လှူဝါန်းရသည်။ ခန်းမ ငှားခမူရင်းမဟုတ်၊ နည်းစနစ်စရိတ်နှင့် သီးသန့်အလှူငွေများသာ ကျန်ကျသည်။

ယဟသနွဲ့သုခကျောင်းတော် (01 - 544702)

မင်္ဂလာအချိန် ညှော်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၁ နာရီ၊ ညနေ ၃ နာရီမှ ၅ နာရီအထိ
	၁၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၁ မျိုး
	၁၇၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့် ၁ မျိုး
	၂၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ကြက်သားပလားတာ၊ အသားကင် ၁ မျိုး၊ အရံဟင်း ၂ မျိုး
	၂၂၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ခံပေါက်ထမင်းနှင့် အသားကင် ၁ မျိုး
	၂၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်းနှင့် အသားကင် ၂ မျိုး
အပြင်အဆင်	စာတန်း (ကျောင်းအဝင်၊ ခန်းမအဝင်၊ စင်မြင့်နောက်ခံ)၊ စင်မြင့်အလှပန်းအိုး ၁ အိုး၊ စင်မြင့်ပန်းတိုင် ၂ တိုင်၊ စားပွဲတင်ပန်းအိုး ၁ အိုး၊ ပန်းကုံး ၂ ကုံး၊ မင်္ဂလာပန်းကြ
ဝန်ဆောင်မှု	အခမ်းအနားမှူး (တိသိက်ဆရာ)၊ ခေတ်ပေါ်တေးဂီတအဖွဲ့နှင့် တေးသံရှင် ၆ ဦး၊ မြန်မာမှုတေးဂီတအဖွဲ့နှင့် တေးသံရှင် ၈ ဦး၊ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း (ဖီဒီ ၁ ချပ်စာ)၊ ဗီဒီယိုမှတ်တမ်း (ဖီဒီ ၂ ချပ်စာ)၊ မင်္ဂလာကားကြို/ပို့
မှတ်ချက်	ညှော်ခံစရိတ်နှင့်ဝန်ဆောင်စရိတ် သီးသန့်စီပေးဆောင်လှူဝါန်းရသည်။ အနည်း/အများနှင့်ရွေးချယ်မှုများကို ညှိနှိုင်းစီစဉ်နိုင်သည်။ ရိုးရိုးခန်းမနှင့် အထူးခန်းမ ၂ ခန်းရှိသည်။ နံနက်ပိုင်းအလှူရှင်များသည် ကျောင်းရှိ သီတင်းသုံးသံဃာတော်များအားလုံးကို နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ်ရသည်။ ညနေပိုင်းညှော်ခံပွဲများ၌ ထမင်း၊ ဟင်းများဖြင့် ညှော်ခံခြင်းများကို တားမြစ်ထားသည်။

နှင်းဆီကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာ (01 - 541797)

မင်္ဂလာအချိန်	နံနက် ၁၀ နာရီမှ ၁၂ နာရီအထိ၊ (တစ်ချိန်သာ ကျင်းပနိုင်သည်)
ဧည့်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၂၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ခံပေါက် (ကြက်သား) နှင့် သစ်သီးဖျော်ရည် ၂၇၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ကြက်သားထမင်းနှင့် ရေခဲမုန့် ၃၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်းနှင့် အသားဟင်း ၂ မျိုး
အပြင်အဆင်	မင်္ဂလာစင်မြင့်နှင့် နောက်ခံမင်္ဂလာစာတန်း၊ မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ မင်္ဂလာပန်းအိုး
ဝန်ဆောင်မှု	မင်္ဂလာတေးညှိနှိုင်းစီစဉ်ပေးသည်။ မင်္ဂလာဦးဆွမ်းကျွေးအဖြစ် ဧည့်ခံပေးသည်။ (မင်္ဂလာကားဆက်သွယ် စီစဉ်ပေးသည်)
မှတ်ချက်	ရာသက်ပန်ငွေပေးသောပင် ၂ သိန်း ၅ သောင်း လှူဒါန်းရသည်။ သီးသန့်အလှူဖြစ်ပြီး လစဉ်ရေစက်ချလှူဒါန်းရန် ဖိတ်ခေါ်သည်။

မင်းကွန်းတိပိဋကနိကာယကျောင်းတော် (01- 222277, 222278, 222279, 09 - 420040492)

မင်္ဂလာအချိန်	နံနက် ၁၀ နာရီမှ ၁၂ နာရီအထိ၊ ညနေ ၁ နာရီမှ ၅ နာရီ၊ ညနေ ၄ နာရီမှ ၆ နာရီအထိ
ဧည့်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၂၂၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ကြက်သားပလာတာ၊ ရွှေတောင်ခေါ်ကံဆွ၊ နန်းကြီးသုပ်၊ မုန့် ၃ မျိုးနှင့် ရေခဲမုန့်၊ ရေသန့် ၃၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ခံပေါင်ထမင်း၊ ကြက်ဆီထမင်းနှင့် ရေခဲမုန့်၊ ရေသန့် ၃၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထမင်းဖြူနှင့် ဟင်း ၂ မျိုး၊ ဗာလအောင်ကြော်၊ ကောက်ပွင့်သုပ်နှင့် ဟင်းချို ၁ မျိုးစုံ၊ ရေခဲမုန့်၊ ရေသန့်
အပြင်အဆင်	မင်္ဂလာအောင်ခံစာတန်း၊ ခန်းဆီးဧည့်ကြိုစာတန်း၊ စင်မြင့်မင်္ဂလာပန်းနှင့် မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ စင်မြင့်ပန်းတိုင် ၂ တိုင်၊ လျှောက်လမ်းပန်းတိုင် ၁၀ တိုင်၊ စားပွဲအလှပန်း ၁ ခုစီ
ဝန်ဆောင်မှု	မင်္ဂလာအကြိုဆံပင်၊ မိတ်တပ်နှင့် အမှတ်တရဓာတ်ပုံကအစ စိတ်တိုင်းကျသည်အထိ ညှိနှိုင်းပြီး အပြီးအစီးဆောင်ရွက်ပေးသည်။ လူ ၄၀၀ ဆံ့ ရွှေရတုခန်းမကြီးနှင့် ဧည့်သည် ၁၅၀ ဆံ့ ဓမ္မသာလခန်းမငယ်တို့ကို ရွေးချယ်ကျင်းပနိုင်သည်။
မှတ်ချက်	ခန်းမကြီးငှားရမ်းခ ၂၅၀၀၀၀ ကျပ်နှင့် ခန်းမငယ်ငှားရမ်းခ ၁၁၀၀၀၀ ကျပ် လှူဒါန်းကျင်းပနိုင်သည်။ တရားနာခြင်း၊ ရေစက်ချခြင်းတို့ကို နှစ်သက်ရာအချိန်ရွေးချယ်၍ လှူဒါန်းနိုင်သည်။ ကျောင်းမှ ပင်တိုင်မာတ်ပုံဆရာနှင့်သာ အမှတ်တရမှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံနှင့် ဗီဒီယိုရိုက်ကူးရမည်ဖြစ်သည်။

M - 3 Restaurant (01 - 526916, 247325)

မင်္ဂလာအချိန်	နှစ်သက်ရာအချိန် ၂ နာရီကျင်းပနိုင်သည်။
ဧည့်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	၂၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် မုန့် ၃ မျိုး၊ ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်နှင့် ရေခဲမုန့် Dimsum နှင့် ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်နှင့် ရေခဲမုန့်
အပြင်အဆင်	မင်္ဂလာစင်မြင့်နောက်ခံစာတန်း၊ ဧည့်ကြိုစာတန်း၊ မင်္ဂလာစင်မြင့်ပန်းနှင့် ထိုင်ခုံ
ဝန်ဆောင်မှု	နောက်ခံတေးဂီတ၊ ဧည့်ခံ (အစားအသောက်စရိတ်) သီးသန့်၊ ဓာတ်ပုံနှင့် ဗီဒီယိုစရိတ်သီးသန့်၊ မင်္ဂလာပန်းအလှဆင်စရိတ်သီးသန့်၊ ဓာတ်တန်းထိုးခသီးသန့်ဝန်ဆောင်ပြင်ဆင်ပေးသည်။
မှတ်ချက်	စရိတ်တစ်ခုချင်းစီ၌ အတိုး၊ အလျှော့ညှိနှိုင်းစီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

Central Hotel (01 241007)

မင်္ဂလာအချိန် ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲ၊ နေ့လယ် ၁၂ နာရီမှ ၁ နာရီခွဲ၊ ညနေ ၃ နာရီမှ ၄ နာရီခွဲ၊ ည ၆ နာရီမှ ၇ နာရီခွဲ ၄၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်နှင့် မုန့် ၄ မျိုး ၅၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ ခံပေါက်၊ ကြက်သားဟင်း၊ အချိုရည် ၅၂၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ ခံပေါက်၊ ဆိတ်သားဟင်း၊ အချိုရည်
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်းနှင့် စည်ကြိုစာတန်း၊ စင်မြင့်ပန်းတိုင်၊ မှိပ်ပန်းတိုင်နှင့် လျှောက်လမ်းပန်းတိုင်၊ စားပွဲတင်ပန်းတံး ၁ အီးစီ
ဝန်ဆောင်မှု	ဖျော်ဖြေရေး၊ အကျွေးအမွေးနှင့် မင်္ဂလာကားအကြံအပို့၊ နံနက်စာအပါအဝင် တစ်ညတာနားချိခွင့်
မှတ်ချက်	ဖျော်ဖြေရေးအတွက် ဆက်သွယ်စီစဉ်ပေး၊ အကျွေးအမွေးကို နှစ်သက်ရာရွေးချယ်စီစဉ်ပေး၊ မင်္ဂလာကားအကြံအပို့ ဆက်သွယ်စီစဉ်ပေးပါသည်။

My Garden (ပြည်သူ့ဈာန) (01 - 372822)

မင်္ဂလာအချိန် ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နှစ်သက်ရာအချိန် ၃ နာရီကျင်းပနိုင်သည်။ ၁၂၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် နိုင်ငံတကာဘူမေး၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့် ၂၉၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ကြက်ပေါင်းခေါက်ဆွဲ၊ နန်းကြီးမုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ (၆ ယောက်တစ်ဝိုင်းနှုန်း) ၄၆၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် Chinese Food Set Menu နှင့် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ
အပြင်အဆင်	နောက်ခံမင်္ဂလာစာတန်း၊ မင်္ဂလာပန်း၊ လျှောက်လမ်း၊ ပန်းတိုင်နှင့် စားပွဲတင်မင်္ဂလာပန်း
ဝန်ဆောင်မှု	ဆိုင်၏မူလအပြင်အဆင် (Japan Style) နှင့် နည်းခံနိုင်သလို မင်္ဂလာအပြင်အဆင်များ ထပ်မံပြင်ဆင်လိုပါက ဆက်သွယ်ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက်ပေးသည်။
မှတ်ချက်	ဆိုင်၏မူလအပြင်အဆင်နှင့် နည်းခံလျှင်နည်းခံ (အစားအသောက်) စရိတ်တစ်မျိုးသာ ကုန်ကျနိုင်သည်။ မင်္ဂလာ အပြင်အဆင်များ ထပ်မံပြင်ဆင်ပါက ပန်းတိုင် ၁ တိုင်လျှင် ၂ သောင်းကျပ်ဝန်းကျင်နှင့် စားပွဲတင်ပန်း ၁ ခု ၂ သောင်းဝန်းကျင်စီ ကုန်ကျမည်ဖြစ်သည်။

Western Park Royal (01 - 554266, 553931)

မင်္ဂလာအချိန် ညှိခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၁ နာရီ၊ မွန်းလွဲ ၁ နာရီမှ ၃ နာရီအထိ ၆၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်းနှင့် ပုစွန်တုပ်ဆီပြန်၊ ရေသန့်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ ၅၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်းနှင့် ဆိတ်သားဟင်း၊ ရေသန့်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ ၅၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်းနှင့် ကြက်သားဟင်း၊ ရေသန့်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ ၄၂၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် မုန့် ၅ မျိုး၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ ရေခဲမုန့်
အပြင်အဆင်	စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်း၊ စင်မြင့်မင်္ဂလာပန်း၊ မင်္ဂလာထိုင်ခုံ၊ စားပွဲတင်မင်္ဂလာပန်း
ဝန်ဆောင်မှု	နောက်ခံသီချင်းနှင့် နည်းသည် ၃၀၀ ဦးနှင့် အထက်စာတန်းထိုး၊ ပန်းထိုးအခမဲ့လက်ဆောင်
မှတ်ချက်	နည်းသည် ၃၀၀ ဦးမပြည့်လျှင် စာတန်းထိုးခ၊ ပန်းထိုးခသီးသန့်စီ ထပ်မံကုန်ကျမည်ဖြစ်သည်။ နည်းသည် ၂၀၀ ဦးနှင့်အထက်ပြည့်မီလျှင် ဘူမေးနှင့်ညနေပိုင်းနည်းခံကျွေးမွေးနိုင်ပြီး ၁ သောင်းကျပ်နှင့် ၁၁၅၀၀ ကျပ်အတွင်း ကုန်ကျနိုင်သည်။ နည်းသည် ၂၅၀ ဦးနှင့် အောက်အတွက် မြေညီထပ်ခန်းမငယ်၊ နည်းသည် ၃၀၀ ဦးဝန်းကျင် အတွက် အပေါ်ထပ်ခန်းမကြီး၌ ကျင်းပနိုင်သည်။

Dolphin Restaurant (01 - 542893, 546924)

မင်္ဂလာအချိန် ဧည့်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နှစ်သက်ရာအချိန် ၂ နာရီ ရွေးချယ်ကျင်းပနိုင်သည်။ ၄၅၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ ငံပေါက်ထမင်း၊ အချိုရည်၊ ရေသန့် ၇၉၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် Dimsum (၄) မျိုး၊ ထမင်းကြော်၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ ၃၆၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် မုန့် ၄ မျိုး၊ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ
အပြင်အဆင်	မင်္ဂလာစာတန်း ၃ နေရာ၊ (ခြံနံရံ၊ ခန်းမအဝင်နှင့် စင်မြင့်နောက်ခံ)၊ စင်မြင့်ပတ်လမ်းပန်းနှင့်ထိုင်ခုံ၊ လျှောက်လမ်းပန်းတိုင်၊ စားပွဲတင်အလှပန်း
ဝန်ဆောင်မှု	နောက်ခံသီချင်းအခမဲ့၊ လျှောက်လမ်းနှင့်စင်မြင့်ပတ်လမ်းပန်းသီးသန့်တန်ဖိုး၊ မိတ်ကပ်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း အခမဲ့
မှတ်ချက်	စင်မြင့်ပန်း ၁ လုံး ၂ သောင်းကျပ်၊ လျှောက်လမ်းပန်းတိုင် ၁ တိုင် ၁ သောင်း ၅ ထောင်ကျပ်သင့်ငွေရှိသည်။ ဧည့်သည်ဦးရေ ၁၀၀၀ ကျော်ဆိုသည့် ကားအစီး ၂၀၀ ကျော်ဆိုသည်။

International Business Center (IBC) (01 - 524811)

မင်္ဂလာအချိန် ဧည့်ခံ (၁ ဦးနှုန်း)	နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၁ နာရီ၊ မွန်းလွဲ ၁ နာရီမှ ၃ နာရီ၊ ညနေ ၅ နာရီမှ ၇ နာရီအထိ ၇၆၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် ထောပတ်ထမင်း၊ အသားဟင်းနှစ်မျိုး (ကြက်/ဆိတ်)၊ ဗာလချောင်ကြော်၊ အချိုပွဲ (ကော်ဖီ/လက်ဖက်ရည်၊ ရေခဲမုန့်နှင့် လက်ဖက်ပွဲ) ၆၀၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင် မုန့် ၄ မျိုး၊ ကော်ဖီ/လက်ဖက်ရည်၊ ရေခဲမုန့်၊ လက်ဖက်ပွဲ
အပြင်အဆင်	နောက်ခံမင်္ဂလာစာတန်း၊ စင်မြင့်မင်္ဂလာပန်းနှင့် ထိုင်ခုံ၊ မင်္ဂလာပန်းတိုင်၊ စားပွဲတင်ပန်း
ဝန်ဆောင်မှု	မင်္ဂလာအခါတော်ပေး ၁ ဦး၊ အဆိုတော် ၇ ဦးနှင့် တီးဝိုင်း၊ မိတ်ကပ်နှင့် အဝတ်လဲခန်း ၁ ခန်း၊ သတို့သားနှင့် သတို့သမီးအတွက် မင်္ဂလာစံပယ်ပန်းကုံး ၁ ကုံးစီ၊ အမှတ်တရလက်ဆောင်အတွက် ဓာတ်ပုံ ၁၀၀ နှင့် DVD တစ်ချပ်
မှတ်ချက်	ဧည့်ခံ (၁ ဦးနှုန်း) ၆၀၀၀ ကျပ်နှင့် ၇၆၀၀ ကျပ်ထဲ၌ အပြင်အဆင်နှင့် ဝန်ဆောင်မှုစရိတ်များအားလုံး အပြီးအစီး ပါဝင်ပြီးဖြစ်ပါသည်။

တစ်နှစ်မှာတစ်ခါ၊ တစ်ရာသီမှာ တစ်ကြိမ် မင်္ဂလာခန်းမများ၏ အပြင်အဆင်နှင့် ဝန်ဆောင်မှုပုံစံများ ပြောင်းလဲတတ်သည်။ ဝါတွင်းကာလအတွက် သတ်မှတ်နှုန်းထားအချို့ ဝါလကင်းလွတ်သီတင်းကျွတ်၌ ထပ်မံပြောင်းလဲပါသည်။

ပင်စိမ်းကို

FLASH BACK **FASHION**

MODEL : EMERALD NYEIN
MAKE-UP : HTET (POP SOUL)
DRESS : TRI STAR STUDIO
PHOTO : AUNG PHYO THWIN (TRI STAR)
ARRANGED BY : PHYOE SU PO PO

ASIAN FAME
MEDIA GROUP

မြန်မာပြည်မှာတော့ ရန်ကုန်က ဂီတမြို့တော်။
 ဂီတကို ရူးသွပ်သူမှန်သမျှ မြို့တော် ရန်ကုန်ဆီ
 ချဉ်းကပ်တိုးဝင်ကာ ဂီတအလုပ်တွေ စောက်ချ
 လုပ်ကိုင်ရသည်။ မြန်မာပြည်ရဲ့နယ်မြို့လေးတစ်မြို့
 မကွေးတိုင်းက အထက်မင်းလှဆိုတဲ့ မြို့လေးက
 လူငယ်တစ်ယောက်၊ ဂီတကို ရူးသွပ်မိတဲ့အခါ
 ဇာတိနယ်မြို့ကလေးကို ကြွေကွဲစွာ ချန်ရစ်ခဲ့ပြီး
 မွှော်လင့်ခြင်းတွေ သယ်ဆောင်ကာ မြို့တော်ရန်ကုန်
 ရင်ငွေ့ဆီ ကွန်းခဲ့ရသည်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှာ သူ ရန်ကုန်
 ကို စရောက်သည်။ ရန်ကုန်က အေးစက်စက်။

ဂီတကိုချစ်လို့

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကောင်းအောင်နေတဲ့သူ

မာရရ
 Zigzag

ရန်ကုန်ကို အကျွမ်းတဝင်ရှိဖို့ သူ့လေ့ကျင့်သင်ယူရသလို တစ်ဖက်ကလည်း ဂီတ အနုပညာအလုပ်တွေကို မြေစမ်းခရမ်းပျိုးရာက ထဲထဲဝင်ဝင်ရှိဖို့ အပတ်တကုပ်အားထုတ်ခဲ့ရ သည်။ နှလုံးသားတွေဆွပွက်၊ ဦးနှောက်တွေ ရှုပ်ထွေးပွယောင်း၊ ရှူဖိနပ်တွေ ပွန်းပဲ့တိုက်စားနဲ့ ဂီတလမ်းက ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသည်။ ဒါပေမဲ့ သူအားမလျော့၊ အဆုံးသတ်မှာတော့ သူ့ကို အောင်မြင်မှုက ဖက်ယမ်းနမ်းရှုပ်လာရတော့သည်။ Stage Show တွေမှာ သူ့ဖျော်ဖြေလေ တိုင်း ဂီတချစ်သူလူငယ်တွေက သူ့အမည်နာမကို လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် အော်ဟစ်တောင်းဆိုကြသည်။ သူ့ဂီတ၊ သူ့သီချင်း lyrics တွေကို သူ့အသံနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှကျတဲ့အထိ စိတ်ရောက်ယိပါ လိုက် ဆိုကြသည်။ လောလောဆယ် လူငယ်တွေပါးစပ်ဖျားမှာ ရေပန်းစားနေသည့် Hit Song နှစ်ပုဒ် ရှိသည်။ 'ဆယ့်နှစ်လက်မ တစ်ပေ'နဲ့ 'အိပ်ရေးပျက်ည'။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်ကစတင် ထွက်ရှိခဲ့သည့် Solo Album ကစကာ ရေတွက်လွှင် ဂီတနယ်ပယ်မှာ Solo Album စုစုပေါင်း ၁၆ ခု ထွက်ရှိ ခဲ့ပြီးပြီ။ ဂီတအနုပညာအင်အားတွေက သူ့သွေးကြောမှာအပြည့်၊ အောင်မြင်ခဲ့ပြီးသည့် ဂီတ လူတစ်ယောက်အတွက် သူ့သီချင်းတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အထွေအထူး ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်ရန် မလိုတော့ ပြီ။ သူ့သွေးကြောထဲမှာ ရှင်သန်ရုန်းကြွနေသည့် ဂီတအနုပညာဆီကိုသာတိုးဝင်မိတော့သည်။

အနုပညာဆိုသည်အရာက လူသားတွေရဲ့ စိတ်နှလုံးကို ဘယ်လောက်ထိ ဆွဲဆောင်မိစား နိုင်ပါလိမ့်... အရင်ဆုံး သိချင်သည်။

ကျွန်တော့်အတွက်ပြောရရင် ဂီတပေါ့။ ဂီတအနုပညာက မျက်စိနဲ့မြင်နိုင်တဲ့အရာတွေကို ဖန်တီးရတာ၊ မရှိတဲ့အရာတွေကိုရှိအောင် ဖန်တီးရတာဆိုတော့ အင်တေန်နက်နဲ့ပြီး ခက်ခဲ တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကို မှော်လို့လည်း ပြောလို့ရတယ်။ အတတ်ပညာရှိဖို့လိုသလို ဖမ်းစားသူ အတွက်မှော် ဒါတွေပြည့်စုံမှာသာ ပြည့်ဝတဲ့ အနုပညာတစ်ခုဖြစ်မှာ။ ဂီတမှာ ဘာသာစကား မရှိဘူးဆိုတဲ့စကားအဆင်းပဲ အင်္ဂလိပ်သီချင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားဘာသာစကားနဲ့ သီချင်းပဲဖြစ်ဖြစ် အရပ်ထယ်နားမလည်လည်းပဲ ခံစားလိုချင် ကြိုက်လို့တော့ပဲ။ ဒီလို ဘာသာစကား မလိုတဲ့အတွက် လူတစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဆက်ဆံတဲ့နေရာမှာ အလွန်အမင်း ထွင်းဖောက်ပြီး ထိရောက်မှုရှိတဲ့ အနုပညာတစ်ခုဖြစ်တယ်။

ဘယ်လောက်ထိ စွမ်းဆောင်မှု ရှိလဲဆိုတာ ခံစားမှုအား ကောင်းရင် ကောင်းသလိုပါပဲ နားထောင်သူအပေါ် မူတည်တယ်။

ခံစားမှုအားကောင်းရင် ကောင်း သလို ဖမ်းစားနိုင်စွမ်းရှိသည့် ဂီတ။ ဒါက စိတ်ပိုင်းခံစားချက်ဖြစ်သ လို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် သဘောကိုဆောင်သည်။ ဘယ်အတိုင်းအတာထိ နူးညံ့စွာ ဖမ်းစားဦးမလဲ၊ သူ့ခံစားချက်က မျှတ သည်။

အနုပညာဆိုတာ နဲ့ လူတော်တော်များများ က သိမ်မွေ့တယ်။ နူးညံ့ တယ်လို့ တစ်ဖက်သတ် တွေးထင်နေကြတယ်ဗျ။ တကယ်တော့ သူက နုလို့ လည်း ရတယ်။ ကြမ်းလို့ လည်း ရတယ်။ ရမ်းလို့လည်း ရတယ်။ အသံနဲ့ သရုပ်ဆောင် ရတဲ့ သဘောပဲ။ တစ်ခါ တလေအသည်းကွဲတာကို သရုပ်ဆောင် လို့ရသလို၊ တစ်ခါတလေ ဒေါသထွက်တာကို လည်း ဖောက်ခွဲသရုပ်ဆောင်လို့ ရတာပဲ။

ဥပမာ နိုင်ငံရေးအကြောင်း သီချင်း lyrics ရေးမယ်၊ ဖိနှိပ်ခံရတာတွေကို ရေးမယ် ဆိုရင် ဒေါသနဲ့ပေါက်ကွဲမှုတွေတော့ ပါမှာပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့် အမြင်တော့ အနုပညာဆိုတာ နူးညံ့တစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး။ ကြမ်းတမ်းမှုလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ လူတစ်ယောက်ကို သွေးဆွလာ အောင် ဂီတနဲ့ ဖမ်းစားလို့ရတယ်။ စစ်ကားတွေကို ကြည့်တဲ့အခါ နောက်ခံဂီတ စစ်သွေးကြသီချင်း တွေပါမယ်။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွရဲရင့်စေမယ့် lyrics တွေ မာမာထန်ထန်ရေးဖို့ မှုရမယ်။ အသံညွှန်းသီချင်းစာသား၊ နူးညံ့တဲ့သဘော သဘာဝ သွားဆောင်လို့ ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်နိုင်မှာလဲ။ lyrics နဲ့အတူ Background Music ကပါ ကြမ်းတမ်းဖောက်ခွဲပစ်မှရမယ့် နေရာမျိုးမှာတော့ လာပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ဂီတထည့်လို့ ဘယ်လိုမှ မရဘူးပဲ။ ဒီသဘောပါပဲ။ အဓိကကတော့ စိတ် ခံစားမှုအပေါ်လိုက်ပြီး ပုံဖော်ဖန်တီးကြတာ။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်ပရိသတ်ကတော့ တေးသီချင်းဆို အေးမှ၊ ချိုမှ၊ နုမှ အများစုက ကြိုက်ကြသလိုပဲ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် Soft ဖြစ်တဲ့သီချင်းတွေ ရေးဖြစ် ဆိုဖြစ်သလို၊ hard ဖြစ်တဲ့ သီချင်းမျိုးလည်း ရေးချင်ရေးတယ်။ ဆိုချင် ဆိုလိုက်တယ်။ တကယ်ခံစားရတဲ့အတိုင်း ဖန်တီး ချလိုက်တာပဲ။ စိတ်ရဲ့ထွက်ပေါက်တစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးလိုက်တာ။ ဝမ်းနည်းစရာနဲ့ကြုံကြိုက်ခံစား နေရချိန်မှာ ဝမ်းနည်းထိခိုက်တဲ့ lyrics နဲ့ ပုံဖော် မှာပေါ့။ တေးသံသာလို့ခေါ်ဆိုနေကြသလို အသံ သာမှ တေးသီချင်းဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် လက် မခံဘူး။ ဂီတမှာ ပုံစံအမျိုးမျိုးရှိတယ်။

ဟုတ်ပြီ။ ဂီတကို ပုံဖော်ရာမှာ ပုံစံအမျိုးမျိုး ရှိသလို ဖန်တီးနေချိန်မှာ လွယ်ကူခြင်း၊ ခက်ခဲခြင်း တွဲထွက်နိုင်သေးသည်။ အထိပ်အနက်နဲ့ လျှို့ဝှက် ချက်တွေအကြောင်း ခွဲခြားသုံးသပ်ကြည့်ရမည်။

ဂီတအလုပ်မှမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်အလုပ်မှ မလွယ်ပါဘူးချာ။ အားလုံးအခက်အခဲတွေ ကြားမှာ လုပ်ကြရတာ။ အဆင်ပြေချောမွေ့ဖို့က တော့ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်တစ်ခုမှာ ကျွမ်းကျင် တဲ့အတတ်ပညာတော့ ရှိနေရမယ်။ ဂီတအခြေခံ သဘောတရားလည်း နားလည်ရမယ်။ ဂီတနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝမ်းစာတွေပြည့်နေရမယ်။ ဒါတွေကို အခြေခံပြီး ခံစားချက်နဲ့ ပေါင်းစပ်တာ။ ဒါပေမဲ့ ဂီတက ထူးဆန်းတယ်ပဲ။ ကျွန်တော်သီချင်းတစ်

ပုဒ်ဖန်တီးရင်တောင် တစ်ခါတစ်ခါ လွယ်လွယ် ကူကူနဲ့ပြီးသွားတာရှိသလို ခက်ခဲခဲနဲ့ ကြန့် ကြာ သွားတဲ့သီချင်းတွေလည်း ရှိတယ်။ ပုံသေ တွက်လို့တော့ မရဘူး။ အလွယ်ကလေးနဲ့ ပရိသတ်အားပေးတာခံစားရသလို၊ ခက်ခဲခဲနဲ့ အားပေးမှုရတာမျိုးလည်း ကြုံဖူးတာပါပဲဗျာ။

သူကြည့်ရတာ ဒီလို ခက်ခဲတစ်ခါ၊ လွယ်ကူ တစ်လှည့် ပုံဖော်ရရှိလာတဲ့ သီချင်းဂီတတွေကြား မှာ ကျင်လည်ကျက်စားနေရတာကိုပဲ ရတာနာပီတိ ဂွမ်းဆီထိသလို ခမ်းခမ်းနားနားကြီး ပီတိဖြစ်နေပုံ၊ ဒီလို ဂီတနဲ့နေထိုင် ရှင်သန်နေသူ တစ်ယောက် သူ့ဘဝမှာ ဂီတအနုပညာ (မဆိုစကောင်း ဆိုစကောင်း) ကင်းမဲ့များ ကင်းမဲ့သွားခဲ့ရင် သူ ဘယ်လို ခံစားရမှာပါလိမ့်။

ကျွန်တော်သာ ဒီဂီတလောကထဲ မရောက်ခဲ့ ရင် ခုလောက်ဆို အရိုးဆွေးနေလောက်ပြီ။ ဘာလို့လဲဆို ကျွန်တော်တို့က ဆိုးခဲ့တယ်၊ ပေခဲ့ တယ်၊ ဟောခဲ့တယ်။ ဂီတကိုချစ်တဲ့စိတ်ကြောင့်သာ ဘာတ ရှင်သန်နေတာ။ ကျွန်တော်နဲ့ရွယ်တူ သူငယ်ချင်းတွေ တချို့ဆို မရှိကြတော့တာ များ တယ်။ စိတ်မကောင်းစရာပဲ။ အနာဂတ်တွေ၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ ဘာမှ မရှိကြဘူး။ ပျော်ကြတယ် ဒီလိုပဲ။ အဓိကကတော့ လူတစ်ယောက်ဘဝ ရှင်သန်ဖို့ ငါသနာနဲ့ ဂီတကိုချစ်တဲ့စိတ်၊ အနာဂတ်၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ ခိုင်မာနေရမယ်။ ကိုယ့်မှာ တကယ်ချစ်တဲ့အရာ တစ်ခုရှိနေရင် အနာဂတ်၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ ဘယ်တော့မှ ကင်းမဲ့မသွားဘူး။ ကျွန်တော်ဆို ဂီတကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ငါ ဒီနေရာကို ရောက်ကိုရောက်ရမယ်လို့ မျှော်လင့်ချက်ထားပြီး ရုန်းကန်ကြိုးစားခဲ့လို့ပေါ့။ ကိုယ်ကြိုးစားခဲ့ရတဲ့ အချိန်တွေရဲ့ တန်ဖိုးသိလို့ သူ့ကို (ဂီတဆိုတဲ့အရာ ကို)ထိခိုက်ပျက်ပြားသွား စေမယ့်အရာ ဘာတစ်ခု မှ ကျွန်တော်မလုပ်ဘူး။ ဂီတအနုပညာကို မျှော်လင့်ခြင်းတွေနဲ့အတူ ဆက်ပြီးဖန်တီးချင်တဲ့ စိတ် အပြည့်ရှိနေလို့ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကောင်းအောင် နေတယ်။

သူရင်ထဲက ထွက်အန်ကျလာတဲ့ စကားလုံး တွေရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကောက်ယူစားသုံး လိုက်တဲ့အခါ ဂီတဆိုတာ သူ့အတွက်၊ သူ့ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ ကင်းမဲ့မသွားနိုင်တဲ့အရာ ဆိုတာ သိပ်ကို သေချာသွားခဲ့ပေါ့။ Zigzag

ပြောသော အကြောင်း

ကိုယ်တွေးရင် တွေးသလောက် အကြီးအသေးဖြစ်တာပေါ့နော်။ အဲဒါတော့ ကျွန်မထင်တာသိပ် ပြဿနာအကြီးကြီးလည်း မကြုံဖူးလို့တွေးနိုင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်လေ။ သိပ်ကြီးလွန်း ရင်တော့ အဲဒီလောက်ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ ပုထုဇဉ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ . . .

သားလေးအပေါ်ထားတဲ့ မိခင်မေတ္တာ

မေတ္တာတွေထဲမှာတော့ သားသမီးအပေါ်မှာ ချစ်တဲ့မေတ္တာမျိုး၊ မိဘကို သားသမီးက ချစ်တာထက် သားသမီးကို မိဘကချစ်တဲ့ မေတ္တာမျိုးက အကျိုးကို လိုလားတဲ့ မေတ္တာမျိုးပေါ့နော်။ အကျိုးကို လိုလားတယ်ဆိုတာက ကိုယ့်အကျိုးကို လိုလားတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဥပမာ - အစ်မအနေနဲ့ သားလေးကို မေတ္တာမို့တယ်။ သားလေးအကျိုးကို တစ်ချိန်လုံးစဉ်းစားပြီး ကောင်းကျိုးတွေက ဘာတွေဖြစ်နိုင်မလဲဆိုတာလေးကို တတ်နိုင်သလောက် ပံ့ပိုးမယ်။ အန္တရာယ်ဖြစ်တာတွေလည်း ကာကွယ်မယ်။ သူကောင်းစားမယ်၊ ချမ်းသာမယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှကို ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက် လုပ်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ သူ့အကျိုးကို လိုလားပြီးတော့ ချစ်တဲ့ အချစ်မျိုးလို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

သည်းမခံပေးနိုင်တဲ့လုပ်ရပ်

သိပ်ကြီးကြီးမားမားကြီးတော့ မဖြစ်ဖူးဘူး။ ပြဿနာတစ်ခုဟာ ကြီးလား။

MODEL
TUN EATINDA BU
PHOTO
KO NAING (POPULAR)
ARRANGED BY
THIDA SOE

သေးလားဆိုတာ ကာယကံရှင်ရဲ့ ခံယူမှုအပေါ်မှာပဲ မူတည်တယ်။ ကိုယ်က 'ငါ့ကိုလုပ်ရက်လှချည်လား' ဆိုပြီး စဉ်းစားရင် ကြီးသွားတာပေါ့။ ဒါလေးက ဘာမှ လည်း မဖြစ်လောက်ပါဘူး။ ဒါဖြစ်တတ်တဲ့ သဘာဝပါပဲလို့ တွေးရင်လည်း ရတာပဲလေ။ ကိုယ်တွေးရင်တွေးသလောက် အကြီးအသေး ဖြစ်တာပေါ့နော်။ အဲဒါတော့ ကျွန်မထင်တာ သိပ်ပြဿနာအကြီးကြီးလည်း မကြုံဖူးလို့ တွေးနိုင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်လေ။ သိပ်ကြီး လွန်းရင်တော့ အဲဒီလောက်ခွင့်လွှတ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ ပုထုဇဉ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ မလွယ်ဘူးလို့ထင်ပါ တယ်။ ကြုံရတဲ့ ပြဿနာအပေါ်မှာလည်း မူတည် သလို၊ ကြုံရတဲ့ကာယကံရှင်ရဲ့ ခံယူမှုအပေါ်မှာ လည်း မူတည်ပါတယ်။

ပေါ့နော်။ 'အဆိပ်ပြင်းသည်' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကား ကတော့ ထွန်းအိန္ဒြာဝိုဠ်ဆိုပြီး စဖြစ်တာပေါ့။ ဦးကျော်ဟိန်းနဲ့ ရိုက်ထားတာပါ။

သန့်ခေတ်လူငယ်တွေအပေါ် အကြံပေးစကား တစ်လို့ . . .

ဒီနေ့ခေတ်လူငယ်တွေကို ကျွန်မကြည့်တာ တော့ ကျွန်မတို့ခေတ်တုန်းကထက် အများကြီး Talent ရှိတယ်။ မှီငြမ်းစရာလက်လှမ်းမီတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်လည်း ကျွန်မတို့ငယ်ငယ်တုန်းက ထက် အများကြီးသားတယ်။ နောက်ပြီး သူတို့ ကိုယ်တိုင်ကလည်း သတ္တိရှိတယ်။ လုပ်ရဲတိုင်းရဲ ပြောရဲဆိုရတာလေးတွေ ရှိတယ်။ တစ်ခုပဲ ရှိတာ က ဖြစ်ချင်ဇောအားကြီးပြီးတော့ တချို့ အိတ်အိတ်

ကိုယ်ရှာဖွေထားတဲ့ ငွေကြေးတွေကို ဒီလိုနေရာမှာ များများသုံးဖြစ်တယ်

အားလုံးမျှအောင် သုံးပါတယ်။ ကျွန်မအိမ်ရဲ့ Management အားလုံးတို့တော့ ကိုအောင်မင်း ထွန်းလုပ်တာပါ။

ဘဝမှာအကြည်ညိုဆုံးပုံပုဂ္ဂိုလ်

လောလောဆယ်တော့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစု ကြည်ပါ။

ပရိသတ်နဲ့ကိုယ်နဲ့တစ်သားတည်းဖြစ်သွားခဲ့တဲ့ အောင်မြင်မှု

အဲဒါကတော့ ပရိသတ်က သတ်မှတ်ရမယ့်

အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်ဆီ ရောက်လာတဲ့ ဇာတ်ညွှန်းကို ဖတ် ကြည့်တဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်အသက် အရွယ်နဲ့လိုက်ဖက်လို့တော့ သရုပ် ဆောင်ချင်လို့တာဆိုတဲ့ စိတ်မျိုး ကျွန်မကိုယ်တိုင် မဖြစ်မချင်းကားရိုက် ဖို့ အစီအစဉ်မရှိပါဘူး။ သီချင်းဆို ထိုသက်မှာကျတော့စီးရီးတစ်ခွေတော့ သေသေချာချာ ပြန်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့...

တာလေးတွေကို နည်းနည်းချောင်းရမယ်။ ဒီလောက်ပါပဲ။ သူတို့က ကျွန်မတို့ခေတ်တုန်းက ထက် ကျွန်မတို့အသစ်တုန်းကထက် အများကြီး ပိုပြီးအရည်အချင်းရှိကြပါတယ်။

ထွန်းအိန္ဒြာဝိုဠ်၊ ကျန်းမာရေးနဲ့ အားကစားအပေါ် အမြင်

Exercise ကတော့ လုပ်နိုင်လေ ကောင်း လေပါပဲ။ အသက်အရွယ်မရွေး လူတိုင်းလုပ်သင့် ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အသက်ကြီးလာတဲ့အချိန် မှာ ပိုပြီးလုပ်သင့်ပါတယ်။ Member ဝင်ထားတဲ့ Gym နှစ်နေရာလောက်ရှိတယ်။ တခြားရေကူးတာ တွေလည်း ရှိပါတယ်။

ထွန်းအိန္ဒြာဝိုဠ်နဲ့ ပရတ်တ

ကိုခန့်စည်သူက ကျွန်မကို သူ့ရဲ့တိုင်ဒီယာ လေး ပြောပြတဲ့အချိန်မှာ ဒါဟာလုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်၊ ပါဝင်ဖို့လည်း ဝန်မလေးပါဘူး။ တကယ် လည်း စိတ်ပါလက်ပါ စိတ်ဝင်စားတဲ့အတွက် ပါဝင်ပူးပေါင်းဖြစ်တာပါ။ တကယ်တော့ 'မေတ္တာ သင်္ဂဟအဖွဲ့' က စိတ်တူတဲ့သူလေးတွေအားလုံး

စုစည်းထားတာပါ။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးပါ။ ဘာစည်းကမ်းချက်မှလည်း မရှိသလို၊ ဘောင်တွေလည်း မရှိဘူး။ ဟိတ်ဟန်ထုတ်တာတွေလည်း မရှိပါဘူး။

ထွန်းဟိန်ဇာဝီရဲ့ ဘာသာရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခံယူချက်

ဘာသာရေးအခြေခံကြောင့်ပဲ One Lady Show ပွဲလုပ်ပြီး ရသမျှတွေကို လှူလိုက်နိုင်တာပေါ့နော်။ အဲဒီလိုပွဲမျိုးကို နောက်ထပ် Idea တစ်ခုနဲ့ ထပ်လုပ်ဦးမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီနှစ်ထဲတော့ လုပ်ဖြစ်မှာမဟုတ်ပါ။ အဲဒီလိုမျိုး Show ပွဲလုပ်ဖို့ အတွက် အများကြီးပြင်ဆင်ရပါတယ်။ ပြင်ဆင်

ချိန်လုံလုံလောက်လောက်ယူပြီးရင် ထပ်လုပ်ပြီး ရသမျှလှူဦးမှာပါ။ ဘာသာရေးအနေနဲ့တော့ နေ့စဉ် ပဋ္ဌာန်းရွတ်တယ်။ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ရွတ်တယ်။ ပဋ္ဌာန်းကို အကျယ်ရွတ်တယ်။ နေ့စဉ် ဓမ္မစကြာကို ၃ ကြိမ်ရွတ်ပါတယ်။ တကယ်တမ်း ပိုလုပ်သင့်တာကတော့ တရားအားထုတ်မှုကို ပိုလုပ်သင့်တာပေါ့နော်။

ထွန်းဟိန်ဇာဝီရဲ့ အနာဂတ်အစီအစဉ်

အနာဂတ်မှာ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာထက် လက်ရှိလုပ်နေတာကတော့ ကားရိုက်တွေအားလုံး ဖျတ်လိုက်ပါပြီ။ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်ဆီရောက်လာတဲ့ ဇာတ်ညွှန်းကို ဖတ်ကြည့်တဲ့

အချိန်မှာ ကိုယ့်အသက်အရွယ်နဲ့ လိုက်ဖက်လိုက်တာ၊ သရုပ်ဆောင်ချင် လိုက်တာဆိုတဲ့စိတ်အိုးကျွန်မကိုယ်တိုင်မဖြစ်မချင်း ကားရိုက်ဖို့ အစီအစဉ်မရှိပါဘူး။ သီချင်းဆိုတဲ့ဘက်မှာကျတော့ စီးရီးတစ်ခွေတော့ သေသေချာချာ ပြန်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ် ရှိပါတယ်။ ဘယ်တော့လုပ်မလဲ ဆိုတာတော့ မသေချာသေး ပါဘူး။ အခုကျောင်းတွေလည်း တက်နေတယ်။ လုပ်စရာရှိတာတွေလည်း လုပ်နေရသေးတယ်လေ။ Stage Show အနေနဲ့ ဆိုရင်လည်း အစီအစဉ်ကောင်းကောင်း၊ အစီအစဉ်လှလှနဲ့ သေချာပြင်ဆင်ထားတဲ့ Show မျိုးလေးတွေကို ဆိုမယ်ပေါ့နော်။

သီတာစိုး

arranged by phyoe su po po

သူတို့ပြောတဲ့...

W

ဒီလမှာတော့
အသစ်စက်စက်
မင်္ဂလာမောင်နှံတွေထဲက
တရေးဆရာမ
ဆုမြတ်မွန်မွန်၊
ရဲလေးနဲ့ ချမ်းချမ်းတို့က
Wedding, Wish နဲ့
Wealth ဆိုတဲ့
စကားလုံးတွေကို
ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါတယ်။

ဆရာမ ဆုမြတ်မွန်မွန်

Wedding

wedding နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင်တော့ မနေ့တစ်နေ့ကလို့ပဲ အချိန်ကလည်း သိပ်မကြာသေးသလိုပဲလေ။ ကျွန်မက 2013 ခုနှစ် February မှာပဲ Wedding Reception နှစ်ခုကို လုပ်ခဲ့တယ်။ ရန်ကုန် Sedona နဲ့ ကျွန်မရဲ့ ဇာတိမြို့ဖြစ်တဲ့ မိတ္ထီလာမှာပေါ့နော်။ အဲဒီစဉ် နှစ်ခုက အချိန် ၆ ရက်ပဲ ခြားတော့လေ အားလားလား အရမ်းကို Rush ဖြစ်ခဲ့ရတာ။ ပြီးတော့ အဲဒီပွဲကြီးနှစ်ခုလုံးကို ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း စီစဉ်ခဲ့ရတာ။ အမျိုးသားက သင်္ဘောအရာရှိဆိုတော့ ဒီမှာရှိမနေတာများတယ်။ သူ ရှိတုန်းကလည်း ဂျိသလိုတော့ နှစ်ယောက်အတူတူ ပြေးလွှားရသလို သူသင်္ဘောတက်နေချိန်မှာလည်း ကိုယ့်ဘာသာ Run ရတာလေ။ အကုန် ကိုယ့်စိတ်တိုင်းကျလုပ်ချင်တော့လည်း ခံပေတော့ပေါ့နော်။ တစ်ခါတစ်ခါကျရင် ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်တောင် ပြန်စဉ်းစား

မိပါတယ်။ ဒီပွဲနှစ်ပွဲကို ဆယ်လိုများ လုပ်ခဲ့ပါလိမ့်လို့ ဘယ်လို Wedding Planner မှလည်းမငှားပါလည်းမပါဘဲနဲ့လေ။

ပထမဆုံး မိတ္ထီလာမှာအရင် Wedding လုပ်တာ။ နယ်တွေ့ရဲ့ထုံးစံ မင်္ဂလာဆောင်က ရန်ကုန်မှာလို မဟုတ်ဘူး။ ရန်ကုန်မှာ မင်္ဂလာဆောင်တာက နည်းနည်းသက်သာသေးတယ်။ သတို့သား၊ သတို့သမီးက ခန်းမထဲဝင်၊ လက်စွပ်လဲ၊ ပန်းကုံးစွပ်ပြီးရင် VIP ဝိုင်းလောက်ပဲ ဆင်းနှုတ်ဆက်ပြီး အပေါက်ဝမှာ ဧည့်သည်တွေကို နှုတ်ဆက်ရုံပဲနော်။ နယ်တွေ့မှာက အဲလို မဟုတ်ဘူး။ ခန်းမထဲမှာ မှီသလောက် ဧည့်သည်ရဲ့ စားပွဲဝိုင်းတိုင်းကို လိုက်နှုတ်ဆက်ရတာ ဧည့်သည် များရင် သတို့သား၊ သတို့သမီးက မစားသာဘူးမှတ်၊ ပွဲခန်းမရဲ့ထိပ်ကနေ နောက်ထိ ဘေးဘယ်ညာ အဲဒီ ဝတ်စုံကြီးတွေနဲ့ လှည့်သွားနေရတာ ဘယ်လောက်တောင် ပင်ပန်းလိုက်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ပါနော်။ ဒီဝိုင်းကို သွားလိုက်ပါဦး ဟိုဝိုင်းကို သွားလိုက်ပါဦးဆိုပြီး အဲဒီခန်းမထဲ လူးလာခေါက်တဲ့ခေါက်ပြန်ပဲ။ ပြီးတော့ နယ်မင်္ဂလာ

ဆောင်တွေက မနက်ဘက်ပဲလုပ်ကြတာများတယ်။ မနက်ဝိုင်းပဲ အဆောင်များကြတာပေါ့နော်။ ရန်ကုန်လိုနေ့ခင်းဆောင်တာ သိပ်မရှိဘူး။ မိတ်စာတွေမှာဆို နံနက် ၇ နာရီမှ ၁၁ နာရီ အထိဆိုပြီး ရေးထားတာလေ။ တချို့ဆို သတို့သား၊ သတို့သမီးတောင် မရောက်သေးဘူး။ ပွဲလာ စားသောက် လက်ဖွဲ့ပေးပြီး ပြန်သွားကြတာ ၇ နာရီက စတာဆိုတော့လေ။ သတို့သား၊ သတို့သမီး အဲ သတို့သမီးက မိတ်ကပ်ဆို မနက် ၄ နာရီလောက်က လိမ်းရတာ အဲဒီလောက်ထဲက တစ်မနက်လုံးဆိုတော့ သတို့သမီးကတော့ အဲဒီမင်္ဂလာဆောင်မှာ အပင်ပန်းဆုံးပဲ။

ကျွန်မဆို လာတဲ့ဧည့်သည်တွေက... တစ်ဖက်မိတ်တွေပေါ့နော်။ ကိုယ့်ဇာတိမြို့မှာဆိုတော့ ဧည့်သည်တွေက မိန်းကလေးစွင် ဘက်ကချည်းပဲ။ သတို့သားဘက်က သူတို့ မိသားစုနဲ့ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေ အနည်းအကျဉ်းလောက်ပဲ။ သူတို့ကတောင် ဧည့်သည်လို ပြန်ဖြစ်နေတာလေ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ဖက်မိတ် တစ်ခုတည်းဆိုပေမယ့် ကျွန်မ မိဘအသိုင်းအဝိုင်းက စီးပွားရေး အသိုင်းအဝိုင်းကဆိုတော့ ဧည့်သည်က အရမ်းများတယ်။ ကျွန်မမှာ အဖေကလည်းဆုံးသွားပြီ မေမေ တစ်ယောက်တည်းလေ။ ကျွန်မ အမေကလည်း ဟိုဒီပြေးလွှားရနဲ့ ကျွန်မဆိုတာလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သတို့သမီးဆိုတာတောင် မေ့သွားတဲ့အထိပါပဲ။ ပဝါရှည်ကြီးတောင် ပခုံးပေါ်မှာ နှစ်ထပ်ပြန်ပတ်တင်ပြီး ဧည့်သည်တိုင်းကို ဧည့်ဝတ်မကျမှားစိုးလို့ လိုက်ဧည့်ခံတာကျွေးတာကလည်း ဒီပေါက်နဲ့ ရေခဲမုန့် လက်ဖက်ပွဲဆိုတော့ ကိုယ်က သတို့သမီးဆိုတဲ့ စိတ်တောင်ပျောက်ပြီး။ ဟဲ့ ဒီဝိုင်းကို ဘာလချောင်ကြော်ချပေးဦး။ ဒီပေါက်လိုက်ပွဲ လိုသေးတယ်လေ။ ဘာညာနဲ့မသိရင် အလှူရှင်အစီမံနဲ့ တူနေတယ်။ သတို့သမီးနဲ့မတူဘူး။ သတို့သမီးလို ကျွန်ုပ်ရရလေး မရှိဘူးပေါ့နော်။ ဒါကလည်း ကိုယ့်ဘဝပေး ကံပေါ့လေ။ ကိုယ့်ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ဝတ်ကျချင်တာပဲ သိတယ်။ သတို့သားကတော့ ရွံ့မဲ့နေတာပေါ့။ နယ်မင်္ဂလာဆောင်ဆိုတာ လန့်သွားတယ်။ ရန်ကုန်နဲ့တော့ မတူဘူးပေါ့လေ။ ပင်ပန်းတာလည်း တအားပဲ။ ဒါပေမဲ့ တွေ့ကြည့်တော့လည်း ကျေနပ်ပါတယ်။

နယ်မှာ ပြီးသွားတော့ မနားရသေးဘူး နောက်တစ်ရက်ပဲ ရန်ကုန်ကို ဆင်းရတယ်။ အမြန်လမ်းက လာရတာလေ။ ရန်ကုန်မှာလည်း ဝတ်မယ့် ဝတ်စုံတောင် Fitting မချရသေးဘူးဆိုတော့ ဘို တော်တော်ကို မလွယ်တဲ့ကာလတွေပါပဲ။

တစ်ခါတလေကျရင် အမျိုးသားကို ပြောမိတယ်။ တို့တစ်တွေလုပ်ခဲ့တဲ့ပွဲတွေက နှစ်ဖက်မိဘတွေ ဆွေမျိုးအင်အားတွေနဲ့ သိုင်းကြ ဝိုင်းကြတဲ့ ပွဲပုံစံမျိုး ကူညီမယ့်သူတွေ အများကြီးနဲ့ လုပ်

ကြတဲ့ ပွဲမျိုးကို လုပ်ခဲ့ကြတာလို့။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တွေ့တော့ ကိုယ့်ဘာသာကြုံရတာလေ။ သူများတွေ လူအင်အားများများနဲ့ လုပ်ခဲ့ရတဲ့ ပွဲတွေကို ကိုယ်တွေ့က လက်ငါးချောင်းတောင် မပြည့်တဲ့ လူအင်အားမျိုးနဲ့ လုပ်ခဲ့တာ စိတ်စာ ဝေတာကအစ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ နောက် လက်ဆောင်ပြန်ကမ်းတဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေကအစ သွားသယ်ရတာ၊ သတို့ သမီးက ကားမောင်း၊ သတို့သားက အဲဒီ ပွဲကြီးကို ကိုယ်တိုင်မပြီး ကားပေါ်တင် ကားပါကင် မရှိလို့ အဲလိုလုပ်ပြီးတော့ သယ်သယ် တင်တင် အဲဒီလို အောက်ခြေသိမ်းကအစ ကိုယ်တိုင်လုပ်ခဲ့ရတာဆိုတော့ ကိုယ်က အရမ်း စိတ်ပင်ပန်း လှပင်ပန်း ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဒီလောက် ဂရုစိုက်နေတဲ့ ကြားကနေ Sedona ပွဲမှာ ကျွန်မဝတ်မယ့် သတို့သမီးဝတ်စုံက အတွင်းခံအင်္ကျီ ပျောက်နေခဲ့လို့ ပွက်လော့ရိုက် သွားခဲ့ရတာလည်း အမှတ်တရ များစွာ ထဲက အမှတ်တရအကြီးကြီးပါပဲ။ ဆံပင်ကို ဆက်တင်လုပ်နေတုန်း မာမီရဲ့ တပည့်ကျော်ကြောင့် ဦးရေပြားကို အပူချောင်းနဲ့ ကပ်မိပြီး လောင်သွားတာကလည်း အမှတ်တရပဲ။ အတွင်းခံ အင်္ကျီပျောက်လို့ဖြစ်ရတဲ့ ဒေါသသောက နဲ့အတူ ခေါင်းမှာကလည်း ဦးရေပြားထိ အပူ လောင်ထားတဲ့ အနာနဲ့ စိတ်ကအရမ်းကို ပျက် ထွက်နေရတာလေ။

ဒါပေမဲ့ ဒီလို မျက်နှာကြီးနဲ့ ကျွန်မဘယ်လို ပွဲထွက်မလဲ။ တစ်သက်လုံး ပြန်ကြည့်ရမယ့် ဓာတ်ပုံတွေမလွှတ်နေမှာ စိုးတာ ကြောင့် အလှဆုံး ပြုံးပြီး ပွဲထွက်ခဲ့ရပေမယ့် တကယ့်တကယ် ကိုယ်ခံစားနေရတာတွေ လူမသိဘူး။

မင်္ဂလာဆောင်မှာ တရားကျ တရားရနေတဲ့ သတို့သမီးတစ်ယောက်ရှိနေခဲ့တယ်ဆိုရင် အံ့ဩစရာကောင်းနေမလား။ မင်္ဂလာဆောင်နေရင်းနဲ့ ကို လူ့ဘဝကို တရားကျ တရားရမိပါတယ်လေ။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ကိုယ်ကသေချာစိစဉ်ထားခဲ့ပေမယ့်လည်း ကိုယ်စီစဉ်သလို ဖြစ်လာတာ အများကြီးပဲလေ။ ဒါတောင် Dinner အကြောင်း ထည့်မပြောတော့ပါဘူး။ သေချာတာတော့ မိတ်ကပ်တောင် မလိမ်းတော့ခဲ့တဲ့ Dinner ပါပဲ။ ခုချိန်မှာ ပြန်စဉ်းစားရင် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် အံ့ဩမိတယ်။ အသိုင်းအဝိုင်းလည်း မကြီးဘဲနဲ့။ ဒီလို Wedding နှစ်ပွဲကို တစ်မြို့ဆီ ၆ ရက်ပဲခြားပြီး ဘယ်လို ခွန်အားမျိုးတွေနဲ့ လုပ်ခဲ့လဲလို့။ အဲဒီ မေးခွန်းကို ခဏခဏပြန်မေး မိတယ်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ။ အဲဒီပွဲတွေကို ကျွန်မစိတ်တိုင်း ကျလုပ်ခွင့်ရခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်မအမျိုးသားကို တော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နောက်တစ်ခုက သူဝင်ငွေနဲ့သူ သူချစ်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဒီလိုလုပ်ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာလေးက ဒီ Wedding Reception တွေရဲ့ တကယ့်အနှစ်သာရ တစ်ခုပါပဲ။ အဲဒီ ဝီတီလေးပဲ ကျန်ခဲ့တာပါ။

Wish

မြန်မာစကားမှာတော့ ဆုတောင်းတာက သပ်သပ်၊ အလိုဆန္ဒရှိတာက သက်သက်ပဲ။ သိပ်မတူဘူး။ အင်္ဂလိပ်မှာတော့ wish ကဆန္ဒရော၊ ဆုတောင်းပြုတာရော ဒါပဲပေါ့။ ဒါကလည်း မြန်မာနဲ့ နီးတော့ နီးစပ်တာပါပဲ။ ဆန္ဒရှိတာကို ဆုတောင်းကြတာပေါ့။ ကျွန်မအနေနဲ့ wish ကို ခွဲပြောရမယ်ထင်တယ်။ ဆန္ဒရှိတာနဲ့ ဆုတောင်းတာကိုပေါ့။ ဘဝမှာ ဘာတွေကို ဆန္ဒရှိသလဲလို့ အခု ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ ဆန္ဒရှိတာတွေက အများကြီးပဲပေါ့နော်။ ကားကောင်းကောင်း စီးချင်တယ်။ အိမ်ကောင်းကောင်း လိုချင်တယ်။ အဲလိုပေါ့ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေဟာ အရေးကြီးလားဆိုတော့ အရမ်းအရေးမကြီးဘူး။

ဘာလို့ အရေးမကြီးတော့တာလည်းဆိုတော့ ကျွန်မဘဝမှာ အရမ်းဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုက ပြည့်မြောက်ပြီးခဲ့ပြီလို့ပဲ။ ကျွန်မ ငယ်ငယ်တုန်းက

နယ်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရပြီး မိဘအသိုင်းအဝိုင်းကလည်း စာရေးတာကို သိပ်အားမပေးခဲ့တော့ ကိုယ့်အိမ်က ဆိုတာလည်း တကယ်အလွမ်းဝေးခဲ့ရတာပေါ့။ ဒီနေ့ ဒီနေရာလေးထိ ရောက်လာဖို့ အခုလို Professional စာရေးဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ ဆိုတာလေ မာရသွန်လမ်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲကို လျှောက်ခဲ့ရသူလိုပါပဲ။ ဖြည်းဖြည်းချင်းနဲ့ စိတ်ရှည်ရှည် လျှောက်ခဲ့ရတယ်။ အမှတ်တရတွေ အများကြီးနဲ့ ဒီလိုဖြစ်လာတယ်။ ဝါကြောင့် ဘဝမှာ အဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒဆိုတာ ခက်ခက်ခဲခဲဖြစ်လာခဲ့ပြီဆိုတော့ အဲဒါလေးကို အရမ်းတန်းဖိုးထားပြီး တွေ့နပ်ပျော်ရွှင်တယ်။ ဘဝမှာ ဒီထက် ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒဆိုတာ တခြားကြီးကြီးမားမား မရှိတော့သလို မတိုးတော့သလိုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့လည်း ကျွန်မက အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်တဲ့အတွက် တစ်ချိန်ချိန်မှာ မိခင်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အခွင့်အရေးရလာမယ်ပေါ့နော်။ အဲဒီအခါကျရင်တော့ အရမ်းချစ်စရာ

ကောင်းတဲ့ သားလေးတစ်ယောက်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်။ အဲဒီလောက်ပါပဲ။

Wish ရဲ့ နောက်ထပ် အဓိပ္ပာယ်တစ်ခု ဖြစ်တဲ့ ဆုတောင်းတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင်တော့ ကျွန်မ ဆုတောင်းတာကို သိပ်မလုပ်တတ်ဘူး။ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပေးတာပဲ လုပ်တတ်တယ်။ သူများအတွက် ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပေးရင်း ကိုယ့်ဆီမှာ အေးချမ်းလာတာနဲ့ပဲ ရောင့်ရဲကျေနပ်ပါတယ်။

ဆုတောင်းတိုင်းလည်း ဖြစ်မလာတတ်တာတွေ များလွန်းတော့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ဆုတောင်းတာမျိုးလည်း မလုပ်ဖြစ်တော့တာ ကြာပါပြီ။

Wealth

လူတိုင်းကတော့ ချမ်းသာချင်ကြတာပဲလေနော်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝတော့ အကြောင်းတရားတွေကတော့ အများကြီးပဲ ရှိပါတယ်။ ဘယ်လို အကျိုးတရားတွေ ရလာမလဲဆိုတာပဲ တစ်ချက် ဆန်းစစ်ဖို့ လိုတာပါ။ ကျွန်မက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ဦးပီပီကံကံရဲ့ အကျိုးကို အရမ်းယုံကြည်ပါတယ်။ လူတစ်ယောက် ချမ်းသာကြွယ်ဝဖို့ဆိုတာ တစ်ခါတလေတော့လည်း အရမ်းလွယ်ပါတယ်နော်။ သံသရာဆိုတာကို မကြောက်တတ်ရင်ပေါ့။ ကျွန်မက မချမ်းသာချင်ဘူးလားဆိုတော့ ချမ်းသာချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သံသရာမကောင်းမယ့်ကိစ္စ။ ကိုယ့်ကြောင့် တစ်ဖက်သား ဒုက္ခရောက်ရမယ့် ကိစ္စမျိုးနဲ့တော့ မချမ်းသာချင်ပါဘူး။

ကျွန်မအတွက်ကတော့ wealth = save ပဲ။ saving ပေါ့။ ကျွန်မအနေနဲ့ စီးပွားရေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် လက်ကိုင်ထားတဲ့ ဆောင်ပုဒ်က “ချွေတာစုဆောင်း သူငွေလောင်း”ပါပဲ။ ကျွန်မ saving လုပ်ရတာ အရမ်းဝါသနာပါတယ်။ သုံးတာ ဖြုန်းတာသိပ်ဝါသနာမပါဘူး။ ငယ်ငယ်ကတည်းက စာတွေအရမ်းဖတ်ခဲ့လို့လားတော့ မသိဘူး။ ငွေကို လွယ်လွယ်သုံးမပစ်တဲ့ အထဲမှာပါတယ်။ ဘယ်သူကမှ ဆုံးမလို့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်က စီးပွားရေးလည်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မလုပ်နိုင်သေးတဲ့ အခြေအနေမှာ ကိုယ့်ဝင်ငွေလေးနဲ့မဆိုစလောက် ပိုင်ဆိုင်တာတွေ ရှိလာခဲ့ပေမယ့်လည်း ကိုယ့်အတွက်တော့ စိတ်ချမ်းသာရတာကိုကရတဲ့ ပိုက်ဆံကြွယ်ဝမှုထက်သာတဲ့ အမြတ်ပဲလေ။

ကျွန်မရဲ့ သက်မှတ်ချက်ကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကြောင့် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာရတယ်။ ပျော်ရွှင်ရတယ်ဆိုရင် အဲဒါဟာ တကယ် ချမ်းသာတာပဲလို့ ထင်မြင်ယူဆတယ်။ ကိုယ်ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝနေရဲ့သားနဲ့ တစ်နှစ်မှာ တစ်လ လောက်တောင် စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်စရာရှိမနေဘူး ဆိုရင်တော့... အဲဒါဟာ Really Wealth မဟုတ်တော့ဘူး ထင်တာပဲ။

ရဲလေး

Wedding

wedding ဆိုတာကို ကျွန်တော်အနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ လူနှစ်ယောက်က တစ်ယောက် တာဝန်ကို တစ်ယောက်ကယူမယ့် တာဝန်အပ်နှံပေး ပွဲလို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။ မင်္ဂလာ လက်ထပ်ပွဲပေါ့။ တအားလုံးတော့ စကားလေးပါပဲ။ မိန်းကလေးက လည်း သူတစ်ယောက်ကို ဘာမှ သွေးမတော်တဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်ဆိုတာ ပုံအပ်သလို အဲဒီ အမျိုးသားကလည်း ဒီမိန်းကလေးရဲ့ တစ်ဘဝ လုံးကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး တာဝန်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ် ပြီး နှစ်ယောက်အဝင် Register လုပ်တဲ့ပွဲပါပဲ။ လူဆိုတာလည်း ဘဝရဲ့ တာဝန်တွေကို ထမ်း ဆောင်မှ လူနဲ့တူတာလို့ ပြောကြတာကိုး။ အိမ် ထောင်သားမွေးဆိုတာလည်း လူတာဝန်တွေ

ထဲမှာ ပါတာကိုး။ တချို့ကလည်း ပိုပြီး အောင်မြင် တဲ့ လူဘဝရဲ့ အစလို့လည်း ပြောကြတယ်။ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲဆိုတာလည်း အမျိုးမျိုး ရှိကြ တယ်။ အခြေအနေနဲ့အချိန်အခါပေါ်မူတည်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့မင်္ဂလာပွဲကို အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ဖန်တီးကြတဲ့သူတွေလည်းပါပဲ။ အေးဆေးသက် သာပြီး ကြည်နူးဖို့ကောင်းတဲ့ မင်္ဂလာပွဲပဲ မင်္ဂလာ မောင်နှံတိုင်းက ဖြစ်ချင်ကြတာပါ။ အရမ်းကြီး ပင်ပန်းစွမ်းကျပ်ပြီး ပကာသနတွေဖုံးလွှမ်းတဲ့ ပွဲ မျိုးတွေလည်း ရှိကြပါတယ်။ ဒါကလည်း သူတို့ရဲ့ အခြေအနေအရပေါ့နော်။ လူဆိုတာလည်း မိဘ အသိုင်းအဝိုင်း၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ နေကြတဲ့ သူတွေလည်းပါပဲ။ လူမှုရေးတွေရှိ တယ်။ ဒီတော့ တချို့ကျတော့လည်း မိတ်ဆွေ တွေ တအားများတော့ လူစုံအောင် မိတ်ချင်တော့ ပွဲတွေအများကြီး လုပ်လိုက်ရတာမျိုးတွေ ဖြစ်လာ ရတယ်။ ကိုယ့်မိတ်ဆွေတွေအားလုံးကို မိတ်ချင်

တာကိုး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မင်္ဂလာပွဲကိုဆိုရင် ကျွန်တော်အရမ်းကျေနပ်ကြည်နူးရပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာကတော့ သတို့သားတိုင်းက ကိုယ့်ရဲ့ သတို့သမီးတိုင်းကို အကောင်းဆုံးဆိုတာတွေပဲ ဖန်တီးပေးချင်ကြမှာပါ။

Wish

wish ဆိုတာ တောင်းဆိုပေါ့။ Birthday wish တို့ wedding wish တို့ valentines' Day wish တို့ပေါ့။ wish တွေအများကြီးရှိကြပါတယ်။ ကျွန်တော်က လုပ်သင်လုပ်ထိုက်တဲ့ wish တွေဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လုပ်တယ်။ တစ်ခါတလေမှာ အပိုတွေလုပ်ကြတာမျိုးတွေတော့ မလုပ်တတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ပုံမှန်ဆုတောင်း မေတ္တာပို့တာတော့ တုရားရှစ်မိုးတိုင်းလုပ်ပါတယ်။ မြင်နိုင်တဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့ ပျိုလ်တွေအားလုံးကို မေတ္တာပို့ပေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိဘတွေအတွက်၊ ကျွန်တော့်ပရိသတ်တွေအတွက်လည်း wish လုပ်ပေးပါတယ်။ သူတို့စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ကျန်းမာဖို့ အထူးဆုတောင်းပေးတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်ပရိသတ်မဟုတ်တဲ့ သူတွေကိုလည်း ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က အားလုံးအပေါ်ကိုမေတ္တာထားမှ သူတို့က ကျွန်တော့်အပေါ်

ပြန်ပြီး မေတ္တာထားနိုင်ကြမှာလေ။

Wealth

Wealth ဆိုတာ ဥစ္စာနေကြွယ်ဝတာကိုပြောတာပေါ့။ ကျွန်တော်ဆိုလည်း မကြွယ်ဝပါဘူး။ ဒီလိုပဲ ကြီးစားပြီးမှ ဒီနေ့လိုလေးဖြစ်လာရတာပါ။ အဓိကက ပညာကြွယ်ဝဖို့ပါပဲ။ ပညာဆိုတာမှာ အဘတ်ပညာ၊ အသိပညာ၊ အတန်းပညာထက် ကိုယ့်ရဲ့အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာကို ကြွယ်ဝအောင် လုပ်ထားရင် တခြား wealth တွေရလာမှာပါ။ နောက်ပြီး ကျန်းမာရေးပေါ့။ ကျန်းမာရေး

ပြည့်စုံကောင်းမွန်မှ ကိုယ့်ရဲ့ပညာကို ကြွယ်ဝအောင်လုပ်နိုင်ပြီး ငွေကြေးချမ်းသာအောင် ကြံဆောင်နိုင်မှာပါ။ နောက်ပြီး လူမှုရေး wealth ပေါ့။

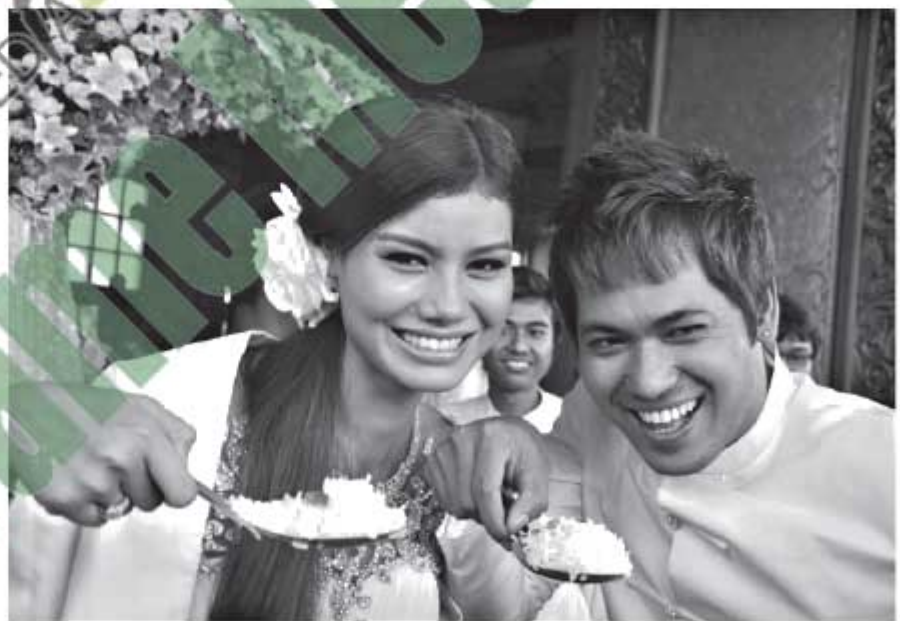
လူမှုရေးရာတွင်မှာလည်း ကိုယ်က ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေနေနိုင်အောင် ကြိုးစားတတ်ရမယ်။ ငွေကြေးဆိုတာက ဘဝမှာ လိုအပ်တဲ့ထဲမှာပါပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့ အပိုင်းတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကို ကျွန်တော်က ငွေကြေးမပြည့်စုံဘဲ နေခဲ့ဖူးတော့ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ တကယ်လိုအပ်တာက ကိုယ့်ရဲ့ပညာပါပဲ။

ချမ်းချမ်း

Wedding

Wedding ဆိုတာက ဘာမှသွေးမတော် သားမစပ်တဲ့ လူနှစ်ယောက်ပေါင်းစပ်တဲ့ပွဲပါ။ လူနှစ်ယောက်ပေါင်းစပ်ကြတယ် ဆိုတာမှာလည်း အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ တချို့ကလည်း အချင်းချင်း ချစ်မြတ်နိုးလို့ တချို့ကကျတော့လည်း မိဘကပေးစားလို့ပေါ့လေ။ ဘယ်လိုပဲပေါင်းစပ်ကြ ပေါင်းစပ်ကြ အဓိကကတော့ အဲဒီလူနှစ်ဦးလုံးမှာ အပြန်အလှန် သံယောဇဉ်ဆိုတာရှိထားရမယ်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ကလည်း တာဝန် လူမှုဆိုတာပါထားရမယ်။ အခြေအနေအရပ်ရပ် ပေါ်မူတည်ပြီး wedding ဆိုတာဖြစ်လာရတာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တကယ်ချစ်ပြီး ကိုယ်တကယ် မြတ်နိုးတဲ့သူနဲ့ လက်ထပ်ရတဲ့ wedding မျိုးက တော့ ပိုပြီး ကြည်နူးရတာပေါ့။ အမှန်ကတော့ wedding ဆိုတာ လူနှစ်ယောက် ပေါင်းပြီး ဘဝတစ်ခုစို့ လုပ်တဲ့ Celebration လေးတစ်ခုပါ ပဲ။ ချမ်းချမ်းအတွက်ကတော့ Wedding က ပျော်စရာကောင်းတဲ့အရာပါပဲ။ ငယ်ငယ်တုန်းက တော့ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ် မင်္ဂလာပွဲက ကမ်းခြေ မှာလုပ်တဲ့ ပွဲမျိုးလေးပေါ့။ ဒါက ငယ်ငယ်တုန်းက စိတ်ကူးယဉ်မှုသက်သက် ပါပဲ။ တကယ့်လက်တွေ့

Wedding ကလည်း Church တို့ ဘုန်းကြီးကျောင်း တို့မှာ လုပ်ခဲ့တော့ ပျော်စရာကောင်းပြီး ကုသိုလ် လည်း ရပါတယ်။ relaxing လည်းဖြစ်ပြီး ဘယ်သူ မဆို သက်သောင့်သက်သာနဲ့ လာနိုင်တဲ့ wedding ပွဲလေးဖြစ်တာကြောင့် ကျေနပ်ပါတယ်။ အလှူလည်းလုပ်တော့ ကုသိုလ်တွေလည်း အများ ကြီးရတယ်။ ကမ်းခြေမှာ လုပ်ချင်တဲ့စိတ်ကူးက ကလေးဘဝက ကလေးအတွေးနဲ့တွေးမိခဲ့တာပါ။

Wish

wish ကတော့ ဆုတောင်းမှုပြုတာပေါ့။ လူတွေအားလုံးက ဆုတောင်းတာတော့ လုပ်ကြ မယ်လို့ ချမ်းချမ်းတင်တယ်။ ချမ်းချမ်းဆို ကိုယ်က သိချင်းဆိုတဲ့သူဆိုတော့ ဘုရားမှာဆုတောင်းရင် ကိုယ့်အသံကြားတာနဲ့ ချစ်ခင်ကြပါစေလို့ ဆု တောင်းတယ်။ ဒီလိုအလုပ်တွေမလုပ်ခင် ငယ်ငယ် ကလေးဘဝတုန်းကလည်း အလှူတစ်ခု လုပ်ပြီးရင်

ကိုယ့်ကိုလူအများက ချစ်ခင်ပါစေဆိုပြီး ဆုတောင်းတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကြောင့်သူများစိတ် မဆင်းရဲပါစေနဲ့။ ကိုယ့်ကြောင့် ကိုယ့်မိသားစုစိတ် မဆင်းရဲပါစေနဲ့။ အမြဲဆုတောင်းတယ်။ အခု ဒီဆုတောင်းတွေ တကယ်ပြည့်လာပြီလို့ပြောရ မယ်။ ပြီးတော့ ချမ်းချမ်းက ဆုတောင်းရင်လည်း ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာထက် ဘုရားကပေးမယ့် အရာကို ပိုပြီးတောင်းခံတယ်။ ဥပမာ ဒီလိုအိမ် လေးနဲ့နေမိစေပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သခင်အလိုရှိမှ ပေးပါ။ သခင်အလိုမရှိရင်လည်း သခင်အလိုရှိတဲ့ နေရာမှာ နေပါမယ်ဆိုပြီး ဆုတောင်းတယ်။ ဒါက ချမ်းချမ်းတို့ဘာသာအရ ဆုတောင်းပေါ့လေ။ ချမ်းချမ်း သဘောအရာကတော့ ဘယ်အရာမဆို ဘုရားပေးတာက အကောင်းဆုံးလို့ပဲ ယူဆထားတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာက သူများကို ထိခိုက်စေမယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ပဲ လိုချင်ချင်စွန့်လွှတ်တတ်တယ်။ အခုတော့ ချမ်းချမ်းက နှစ်ယောက်ဘဝဖြစ်သွားပြီ။ ဒီတော့ ဆုတောင်းတွေမှာလည်း သူ့အတွက် ပါရပြီပေါ့။ သူ့အလုပ်တွေ အဆင်ပြေပါစေ။ သူ့ကိုလူတွေ ချစ်ခင်ပါစေစေသဖြင့် ဆုတောင်းတွေ ထပ်စိုးသွားတာပေါ့။ ပြီးတော့ အခုဆိုရင် ကရင်ပြည်နယ်ဘက်မှာ ရေတွေကြီးတယ်။ တနင်္သာရီဘက်မှာလည်း ရေတွေကြီးတယ်။ အဲဒီကလူတွေ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဖို့နဲ့ စစ်ဖြစ်တဲ့နေရာတွေလည်း အန္တရာယ်ကင်းကြဖို့ ဆုတောင်းတယ်။ ဒါကဗုဒ္ဓဘာသာအရဆိုရင် မေတ္တာပို့တာပါ။ ဒီလိုမေတ္တာလေးတွေက ထိရောက်ပါတယ်။ တစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့ ဆုတောင်းတွေကိုစုပြီး အဲဒီလူတွေ တစ်ယောက်ချင်းစီကို

ထိရောက်မှုတွေရှိသွားမှာပါ။ ချမ်းချမ်းကတော့ ယုံကြည်တယ်။

Wealth

လူတော်တော်များများကတော့ wealth ဆိုတာ ငွေကြေးဥစ္စာနေကြွယ်ဝချမ်းသာမှုလို့ ပြောကြမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ စီးပွားရေးအောင်မြင်မှုတွေ လူမှုရေးအောင်မြင်မှုတွေ၊ အနုပညာအောင်မြင်မှုတွေ၊ ငွေကြေးချမ်းသာမှုတွေ ဒါတွေအားလုံးရဲ့ အခြေခံက ကျန်းမာရေးပါပဲ။ ကျန်းမာခြင်းက လာဘ်တစ်ပါးဆိုပြီး ရှိတာလေ။ အဲဒီ ကျန်းမာခြင်းချမ်းသာကိုရတဲ့ သူကအရမ်း

ကံကောင်းတာပါပဲ။ ငွေကြေးဘယ်လောက်ပဲ ကြွယ်ဝကြွယ်ဝ ကျန်းမာခြင်း ချမ်းသာခြင်းမရှိ ရင် ကိုယ်သွားချင်တာ၊ ကိုယ်လုပ်ချင်တာတွေ ဘာမှလုပ်လို့မရဘူး။ ပြီးတော့ စိတ်ချမ်းသာမှုပေါ့။ စိတ်ချမ်းသာမှုက လုပ်ယူလို့မရဘူး။ ငွေနဲ့ ပေးဝယ်လို့ မရဘူး။ ချမ်းချမ်းကတော့ ငွေနဲ့ ဝယ်လို့မရတဲ့ အရာတွေရဲ့ ချမ်းသာမှုကိုပဲ တကယ် wealth အစစ်လို့ခံယူတယ်။ အလှူဒါန မှာဖြစ်တဲ့ ပီတိမျိုးတို့ သတ္တဝါတွေအားလုံး အပေါ်ထားတဲ့ မေတ္တာတရားမျိုး၊ ဒါမျိုးတွေပေါ့။ ဒီလိုအရာတွေ ချမ်းသာတဲ့ သူတွေကို ချမ်းချမ်းအားကျတယ်။

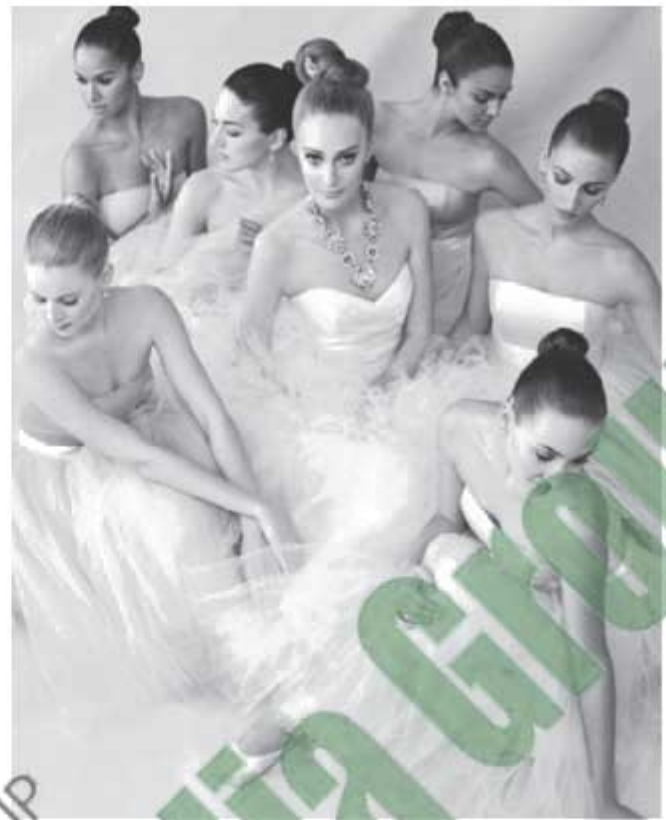
မြိုးစုပိုင်

တစ်သက်တာ ကြည်နူးစရာပုံရိပ်တွေကိုမှတ်တမ်းတင်ပေးမယ့် ဓာတ်ပုံဆရာများ

ပီတာ	အမှတ် ၅၊ အောင်လှေလမ်း၊ ဒုတိယထပ်၊ ကျောက်ကုန်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်	၀၉ ၅၀၁၀၁၅၉၊ ၅၆၄၉၂၁
ဝဏ္ဏခွာနီး (Focus Daily)	အမှတ် ၆၆၉၊ မြကန်သာ ၂ တန်း၊ ၅ မိုင်ခွဲ၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်	၀၉ ၄၅၀၀၁၁၁၃၃၊ ၅၂၆၇၁၅
အေးဇော်မိုး (စက်မှု)	အမှတ် ၃၊ ပဏ္ဍိတလမ်း၊ ရှင်စောပုရပ်ကွက်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်	၀၉ ၅၁၀၉၇၇၀၊ ၀၉ ၅၁၂၇၈၃၃
လင်းထွန်း (Leopard)	အမှတ် ၁၃၊ ၁၃၊ တတိယထပ်၊ ရွှေတိဂုံထုရားလမ်း၊ လသာမြို့နယ်	၀၉ ၅၀၂၀၉၈၈၊ ၇၃၁၂၀၉၈၈
အောင်ကျော်မိုး (New Image)	အမှတ် ၂၄၆၊ ဒုတိယထပ်၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း (၁၁၇)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်	၀၉ ၅၁၄၆၄၅၆
ပြည်ချန်း	အမှတ် ၉၀၊ မြေညီထပ်၊ ၄၉ လမ်း (လယ်)၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်	၀၉ ၅၀၄၄၃၂၆
ကိုလင်း (Studio K)	အမှတ် ၇၆/၈၀၊ C-2၊ ပထမထပ်၊ ဗညားလမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်	၀၉ ၅၄၁၀၇၀၈
တိုနိုင် (Escape)	အမှတ် ၄၃၊ အခန်း B၊ ပထမထပ်၊ ရန်ကုန်-အင်းစိန်လမ်းမကြီး၊ လှိုင်မြို့နယ်	၀၉ ၅၀၀၁၈၀၄
မိုးပိုင်စိုး (ယွန်း)	အမှတ် ၂၈၄၊ ပန်းဆိုးတန်း (ထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်	၀၉ ၇၃၀၅၁၇၇၁
မလိမ္မာ (မြန်မာစာ)	အမှတ် ၂၇၃၊ B (102)၊ ၄၅ လမ်းနှင့် မဟာဗန္ဓုလလမ်းထောင့်၊ YMCA ဘေး	၀၉ ၄၃၃၇၀၀၄၄၊ ၀၉ ၅၅၇၀၀၄၄
စိုင်းဘုန်းထူး	၄၆ လမ်း (လယ်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်	၂၉၂၉၅၃၊ ၂၉၄၆၀၆
နိုင်နိုင် (R2)	အမှတ် ၄၅/A၊ ရေတာရှည်လမ်းသစ်၊ ရေတာရှည်ရပ်ကွက်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်	၀၉ ၅၀၇၆၀၂၆
ပြည်ဟန် (Color Max)	ဘုရင့်နောင်တာဝါ 21A၊ ဒုတိယထပ်၊ အခန်း ၂၀၄၊ ဘုရင့်နောင်လမ်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်	၀၉ ၇၃၀၂၅၅၄၈

သတို့သမီးမိတ်ကပ်ပန်တီးမူဒါထွက် ဝန်ဆောင်မှုဈေးနှုန်းများ

♥ ဒီဂင်ဘာနှင့် - ၀၉ ၇၃၂၉၀၀၀၀

သတို့သမီး	ထိုင်မသိမ်း (ဆိုင်)	၁ သိန်းခွဲ
	ထိုင်မသိမ်း (ဟိုတယ်)	၂ သိန်း
	ဂါဝန် (ဆိုင်)	၅ သောင်း
	ဂါဝန် (ဟိုတယ်)	၁ သိန်းခွဲ
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်း

♥ ထက် (Pop Soul) - ၀၉ ၅၀၆၆၀၆၉

သတို့သမီး	ဆိုင်	၇ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်း
(ဂါဝန်တစ်စုံနှင့်အထက် လဲပြီးပွဲထွက်ပါက)		၁ သိန်းခွဲ
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်း

♥ တော်ဝင်သူ (ပေးဦးမောင်) - ၀၉ ၅၀၀၇၀၄၉

သတို့သမီး	ဆိုင်	၅ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်း
(Full Rehearsal တစ်ကြိမ်အပါအဝင်)		
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်း

♥ မိတ်ကပ်စိုးစိုး - ၀၉ ၅၀၀၀၉၉၇

သတို့သမီး	ဆိုင်	၁ သိန်း
	ဟိုတယ်	၂ သိန်း
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၃ သောင်း

♥ ညိုညိုမောင် (ဝမ်းချောင်း) - ၅၂၃၇၆၄၊ ၀၉ ၅၀၉၃၀၃၆

သတို့သမီး	ဆိုင်	၅ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်း
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၃ သောင်း

♥ HELLO - ၅၄၀၀၇၀၊ ၀၉ ၅၁၆၄၂၆၄

သတို့သမီး	ဆိုင်	၅ သောင်းမှ ၁ သိန်း
	ဟိုတယ်	ဆိုင်ပြင်၏ နှစ်ဆ
	မိဘ	၂ သောင်း
အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၃ သောင်း

♥ ပေးဦး - ၀၉ ၅၀၉၈၄၁၃

သတို့သမီး	ဆိုင်	၅ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်းခွဲ
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်းခွဲ

♥ လင်းလင်း - ၀၉ ၅၁၆၃၀၆၇၊ ၀၉ ၄၉၂၉၀၄၈၂

သတို့သမီး	ဆိုင်	၅ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်း
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်း

♥ ကျော်စိုး - ၀၉ ၅၁၅၆၄၈၈

သတို့သမီး	ဆိုင်	၇ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်း
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်း

♥ Gucci အောင် - ၀၉ ၈၆၃၀၇၈၁

သတို့သမီး	ဆိုင်	၃ သောင်း
	ဟိုတယ်	၆ သောင်း
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်း

♥ ဂျိုးဂျိုး - ၀၉ ၄၃၀၇၇၉၉၇

သတို့သမီး	ဆိုင်	၆ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်း
အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်းခွဲ
မိဘ		၂ သောင်း

♥ ခင်စန်းဝင်း - ၃၈၈၅၈၉

သတို့သမီး	ဆိုင်	၅ သောင်း
	ဟိုတယ်	၁ သိန်း
မိဘ၊ အရံ၊ ပန်းကြဲ၊ ဗန်းကိုင်		၂ သောင်း

ရတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ချစ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် သတင်းကောင်း Audience of Celebrities' Choice

အစီအစဉ်

ပရိသတ်ကြီးအားလုံးမကွာပါ။ ရတီမဂ္ဂဇင်းကိုအားပေးနေကြတဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် "Audience of Celebrities' Choice" ဆိုတဲ့ ကဏ္ဍလေးတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပေးထားပါတယ်။

အခွင့်အရေး

၂၀၁၃ နိုဝင်ဘာလထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်းအတွက် အဆိုတော် ရဲသွေးနောင် နဲ့အတူ ရတီစာပျက်နာပေါ်မှာ အလန်းစားအိုက်တင်၊ အလန်းစား အပြင်အဆင်တွေနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးခြားချက်များ

ဒီကဏ္ဍရဲ့ထူးခြားမှုတစ်ခုကတော့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ရမယ့် ပရိသတ်ကို မဂ္ဂဇင်းက ရွေးချယ်မှာမဟုတ်ဘဲ အနုပညာရှင်ကိုယ်တိုင်က ရွေးချယ်မှာဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ကပ်၊ အဝတ်အစား

ရွေးချယ်ခံရတဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် အဝတ်အစားနဲ့ မိတ်ကပ်ကိုတော့ ရတီမဂ္ဂဇင်းက နေ့စီစဉ်ပေးမှာနော်။

စည်းကမ်းချက်များ

- (၁) အောက်ဖော်ပြပါ ဖြတ်ပိုင်းနံပါတ် 5"x7" အရွယ်ရှိ (တစ်ကိုယ်လုံးပြည့် အလှူဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ ဘေးတိုက်မြင်ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ မျက်နှာအပြည့်ပုံတစ်ပုံ)
- (၂) အသက် ၁၅ နှစ်မှ ၃၀ နှစ်အတွင်းရှိ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးမည်သူမဆို
- (၃) မိဘ(သို့) အုပ်ထိန်းသူခွင့်ပြုချက်လက်မှတ်
- (၄) ရွေးချယ်ခံရရင် ရတီမဂ္ဂဇင်းမှ ဆက်သွယ်ပေးမှာဖြစ်ပြီး ရတီမဂ္ဂဇင်းမှ စီစဉ် ပေးတဲ့ အစီအစဉ်ချက်ချိန်းများအတိုင်း အတိအကျလာရောက်ပေးရန်

ချစ်ပရိသတ်ကြီးရေ... ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ သရုပ်ဆောင်နဲ့ ဓာတ်ပုံအတူ တွဲရိုက်ရမယ့် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ **၂၀၁၃ အောက်တိုဘာလ ၁၀ ရက် (ကြာသပတေးနေ့)** နောက်ဆုံးထားပြီး စာအိတ်ပေါ်မှာ "Audience of Celebrities' Choice" ရတီ စာပေအနုပညာမဂ္ဂဇင်းလို့ လိပ်မူပြီး အမှတ် ၁၅၀/၁၆၀၊ ၃၅ လမ်း(အလယ်) ဘလောက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ အမြန်ဆုံး ပို့လိုက်ကြပါနော်။

ပြီးခဲ့တဲ့လတွေမှာ ရွေးချယ်ခံရတဲ့ ပရိသတ်တွေလည်း ဒီကဏ္ဍမှာ ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေ ပါဝင်လာတဲ့အခါ အောက်ပါပုံစံအတိုင်း ဖြည့်စွက်ပြီး ထပ်မံပေးပို့နိုင်ကြပါတယ်။

မှတ်ချက်

ဒီကဏ္ဍကိုလစဉ် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်နဲ့ အလှည့်ကျစီစဉ်ပေးသွားမှာဖြစ်လို့ ပါဝင်ချင်တဲ့ ပါမနာရှင်ပရိသတ်တွေ စောင့်မျှော်အားပေးလိုက်ကြပါဦးနော်။

အမည် _____

မွေးသက္ကရာဇ် _____

နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြားအမှတ် _____

ပညာအရည်အချင်း _____

အလုပ်အကိုင် _____

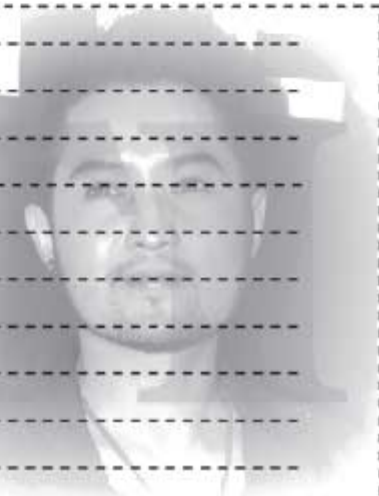
အနုပညာလှုပ်ရှားမှု _____

အိမ်ထောင်ရှိ/မရှိ _____

အရပ်အမြင့် _____

နေရပ်လိပ်စာ _____

ဖုန်းနံပါတ် _____

စက်တင်ဘာလရဲ့ Audience of Celebrities' Choice ကဏ္ဍ
ရဲ့ စာမျက်နှာထက်ကို ရောက်ရှိလာသူတွေကတော့ ဆုရပ်ဆောင်
နေမင်းနဲ့ ပုခွန်တောင်မြို့နယ်မှာနေထိုင်သူ လင်းလက်ချီလိုပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။ လစဉ်ဖော်ပြပေးနေကျဖြစ်တဲ့ ဒီကဏ္ဍလေးမှာ အနုပညာရှင်
တွေကို အပြင်မှာ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံချင်သူတွေနဲ့ အနုပညာလောကမှာ
လျှောက်လှမ်းဖို့အတွက် အကြံဉာဏ်ယူချင်သူတွေကို တွေ့ဆုံစေခဲ့တဲ့
ပေါင်းကူးတံတားလေးဆိုရင်လည်း မမှားပါဘူးနော်။ နောက်လတွေမှာ
လည်း အနုပညာရှင်နဲ့အတူ တွဲဖက်ဖော်ပြခံရမယ့် ပရိသတ်က ဘယ်သူ
များဖြစ်မလဲ ဆိုတာကိုတော့...

AUDIENCE OF CELEBRITIES CHOICE

MODEL NAY MINN, LINN LATT CHO
MAKE-UP GUCCIAUNG (NYINYING-SANCHAUNG)
DRESS PRETTY GIRL PHOTO KOLINN (STUDIO-K)
ARRANGED BY THIDA SOE

ပရိသတ်အဖေ အနုပညာရှင်အဖြေ

အစ်ကိုသရုပ်ဆောင်စလုပ်ခဲ့တဲ့ အချိန်ကနေ အခုအချိန်အထိ အစ်ကို သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ကာရိုက်တာတွေထဲမှာ အကြိုက်ဆုံးကာရိုက်တာ မျိုးရှိလား။

အဲဒီလို အကြိုက်ဆုံးဆိုတဲ့ ကာရိုက်တာမျိုး ဆိုပြီး သတ်မှတ်ထားတာ မရှိပါဘူး။ အစ်ကိုတို့

သရုပ်ဆောင်ရတဲ့ အနုပညာမှာ အဲဒီလိုမျိုး အကြိုက်ဆုံးဆိုတဲ့အရာတစ်ခုကို သတ်မှတ်လိုက်ရင် နောက်ထပ်သာလွန်တဲ့ အနုပညာတစ်ခုကို ဖန်တီးယူလို့ မလွယ်တော့ဘူး။ ကိုယ်လုပ်လိုက်တဲ့ ကာရိုက်တာတစ်ခုကို အကောင်းဆုံးကြိုးစားတယ်။ ကာရိုက်တာတိုင်းကိုလည်း လုပ်နိုင်အောင် လို့ အမြဲတမ်းကိုယ့်စိတ်မှာ မွေးထားတယ်။ ကိုယ့်

စိတ်က ဘယ်လိုသဘောထားလဲဆိုတော့ ကိုယ်ရောက်နေတဲ့အချိန်၊ ကိုယ်ရှိတဲ့အထဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဇာတ်ကောင်ပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဘယ်လိုတည်ဆောက်မလဲဆိုတဲ့စိတ် အမြဲတမ်း ဖြစ်တယ်။

အစ်ကိုက အခုဆိုရင် ကာရိုက်တာမျိုးစုံ လုပ်ခဲ့ ပြီပြီပေါ့နော်။ အပြင်မှာ လုံးဝသရုပ်မဆောင် ရသေးဘဲ စိတ်ထဲမှာ အရမ်းသရုပ်ဆောင်ချင်နေတဲ့ ကာရိုက်တာမျိုးရှိလား။

အဲဒီလိုမျိုးကြီးတော့ မရှိပါဘူး။ ခုနက ပြောသလိုပါပဲ။ ဘယ်တော့လာမလဲ ဘယ်တော့ လာမလဲလို့ မျှော်လင့်နေတာနဲ့ လက်ရှိရှိနေတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကို ရာခိုင်နှုန်းအပြည့်မရဘဲ ဖြစ်နေမှာပေါ့နော်။ ကိုယ်က ဒီကာရိုက်တာပေါ်မှာ တစ်ရာ အပြည့်ရမယ့် ကိုယ့်ရဲ့ပါဝါတွေရှိပေမယ့်လည်း မလာနိုင်သေးတဲ့ အရာတစ်ခုကို စဉ်းစားပြီးနေရင်တော့ လက်ရှိအရာက ပျောက်တာပေါ့နော်။ 'စင်ကြယ်သောစိတ်' ဆိုတဲ့ စာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ စာတမ်းလေးတစ်ခုက 'ကြောက်ခြင်းဟာ အချိန်' စသေးပါ။ အခုလက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်မှာရှိတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့စွမ်းအားတွေကို ဆုံးရှုံးစေတယ်။ မရောက်လာသေးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို ကိုယ်က ကြိုးစားပြီးတော့ ကြောက်နေရင် လက်ရှိကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ အရာတွေကို ဆုံးရှုံးတာပေါ့နော်။ အဲဒီတော့ အစ်ကိုက နောက်ကွယ်က ဘာတွေညာတွေကို မျှော်လင့်ချက်မထားဘူး။ လက်ရှိရောက်နေတဲ့ ကိုယ့် ကာရိုက်တာက ဆိုက်ကားသမားဆိုရင် ဆိုက်ကားသမားနဲ့ပတ်သက်တာကိုပဲ ခေါင်းထဲမှာ ထည့်ထားတယ်။ နောက်တစ်ခုက ကားရိုက်နေတဲ့အချိန်မှာ တတ်နိုင်သလောက် ဖုန်းမကိုင်ဘူး။ ကိုယ်ဖုန်းကိုင်လိုက်ရင် အပြင်မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ နေမင်းက ဖုန်းကိုင်လိုက်တာ ဖြစ်သွားရော။ ဒီကာရိုက်တာထဲကလူက ဖုန်းကိုင်လို့ မရဘူးလေ။

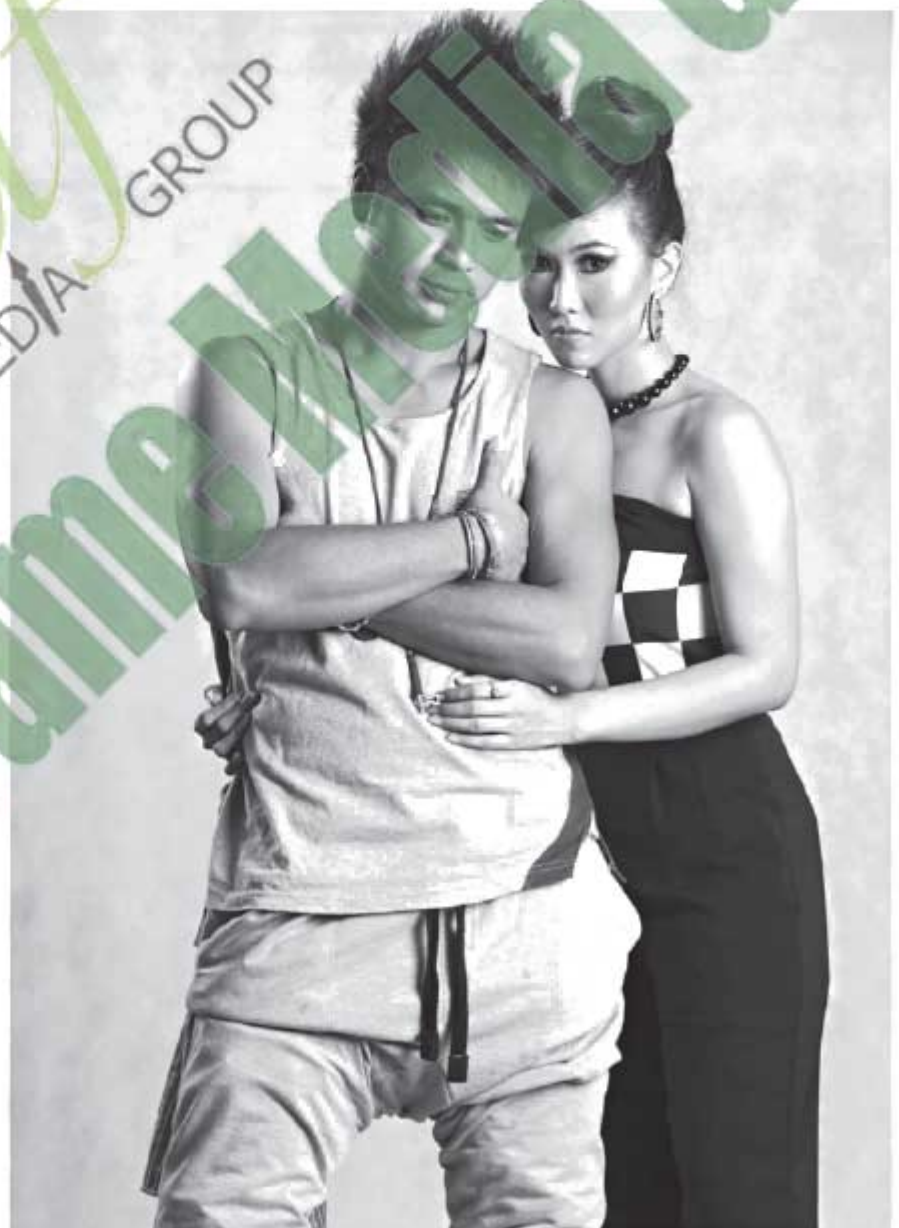
အစ်ကိုအနေနဲ့ အစအဆုံးကြိုးစားပြီးတော့ ပုံဖော်ခဲ့တဲ့ 'တက်တူး' ဇာတ်ကားလိုမျိုး နောက်ထပ် အစ်ကို ကြိုးစားပြီး ပုံဖော်မယ့် ဇာတ်ကားမျိုး ရှိသေးလား။

အစ်ကိုတို့ ပထမဆုံးစမ်းသပ်ကြတာက 'မျောလွင့်နေတဲ့ တိမ်' ပါ။ 'မျောလွင့်နေတဲ့ တိမ်' က ခုနကပြောတဲ့ Version တစ်ခုကို စမ်းသပ်တာပေါ့နော်။ မြန်မာကားတွေမှာ ဖြစ်နေကြပုံစံ မဟုတ်တဲ့ဟာမျိုးကို လုပ်ကြည့်တာပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ကြာလည်းကြာတယ်။ ပိုက်ဆံလည်း တော်တော်ကုန်တယ်။ Location တွေကအစ ဂုံးထိပ်တံတားတွေပါ ပါအောင် ထည့်ရိုက်ထားတယ်။ လိုချင်တဲ့တိမ်တွေပါအောင်လည်း ညနေစောင်းအထိ ရိုက်ရတယ်။ ထင်းရှူးတောထဲမှာ အစ်ကိုရိုက်တဲ့ ဖိုက်တင်အခန်းဆိုရင်လည်း တစ်နေကုန် မနက်ကတည်းက တောက်လျှောက်ရိုက်လိုက်တာ

ညနေ ၄ နာရီအထိ ရိုက်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒါတောင် ဖိုက်တင်ထိုးနေရင်းနဲ့ ပတ်လက်လန်ပြီး လဲကျ သွားတော့ ပြန်မထနိုင်တော့ဘူး။ အားပြတ်သွား တဲ့သဘောပေါ်နေ။ အဲဒီတော့မှ ဒါရိုက်တာတွေ ရော၊ အဖွဲ့သားတွေရော ဘာမှမစားရသေးဘူး ဆိုတာကို သိတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးအထိ အစ်ကိုတို့ တည်ဆောက်ပြီး ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီကား လေးကို ပရိသတ်လည်း လက်ခံလိမ့်မယ်၊ ကြိုက် လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်မိခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတုန်း က ပရိသတ်အားပေးမှုကို ထင်သလောက်မရခဲ့ဘူး။ အဲဒီကားနောက်ပိုင်းမှာတော့ ယောက်ျားလေး ပရိသတ်က ပိုပြီးအားပေးလာတယ်။ အစ်ကိုတို့ မေမြို့မှာ ၁ လနဲ့ ၁၅ ရက်ကြာအောင် ရိုက်ခဲ့တဲ့ ကား 'မိုးမှာကြွေသော ပန်း'၊ 'မေမေမယ် မိုး' ကား ဆိုရင် မနက်(၃) နာရီထဲပြီးတော့ မဟာမြတ်မုနိ ဘုရား မျက်နှာသစ်တော်ရေကပ်တာတို့၊ စံပယ် ပန်းကပ်တာတို့၊ ဆရာတော်ကြီးကြွလာတာတို့၊ အေးမြတ်သူနဲ့ကိုယ်နဲ့ လမ်းလျှောက်လာတာတို့ တွေကို ရိုက်ရတာပေါ့နော်။ အေးမြတ်သူကိုလည်း မနက်အစောကြီးနိုးရတာပေါ့။ အနုပညာနဲ့ ပတ် သတ်ပြီး အာရုံစိုက်တတ်တဲ့အတတ်ကို ဦးညွန့်ဝင်း ဆီက ရခဲ့တာပါ။ အန်ကယ်က မနက်အစောကြီး ထပြီး လမ်းလျှောက်ရင်းနဲ့ရိုက်တဲ့အခါမှာ ပြောရ မယ့်စကားတွေကို စာအုပ်ကြည့်ဖို့၊ မျက်စိက အဆင်မပြေတဲ့အတွက် အသံသွင်းပြီးတော့ တောက်လျှောက် နားထောင်နေတာပေါ့နော်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူဘယ်သူနဲ့မှ စကားမပြောဘဲနဲ့ သူနေရာလေးမှာပဲ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်နေ တယ်။ အနုပညာအတွက် မနက်အစောကြီး နှိုးတော့လည်း သူလိုက်တယ်။ 'မေမေမယ်မိုး' ကို ကြိုက်တယ်ဆိုရင် 'မျောလွင့်နေတဲ့တိမ်' နဲ့ 'တက် တူး' တို့ကို ထပ်ပြီးလုပ်ဖို့အားရှိတာပေါ့နော်။ 'မေမေမယ်မိုး' ဆိုရင်လည်း စစ်ကိုင်းဘက်တွေနဲ့ မန္တလေးမှာ ရှိသမျှ Location တွေပါအောင် ထည့်ရိုက်ခဲ့တာပေါ့နော်။ 'မျောလွင့်နေတဲ့တိမ်' ကတော့ မေမြို့မှာ တောက်လျှောက်ရိုက်ခဲ့တယ်။ မြန်မာကားတော်တော်များများကို မင်းသားနဲ့ မင်းသမီးညားမှတို့၊ နောက်ဆုံးမှာ ပျော်ရွှင်မှုတွေ နဲ့သိမ်းမှတို့၊ ဟာသဖြစ်မှုကြည့်မယ်တို့ ဆိုတာတွေ ရှိကြတယ်လေ။ ကိုယ်တို့တွေးထားတဲ့အတွေးကျ တော့ သူခိုးတစ်ယောက်ကို ဥပဒေဘက်ကကြည့် ရင် သူ့မီးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူဘက်ကကြည့်မယ်ဆိုရင် သူ့မိသားစုအတွက်၊ သူ့သားလေးအတွက် လိုအပ် ချက် တစ်ခုခုကြောင့် ခိုးတာဖြစ်မှာပေါ့နော်။ သူ့မိသားစုဘက်က ကြည့်ရင်တော့ သူက သူရဲကောင်းပေါ့။ 'တက်တူး' ဆိုရင်လည်း အဲဒီလို သဘောတရားကို ပြတာပေါ့နော်။ မြတ်နိုးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက မကောင်းတဲ့မိန်းကလေးဖြစ် တယ်။ သူ့ဖြစ်တာက သူ့ကြောင့်ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး။ မိဘက သားသမီးကို ထိန်းချုပ်တဲ့ပုံစံမှာတော့အတွက်

သားသမီးက အဲဒီလိုဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ရိုက်ပြခဲ့တယ်။ အစ်ကိုလည်း 'တက်တူး' ကားမှာဆိုရင် စိတ် အရမ်းဆတ်တဲ့အတွက် ကိုယ်သေသေချာချာ တယုတယနဲ့ ထိန်းသိမ်းလာခဲ့တဲ့ အမေကို ဆုံးရှုံး လိုက်ရတယ်လေ။ ဟိုးအရင်ကတည်းက အားပေး တဲ့ပရိသတ်တွေက မြန်မာကားတွေကို စိတ်အပန်း ဖြေဖို့တစ်ခုအတွက် ကြည့်ကြတယ်။ ဇာတ်နဲ့လွှဲ ပြီးတော့ ပရိသတ်ရဲ့ဆန္ဒကိုကြည့်ပြီး ဇာတ်လမ်း အဆုံးမှာ ပေါင်းပေးလိုက်တာတွေ ရှိခဲ့တယ်။ အမှန်တကယ်တော့ ပရိသတ်က အဲဒီလိုရိုက်ပေး ပါလို့ တိတိကျကျပြောတာမရှိဘူးပဲ။ တင်ပြသူတွေ ရဲ့ ငွေကြေးရယ်၊ ရလို့မှုတစ်ခုရယ်မှာ ဦးတည် ပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့အနုပညာကို သစ္စာဖောက်တယ် လို့ ပြောရမှာပေါ့။ 'သမား' ဆိုတာကတော့ ဟိုးအရင်ကတည်းက ရိုက်ခဲ့ဖူးတဲ့ကားပေါ့။ အစ်ကိုက ဆရာဝန်ပေါ့နော်။ ဆေးမကုဘဲနဲ့ ရွာလေးတစ်ရွာကို ရောက်သွားခဲ့တယ်။ ဆေးမကု

ဘဲနဲ့ နောက်ဆုံးမှာ ဆေးပြန်ကုတဲ့ ပုံစံမျိုးပေါ့။ ကိုယ် တကယ်မလုပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ အရာတစ်ခုကို တကယ်တမ်း လူတစ်ယောက် အသက်ဘေးနဲ့ကြုံလာတော့ ကိုယ်တိုင်ကယ်လိုက် တဲ့ သဘောပေါ်နေ။ အဲဒီ ဇာတ်ကားမှာဆိုရင် မင်းသား၊ မင်းသမီးပေါင်းခြင်း မပေါင်းခြင်းက အဓိကမဟုတ်ဘူး။ 'တက်တူး' ဆိုရင်လည်း ဇာတ်သိမ်းမှာ မြတ်နိုးကသေသွားတာပဲလေ။ အရင်တုန်းကဆိုရင် မိဘတွေက သားသမီးတွေကို အပြင်မထွက်ရဘူး။ မိဘစကား နားထောင်ရမယ် ဆိုပြီး ပြောတာတွေရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုတို့ ဒီဘက်ခေတ်ကျတော့ နည်းပညာတိုးတက်လာတဲ့ အတွက် လေ့လာစရာရှိတာတွေကို အပြင်ထွက် ပြီး လူငယ်တွေက လေ့လာချင်တယ်။ မိဘတွေက အပြင်မထွက်စေချင်ဘူး။ အဲဒီလိုတွေ ဖြစ်နေတာ ပေါ့နော်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်လုပ်နေတဲ့အနုပညာနဲ့ အတူ Entertainment ရော၊ ကိုယ်ပေးချင်တဲ့

Message ရောပါအောင် ပေးချင်တာပေါ့နော်။ အစ်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ရင်တောင် ကိုလင်း (Studio K) နဲ့အတူ ပုဂံဘက်တွေရော၊ ဒီပြင်နေရာတွေရော လိုက်ရိုက်ဖြစ်တယ်။ ဓာတ်ပုံက အလွန်မဟုတ်ဘဲ အငြိမ်ဖြစ်တဲ့အတွက် လူတစ်ယောက်ကကြည့် လိုက်လို့ရှိရင် စိတ်ဝင်စားမှုပေးနိုင်ရမယ်။ ကိုယ့် ရုပ်က မပေးနိုင်ရင်တောင် နောက်က Background က ဘယ်မှာလဲဆိုတဲ့ စိတ်ဝင်စားမှု ပေးနိုင်ရမယ်။

ပြည်ပသရုပ်ဆောင်တွေထဲမှာ အစ်ကို အကြိုက်ဆုံးမင်းသား၊ မင်းသမီးကို သိချင်ပါတယ်။

ခုနက ပြောသလိုပါပဲ။ အကြိုက်ဆုံးဆိုတာ ကို အစ်ကို မထားဘူး။ အစ်ကိုလေးစားတဲ့ အိန္ဒိယမင်းသားရှိတယ်။ သူဆိုရင် အစ်ကိုတို့ ခုနကပြောတဲ့ အကြောင်းတရားတွေ တော်တော် များများကို ရိုက်ထားတယ်။ နောက်တစ်ခုကတော့ အင်တာနက်သုံးတာကိုလည်း အစ်ကိုအနေနဲ့ ပြောချင်ပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မကောင်းတာ ပြောဖို့ရယ်၊ ငြင်းခုံဖို့ရယ် အဲဒီလိုသုံး တာထက်သိသင့်တဲ့ အကြောင်းအရာကို လေ့လာ တာ ပိုကောင်းတယ်လို့ အစ်ကိုထင်တယ်။ မာယာ များတဲ့ အလက်'ဇာတ်ကားဆိုရင် သဏ္ဌာန်ဝင်း နဲ့ အစ်ကိုနဲ့ ရိုက်ထားတဲ့အခန်းကိုပဲ ထွန်လိုင်း ပေါ်မှာ ပြောကြတယ်၊ ငြင်းကြတယ်၊ ခုန်ကြတယ်။ ဇာတ်ကားတစ်ခုလုံးကိုသိလားဆိုတော့ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ ဇာတ်ရဲ့သဘောတရားကို တစ်ဇာတ် လုံး ကြည့်ပြီးမှ အားလုံးကိုသိပြီး နားလည်မှု ပေါ့နော်။ အဲဒီဇာတ်ကားက တစ်နေ့တည်းဖြစ်တဲ့ အဖြစ် အပျက်ကို ရိုက်ပြထားတာပါ။ ပရိသတ်ကို ဇာတ်သိမ်း အထိပါလာအောင် ဆွဲခေါ်ဖို့ဆိုတာ တီးလုံးရော၊ အိုက်တင်ရော အားလုံးလုပ်ခဲ့ရတာပါ။ 'အနာဂတ်ညီမျှခြင်းကလေးငယ်' ဆိုတဲ့သီချင်းကို အစ်ကိုရယ်၊ ရသရယ်၊ ကျောက်ဂျက်ရယ် ရခိုင်ကိစ္စ နဲ့ပတ်သက် ပြီးဖြစ်ကြတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ရေးပြီးဆို ထားတာပါ။ အခုလို ငြင်းကြ၊ ခုန်ကြ မယ့်အစား ကိုယ့်သားသမီးရဲ့အနာဂတ် ကိုယ့် သားသမီးရဲ့ ပညာရေးကို ပြန်ကြည့်သင့်တဲ့ အကြောင်းကို သိစေချင်တာပါ။ အဲဒီသီချင်းကို You Tube မှာ တင်ထားပါတယ်။ အဲဒီသီချင်းကို တော့ ခုနက Share လုပ်သလိုမျိုး ဘယ်သူမှ Share မလုပ်ကြပါဘူး။

အစ်ကိုမှာ မေတ္တာရှိရမယ့်လူပေါ်လာပြီ လား။ ဒါမှမဟုတ် အစ်ကို သဘောကျတဲ့ မိန်းကလေး ပုံစံက ...

ကိုယ်ချစ်သူထားလိုက်ပြီဆိုရင် သူ့အတွက် တည်ဆောက်ရတာတွေရှိမယ်။ ငွေကြေးစုရတာ တွေလည်း ရှိမယ်။ ဘဝတစ်ခုအတွက် ပြင်ဆင် ရတာတွေ ရှိမယ်လေ။ အဲဒီဘက်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ရော၊ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့အချိန်ရော

မျှသောအားဖြင့် ပေးကြရတာပဲလေ။ အဲဒီလို ဖော်ပြသွားရင် ဇာတ်ကားအတွက် လေ့လာဖို့ ပြင်ဆင်ဖို့ပေးရတဲ့အချိန်တွေ နည်းသွားမယ်လို့ စဉ်းစားမိတယ်။ အဲဒါကြောင့် အခုနောက်ပိုင်းမှာ ဟိုးအရင်တုန်းကလို သီးသီးသန့်သန့် မထားဖြစ် တော့ဘူး။ အရင်တုန်းက ထားခဲ့တဲ့အချိန်နဲ့ အခုမရှိတော့တဲ့အချိန်နဲ့ယှဉ်ရင် မရှိတော့တဲ့ အချိန်မှာ ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့ အမျိုးသားရေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပရဟိတပုံဖြစ်ဖြစ် လုပ်လို့ရတယ်။ လုပ်ချင်တာ တွေအတွက် အချိန်ပိုပေးဖြစ်တာပေါ့နော်။

အနုပညာရှင်အမေး ပရိသတ်အဖြေ ညီမလေးအနေနဲ့ အနုပညာလောကကို ဘယ်လိုမျိုးကြောင့် ဝင်ဖြစ်ခဲ့တာလဲ။

ညီမက အနုပညာကို အရမ်းဝါသနာပါပါတယ်။ အနုပညာမျိုးရိုးလည်း မရှိပါဘူး။ အရမ်း ဝါသနာပါလွန်းလို့သာ အနုပညာလောကထဲကို ဝင်လာခဲ့တာပါ။ ကျောင်းကတော့ MHR မှာ Management သင်တန်းတွေ တက်နေပါတယ်

အစ်ကို၊ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အဆက်အသွယ် တွေတော့ မရှိပါဘူး။ ပညာရေးနဲ့ပတ်သက်ရင် လည်း အဆုံးစွန်ထိ ကြိုးစားချင်ပါတယ်။

အစ်ကိုနဲ့ တွဲရိုက်ဖို့အတွက် Form တင်ဖြစ် ခဲ့တာက ...

ညီမက အစ်ကိုဇာတ်ကားတွေကို အမြဲတမ်း ကြည့်ဖြစ်ပါတယ်။ အစ်ကိုကို Crazy ဖြစ်တာပေါ့ နော်။ အစ်ကိုနဲ့ရိုက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ထားတာကိုတွေ့ တော့ ညီမကဝင်ပြီး ပြိုင်ဖြစ်တာပါ။ အခုလို အရွေးခံရမယ်လို့လည်း မထင်ပါဘူး။ အရွေး ခံလိုက်ရတော့ အရမ်းဝမ်းသာမိပါတယ်။

ညီမလေးက အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လောက်အတိုင်းအတာအထိလုပ်ဖို့ စဉ်းစား ထားလဲ။

အနုပညာကိုတော့ အောင်မြင်တဲ့ အနုပညာ ရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမှာပါ။ ညီမ ဘက်ကတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားမှာပေါ့ နော်။ အနုပညာကလည်း ကံတွေ၊ စနံးတွေ

လိုအပ်တယ်လေ။ အနုပညာလောကကို ဝင်လာ ပြီးတော့ ပရိသတ်လက်ခံပြီး အားပေးတဲ့အနုပညာ ရှင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဖြစ်ခွင့်ရရင် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာမိမှာပါ။ အခုထိ ကြိုးစားနေတုန်းပါပဲ။

အနုပညာရှင်အနေနဲ့ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေလုပ်ဖြစ်နေလဲ။

အနုပညာရှင်မှာတော့ မဂ္ဂဇင်းဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ဖြစ်နေတယ်။ Show ပွဲတွေလည်း လျှောက် ဖြစ်ပါတယ်။ Fashion Image မဂ္ဂဇင်းနဲ့ ပေဖူးလွှာမဂ္ဂဇင်းတွေမှာလည်း ရိုက်ထားပါ တယ်။

အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ညီမလေးဝါသနာ ပါတာတွေက ...

ညီမက Model လုပ်ရတာကို ဝါသနာပါပါတယ်။ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ချင် တယ်။ အဓိကကတော့ Model နဲ့ သရုပ်ဆောင် ကိုတွဲပြီး လုပ်ချင်တာပေါ့နော်။ ဥပမာပြောရရင် မအူဝဲလိုမျိုးပေါ့နော်။

Celebrity နေမင်းရဲ့ ဒီကဏ္ဍအပေါ်အမြင်

ဒီကဏ္ဍလေးက တောင်းပါတယ်။ ပွင့်ပွင့် လင်းလင်းပြောရမယ်ဆိုရင် မဂ္ဂဇင်းအတွက်ဆိုပြီး အချိန်သီးသီးသန့်သန့်ပေးပြီး မရိုက်ဖြစ်ဘူး။ မရိုက်ဖြစ်ဘူးဆိုတာက တစ်လ ၃ ကားရိုက်ရတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် တစ်ကားနဲ့တစ်ကားကို မနည်း ပြီးအောင် ရိုက်နေရပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အခုလို သီးသန့်ကြီးချိန်းပြီး ရိုက်ဖို့လည်းအချိန် မရတော့တာပေါ့နော်။ ဒီကဏ္ဍကို ရိုက်ဖို့အတွက် ညနေခင်းမှာ ရှုတင်ကို စောစောသိမ်းဖို့ ကြိုးပြီး စီစဉ်ထားပါတယ်။ ပရိသတ်နဲ့ ရိုက်ရမှာဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျွန်တော်ရိုက်လည်း ရိုက်ချင်ပါတယ်။ ဒီညီမလေးနဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ရတာ အဆင်ပြေပါ တယ်။ ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံစရိုက်တုန်းက ဦးပီတာ နဲ့ပါ။ မနက်အစောကြီးကတည်းက ရိုက်တာ ည ၉ နာရီမှ ပြီးတယ်။ မလုပ်တတ်တာရော၊ ရှိန်နေ တာရော ပါတာပေါ့နော်။

Audience လင်းလတ်ချိုရဲ့ ဒီကဏ္ဍအပေါ် အမြင်

ဒီကဏ္ဍလေးကို အရမ်းသဘောကျပါတယ်။ အနုပညာရှင်တွေနဲ့ တွဲရိုက်ခွင့်ရတာက ဝမ်းသာစရာပါပဲ။ အဝတ်အစားနဲ့ မိတ်တပ်ကို လည်း မဂ္ဂဇင်းကစီစဉ်ပေးတဲ့အတွက် ပိုပြီးအဆင် ပြေစေပါတယ်။ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ရတဲ့အခါမှာလည်း ကိုနေမင်းရော၊ ဓာတ်ပုံဆရာရော အားလုံးက အေးမကျညီပြီး သင်ပေးကြတဲ့အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကိုနေမင်းကို အရမ်း Crazy ဖြစ်တဲ့အတွက် အခုလိုအပြင်မှာတွေ့ပြီး ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ခွင့်ရတာက အိပ်မက်တစ်ခုလိုပါပဲ ရှင်။

သီတာနိုး

ကိုယ်ရေးစိတ်ပါ ကျန်းမာစေမယ့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်

ယောဂကျင့်စဉ်များ **J**

မြင့်သူဇာထွန်း

သစ်ပင်ပုံစံကျင့်စဉ်

ဦးကို ကွေးလိုက်ပါ။
ခြေကျင်းဝတ်နားမှာ ခြေထောက်ကို
ထောက်လိုက်ပါ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့
ခြေထောက်ကို မြှင့်နိုင်သမျှ
အထပ်သို့မြှင့်တင်လိုက်ပါ။
အကယ်၍ သက်သာသင့်သက်သာနဲ့
နိုင်နင်းမယ်ဆိုရင် ခြေထောက်ကို
ပေါင်ရင်းအထိ မြှင့်တင်လိုက်ပါ။
မတတ်နိုင်သူများအနေနဲ့
အခက်အခဲဖြစ်အောင် ထိတော့
လုပ်ဖို့လိုအပ်ပါ။

“

ဒီကျင့်စဉ်ရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး
ကတော့ ခြေထောက်ကို
အားအင်ဖြစ်စေပြီး
ခန္ဓာကိုယ်ဟန်ချက်ကို
ထိန်းညှိပေးသလို
စိတ်အာရုံကိုလည်း စုစည်း
ထားနိုင်စေပါတယ်။

ထိုင်ခုံပုံစံကျင့်စဉ်

ခြေထောက်နှစ်ခုကို ပူးကပ်ထားပါ။
ဦးနှစ်ဖက်ကို ကွေးလိုက်ပါ။
ကျောကို ခြောက်မတ်အောင် ထားပါ။
လက်နှစ်ဖက်ကို ရင်ဘတ်ရှေ့မှာ
လက်အုပ်ချီထားလိုက်ပါ။
အသက်ရှူသွင်းတုဲ အခါမှာ
လက်နှစ်ဖက်ကို ဦးခေါင်း
အထက်သို့ ဆန့်ထုတ်တင်လိုက်ပါ။
ခန္ဓာအထက်ပိုင်းက အတည်
ဖြစ်နေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ရှေ့ကို
မယိုင်းစေဖို့ သတိထားရပါမယ်။

“

ဒီကျင့်စဉ်ရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး
ကတော့ သစ်ပင်ပုံစံကျင့်စဉ်
အဘိုင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘေးတိုက်ဆွဲဆန့်ကျင့်စဉ်

ရှေ့မှာပြောခဲ့တဲ့တိုင်နည်းစုထဲက
ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့တိုင်နည်းနဲ့ထိုင်လို့
ရပါတယ်။ ပြီးရင်လက်နှစ်ဖက်ကို
ဆန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ လေရှူထုတ်တဲ့အခါ
ဘယ်ဘက်ကိုစောင်းလှုပ်ပါ။
ဒီအချိန်မှာခြေထောက်ကကြမ်းပေါ်မှ
မသွင်းအပ်ထားရပါ။
ဒါကကိုယ်ဝန်အလုပ်လုပ်ခြင်းလုပ်လို့
ရပါတယ်။ လွယ်လည်းလွယ်ပါတယ်။

ဒီကျင့်စဉ်ရဲ့အကျိုးကျေးဇူးကတော့
ခါးကနဲ့လက်တစ်လျှောက်
အကြောတွေကိုပျော့ပျောင်း
သက်သာစေပါတယ်။

ခြေဆန့်ထုတ်ထိုင်ပုံစံကျင့်စဉ်

ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်ထုတ်
လိုက်ပါ။ ခုနှစ်ဖက်ကလည်း
တစ်ပြောင့်တည်းဖြစ်ရပါ။
အသက်ရှူသွင်းတဲ့အခါလက်
နှစ်ဖက်ကိုဦးခေါင်းအထက်သို့
ဆန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ အသက်
ရှူထုတ်တဲ့အခါခါးကိုအားပြုပြီး
ကျေးဇူးလိုက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ဒီပုံစံက
ပုံသဏ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကိုတစ်ခါမှ
မသင်ယူမလေ့ကျင့်ခဲ့ဘူးဆိုရင်
ပြုလုပ်ရန်ခက်ခဲတာလို့
လူတိုင်းအတွက်မသင့်တော်ပါဘူး။

ဒီကျင့်စဉ်ရဲ့အကျိုးကျေးဇူးကတော့
ကလေးမွေးဖွားဖို့အတွက်
လွယ်ကူစေပါတယ်။ ခြေထောက်
ပျော့ပျောင်းပြီးဆက်သော
သက်သာလည်းရှိစေပါတယ်။

ကြောင်ပုံစံကျင့်စဉ်

လေးဖက်ထောက်လိုက်ပါ။ ခြေတွေ
လက်တွေက ကြမ်းပေါ်မှာ ထောင့်မတ်ကျ
နေရပါမယ်။ အသက်ရှူသွင်းလိုက်ချိန်မှာ
တင်ပါးကိုပင့်လိုက်ပြီး မီးကိုနိမ့်သကာ
ခေါင်းကိုနောက်သက်သို့မော့လိုက်ရပါမယ်။
လေရှူထုတ်လိုက်တဲ့အခါ မီးကို တနီးလိုက်ပြီး
ခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်ကြားထဲသို့ ပြုလိုက်ပါ။

“

ဒီကျင့်စဉ်ရဲ့အကျိုးကျေးဇူးကတော့
အဲဒီကျင့်စဉ်ပုံစံက ကျောရိုးကို
ပျော့ပျောင်း ထက်သာစေပါတယ်။
အညောင်းအညာကိုလည်း
သက်သာစေတယ်။

လေယာဉ်ပုံစံကျင့်စဉ်

ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကိုချလိုက်ပါ။
လက်နှစ်ဖက်ကိုဆန့်ထုတ်လိုက်ပြီး
လေကိုဖြည်းဖြည်းချင်း
ရှူထုတ်လိုက်ပါ။ မီးနဲ့ကျောပြင်
တာ ဖြောင်တန်းနေရပါမယ်။

ဒီကျင့်စဉ်ရဲ့အကျိုးကျေးဇူးက
ပေါင်နောက်ကျောကို ဆွဲဆန့်ပေးပြီး
ခြေထောက်ကို ဝိုပြီး သွက်လက်စေတယ်။
ဒီလိုနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်းကိုလည်း
လေ့ကျင့်ပေးသလို ဖြစ်သွားတယ်။

အရာရာတွင် လစ်မစ်ရှိပေမယ့် စိတ်ခံစားချက်တွေမှာတော့ ဘာလစ်မစ်မှ ကန့်သတ်မထားသလို ကျွန်မရင်ထဲ၌လည်း သူ့ကိုချစ်သော အချစ်တွေက အကန့်အသတ်မရှိအောင် နက်ရှိုင်းလွန်းလှသည်။ မျက်မှန်ကြည်ကြည်လေးအောက်မှ တောက်ပသော မျက်လုံးလေးများကို ကျွန်မ အလွန်ချစ်သည်။ တင်းတင်းစေ့စေ့တတ်သော နှုတ်ခမ်းပါးတစ်စုံကို မြတ်နိုးလှသည်။ မိမိသေသပ်သော ဆံပင်ဘေးခွဲလေးများသည် သူ့ကိုပို၍ နှလုံးစေသည်။ ဖြူနေသော ခြေအစုံတွင် အောက်ကတ္တီပါ နီညီရောင်ကြီးပြားလေးက တင်းနေအောင် ပေါ်နေတတ်သည်။ သူ့ပုံရိပ်သည် ကျွန်မနှလုံးသားထောင့်တစ်နေရာတွင် မေ့မရစွာ စွဲထင်ကျန်ရစ်နေခဲ့လေသည်။

ကျွန်မတို့ဆုံတွေ့ရာသည် စာအုပ်အငှားဆိုင်လေးမှာ ဖြစ်သည်။ သူ့အား ကျွန်မ သတိထားမိတာ တစ်လပြည့်သောနှော့ အဲဒီနေ့ပေါ့။ ထိုနေ့လေးကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မေ့လို့ရမည်မဟုတ်တာ သေချာလေသည်။

ခပ်စိပ်စိပ်ရွာနေသော မိုးရေတွေကြားထဲမှာပင် စက်ဘီးတစ်စီးဖြင့် စာအုပ်အငှားဆိုင်လေးကို ကျွန်မရောက်သွားချိန်တွင် သူလည်း စာအုပ်အငှားဆိုင်လေးတွင် ရှိနေခဲ့လေသည်။ ရေမစိုအောင်ထုပ်လာသော စာအုပ်လေးကိုအပ်ကာ မသိမသာ သူ့အား ခိုးကြည့်မိသည်။ သူကတော့ စာအုပ်ရွေးနေဆဲပင်။ စမ်းစမ်းနဲ့ (သာယာဝတီ) အဲ သတ္တိရှိရင် မြေကြီးနင်းကြည့်ပါလား စာအုပ်ကို ဆွဲထုတ်ကာ စားပွဲပေါ်တင်ပြီး စာအုပ်ထပ်ရွေးနေရင်းမှ စာအုပ်တွေထဲ စိတ်ရောက်သွားကာ သူ့ကို ခဏတော့ ကျွန်မ မေ့သွားခဲ့သည်။

“ဒီစာအုပ်က ညီမ ရွေးထားတာလား”

ဩဇာရှာသံနှင့်အတူ ကျွန်မဘေးသို့ သူရောက်လာခဲ့သည်။ သူ့လက်ထဲမှာတော့ ကျွန်မရွေးထားသော စာအုပ်လေးကို ကိုင်ထားခဲ့သည်။ မထင်ပါ။ သူ ကျွန်မကို

အချစ်ဖြင့် ဖွဲ့တည်ပေသော သံဗျင်သစ္စာ ၊ သတို့၊

ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီ ချစ်သူဆီ

စကားလာပြောလိမ့်မည်လို့ ဘယ်
တုန်းကမှ ထင်ထားခဲ့ပေ။ ကျွန်မ
ယောင်ယမ်းစွာ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း
မှ

“ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မငှားဖို့
ရွေးထားတာ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်ချင်လို့
ရပါတယ်၊ ခင်ဗျား၊ ရွေးထားတာဆို
တော့ ခင်ဗျားပဲ ယူလိုက်တော့”

အို . . . သူ့စကားတွေ
အောက်မှာ ကျွန်မက လိုလိုလားလား
နဲ့ကို စာအုပ်ပြန်ကမ်းပေးလိုက်မိပါ
လား။ ပြီးတော့ ဘယ်အချိန်ကတည်း
က ရောက်နေလဲဆိုတာ မသိခဲ့သော
စကားလုံးတွေက ခုန်ပေါက်ထွက်
သွားတော့သည်။

“ဒါဆို ရှင် အရင်ဖတ်လိုက်
လေ။ ကျွန်မက နှစ်ခါတောင်ဖတ်ပြီး
ပြီ၊ ရှင် မဖတ်ရသေးရင် ယူသွား
ပါ”

“ကျေးဇူးပဲ”
လိုချင်တာရသွားသောကလေး
တစ်ယောက်လို သူ့မျက်လုံးမှားသည်
ဝမ်းသာရိပ်ဖြင့် အရည်လို့နေခဲ့
သည်။ ကျွန်မအား ပြုံးပြရင်း

စာအုပ်စာရင်းသွင်းကာ နာမည်မှတ်
တော့ သူ့နာမည်ကို ဆိုင်ရှင်ဦးလေး
ကြီး ရေးလိုက်တာကို တွေ့လိုက်ရ
လေသည်။

‘ကောင်းလင်းနောင်’ တဲ့။

သူ့နာမည်လေးအား ဖွဲ့စည်း
ကြည့်ရင်းမှ ကျွန်မ တော်တော်
တလက်သွားပြီလားဟု စိုးရိမ်လိုက်မိ
ပြန်သည်။ တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးသော
ခံစားချက်တမျိုးအောက်တွင် ကျွန်မ
မယုံနိုင်စွာ ခေါင်းယမ်းလိုက်မိသည်။
အင်မတန်ထူးဆန်းသော အတွေ့
အကြုံတစ်ခုလည်း ဖြစ်နေခဲ့သည့်
အတွက် ကျွန်မ စာအုပ်စာရင်းမှတ်ပြီး
တာနှင့် ဘေးဘီတောင်မကြည့်ဘဲ
ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ အတွေးတွေ
ကို လိုက်ကောက်ရင်း နင်းနေသော
စက်ဘီးလေးက လေကိုဖြိုခွင်းကာ
အေးစက် စက် အထိ အတွေ့ က
မျက်နှာပေါ်တွင် လာရိုက်မှ ကျွန်မ
သတိဝင်လာသလို ပတ်ဝန်းကျင်ကို
အခုမှ သတိထားမိတော့သည်။ သူ
ကျွန်မနောက်က ပါလာခဲ့တယ်။
ကျွန်မနောက်က မဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မ
ဘေးက။ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မနဲ့ယှဉ်
ပြီး သူ နင်းလာတာ။

“ခင်ဗျား စက်ဘီးတော်တော်
ကျွမ်းဝင်ရတယ်နော်”

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်မ
လှစ်ခနဲပြုံးလိုက်မိသည်။ စက်ဘီးကို
မတန်ဖို့တွင်ပြီးအစီးကောင်းလို့
ခြေထောက်က အမာရွတ်တွေသာ
ဖြစ်ရင် သူဘယ်လိုပြောမလဲမသိ။
ဘရိတ်ကြီးပေါက်လို့ ဆယ်ဘီးကား
ကြီးနဲ့ သီသီလေးကပ်ပြီး လွဲသွားခဲ့
တာ။ ပလက်ဖောင်းမှာ ခြေကားရား
လက်ကားရားနဲ့ ပြုတ်ကျခဲ့တာတွေ
သူမှမသိတာ။ သူက စက်ဘီးကို
ကျွန်မနှင့်အပြိုင်နင်းရင်း သဘောကျ
သလို ရယ်လိုက်တာ တွေ့ရလေ
သည်။

အဲဒီနေ့ကစပြီး သူနှင့်ကျွန်မတို့
၏ရင်းနှီးမှုက ခိုင်မာလာခဲ့သည်။
စာအုပ်တွေကို ချစ်တတ်သော
သူနှင့်ကျွန်မတို့ကြားတွင် အမြဲတမ်း
ညီမျှခြင်းဖြင့်သာ ရှိနေခဲ့သည်။
ကျွန်မဆီမှ မြသန္တာရဲ့ နော်ရင်မွေး
ဝတ္ထုကိုအပိုင်တောင်းကာ မစန္ဒာ၏
အချိပ်ဝတ္ထုကို အစားလက်ဆောင်
ဝယ်ပေးခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်ပိုင်စာအုပ်

စင်မှ ဘာသာပြန်စာအုပ်တော်တော်
များများတို့လည်း ကျွန်မရင်းနှီး
ကျွမ်းဝင်ခဲ့လေသည်။

စာမဖတ်တဲ့သူနဲ့ စာဖတ်တဲ့သူ
နဲ့ စကားပြောတာချင်းတောင် မတူ
ဘူးတဲ့။ သူ့ပြောတော့ ကျွန်မ
အပြည့်အဝ ထောက်ခံမိသည်။
ကျွန်မတို့၏ နေ့စဉ်စာမျက်နှာများ
တွင် ရင်းနှီးမှုက ပို၍နီးကပ်သွား
အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်မက
သူ့အားသတိထားမိတဲ့ အချိန်တွင်
သူလည်း ကျွန်မအား သတိထားမိ
နေခဲ့တယ်လို့ သူပြောပြခဲ့သောနေ့က
ကျွန်မ သူ့ကို အလွန်အမင်းချစ်သွား
မိခဲ့သည်။ ကျွန်မတို့၏ တစ်နေ့တာ
တွင် အယူအဆ၊ အတွေးအခေါ်များ
ငြင်းခုံနဲ့ကြုံရင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ
သူ့အကြောင်းတွေကို နားထောင်ရင်း
ကျွန်မအကြောင်းတွေကို ပြောပြရင်း
ရယ်စရာတွေပြောရင်း လုပ်သော
အသက်ဝင် သည့်နေ့ရက်တွေကို
ထုဆစ်ခဲ့ကြလေသည်။

ကျွန်မတို့မြို့မှမဟုတ်ဘဲ
သူ့အဖေတာဝန်ကျရာကို လိုက်လာ
ရသောသူသည် တစ်ဦးတည်းသော
သားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လို့နေ
သေးသည်။ ကျွန်မအား တစ်ခါ
တစ်ရံအစ်ကိုတစ်ယောက်လို ဆုံးမ
တတ်သလို မောင်တစ်ယောက်လို
လည်း ဆိုးနွဲ့တတ်သောသူသည်
ကျွန်မအတွက် အစားထိုးမရသော
တန်ဖိုးရှိလူသားလေးလည်း ဖြစ်
သည်။

(၂)
ရယ်လိုက်တိုင်း ပေါ်လာတတ်
သော ပါးချိုင့်ရုညမျောမျောလေးကို
ငေးကြည့်တိုင်း ခပ်ငြိမ်ငြိမ်လေး
ခုန်နေတတ်သော ရင်ခုန်သံအား
ဟန်ဆောင်ဖူးကွယ်ကာ တိတ်တိတ်
လေး လွှမ်းမောခဲ့ရသည်။ သုံးနှစ်
ဆိုသော အချိန်လေးသည် ကျွန်မ
အတွက်တော့ တကယ့်ကို မပေမနပ်
စရာကာလလေးတစ်ခုပင် ဖြစ်
သည်။

“ကျွန်တော်တို့ပြောင်းရတော့
မယ် လေးငယ်”

အနီးကပ်ပစ်ခွဲ လိုက်သော
ဗုံးတစ်လုံးလို သူ့ရဲ့တိုးတိတ်သော
စကားသံလေးသည် ကျွန်မနားစည်
ထဲမှာတော့ အဆက်မပြတ်မြည်နေ

ခဲ့သည်။ ကံကြမ္မာက ကျီစယ်သလို အိပ်မက်မှ ပုတ်ခိုးလိုက်ချိန်တွင် သူ့မျက်နှာအား သတိလက်လွတ် ငေးကြည့်နေမိတော့သည်။ ရင်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခု ထွက်သွားသလို စူးနစ်သောဝေဒနာက နာကျင်ခံရခက်လှသည်။ ဒီကိစ္စကို ကျွန်မ ဘာကြောင့် မတွေးမိခဲ့ရတာလဲကွယ်။ တစ်နယ်ခြားကို သံယောဇဉ်တွယ်မိသော ကျွန်မသည် တစ်ချိန်တွင် သူ အချိန်မရွေးထွက်သွားနိုင်တာကို တွေးတောင် မတွေးမိလောက်အောင် နံ့သာလွန်းနေခဲ့သည်။ စေးထန်းလွန်းသော လည်ချောင်းဝမှ စကားလုံးများကို တုန်ယင်ကာ ပြောလိုက်ရင်း ကျွန်မ မောလျနေခဲ့သည်။

“ဟုတ်လား တယ်တော့လဲဟင်”

“စနေနေ့”
မနက်ဖြန်ပေါ့။ နှလုံးသားပူစွာမှာ ချစ်မိသူက အနားတုတ်၊ နည်းနည်းချစ်တဲ့လူက နည်းနည်းရှုံးတယ်။ များများချစ်တဲ့သူက များများနှုတ်တယ်။ ကျွန်မ သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှက်လိုက်ချိန်တွင် သူ့ဆီမှ သက်ပြင်းဖွဖွချသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ သူ၏စူးရှရုက္ခပြည်လားသော အကြည့်ကို ရှောင်လိမ့်ရင်း ဟန်ဆောင်အပြုံးတစ်ခုကို ကမန်းကတန်းတပ်ဆင်လိုက်ရသေးသည်။

“ကျွန်မ လိုက်မပို့တော့ဘူးနော် ကောင်း”

“ရပါတယ်၊ ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် လေးငယ်ကို ပြောခဲ့ချင်တယ်။ ခင်ဗျား လက်ခံမယ်ဆိုရင်ပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ရည်မှန်းချက်တွေ ပြည့်တဲ့တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော် ခင်ဗျားဆီ လာချင်တယ်”

သူ့စကားက ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဆိုတာ ကျွန်မ ကောင်းစွာသဘောပေါက်လိုက်မိချိန်တွင် သူ့နှုတ်ခမ်းများသည် အလိုလိုပြုံးနေခဲ့သည်။ သူ့အကြည့်တွင် အရိပ်တချို့ ဖြတ်ပြေးနေကာ ကျွန်မမျက်ဝန်းများနှင့် ဆုံမိချိန်မှာတော့ လျှပ်စီးတစ်ခု ဝင်းလက်သလို တောက်ပနေခဲ့သည်။ မျက်လုံးထဲမှ စာများသည် နှလုံးသားထဲမှလာသော စကားများပင်။ သူလည်း ကျွန်မကို ချစ်နေခဲ့တာလား။ မယုံရဲစွာကြားနေရသော

သူ့အသံတွေ။ “ဒါနဲ့... ကျွန်မ အတွက် တကယ့်ကို အိပ်မက်တစ်ခုလို့ပင်။ သူက ပေါ်လီယာနာစာအုပ်လေးကို ကမ်းပေးရင်း”

“ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ပေါ်လီယာနာလို ဖြစ်စေချင်တယ်။ အကောင်းဘက်ကပဲ တွေးရင်းနဲ့ အချိန်တိုင်းမဟုတ်တောင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်တော့ သတိရနေခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ကျေနပ်ပါပြီ။ ခင်ဗျား မောင်းမထုတ်ဘူးဆိုရင်ပေါ့။ တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော်ဒီဗြိလေးကို ရောက်လာမှာ သေချာတယ်လေးငယ်” တဲ့။

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် နားလည်မှုက အပေးအယူမျှစွာ ရှိနေခဲ့သည်။ သူ့အား သယ်ဆောင်ကာထွက်သွားသော ကားအား ခိုးကြည့်ရင်း မျက်ရည်တစ်စက ကျဆင်းလာခဲ့သည်။ သူတို့ပြောင်းသွားသောနေ့တွင် ကျွန်မငိုနေခဲ့တာကို သူက သိနိုင်လွန်းစွာ တစ်ပတ်အကြာတွင်ရောက်လာသော အပြာရောင်စာရွက်လေးတွင် ထည့်ရေးခဲ့လေသည်။ အံ့သြစရာကောင်းစွာ သူသည် ကျွန်မအား ချစ်တယ်လို့ တစ်ခါမှ မပြောဖူးသလို ကျွန်မကလည်း ဝန်ခံခဲ့ပေ။ ရင်ချင်းနားလည်

သော ချစ်ခြင်းသံစဉ်သည် နှလုံးသားထဲ၌သာ အကြိမ်ကြိမ်တီးခတ်နေခဲ့သည်။ စကားပြောတိုင်း ကျွန်တော်၊ ခင်ဗျားဖြင့်သာ ပြောတတ်သည့် သူ့အသံတွေ ကြားယောင်တိုင်း ပေါ်လီယာနာလို အကောင်းဘက်မှ တွေးနေတတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

တစ်ပတ်တစ်ခါ လာတတ်သော သူ့စာလေးများသည် ခွန်အားတစ်ခုပင်။ လွမ်းမောခဲ့ရသော ညတိုင်း ကျွန်မအဖော်မှာ ဇာတွေပဲဖြစ်သည်။ ချစ်ခြင်းတစ်ခုအား ယုံကြည်စွာ စားသုံးခဲ့သော ကျွန်မသည် အချစ်ကပေးသော ကောင်းမွေ၊ ဆိုးမွေကိုခံယူဖို့လည်း အသင့်ရှိနေခဲ့သည်။ နှလုံးသားတစ်ခုလုံးတွင် သူ့သာလျှင် ပထမ၊ နောက်တစ်ယောက်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် ကျွန်မက သစ္စာတရားကို ယုံကြည်စွာကျင့်သုံးခဲ့သူဖြစ်သည်။ အလွမ်းဆိုသော ခါးသီးသည့်ဝေဒနာသည် အချစ်စစ်တစ်ခုအောက်မှာတော့ အင်မတန်မှ ခံစားလို့ကောင်းနေတာ သေချာလေသည်။ အလွမ်းဖြင့်ဖွဲ့သိခဲ့လေသော နှလုံးသားသည် ကျွန်မအတွက်တော့ ချိုမြိန်လွန်းနေခဲ့ပါသည်။

သံလွင်သစ္စာ(သတို့)

ခင်ဗျားကိုကျွန်တော် ပေါ်လီယာနာလိုပြစ်စေချင်တယ်။ အကောင်းဘက်ကပဲ တွေးရင်းနဲ့အချိန်တိုင်း မဟုတ်တောင်တစ်ကြိမ်တစ်ခါ လောက်တော့သတိရနေခဲ့မယ် ဆိုရင်ကျွန်တော်ကျေနပ်ပါပြီ။

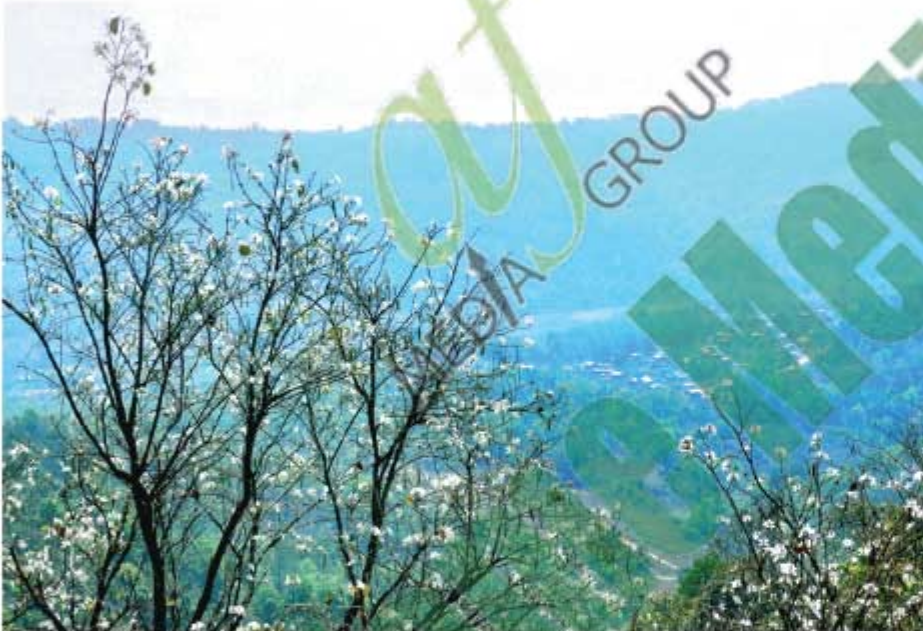
ဒေသ သင်္ကေတ

မိုးနဲ

လှမြင့်ဆွေ

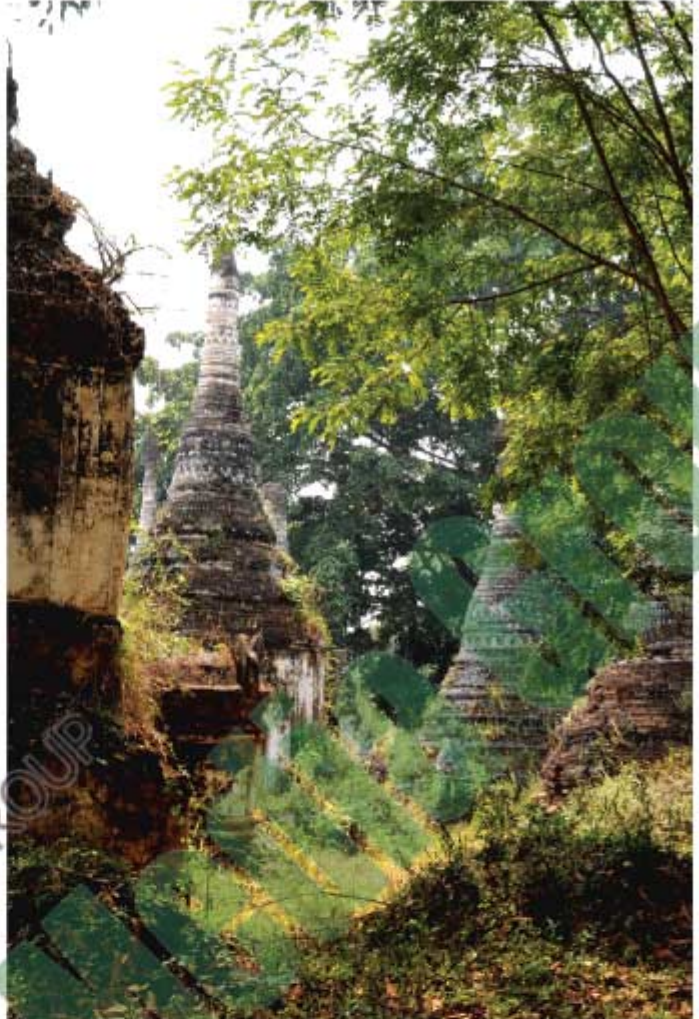
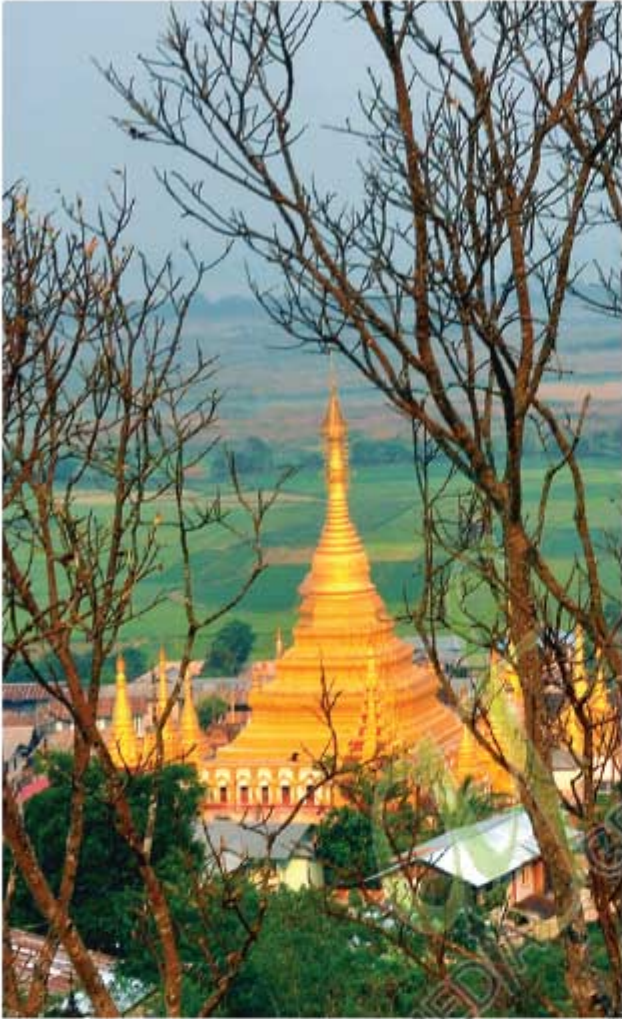
‘ရှမ်းပြည်နယ်ရဲ့ပုဂံ’ လို့တင်စားကြတဲ့ ‘မိုးနဲ’ မြို့လေးဟာ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း တောင်ပေါ် ဒေသမှာရှိတဲ့ မြို့လေးတစ်မြို့ဖြစ်ပါတယ်။ပင်လယ်မျက်နှာပြင်အထက် ပေ ၃၀၇၉ အမြင့်မှာတည်ရှိပြီး အရှေ့ဘက်မှာ နမ့်စန်မြို့နဲ့ တွဲနီဟိန်းမြို့နယ်၊ အနောက်ဘက်မှာ မိုင်းပန်းမြို့နယ်၊ တောင်ဘက်မှာ လင်းခေးမြို့နယ်နဲ့ မြောက်ဘက်မှာ မောက်မယ်မြို့နယ်တို့ရှိကြပါတယ်။ မိုးနဲမြို့ရဲ့ အရှေ့နဲ့အနောက်ဘက်တွေမှာ မြင့်မားတဲ့တောင်တန်းတွေရှိပြီး အရှေ့မြောက်ဘက်မှာ အမြင့်ပေ ၅၈၃၄ မြင့်တဲ့ လွိုင်မုန်တောင်၊ အရှေ့ဘက်မှာ လွိုင်မဟော်၊ လွိုင်ကော်၊ လွိုင်မောင်၊ လွိုင်တန်ခင်နဲ့လွိုင်အင်တောင်များရှိပါတယ်။မိုးနဲမြို့ကို ပြည်မက နေသွားမယ်ဆိုရင် ရန်ကုန်ကနေဟဲဟီးကို လေယာဉ်ယှံ့ခဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ ကားနဲ့ဖြစ်ဖြစ်သွားပြီး ဟဲဟီးကနေ မိုးနဲကိုတော့ ကားနဲ့သွားရမှာဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ကြီးကနေလွိုင်လင်ကို ၆၅ မိုင်၊ လွိုင်လင်ကနေ နမ့်စန်ကို ၁၆ မိုင်၊ နမ့်စန်ကနေမိုးနဲကို ၁၆ မိုင်ရှိတာကြောင့် နေ့ချင်းရောက်ရှိနိုင်တဲ့ ခရီးအကွာအဝေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

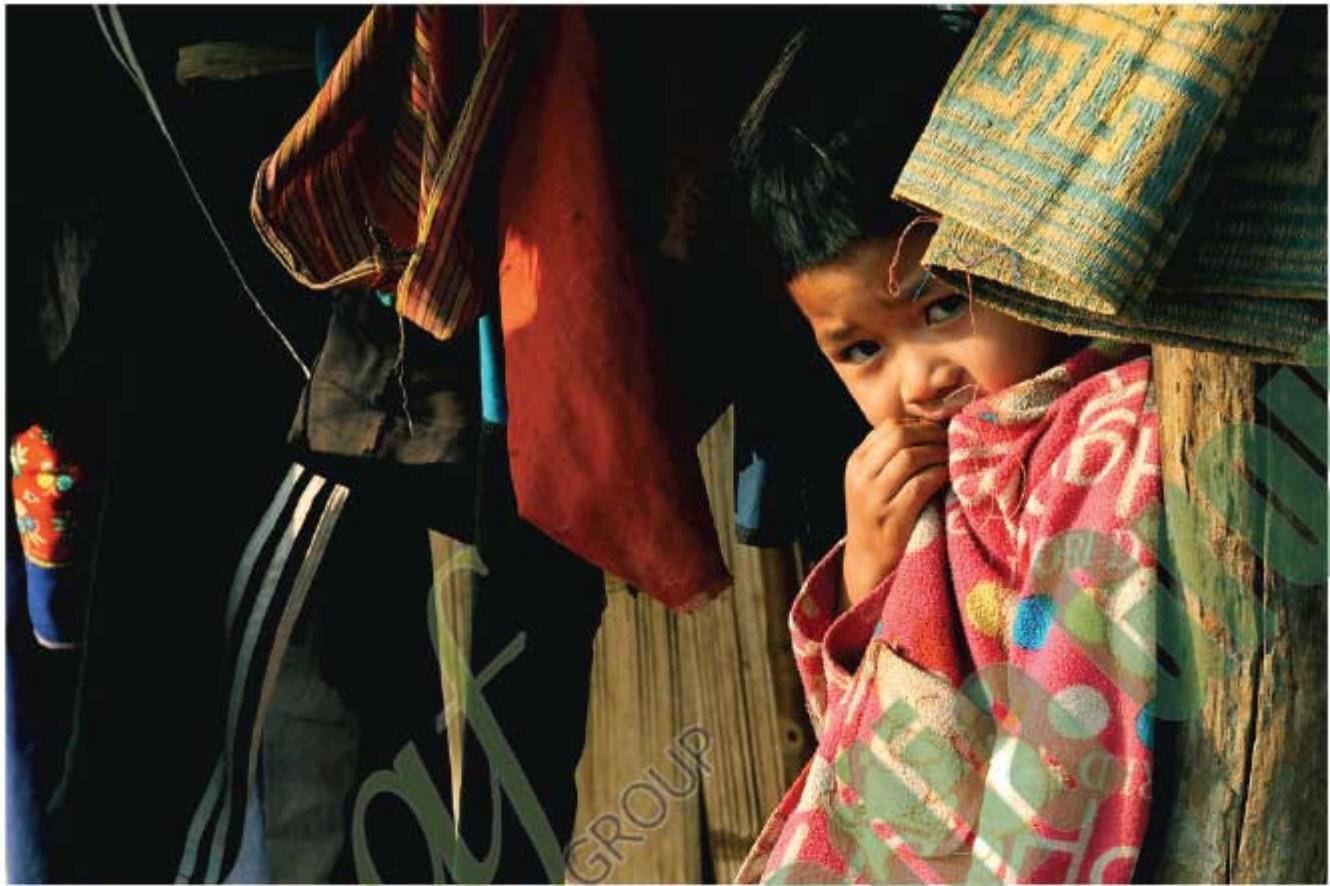
မိုးနဲ၊ နမ့်စန်၊လင်းခေး၊ မောက်မယ်၊ ဒိုလန်၊ ကျိုင်းတောင် ဒေသတစ်ဝိုက်မှာ လှပတဲ့တောင်ပေါ် ရွှေခင်းတွေနဲ့ မိုးရာသီကူးမူလေထုတ်စံတွေအများကြီး မပျက်စီးသေးတဲ့ ရှမ်း၊ ယင်း၊ တအာန်း (ပလောင်)၊ လီဆူ၊ တိုင်းလျှို၊ ပအိုဝ်းတို့ တိုင်းရင်းသားတွေနေထိုင်တဲ့ တောင်ပေါ်ဒေသကျေးရွာတွေအများအပြားရှိပါတယ်။

မြတ်သိတော်

မိုးနဲမြို့ဟာ တစ်ခေတ်တစ်ချိန်တစ်ခါက ရှမ်းပြည်နယ် တစ်ခွင်မှာ ဘယ်လောက်ကြီးကျယ်ခမ်းနားခဲ့ပြီး ဘယ်လောက် ကျော်ကြားခဲ့တယ်ဆိုတာ မိုးနဲမြို့ထဲအနှံ့နဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် မှာတည်ထားခဲ့တဲ့ ဘုရားစေတီကျောင်းကန်တွေက သက်သေခံ လျက် ရှိနေကြပါတယ်။ ဒီအပြင် မိုးနဲတစ်ဝိုက်မှာနေထိုင်ကြတဲ့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတွေအပါအဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တိုင်းရင်းသား တွေရဲ့ ဗုဒ္ဓသာသနာအပေါ် ဘယ်လောက်သက်ဝင်ယုံကြည် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာကိုလည်း မှန်းဆလို့ရနိုင်ပါတယ်။

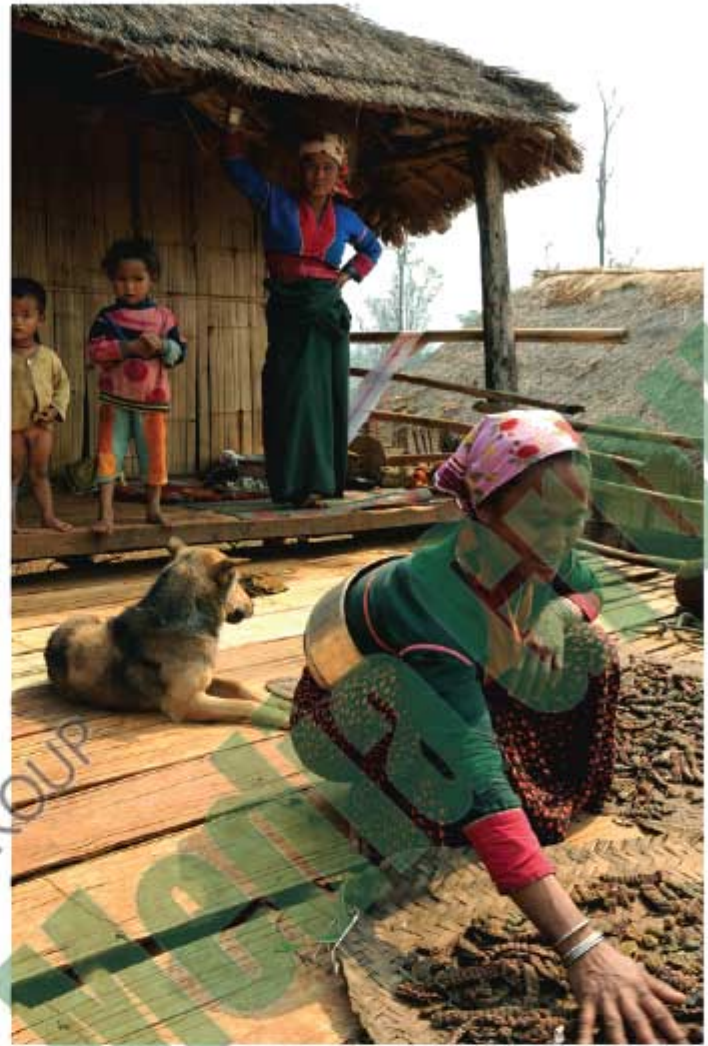
စော်ဘွားကြီးတွေခေတ်က မြို့အဝင်လမ်းရဲ့ ဘေးတစ်ဖက်တစ် ချက်မှာ စိုက်ထူထားတဲ့ ကြာမူးပုံသဏ္ဌာန် ကျောက်တိုင်ကြီး နှစ်တိုင်ကြားကနေ မြို့တွင်းလမ်းကို စဝင်လိုက်တာနဲ့ မြောက်မြား လှစွာသောစေတီ၊ ပုထိုး၊ ကျောင်းကန်တွေကို ဖြတ်သန်းသွားရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မြို့တွင်းရပ်ကွက်ထဲမှာလည်း ပြုပြင်ထားတဲ့ ဘုရား၊ စေတီ၊ ကျောင်းကန်တွေကို တွေ့ရှိရသလို မပြေမပြင် ပြိုကျပျက်စီး နေတဲ့ ဇရပ်တွေ၊ ဘုရားပျက်တွေ၊ မြို့ရိုးတံတိုင်းပျက်တွေတို့လည်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဒီအပြင်မြို့ရဲ့ အနောက်ဘက်တောင်တန်း၊ တောင်စွယ်ပေါ်မှာလည်း စော်ဘွားအဆက်ဆက် တည်ထားကြ တဲ့စေတီ၊ ပုထိုးတွေကိုလည်း လှမ်းတွေ့နေရတာဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်တမ်းတွေအရ မိုးနဲမြို့ထဲမှာ ဘုရားစေတီပေါင်း (၄၇၈)ဆူ ရှိပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (၄၂)ကျောင်းရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ လူဦးရေအားဖြင့်တော့ မိုးနဲမြို့ပေါ်မှာ (၁)သောင်း ကျော်နဲ့ မြို့နယ်ထဲကကျေးရွာတွေမှာ (၁၅၀၀၀)ကျော်ရှိတာမို့ မိုးနဲမြို့နယ်မှာ လူဦးရေ (၅၀)မှာ စေတီဘုရား(၁)ဆူ နှုန်း လောက်တိုးကွယ်လွန်တယ်လို့ ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

မိုးနဲမြို့ပေါ်မှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားအများစု နေထိုင်ကြ ပေမဲ့လည်း မိုးနဲမြို့နယ်တစ်ဝိုက်မှာတော့ လီဆူ၊ တိုင်းလျိုင်၊ တအန်း (ပလောင်)ပစ်ခို(တောင်သူ) စတဲ့တိုင်းရင်းသားတွေနေထိုင်ကြ ပါတယ်။'ယင်း' တိုင်းရင်းသားတွေဟာနမ့်စန်မြို့နယ်ထဲက နမ့်ဟိုနဲ့ နောင်လုံ၊လျိုင်ဆင်၊ နောင်သို၊ဆန်ခါထွန်း၊ဝမ်ရွှေလျိုင်၊ နမ့်ဟိုင်း၊ ဝမ်ကွမ်း၊ဝမ်ပန်စတဲ့ ကျေးရွာတွေမှာနေထိုင်ကြပြီး လူဦးရေက လည်းထောင်ဂဏန်းလောက်သာရှိကြပါတယ်။ ဘာသာဗေဒ ပညာရှင်တွေရဲ့ ခန့်မှန်းချက်အရ သူတို့ဟာ မွန် ခမယ်အနွယ် အဝင် (Mon Khmel sub Family)တွေဖြစ်ကြပါတယ်။ကျွန်တော် တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ မွန်ခမယ်စကားကို မွန်အစု၊ ပလောင်၊ ဝ၊ ယင်းအစုနဲ့ မျှော်၊ ယောင်အစုဆိုပြီး ခွဲခြားထားရာမှာ ယင်း တိုင်းသားတွေဟာ 'ရိ-ယန်(င)'အစုခွဲမှာပါဝင်ကြပါတယ်။ အဲဒီ အစုဝင်တွေထဲမှာ ရှမ်းတွေက'ယန်လန်'လို့ခေါ်တဲ့ ယင်းနက်နဲ့ 'ယန်ဆက်' လို့ခေါ်တဲ့ 'ယင်းကျား' တို့ပါဝင်ပါတယ်။ အမှန် ကယင်းနက်နဲ့ ယင်းကျားဟာ အဝတ်အနက်ရောင်ဝတ်တဲ့ အမျိုးနဲ့ အဖြူကျားဝတ်တဲ့အမျိုးသာဖြစ်ပြီး ကျန်ဘာသာစကား တွေက အတူတူပဲလို့ဆိုပါတယ်။သူတို့ဟာ မြန်မာနိုင်ငံထဲဝင် တုန်းက တအန်း(ပလောင်) တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့အတူနေခဲ့ကြ ရာကနေ ခွေ့ပြောင်း တောင်ယာလုပ်ကိုင်ကြသူတွေဖြစ်တဲ့အတွက် ထပ်မံပြောင်းရွှေ့ပြီး ယခုနေထိုင်တဲ့ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း၊ နမ့်စန် မြို့နယ်ထဲကို ရောက်လာတာဖြစ်ပါတယ်။

မိုးနဲမြို့နယ်ထဲမှာရှိတဲ့ နောက်တိုင်းရင်းသားတစ်မျိုးက တော့ မိုးနဲလီဆူတိုင်းရင်းသားတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။မိုးနဲ လီဆူတွေရဲ့ ဝတ်ဆင်မှုဟာ ပူတာအိုလီဆူ၊ မြစ်ကြီးနား ဗန်းမော်ဘက်လီဆူ၊ မိုးကုတ်-မိုးမိတ်ဘက်က လီဆူတို့နဲ့ မတူဘဲခွဲပြားခြားနားပါတယ်။

မိုးနဲတစ်ဝိုက်မှာတွေ့ရတဲ့ နောက်တိုင်းရင်းသားတော့ တအာန်း (ပလောင်)တွေဖြစ်ပါတယ်။ ရှမ်းပြည်နယ်အနှံ့မှာနေထိုင်ကြပြီး တောင်ယာလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ကြတဲ့ ပလောင်တွေဟာလည်း မိုးရာဇဝတ်စုံကို အမြဲ ဝတ်ဆင်ကြပြီး သူတို့ဝတ်တဲ့ အဝတ်အထည်တွေကို ကိုယ်တိုင် ရက်လုပ်ကြပါတယ်။ ဒီအပြင် လင်းခေးတစ်ဝိုက် တောင်ပေါ်တွေမှာတော့ ဒေသခံတွေက 'တောင်သူ' လို့ခေါ်ကြတဲ့ 'ပအိုဝ်' တိုင်းရင်းသား ကျေးရွာ တွေရှိပါတယ်။ အဲဒီဘက်မှာနေထိုင်ကြတဲ့ 'ပအိုဝ်' တွေဟာ တောင်ကြီး၊ ဟိုပုံး၊ ဆိုက်ခေါင်ဒေသဘက်မှာရှိတဲ့ 'ပအိုဝ်' တွေလို အနက် ရောင်သင်တိုင်းကို အဝတ်ကြပါဘူး။ အပေါ်ရင်ဖုံးအင်္ကျီ အစိမ်းပြာရင့်၊ ဒါမှမဟုတ် မရမ်းရင့်ရောင်အင်္ကျီတိုဝတ်ဆင်ပြီး တဘက်ကိုအနီနဲ့အနက် ရောင်လိုင်းစင်းဝတ်ကြပါတယ်။ ခါးမှာ ငွေခါးပတ် ပတ်ထားပြီး ခေါင်းမှာတော့မျက်နှာသုတ်ပဝါတို့ ပေါင်းထားကြပါတယ်။ အများအားဖြင့်တော့ လင်းခေး(၅) ရက်မျှနေ့တွေမှာ တောင်ပေါ်ကျေးရွာကနေဆင်းပြီး ဈေးရောင်းဈေးဝယ်လာလေ့ရှိကြပါတယ်။

ဒီအပြင် မိုးနဲအနောက်ဘက် တောင်ပေါ်မှာ 'တိုင်းလွိုင်' လို့ ခေါ်တဲ့ တောင်ပေါ်ရှမ်းတစ်မျိုးလည်း နေထိုင်ကြပါတယ်။ 'တိုင်းလွိုင်' ဆိုပေမယ့်လည်း မိုးမိုးရှမ်း ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမျိုးနဲ့ မိုးမိုးရှမ်းစကားပဲ ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ တောင်ပေါ်မှာနေလို့ 'တိုင်းလွိုင်' လို့ခေါ်ကြတာ လား။ ဒါမှမဟုတ် ရှမ်းအနွယ်စု တစ်စုဖြစ်တဲ့ 'တိုင်းလွိုင်' တိုင်းရင်းသား ပဲဖြစ်သလားဆိုတာကတော့ သေချာမခွဲခြားနိုင်ခဲ့ပါ။ အမှန်တော့ မိုးနဲ ၊ နဂုံစန် ဒေသတစ်ဝိုက်ဟာ မိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံတွေ အများကြီး မပျက်စီးသေးတဲ့ ရှမ်း ၊ ယင်း ၊ တအာန်း (ပလောင်) ၊ လီဆူ ၊ တိုင်းလွိုင်၊ တောင်သူ (ပအိုဝ်) စတဲ့တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ 'ဒေသသင်္ကေတ' တွေနဲ့ ပြည့်လွှမ်းနေတယ်လို့ ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်...

သံမြင်းတစ်ကောင်၏ ခွာသံများ

အိန္ဒိယ
ဝတ္ထုတိုရသ

သံမြင်းတွေကို မြန်မာပြည်စလူ
လာတာ မဟာမိတ်တွေပေါ့။ အဲဒီ
တုန်းက ဖက်ဆစ်တွေဟာ မြန်မာ
ပြည်သူတွေအပေါ် ထင်တိုင်းကြနေ
ကြပြီ။ နိုက်နက်လှပက်၊ ထုတ်ဆွဲ၊
ရေလောင်း၊ လက်သည်းခွာရုံမက
မုဒိမ်းကျင့်လုသတ်တဲ့ အဆင်အထိ
အစွမ်းကုန် ရက်စက်ယုတ်မာနေကြ
တယ်။ အဲဒီစနစ်ဆိုးကြီးကို မြေလှန်
တိုက်ထုတ်ဖို့ မဟာမိတ်တွေ ချီတက်
လာရာမှာ လက်နက်တွေ ကားတွေ
နဲ့အတူ ဒီသံမြင်းတွေ ပါလာခဲ့တာ။
သံမြင်းတွေက စစ်ကြောင်းချီရာမှာ

တပ်ဦးက တကယ်အရေးပါ အရာ
ရောက်ခဲ့တာ။ လမ်းချောလမ်းကြမ်း
မှန်သမျှ တောတန်းတောင်ကမူဟူ
သရွေ့ ရဲရဲရင့်ရင့်တိုးဝှေ့ဖောက်ထွက်
ခဲ့ကြတာလေ။ အဲဒီလိုစစ်ကြောင်းရဲ့
အခရာ အမှန်တကယ် အစွမ်းထက်
မြက်အားကိုးခဲ့ရတဲ့ သံမြင်းတွေဆို
တာ BSA ဆိုင်ကယ်ကြီးတွေပါပဲ။
အခုတော့ သံမြင်းခွာသံတွေ
ဆိတ်သုဉ်းခဲ့ပြီပေါ့။ အဲဒီနေရာမှာ
တရုတ်ဆိုင်ကယ်တွေ၊ ထိုင်းဆိုင်
ကယ်တွေ ပလူပုံလို့ လမ်းမကြီးပေါ်
မှာ လမ်းဖြတ်မကူးရဲလောက်အောင်

ရွပ်ယှက်ခတ်နေသလို ရပ်ကွက်ထဲ
ဘူးချဉ် ဟင်းဂလာချဉ်ရောင်းလည်း
သင်းတို့နဲ့ပဲ။ လယ်ကန်သင်းရိုး
နွားစာမြက်ထုံးသယ်တာလည်း
သင်းတို့နဲ့ပဲဆိုတော့ ဒီခေတ်ကြီးမှာ
ဆိုင်ကယ်အကြောင်း ပြောရင်
ကန်ဘို၊ လော့ဂျာ၊ ဝေ့စ်တွေသာ
သိမယ်။ ဘီအက်စ်အေဆိုတာ
ဘီအေဘီအက်စ်စီတို့လို တက္ကသိုလ်
က ဘွဲ့တစ်ဘွဲ့လား မေးကြမယ်ထင်
တယ်။
ဒါပေမဲ့ လောကကြီးမှာက
လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေမို့လား။

တချို့က ရွှေမလိုချင်ဘူး။ ငွေမမက်
မောဘူး။ ကိုယ့်ရောဂါနဲ့ ကိုယ်ပေါ့။
တချို့ စာပေ၊ တချို့ ပန်းချီ၊ တချို့
ကင်မရာ . . . အို အများကြီးပါ။
တချို့ တံဆိပ်ခေါင်းစုဆောင်းတာ
တောင် ရှိသေးတယ်။ အဲဒီလို
သူသန်ရာသူ စိုက်လိုက်မတ်တက်
လုပ်တတ်ကြတဲ့ အထဲက ကျုပ်တို့က
တော့ 'ဘီအက်စ်အေ' ခရေဒီပေါ့
ဗျာ။
ကျုပ်တို့ပစ္စည်းက တကယ့်ကို
ရွှေထက်ဈေးနေပြီး ပြန်တွက်ကြည့်
ရင် ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ဆယ်

လောက်က ဘီးတွေပေါ့။ အခုဆိုရင် ကုမ္ပဏီလည်း မရှိတော့ဘူး။ စစ်ပြီး လို့ ပစ်ထားခဲ့တဲ့ ဘီးတွေကလည်း တောထဲတောင်ထဲ ချောင်းထဲမြောင်း ထဲမှာ မြေစာရေစာ ပြစ်သွားကြပြီ။ အဲဒီလို အခြေအနေကြီးထဲမှာ စက် အကြောင်း ရေးတေးတေးသိတဲ့လူ တွေက တစ်ချိန်ချိန် အသုံးတည့်နိုင် လောက်တယ်ဆိုပြီး အချည်တွေ ကောက်သိမ်း ချောင်ထိုးထားကြတာ လေးတွေပဲ ရှိတာ။ အဲဒါလေးတွေကို ပဲ အနှံ့ခံပြီး လိုက်ကြရတာပဲ။ တစ်ခါတလေများ တောတောင် ချောင်ကြား ရွာကလေးတွေအထိ ရောက်အောင်သွား ဟိုရောက် တော့

“ဟုတ်တယ် အဘိုးက ရထား လိုက်တာ အခုအဘိုးမရှိတော့ဘူး ဆိုတော့ အဖေလက်ထဲ ရောက်သွား ပြီ အဖေက ဟိုမြစ်သာကမ်းပါးက ရွာလေးမှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး ကတည်းက ရွှေသွားတာ ကျုပ်က သာ အဘိုးလက်ထဲထဲတွေ အမွေ ခံရင်း ဒီမှာပြန်လုပ်နေတာဗျ” ဆိုတာနဲ့ ပတ်လက်လန်မတတ် အမောဆွဲခဲ့ရတာတွေလည်း အများ သား။

ဒါပေမဲ့ အမောသာဆိုတာနော်၊ လက်လျော့သလားဆိုတော့ ဆောရီပဲ။ ကလေးဝ မြစ်သာမကလို့ တွန်းခံ တီးတိန် ဆိုလည်း လိုက်မှာပဲ။ အဲဒီလို ဟိုတစ်စ ခီတစ်စစုရတာ။ တစ်ခါတလေလည်း အလုံးမပျက် ရတတ်ပါရဲ့။ အဲဒီအခါမျိုးများ ကြုံ တော့လည်း ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး ထမင်းစားတောင် ပျက်တယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ‘ဘီအက်စ်အေဆရာ ဖေ’ ဆိုပြီး အတော်အတန် လူသိများ လာတယ်။ ကျုပ်နာမည်ရင်းက ကိုသောင်းဖေ၊ နေတာက မန္တလေး ၃၆ လမ်းမှာဆိုတော့ အထက် ဗမာပြည်တစ်ဝန်းက ဘီအက်စ်အေ နဲ့ ပတ်သက်တဲ့သတင်း ဖြစ်စေ၊ ပစ္စည်းဖြစ်စေ ကျုပ်ဆီ ရောက်လာ တော့တာပဲ။ ကျုပ်ကလည်း တန်ရာ တန်ကြေးပေးတယ်လေ။ နောက်ဆုံး တော့ အခုခင်ဗျားမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ ဘီအေအောက်ထပ်တစ်ခုလုံး ပွစာကြ နေတယ်။ မိန်းမကတော့ ပြိုင်တာ ပေါ့ဗျာ။ မတတ်နိုင်ဘူး။ သူကလည်း

သူလည်းနဲ့သူ၊ သူက ကျောင်းဆရာမ။ ဘာသာရေးလည်း တော်တော်လုပ် နေပြီ။ အဲဒီတော့ သူလည်းကိုလည်း ကျုပ်ဘာမှ ဝင်မရောဘူး။ ကျုပ်လည်း ကိုလည်း သူ သည်းခံပေတော့၊ ဒါပါပဲ။

ပြောကြစို့ဗျာ၊ နောက်ဆုံးတော့ ကျုပ်လက်ထဲမှာ ကျုပ်တို့စကားနဲ့ ပြောရရင် ပတ်ကင်ပိတ်ပေါ့။ သဘောကတော့ စီးဖို့အဆင်သင့် အသာလေးကပ်လိုက်တာနဲ့ ဒေါက် ဂိုးပေါ့ဗျာ။ ဒေါက်ဂိုးဆိုလို့ ပြောရဦး မယ်။ ကျုပ်တို့ ဘီအက်စ်အေကြီးတွေ က အခုခေတ်ဘီးတွေလို စတတ်စ် တာသုံးတာ မဟုတ်ဘူး။ မက်ဂနစ် တစ်တိုက်တွေဗျ။ အင်ဂျင်နီယာတာ ကို ဒီမက်ဂနစ်တစ်တွေနဲ့ ဂျှိုင်းပေး

မှ စက်သည်ပတ်ရတာ (ဆရာဖေက ပစ္စည်းပုံထဲမှ မက်ဂနစ်တစ်တစ်ခု ကောက်ယူပြတယ်) ကျုပ်တို့ ဗမာ တွေများဗျာ အဲဒီမက်ဂနစ်တစ်တွေ နဲ့ မီးခြစ်ကြီးတွေ ထွင်သုံးလိုက်ပါ သေးရော။ ခင်ဗျားလည်း တွေ့ဖူးချင် တွေ့ဖူးလိမ့်မယ်။ ထားပါတော့။ အဲဒီဒေါက်ဂိုးငါးစီးလောက် ဖြစ်လာ တယ်။ အဲဒီကျမှ ကျုပ်လည်း သိတော့တယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာလည်း ဆိုင် ကယ်ဝါသနာအိုးတွေ၊ ချိုးတွေ တယ်များပါလားဆိုတာကိုပေါ့။ တချို့ လမ်းကြုံလို့ ဝင်ကြည့်တာ။ တချို့ တကူးတကကို လာကြည့်ကြ တာ။ ကျုပ်အိမ်မှာ နေပြည်တယ် မရှိဘူး။ ကျုပ်က ကျပ်ပစ္စည်းတွေကို

သားသမီးတွေလို အရိပ်တကြည့် ကြည့်နေတာသိတော့ တော်ရုံတန်ရုံ စကားမစရဲဘူး။ ဈေးစကား မပြော ရဲဘူး။ “အားပါး . . . လှပခန့်ညား လိုက်တာ” နဲ့ “ခုခေတ်တော့ တအားတန် နေပြီနော်” ဆိုတာ လောက်နဲ့ ပြန်ကြတာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ပွဲစားအကြောင်းတော့ ခင်ဗျား သိတယ်မို့လား။ အားအား ရှိတိုင်း ကျုပ်ဆီလာပြီး စကားနှိုက် နေကြတာလေ။ အဲဒီလိုနှိုက်လိုက် နဲ့လိုက်နဲ့ ကြာတော့လည်း ကျုပ်က အမြင်ကပ်ကပ်နဲ့ ပါးစပ်ထဲတွေ့ရာ ဈေး အော်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒါလည်း ဒီကောင်တွေက ဆိုင်ကယ်ခရေဖီ တစ်ယောက်တော့ ခေါ်လာနိုင်တာ ချည်းပဲ။

ကျုပ်ဆီကို နိုင်ငံခြားဝယ်လက် တွေလည်း ဂနီ ဂနီရောက်လာတတ် တယ်။ ကျုပ်က ကြည့်တာတော့ ခွင့်ပြုပါတယ်။ ဓာတ်ပုံတော့ အမှိုက် မခံဘူး။ အထူးသဖြင့် အများဆုံးလာ တာ ထိုင်းဗျ။ ဒီကောင်တွေက စူပါ ခရေဖီတွေပေါ့။ ဒုတိယလိုက်တာက နယူးဇီလန်၊ အဲဒီနောက်က အမေရိကန်တွေပဲ။ သူတို့ကလည်း ခေါ်ဈေးပေးကြပါတယ်။ ကျုပ်က လည်း တစ်မျိုးမှ တကယ်တစ်မျိုး ပါဗျာ။ မိန်းမနဲ့ စကားများကြတာ လည်း အဲဒါပဲ။ အဲဒီလို ကြိုက်ဈေး ရပေမယ့် ကျုပ်ပစ္စည်း မြည်ပထွက် သွားမှာ မလိုချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သင်းတိုက် လာမေးသမျှ အချို့သတ် လွတ်လိုက်တာချည်းပဲ။ ကျုပ်ခေါ် ဈေးလည်း လိုက်မယ်။ ကျုပ်အလွမ်း ပြေကြည်လို့လည်းမယ့် မြည်တွင်း ဝယ်လက်ပဲ ရောင်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဒုတိယဘီးနဲ့ တတိယဘီး (၂) ဘီးစလုံး မန္တလေးမှာချည် အလုပ်ဖြစ်သွားတယ်။ သူတို့က လည်း မခွေကြဘူး။ တစ်ယောက် က သူ့သုံးထပ်တိုက်ပေါ်မှာကို တင် ထားတာ။ နောက်တစ်ယောက်က လည်း သူ့ဧည့်ခန်းထဲမှာ ဒိတ်ဖိတ် တောက်နေတာပဲ။ တကယ် ‘မော်ရိုး’ သမားတွေပေါ့။

စတုတ္ထဘီးကျတော့ ကျုပ်နာ ကြည်းမိတယ်။ အဲဒီကောင်လေးကို ပွဲစားတွေ ခေါ်လာတာဗျ။ အဲဒီ ဆိုင်ကယ်ရှေးကလေးက အဲဒီအချိန် မှာ မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း လျှမ်းလျှမ်း တောက် နာမည်ကြီးနေတဲ့ လွယ် အိတ်ဆိုင်ကြီးရဲ့ သားပေါ့။ ကျုပ် ခေါ်တဲ့ဈေးကိုလည်း ပေးတယ်။ ဒါနဲ့ စာချုပ်နဲ့အရောင်းအဝယ် ဖြစ် ကြတယ်။ စာချုပ်ထဲမှာ ‘နိုင်ငံခြား ကို ပြန်မရောင်းရ’ ဆိုတာလည်း အတိအလင်း ထည့်ရေးထားတာပဲ။ အဲဒါဗျာ ကျုပ်ဆီက ဝယ်သွားပြီး ဆိုင်ကယ်ဆိုင်မှာ ပြန်ပြီး ‘ဖစ်တင်း’ လုပ်နေတုန်း နိုင်ငံခြားသားတွေ ရောက်လာပြီး ဈေးမေးသတဲ့။ ကောင်လေးကလည်း ကျုပ်ဆီက ဝယ်သွားတာ သုံးသိန်း (ရွှေတစ်ကျပ် သား ငါးသောင်းကာလ) နှုတ်နောက် နောက်နဲ့ လက်ဆယ်ချောင်းထောင် ပြပြီး ‘တန်းဟန်ဒရက်သောင်ခင်’

**ဒါပေမဲ့ကျုပ်စိတ်ကြီးက
ခက်နေတယ်။
ဒီကောင်ကြီးထုတ်လုပ်ရင်
ကျုပ်ရင်ထဲမှာလည်း
ဘာမျှတော့မှာမဟုတ်ဘူး။
ကျုပ်ဘဝတစ်ခုလုံး
ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိတော့ဘူးလို့
ဇွဲလမ်းနေတယ်။**

လို့ခေါ်လိုက်သတဲ့။ ဘာသားချောတွေက ပိုက်ဆံတန်းချေပြီး ကားပေါ်ကောက်တင်သွားပါလေရောတဲ့။ ကောင်းကြရော။ ကောင်းလေးကတော့ သုံးသိန်းတန်ကို ဆယ်သိန်းရလိုက်လို့ ငြိမ့်နေနိုင်ပေမယ့် ကျုပ်ရင်ကွဲတာပါပဲဗျာ။ ဒါကြောင့် မိန်းမက ပြောတာတော်ဟာ ဆင်းရဲဇာတာပါတယ်။ ကုန်သည်စိတ် မရှိဘူး။ ဘယ်တော့မှ ချမ်းသာမှာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ သူလည်း ကရုဏာဒေါသောနဲ့ ပြောတာပါ။ မှန်လည်း မှန်ပေသကဲ့သို့။ ကျုပ်မှာက တကယ့်ကို ဆင်းရဲဇာတာ ကျောမှာကပ်ပါလာတယ် ထင်ပါရဲ့။

၁၉၈၇ ကတော့ ကျုပ်ဘဝနဲ့ ရင်းပြီး ကုလားစုစုထားတာလေးတွေ အစိုးရက ငွေစက္ကူတွေ ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်သိမ်းလိုက်တော့ ပြောင်ပါလေရော။ တချို့များ ဘဝပျက်ကြရတာ။ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ နှလုံးရောဂါနဲ့ အသေမြန်ကုန်ကြတယ်။ ကျုပ်ကတော့ ဘဝအပျက်မခံပါဘူး။ အများနဲ့ပဲဆိုပြီး ဖြေရတာမရှိဘူး။ ကြိတ်ခံရတာပေါ့။

ခင်ဗျားမေးမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ဟာတာဝယ် ကျပ်ရဲ့ဘီအက်စ်အေကြီးတွေ လေးစားကတော့ ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ထွက်သွားကြပြီ။ တစ်စီးကျန်ရမှာပေါ့။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျန်ပါတယ်။ ဒီကောင်ကြီးကျန်နေသေးလို့ ကျုပ်လည်း ကြုံလာတဲ့လောကမဲတွေကို ခံနိုင်နေသေးတာလို့ ထင်တာပါပဲ။

ကံပါဗျာ... လာ... လာအပေါ်ထပ်လိုက်ခဲ့။ ခင်ဗျားက တကယ်စိတ်ဝင်စားတဲ့လူ ဘာမှအနှောင့်အယှက်ပေးမယ့်လူ မဟုတ်လို့ ကျုပ်မြဲမယ်။ လာ... ဟိုမှာမြင်လား၊ ဝင်းအိစက်နေတာပဲ မှန်သေတ္တာကြီးနဲ့ကို သော့ခတ်ထားတာ။ သေချာသလား မမေးနဲ့၊ ဒီကောင်ကြီးကို ကျုပ်ဇာတ်မြှုပ်ထားတာဗျာ။ ခင်ဗျားကို တကယ်ခင်လို့ ပြလိုက်တာ နှုတ်တော့လုပ်ပါစေဗျာ။ ဒီထဲကကို သိုက်စာအညွှန်းဖတ်သလို ဖတ်ပြီး သက်လုံကောင်းကောင်းနဲ့ လိုက်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာသေးတယ်။ အဲဒီလူက သေချာပေါက်ကြီးဗျာ။ ခင်ဗျားမှာကျန်တဲ့

ဘီးကို ဈေးခေါ်စမ်းပါတဲ့။ ကျုပ်က မရှိတော့ပါဘူးပြောတာ ဘယ်လိုမှမယုံဘူး။ အဲဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း စိတ်လည်လာလို့ ချောင်းချင်လာရင် ခင်ဗျားရပျံစေမယ်လို့ ချောမော့ပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ရတယ်။

ဟုတ်တယ်။ ခင်ဗျားပြောသလို ကျုပ်တို့က လူ့ဘဝသက်တမ်း သုံးပုံနှစ်ပုံကျိုးလာကြပြီ။ သက်တမ်းစေ့နေနိုင်မယ်ဆိုရင်တောင် သိပ်နေချိန်မရှိတော့ဘူး။ ဒီကြားမှာ လူပီပီသသနေနိုင်ရေးဆိုတဲ့ စံနှုန်းတွေပြည့်ဝဖို့ အိမ်ကနေ တိုက်ဖြစ်အောင် ကားစီးနိုင်အောင်၊ ဖုန်းကိုင်နိုင်အောင်၊ မြို့သစ်မှာ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ သမီးရှိတယ်။ ဆိုင်တယ်ပြင်တဲ့ကောင်လေးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး သဘောမတူလို့ ပစ်ထားလိုက်တာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးဟာသွေးပါပဲ။ အဲဒီမြေနှစ်ကောင်ကိုလည်း သတိန်းဆီးပေးချင်တယ်။ ကျုပ်မှာ အများကြီး လုပ်စရာရှိတာ မှန်ပါတယ်။

ကျုပ်မှာတရားမရှိလို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အားလုံးဟာ သင်္ခါရတွေချုပ်ဆိုထားလည်း သဘောပေါက်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်စိတ်ကြီးက ခက်နေတယ်။ ဒီကောင်ကြီးထုတ်လိုက်ရင် ကျုပ်ရင်ထဲမှာလည်း ဘာမှရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ဘဝတစ်ခုလုံး ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိတော့ဘူးလို့ ဇွဲလမ်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် ထင်ပါရဲ့။ ကျုပ်မိန်းမကလည်း ညတိုင်း ဘုရားရိုသီးတာ သံမှန်လေးနဲ့ပေမယ့် သံဝေဂဓမ္မလင်္ကာကိုတော့ တော်တော်ကျယ်ကျယ်အော်တာဗျာ။ ကျုပ်ကြားစေချင်လို့ပေါ့။ ကျုပ်ခုတင်ပေါ်ကိုလည်း အဲဒီ သံဝေဂလင်္ကာပါတဲ့ နာရေးယပ်တောင်တစ်ချောင်း လာတင်ပေးသွားသေးသဗျာ။ ဘာတဲ့... 'ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတဲ့ ကိုယ်က ဤပုံဖြစ်လိုတဲ့လည်း တစ်ဖုံဆင်ကွဲ ဓမ္မတာကိုပညာစက္ခု မျှော်ထောက်ရှု၍ ယခုပင်လျှင် မအိုခင်က ကြိုတင်ကောင်းမှု ကြိုးစားပြုလော့... ယခုပင်လျှင် မနာခင်က ကြိုတင်ကောင်းမှု ကြိုးစားပြုလော့... ယခုပင်လျှင် မသေခင်က ကြိုတင်ကောင်းမှု ကြိုးစားပြုလော့... ရတုချိန်

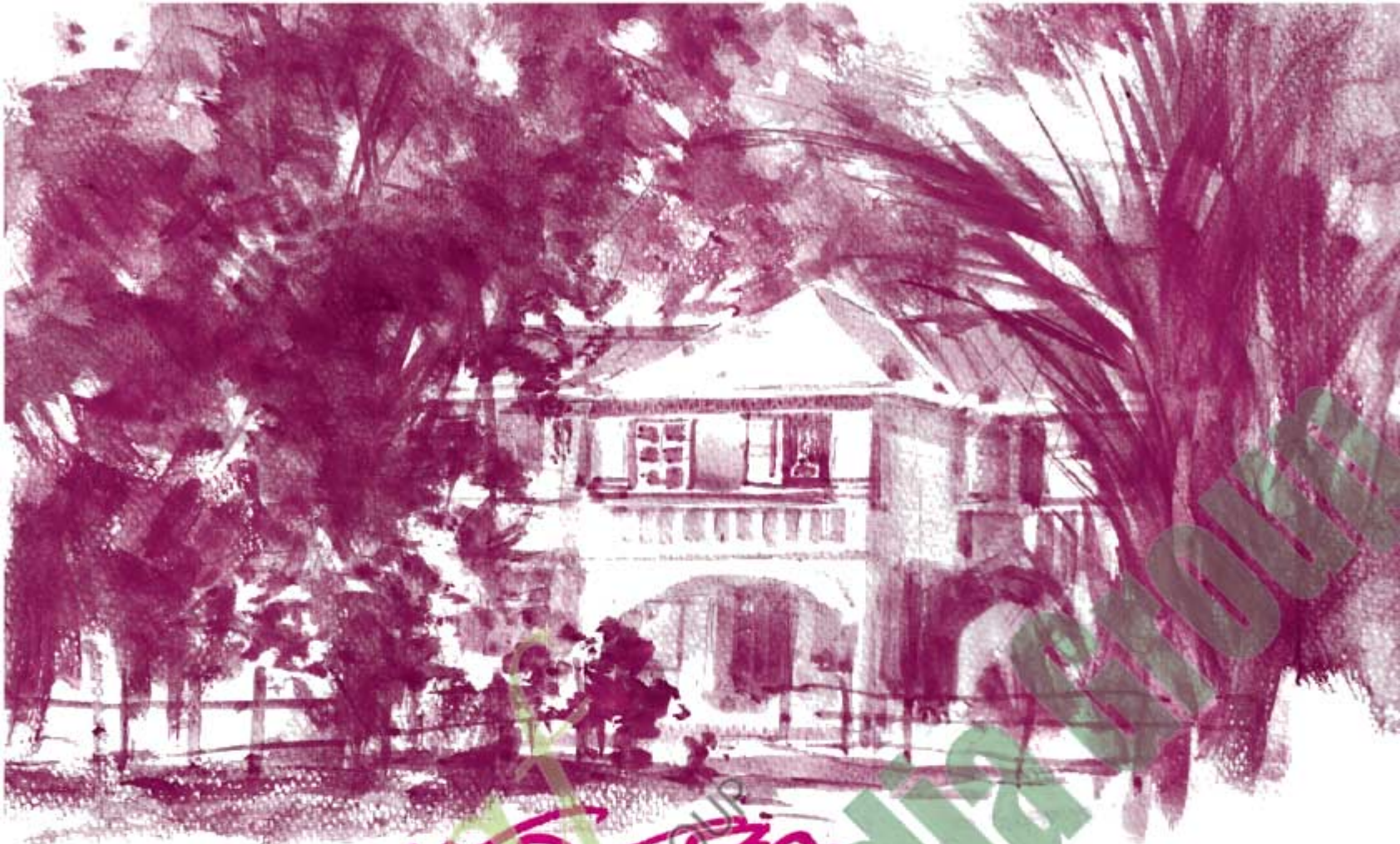
ထောက် ဤခါရောက်မှ ချုပ်ပျောက်ခန္ဓာ သေပိန်ပါဟု သတ္တဝါခပင်း ရှင်သေမင်းနှင့် မိတ်သင်းဖွဲ့လျက် ချိန်းဆချက်လျှင် တစ်စက်ကမှ မရှိကြဘူး (အပ္ပာဓေန ဘိက္ခဝေ သမ္မာဒေဝ) ဘုရားစကား လိုက်နာပွားသည် တရားလက်မလွှတ်စေနှင့်... "တဲ့။

အင်းဗျာ... တဖြည်းဖြည်းတော့ ကျုပ်စိတ်ကို နိုင်လိမ့်မယ်ထင်ပါရဲ့။ ဟိုတစ်ညကတော့ ကျုပ်စိတ်ကူးထဲမှာ ဒီကောင်ကြီးကို သိန်း(၁၂၀၀) နဲ့ အောက်ထပ်က အပိုင်းအစတွေကို သိန်း(၃၀၀) နဲ့ ဖြတ်ကြည့်ဖူးတယ်။ တစ်ယောက်တည်း ပိုရမလို့ ရယ်ရမလို့နဲ့ ချွေးတိုးပြန်နေတာပဲ။

လာပါဗျာ... စိတ်ပင်ပန်းပါတယ် ဆင်းကြပါရဲ့။

အနီးဒိတ်ကြီး 'ဘီအက်စ်အေဆရာစေ' ကို ကြည့်ရတာ။ အိုင်စီယူအခန်းထဲက မိမိရင်သွေးငယ်ကို ယူကျုံးမရကြည့်ပြီး ကြေကွဲစိတ်တွေနဲ့ လှေကားကို မသက်မသာကိုင်ဆင်းနေရပါပဲ။ ခေါင်းမွေးတွေ ဖြူနေပုံ၊ မုတ်ဆိတ်မွေး နှုတ်ခမ်းမွေး အဖြူရောင်တွေ ပြန်ကျနေပုံကို အနီးကပ်မြင်လိုက်ရတာ ရှိရင်းအသက်ထက် ဆယ်နှစ်လောက်ပိုပြီး အိုစာသွားသလို မြင်မိတယ်။ စိတ်ထဲမှာ သူ့မိသားစုအတွက်ရော သူ့အတွက်ရော နောက်ကျိရွှင်ထွေးနေမိတယ်။ ငယ်ငယ်က ဖတ်ခဲ့ရတဲ့ ဆရာကြီး မြစ်ကြောရဲ့ စာအုပ်ထဲက စာသားလေး ခေါင်းထဲပြန်ပေါ်လာတယ်။ မီးတွင်း ထဲမှာ ဆုံးသွားတဲ့အမေနဲ့ ကျန်ခဲ့တဲ့ ကလေးကို ခွဲတဲ့အခန်းမှာ ဆရာကြီးက "ဟဲ့ မိမိခင်းပြ ဒီကလေးက နင်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူးတဲ့ လွတ်စမ်း... လွတ်လိုက်စမ်း... အထက် ဆရာများအပိန့်... ငါအမိန့်" တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် အချိန် ကြောင့် လှေကားက အနည်းငယ် လှုပ်ရမ်းနေသလို ထင်မိတယ်။ ကျွန်တော်နှစ်ယောက်မှာလည်း မှန်သေတ္တာထဲမှာရှိတဲ့ သံမြင်းကြီးရဲ့ ခွာရှုပ်သံတွေကို ကြားယောင်နေမိတယ်။

မွန်းဇူး

ပန်းဖြူသမီး

ခပ်ကုတ်က ဒေသနာပြု

ဝတ္ထုတိုရသ

ခင်တို့အိမ်က ၉ မိုင် အဝေးခြံ
ထဲမှာရှိတဲ့ နှစ်ထပ်တိုက် အိမ်ခြံ
ဝင်းလေးနဲ့၊ ခင်ရဲ့ငွေပွန်းက နယ်မှာ
အင်ဂျင်နီယာချုပ်တာဝန် ထမ်း
ဆောင်ရင်း နယ်မှာတစ်လှည့်၊
ရန်ကုန်တစ်လှည့် နေရတယ်။ ခု
လောလောဆယ်မှာ သမီးကြီးရယ်၊
သားလတ်ရယ်၊ ဗိုက်ထဲမှာတော့
ရင်သွေးလေး နောက်တစ်ယောက်
လွယ်ထားတယ်လေ။

ခင်က ၃၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းတွေနဲ့
သိပ်အကျိုးပေးတာ၊ ခင်တို့ အိမ်
နံပါတ်အားလုံးပေါင်းရင် ၃၊ ကား
နံပါတ်တွေအားလုံးပေါင်းရင် ၆ ၊
ခင်မွေးနေ့ ဂဏန်းကလည်း ၉၊ ခြံထဲ
မှာ မွေးထားတဲ့ ခွေးလေးတွေက
လည်း စုစုပေါင်း ၆ ကောင်၊ သမီး
ကြီးမွေးရက်က ၃၊ သားလတ်လေး

မွေးရက်က ၆ အားလုံးက တိုက်ဆိုင်
မှုလေးတွေပဲပေါ့။

ခင်တို့မိသားစုဟာ ပျော်ရွှင်
ပြည့်စုံစွာနဲ့ အပူအပင်ကင်းပြီး
စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ မိသားစုလေးပါပဲ။
ခင်တို့ရဲ့ နောက်ဘက်ဘေးတိုက်ကျ
တဲ့ခြံကြီးက ပေ ၁၃၀ ပတ်လည်
အကျယ်ရှိတယ်။ အဲဒီခြံထဲမှာ နှစ်
ထပ်ပျဉ်ထောင်အိမ်တောင့်တောင့်
တင်းတင်းလေးနဲ့ သစ်ပင်ပန်းမန်
တွေနဲ့ အုန်းပင်၊ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ ကုက္ကို၊
ညံ့စတဲ့ အပင်ကြီးတွေကလည်း ၁၀
ပင် လောက်ရှိတယ်။ ခင်ရဲ့အိပ်
ခန်း အပေါ်ထပ်ကနေ အဲဒီခြံကို
လှမ်းကြည့်လိုက်ရင် ရင်ထဲမှာ ကြည်
နူးစရာနေချင်စရာလေးပါပဲ။ အဲဒီခြံ
မှာလည်း မိသားစု ၄ ယောက်ပဲရှိတာ။
အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးရယ်၊ သား

၁၀/၁၁/၁၃

တစ်ယောက် ၊ သမီးတစ်ယောက် ရယ်၊ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးရယ်။ သူတို့နဲ့ခင်တို့ မိသားစုလည်းခင်ခင် မင်မင် ဆက်ဆံနေထိုင်ကြတယ်။ သူတို့ခြံထွက်စားပင်၊ သီးပင်တွေကို ခင်တို့ အိမ်ကိုလက်ဆောင်ပေး၊ ခင်တို့ အိမ်ကလည်း တစ်ပတ်တစ်ခါ မုန့်တွေလုပ်စားတိုင်းသူတို့ခြံကိုပို့နဲ့ နှစ်အိမ်တစ်အိမ်လို့ပဲလေ။

ဒါနဲ့ တစ်နေ့တော့ သူတို့

မိသားစုဟာ ခြံကို သိန်း ၁၀၀ နဲ့ ရောင်းသွားပြီး မန္တလေးကို တပြေး ပြောင်းသွားကြရော၊ ဒါ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ နှစ်က ရောင်းသွားတာ နော်။ နောက်ဝယ်လိုက်တဲ့ ခြံပိုင် ရွက်က လာမနေဘဲ ခြံကို ဒီတိုင်းပစ်ထား ခဲ့တယ်၊ အချိန်ကြာတော့ ခြံကြီးဟာ ခြံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေထ အိမ်လည်း ဟောင်းပြီး သစ်သားတွေလည်း ဆွေးလာပါရော၊ လူမနေတဲ့ ခြံကြီး၊

အစောင့်လည်း မထားတော့ သူခိုး တွေကလည်း လာစတည်းချ၊ ည ဘက်ရောက်ရင်လည်း မြှိုင်းကြီး က ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေတာပဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း သူရဲခြောက် တဲ့ ခြံကြီးဆိုပြီး နာမည် ထွက်လာပါ လေရော။ ခင်တို့ကို လည်း “အဲဒီခြံ ကြီးနဲ့ ကပ်လျက် နေတာ... မကြောက်ဖူးလား”ဆိုပြီး လာမေးကြ တယ်။

ခင်ခင်ပွန်းကလည်း နယ်မှာ နေတာများတော့ အဘိုး၊ အဘွား၊ ကလေးတွေ၊ ခွေးတွေနဲ့ အိမ်ဖော် တွေပဲနေတော့ ပတ်ဝန်းကျင်က ဝိုင်းပြီး စိတ်ပူပေးကြတယ်လေ။ ခင်ကလည်း ကြောက်စိတ်နည်းနည်း လေးမှ မရှိဘူး။ ညဘက်တစ်ရော့နီး တိုင်း အဲဒီလူမနေတဲ့ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်နေတဲ့ ခြံကြီးကို ပတ်ဝန်းကျင် က ပြောတာတွေ ဟုတ်မလားဆိုပြီး နေ့တိုင်း ညတိုင်း ကြည့်မိတယ် လေ။ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လိုတွေ ပြောပြော။

ခင်မျက်လုံးထဲမှာ ဘာဆိုဘာမှ မတွေ့ပါဘူး။ ခင်ကတော့ အယုံ အကြည်မရှိ။

တစ်နေ့တော့ ခင်ခေါင်းထဲမှာ အကြံတစ်ခုပေါ်လာတယ်။ ဒီခြံကြီး ကို ဝယ်လိုက်ရင် ကလေးတွေ ကြီး ပြင်းလာတဲ့အခါ အိမ်ဆောက်ပေး ပြီး အိမ်ထောင်ရက်သားကျရင် လည်း မောင်နှမတွေ ခြံထဲမှာ အတူတူနေကြ။ မိဘနဲ့ ကပ်လျက် နေရင် အရေးအကြောင်းရှိရင် အနီး ကပ် အားကိုးရပြီပေါ့။

အဲဒီအတွေးဝင်တဲ့နေ့ကစပြီး အနောက်ဘက်က ခြံကြီးကိုကြည့် တိုင်းဝယ်ချင်စိတ်တွေ ဖြစ်လာပါ ရော။ ဒါနဲ့ ခင် ခင်ပွန်းနယ်ကနေ အိမ်ကိုပြန်လာတဲ့အချိန်မှာ “ကိုကို ရေ ခင်ကိုအနောက်ဘက်က ခြံကြီး ကို ဝယ်ပေးပါလား။ ခုဆို ခင်တို့မှာ သားသမီးသုံးယောက်ဖြစ်တော့ မယ်။ ကလေးတွေကြီးလာရင် အိမ်ထောင်ရက်သားကျတဲ့ အခါ အဝေးကြီးမှာ ခွဲမနေဘဲ ဒီခြံမှာဆို နီးနီးနားနား စိတ်အေးရတာပေါ့။ ဝယ်ပေးပါနော် ကိုကို”လို့ပြော တော့

“နေပါဦးကွာ။ ကလေးတွေက ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတာ ဘာလုပ် ဖို့ဝယ်မှာလဲ။ သူတို့ကြီးလာတော့ လည်း ကြီးတဲ့ အလျောက်ပေါ့”

အဲဒီလိုနဲ့ ကေးပြတ်ပစ်ပါ လေရော။ ခင်လည်း ဇွဲမလျော့ဘဲ နှစ်ခါသုံးခါလောက်ပြောလည်း ကိုကိုက ငြင်းတာပဲ။

ခင်လေ အဲဒီခြံကြီးကို ဝယ်ချင် လွန်းလို့ ဆုတွေတောင်းရတာလည်း အမောပါပဲ။ တစ်ရက်မှာတော့

နောက်ဝယ်တဲ့ မြဲပိုင်ရှင်ဟာ မြဲတံခါး နားပတ်လည်က ခြံတွေလာရှင်း ပြီးတော့ မြေကြီးနည်းနည်းတူး ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး ဆုတောင်း။ သူတို့ယူလာတဲ့ အရွက်တွေနဲ့ မြဲတံခါးတွေရှိတဲ့ လုပ်နေပါရော။

“ဩော် သူတို့မြဲရောင်းထွက် အောင် ယတြာ ချေနေကြပြီထင် တယ်။ ဘယ်သူမှမဝယ်ဖြစ်ဘဲ ငါသာ ဝယ်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

အဲဒါနဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက် ခြံဝယ်ဖို့ဆိုပြီး တစ်ရက်လာကြည့်ပါ ရော။ နောက်သရဲခြောက်တဲ့ အိမ်ရဲ့ ခြံဝင်းဆိုပြီး မဝယ်ဖြစ်တော့ဘူးလေ။ သူများမဝယ်ဖြစ်လေ ခင်က ပျော် လေပဲ။ ခင်က အဲဒီခြံဝယ်ချင်နေတာ ကိုး။ ဒီတစ်ခေါက် ကိုကိုနယ်ကပြန် လာတော့

“ကိုကိုရေ နောက်ဘက်က ခြံ ကို သူများတွေ လာကြည့်ကုန်ပြီ။ ခင်တို့မဝယ်ရင် တစ်ယောက် ယောက်ဝယ်ဖြစ်သွားရင် ရတော့ မှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်တို့မဝယ်ချင်ဘဲ တစ်နေ့ပြန်ရောင်းရင် အမြတ်အစွန်း တော့ ရမှာပဲလေ။ ဝယ်ပေးဖို့ စဉ်းစားပါဦး”

ကိုကိုလည်း နယ်ကပြန်လာ တိုင်း နီးပန်းဆာ လုပ်တာ နားပြီး သက်သေချင်လို့ ထင်ပါရဲ့

“ခင် သဘောပဲကွာ ဝယ်ချင် လည်း ဝယ်တော့”

ခင် ပျော်လို့ ကိုတာ ခင် ဆု တောင်းတွေပြည့်သွားပြီ။

အဲဒါနဲ့ ပိုင်ရှင်ဆီချက်ချင်း ဆက်သွယ်ပြီး ခင်တို့ဝယ်မှာ ပြော တော့ အရောင်းအဝယ်တည်ပြီး ခင်တို့လည်း ဝယ်ဖြစ်သွားတယ်။

ကိုကိုစဉ်းစားတာကလည်း ၂ နှစ်လောက်ကြာသွားတယ်။ ခင်တို့ ရဲ့ တတိယမြောက်သမီးလေး ၂ နှစ်အရွယ်ရောက်မှပဲ ဝယ်ဖြစ်တော့ တယ်။ သမီးလေးကို ဗိုက်ခွဲမွေးတော့ ခင်နဲ့ အကျိုးမေးတဲ့နံပါတ် ၆ ရက် နေ့ကိုရွေးလိုက်တယ်။ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် ခင်တို့ဝယ်လိုက်တဲ့ နောက်ခြံ နံပါတ်အားလုံးပေါင်းရင် လည်း ၃ ဝဏန်းရတယ်။

ခင်လည်း ခြံဝယ်ပြီး တစ်ပတ် အကြာမှာ ခြံကို ခြံနွယ်ပိတ်ပေါင်း တွေ တစ်ခြံလုံးလူငှားပြီးရှင်းခိုင်း

နှစ်ထပ်သစ်သားအိမ်လေးကိုလည်း အမှိုက်သန့်ကုန်တွေ၊ ဝိုးအိမ်တွေ ပြောင်နေအောင်ရှင်းခိုင်း။ ပြိုလဲ ယိုင်ခဲ့နေတဲ့ ခြံစည်းရိုးပေါ်က နွယ် ပင်တွေပါ အကုန်ရှင်း။ တစ်ခြံလုံး တော့ မလိုအပ်တာတွေ အကုန် ရှင်းလင်းသွားပြီ။ အဲဒီတော့မှ ခြံကြီး ဟာ အကျယ်ကြီးဆိုတာ ပိုပေါ်လွင် လာတယ်။

ဒုတိယဆင့်အနေနဲ့ သစ်ပင် ကြီးတွေ ခုတ်ခိုင်းဖို့ ပြင်ဆင်ရပြီ။ သောင်ပိနဲ့၊ ခွံပင်၊ ကုက္ကို၊ ပိတောက် အဲဒီ ၄ ပင်ကို စပြီး ခုတ်ခိုင်းတော့ မယ်။ အဲဒါကို ခင်အစ်မလွင်က သိ တော့ ခင်ရေ အပင်ကြီးတွေ ခုတ်ရင် ဒီတိုင်းခုတ်လို့မရဘူးနော်။ သေချာ ကန်တော့ပွဲပေး ဆိုင်ရာ ပိုင်ရာတွေ တောင်းပန်။ သစ်ပင်ကြီးရင် သက် ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ နေထိုင်ကြတာ စာတွေထဲမှာ ပတ်ဖူးတယ်။ ဂရုစိုက် ပြီး သေချာလုပ်ပါ”ဆိုပြီး ပြော တယ်။

ခင်လည်း “အင်းပါ” ပြန် ပြောပြီး သစ်ပင်ခုတ်မယ့် သူတွေကို ပြောတော့ သူတို့က ခုတ်ခါနီး သစ်ပင်ခြေရင်းကို ပုဆိန်တွေ၊ လွ တွေနဲ့ ကန်တော့တောင်းပန်ပြီး အပင်ခုတ်ပါလေရော။ ခုတ်ပြီးတဲ့ သစ်တုံးတွေကို အနီးနားက ဘုန်းကြီး ကျောင်းကိုလှူလိုက်တယ်။ အဲဒီ ထိ ပြဿနာမရှိလို့ ခင်လည်း စိတ်အေး နေတာ။

သစ်ပင်ခုတ်ပြီး ၂ ရက်လောက်လည်းနေရော ခင်သမီးကြီးစပြီးဖျားနာ နေမကောင်းဖြစ်ရော၊ သမီးကြီးအဖျားပျောက်တဲ့ ညမှာ သားလတ်လေးဖျား၊ သားလတ်လေးအဖျားပျောက်တဲ့ ညမှာ သမီးငယ်လေး ဖျား။ တစ်ယောက်အဖျားပျောက်ရုံရှိသေး နောက်တစ်ယောက်ဆက်ဖျား။ သုံးယောက်လုံးဖျားပြီး သမီးကြီးက ပြန်ဖျား။ ခင်စိတ်ထဲ သံသယတွေ ဝင်လာမိတယ်။ သမီးအငယ်လေးကလည်း ညဘက်ဆို လန့်လန့်ပြီး ငိုလို့လေ။

ဒါနဲ့ ခင်တို့ အိမ်သားတွေနဲ့ ခင်မင်နေတဲ့ အမေသီလရှင် နှစ်ပါးကို အိမ်ပင် ကလေးငယ်တွေ အတွက် လိပ်ပြာခေါ် ခေါ်စာပစ်ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်တွေရွတ်ဖတ်တော့ ကလေးတွေ သက်သာသွားပါတယ်။

အဲဒါပေမဲ့ ကျန်တဲ့သစ်ပင်ကြီးလေးပင်ကို ခုတ်မယ်လို့ ကြံရွယ်နေကြချိန်မှာ ကလေးငယ်နှစ်ယောက် ညဘက်ဆိုလန့်ပြီး အဖျားတွေပြန်ဝင်ဆိုတော့၊ ခင်တို့မိတ်ဆွေ ဘာသာတရားသိပ်ပြီး ယုံကြည်ကိုးကွယ်လေးစားတဲ့ အန်တီထားကို “အိမ်လာပြီး မေတ္တာသုတ်တွေ ရွတ်ပေးပါဦး အန်တီရေ အိမ်မှာ ထူးခြားမှုလေးတွေဖြစ်လို့” အကျိုးအကြောင်း ပြောပြတော့ အန်တီထားလည်း အနောက်ဘက်ခြံရော ခင်တို့ လက်ရှိနေတဲ့ ခြံရောမှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ မြင်အပ်မမြင်အပ်တွေကို မေတ္တာပို့ အယူဝေပြီး ဘုရားခန်းထဲက ထွက်လာရ။

“ခင်အစ်မလွင်က ထမင်းစားခန်း ပြတင်းပေါက်နားမှာ ရပ်နေတုန်း ပုခံစေန်နံ့လိုက်တာ အရမ်းပဲ”

“ညီမရေ ခင်ရော အနံ့မရဘူးလား”

“ဟုတ်တယ် ခင်နာခေါင်းမှာလည်း အပုပ်နံ့တွေ အရမ်းရတာပဲ”

အပုပ်နံ့တွေ ထောင်းခနဲ ထောင်းခနဲရလို့ အန်တီထားကပါ သဘော ပေါက်သွားပြီး “သမီးရေ သမီးတို့ ခုတ်လိုက်တဲ့ အပင်က ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အစောင့်တွေ နေရာ

ပရိတော့လို့ သူတို့ နေရာရာရအောင် အနံ့ပေးနေတာပါ။ နောက်တစ်ခါ ကျန်တဲ့အပင်တွေ ခုတ်မယ်ဆိုသူတို့ ပြောင်းရွှေ့နေချိန်ရအောင် တစ်ပတ် လောက်ကန်တော့ပွဲပေး အချိန်ပေးတောင်းပန်ပြီးမှ ခုတ်ပါ” ဆိုပြီး အကြံပေးပါတယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ ကျန်တဲ့ သစ်ပင်ကြီး ၄ ပင်ကို ခုတ်ဖို့ ကန်တော့ပွဲတွေပေး၊ အချိန်တစ်ပတ် လောက်ပေးပြီးမှ ခုတ်လိုက်တာ ပြဿနာမရှိတော့ပေမယ့် ခြံဝင်းထဲက သစ်သား နှစ်ထပ် အိမ်ကို အရင်လို ကြည့်လိုက်ရင် စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး ကြက်သီးတွေထထလာတယ်။

အရင်က လုံးဝကြောက်စိတ်မရှိတဲ့ ခင်တာ ခုဆို စိတ်ထဲမှာ ကြောက်စိတ်လေးတွေ ဝင်နေမိတယ်။ ခင်မိဘတွေကလည်း “သမီးရေ ခြံဝယ်ပြီး အချိန်သိပ်မဆွဲဘဲ ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး ပရိတ်ရွတ်ဖတ် ကမ္မဝါဖတ်ပါ။ ဒါမှခြံလည်း ပြင်အပ်... မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အမြန်ရှင်းလင်းသွားတာပေါ့”

ဒါနဲ့ ခင်တို့ လက်ကွက်နားမှာရှိတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ယူဆလျှောက်တင်လိုက်ပါတယ်။ ဘုန်းဘုန်းကြီးကလည်း ရက်သတ်မှတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ရာကျော် ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ ထူးခြားချက်က ဘုန်းဘုန်းကြီးဟာ ရာသက်ပန် သက်သတ်လွတ်စားပြီး ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဖြစ်ပေမယ့် မနက်တိုင်း ဆွမ်းခံကြပါတယ်။ ဆွမ်းခံကြရင်း ဘုန်းဘုန်းကြီးကို ကြည့်ညှိ လေးစားလွန်းလို့ လူတွေက ဘုန်းဘုန်းကို နဝကပ္ပဝတ္ထုငွေတွေပါ လောင်းလှူကြပါတယ်။

တကယ်တော့ ဘုန်းဘုန်း ကျောင်းဟာ အစစအရာရာ ပြည့်စုံနေတဲ့ကျောင်းပါ။ ဆွမ်းမခံဘဲနေရင် ရပေမယ့် ဘုန်းဘုန်းဟာ ဆွမ်းခံရင်း ရလာတဲ့ အလှူငွေတွေကို ကျောင်းအတွက် လုံးဝမသုံးဘဲ လမ်းခင်းဖို့အတွက် အလှူလုပ်နေတာပါ။

ဘုန်းဘုန်းဟာ သီလသမာဓိ သိက္ခာအပြည့်ရှိတဲ့ ဘုန်းဘုန်းကြီးတစ်ပါးပါ။ အဲဒါနဲ့ ဘုန်းဘုန်း ညွှန်ကြား မှာကြားချက်အတိုင်း

သစ်ပင်ခုတ်ပြီး ၂ ရက်လောက်လည်းနေရော ခင်သမီးကြီးစပြီးဖျားနာ နေမကောင်းဖြစ်ရော၊ သမီးကြီးအဖျားပျောက်တဲ့ ညမှာ သားလတ်လေးဖျား၊ သားလတ်လေးအဖျားပျောက်တဲ့ ညမှာ သမီးငယ်လေး ဖျား။ တစ်ယောက်အဖျားပျောက်ရုံရှိသေး နောက်တစ်ယောက်ဆက်ဖျား...။

ပရိတ်ရွတ်မယ့် ညနေမှာ ပရိတ်ချည်၊ ပရိတ်ပန်း၊ ပရိတ်ရေ၊ ဆန်ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်၊ သဲ၊ ကန်တော့ပွဲနဲ့ ဘုန်းကြီးငါးပါးနဲ့ ရွတ်ဖတ်ဖို့ ပြင်ဆင်ကြပါတယ်။

ပရိတ်တရားတော်ရွတ်ဖတ် မယ့် သံဃာတော်ငါးပါးက အိမ်ဘက် မျက်နှာမူ တရားနာမယ့် လူတွေက အိမ်ကို ကျောပေးပြီး ခြံဝင်းအဝင် အဝန်းမှာ တရားနာယူကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်မိသားစုရယ် ပတ်ဝန်းကျင်နားအိမ်က လူတွေရယ် ခင်မောင်လေးဝမ်းကွဲ ရယ် ကလေးတွေရယ် အားလုံး တရားနာယူနေကြပါတယ်။

ဘုန်းဘုန်းကြီးကလည်း ပရိတ်

ရေတော်ပုလင်းအဖုံးတွေ ဖွင့်တိုင် ဆန်ပန်း၊ သဲ၊ ပေါက်ပေါက်၊ ပရိတ်အိုး အားလုံးကို ဘုန်းဘုန်းလက်နဲ့ တစ်လှည့်စီကိုင်ပြီး ပရိတ်တော်တွေ ရွတ်ဖတ်နေကြပါပြီ။ ခုချိန်ထိတော့ အေးအေးဆေးဆေး တရားနာလူနေကြတုန်းပါ။ သံဃာတော် ငါးပါးကမူ ဝါစာ ရွတ်ဖတ်ချိန် တစ်ဝက်ကျော်အချိန်လောက်မှာ တော့ သစ်သားနှစ်ထပ်အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်က “ဝန်း ဝန်း ဝန်း ခိုင်း ခိုင်း . . . ပြောင်း . . . ပြောင်း . . . ပြောင်း . . . ဝန်း . . . ဝန်း” ဆိုတဲ့ အသံအကျယ်ကြီး ဖြည့်သံ သွပ်ပြားကို ခိုက်လိုက် သံတွေ ကြားလို့

တရားနာသူတွေ အားလုံး အိမ်နောက်ဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိပါတော့တယ်။ သံဃာတော်တွေက ကျွဲမြွေမပျက် ဆက်လက်ရွတ်ဖတ်နေပေးပါတယ်။

လူတွေက အသံကြားလို့ လှည့်ကြည့်ပေမယ့် ဘာမှမတွေ့ရပါဘူး။ အချိန်ကလည်း ညနေနေဝင်ရီတရော အချိန်လေး။

အားလုံးရွတ်ဖတ်ပြီးတော့ ခင်က ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်တင်မိပါတယ်။

“ဘုန်းဘုန်းဘုရား ခုနက အသံကျယ်ကြီးတွေ အားလုံးကြားလို့ အိမ်ဘက်လှည့်ကြည့်ကြပါတယ်။ ဘာမှတော့ မတွေ့ကြပေမယ့် တရားနာနေသူတွေအားလုံး ထိတ်လန့်မိကြပါတယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ပါလဲဘုရား”

ဘုန်းဘုန်းကြီးက မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဒကာမတို့ အဲဒါ ပြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချီတိုက် နှင်လို့ သူတို့ မနေနိုင်တော့ဘဲ ထွက်သွားရတဲ့ အတွက် သူတို့ထွက်သွားကြောင်း အသံနဲ့ပြသပြီး သွားတာပါ။ စိတ်ဓဇ္ဇာကြပါနဲ့” လို့ပြောပါတယ်။

သံဃာတော်တွေ ရွတ်ဖတ်ပြီးလို့ ပြန်ကြွသွားရော . . . ခင်တို့လည်း ပရိတ်ရေတော်တွေ ဆန်ပန်း ပေါက်ပေါက်တွေနဲ့ ခြံတစ်ခြံလုံး အနံ့မေတ္တာစို့သပြီး လိုက်ပတ်ပါတယ်။ ခင်အဖေနဲ့ ခင်မောင်လေးဝမ်းကွဲကလည်း တစ်ခြံလုံးအပြည့် ပရိတ်ကြီးတွေလိုက်ချည်ပါတယ်။

ခင် မောင်လေးဝမ်းကွဲနဲ့ မမလွင်က အရှေ့ဘက်လူနေတဲ့ ခင်တို့ ခြံထဲသွားပြီး ပရိတ်ကြီးတွေ ချည်ပြီး ဆန် ပေါက်ပေါက်၊ ရေတော်တွေ ပတ်ဖျန်းဖို့ အသွားမှာ ခြံဝင်းကနေ အိမ်တံစက်မြိတ်အောက်လည်းရောက်ရော ခေါင်မိုးပေါ်ကနေ သဲတွေ ခင်အစ်မ ခေါင်းပေါ်ကျလာပါရော။ မမလွင်ကလည်း သိပ်ကြောက်တတ်တဲ့ သူ။

“အိုး အမယ်လေး ထူးဆန်းလိုက်တာ။ ဒီတံစက်မြိတ်အောက်က အမြဲမြတ်သွားနေတာ တစ်ခါမှ ခုလို မဖြစ်ဘူး။ မောင်လေးရေ ဘာဖြစ်တာလဲ ကြောက်လိုက်တာ အစ်မခေါင်းပေါ်သဲတွေကျလာလို့”

“မမကလည်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကျွန်တော်လည်းရှိပါတယ်” အဲဒီလို ပြန်ပြောပြီး

မောင်လေးလည်း အိမ်ရှေ့အိမ်အနံ့အားလုံးလိုက်ပြီး ပရိတ်ကြီးတွေ ချည်နှောင် ပရိတ်ရေ ပတ်ဖျန်းတာတွေ လုပ်ပါတယ်။ အနီးဝန်းကျင် အိမ်က လူတွေကလည်း ဘုန်းကြီးတွေ ပြန်ကြွသွားတော့ စောစောက အသံဝန်းခိုင်းတွေကြားလို့ စိတ်ပူပြီး လာမေးကြပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မိုးချုပ်သွားတော့ ဧည့်သည်တွေလည်း ပြန်သွားကြရော ခင်တို့မိသားစုပဲ ကျန်ပါတော့တယ်။ အဲဒီညမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း အရင်ထက် ပိုပြီး တိတ်ဆိတ်နေပါတယ်။ ခင်တို့ မိသားစုလည်း ညဉ့်နာရီမှာ အိပ်ရာစောစောဝင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဉ နာရီဆိုပေမယ့် ညသန်းခေါင်ထင်ရလောက်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်က အရင်ထက်ပိုပြီး တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေတာ အပ်ကျသံတောင် ကြားရမလောက်ပါ။

အိပ်ရာဝင်ကြပြီး အိပ်မပျော်ကြသေးပါဘူး။ တစ်နာရီလောက် အကြာမှာ ကြက်က တစ်ခုခုကို ဆွဲပြေးတဲ့အသံလိုမျိုး ခင်တို့ အိမ်နောက်ဖေးနားက အသံတွေ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်လာပါတယ်။

ခင်လည်း တတ်စွမ်းသမျှ ဘုရားစာတွေ အကုန်လုံးရွတ်ဖတ်ပြီး မေတ္တာ ပို့တာလည်း ပြီးရော အသံတွေ ပျောက်သွားပြန်ပါတယ်။ ခင်လည်း ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ သန်းခေါင်ကျော်လောက် အိပ်ပျော်သွားတာ မိုးလင်းမှန်းတော့တယ်။

မနက်ခင်း ခင်အိပ်ခန်းအပေါ်ထပ်ကနေ နောက်ခြံကိုကြည့်တော့ အားလုံးမြင်ကွင်းလေးတွေ ရှင်းလင်းလှပနေပါတယ်။

ရာကျော်ဘုန်းဘုန်းတို့ ဘုရားစာတွေ ရွတ်ဖတ်ပေးပြီး ဝန်းဝန်းခိုင်းခိုင်း အသံတွေကြားရပြီး နောက်ပိုင်း ခင်ခြံထဲမှာ ဘာမှထပ်မဖြစ်တော့ပါဘူး။ ခုနောက်ပိုင်း ခင်လည်း တစ်နှစ်တစ်ခါ နောက်ခြံထဲက သစ်သားအိမ်ပေါ်လေးမှာရော ခင်လက်ရှိနေတဲ့ အိမ်လေးမှာပါ သံဃာတော်တွေပင့်ဖိတ်ပြီး အမြဲမပြတ် ကုသိုလ်တွေ ပြုလုပ်ပါတယ်။

ခင်နောက်ခြံကို ခြံဝင်းဖုတ် တံတိုင်း ပတ်လည်ခတ်ဖို့ နှစ်ထပ် အိမ်လေးကိုလည်း ပြင်ဆောက်ဖို့ အလုပ်သမားတွေငှားပြီးပြုပြင်၊ ပစ္စည်းတွေစောင့်ဖို့ အလုပ်သမား ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို အငှား ထားပြီး ညဘက်ဆိုရင် နှစ်ထပ်သစ် သားအိမ် အောက်ထပ်လေးမှာ စောင့်အိပ်ခိုင်းပါတယ်။ ကောင်လေး လည်း ညဘက်ဆို မှောင်နဲ့မည်း မည်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရပါတယ်။

နောက်ခင်ကိုယ်တိုင် သူ့ကို မေးကြည့်မိပါတယ်။ “မောင်ဝင်း ထွေးရေ ခြံအကျယ်ကြီး အမှောင် ထဲမှာ၊ မင်းတစ်ယောက်တည်း အိပ်ရတာ မကြောက်ဘူးလား။ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးလား” မေးတော့

“အစ်မ ကျွန်တော်က မနက် တစ်ခေါက် ညတစ်ခေါက် ဘုရားစာ တွေ ရွတ်ဆိုဖို့ခိုင်းတယ်။ အရပ် ဆယ်မျက်နှာက မြင်အပ်မမြင်အပ် တာတွေကို မေတ္တာပို့ပေးတယ်။ ကွန်တော်ကို တာအနောင်အတွက် မှမပေးကြဘူး။ ဘာမှလည်းမရှိဘူး။ ကွန်တော်က ဆယ်ရှစ်နှစ်သားထိ ကိုရင်ဝတ်ခဲ့တော့ ဘုရားဂုဏ် တော် ပရိတ်တွေ မေတ္တာသုတ်တွေ သေသေချာချာ ရွတ်ဆိုနိုင်တယ် စိတ်ချပါအစ်မ”

သူက မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့

ဂုဏ်တော်တွေကို ဦးထိပ်ထားတဲ့ သူလိုလို့ မကြောက်တတ်တာ။ သူ့ ခမာ ညဘက်ဆို သစ်သား နှစ်ထပ် အိမ်ရဲ့ အောက်ထပ်က ကြမ်းခင်း တွေ နံရံလေးဖက်သစ်တွေ လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ ပတ်လည်မှာ အကာ အကွယ်မရှိဘဲ အိမ်အောက်ထပ် လေးမှာ တစ်ယောက်အိပ်ခတ် လေးနဲ့ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းနေရတာ။ တစ်ခြံလုံးလည်း မှောင်မည်းနေတာ လေ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း သစ်သား ပျဉ်ထောင်အိမ်ကိုဘေး နံရံတိုင်တွေ အလယ်တိုင်တွေ တောင့်တင်း အောင်ပြင်ဆင် အပေါ်ထပ်ကြမ်း ခင်းနဲ့ နံရံတွေပြင်ဆင်၊ အောက် ထပ်မှာ လူအိပ်စောင့်ဖို့ တစ်ခြံခင်း၊ ခွေးလေးတွေနဲ့ ကားနဲ့တစ်ခြမ်း ထားပြီး မီးကြိုးတွေပါဆွဲရတော့ အိမ်လေးမှာ မီးအလင်းရောင်ရသွား တော့တယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှတစ်ဆင့် ခြံစည်းဦးပတ်လည်အုတ်တံတိုင်း အပြည့်အစုံလိုက်တယ်။ ခုတော့ အိမ်လေးက ဟိုအရင်က နှစ်ထပ် အိမ်လို တောင့်တောင့်တင်းတင်း လေး ဖြစ်သွားပြီပေါ့။

အိမ်လေးလည်း ပြုပြင်ပြီး၊ ခြံ စည်းဦးပတ်လည်အုတ်တံတိုင်း လည်း ခတ်ပြီးရော ခင်က မာလာတာ ပင်တွေမိက်၊ အိမ်နောက်ဖေး မီးဖို ချောင်အတွက် သီးပင်စားပင်လေး တွေ ခြံတစ်ခြမ်းကိုစိုက်၊ တစ်ဖက် ခြမ်းမှာ သစ်ခွံ၊ ပန်းပန်း၊ ကစ်စမိကွပ် ပင်၊ တရုတ်ကေား၊ စံပယ်၊ ရွှေပန်း၊ ငွေပန်းပင်တွေစိုက်၊ ဆေးဖက်ဝင် အပင်တွေစိုက်၊ အလေ့ကျပေါက်တဲ့ စုလာနုဖာပင်တွေပါ ပေါက်လာ။

အချိန်ကြာလာတော့ သီးပင်၊ စားပင်တွေ ဆွတ်ခူးစားသုံးလို့ ရလာပြီး ခြံအနောက်ဘက်ခြမ်းမှာ ကန်စွန်း၊ ချဉ်ပေါင်၊ ခရမ်းသီး၊ နွဲ့ပတ်သီး၊ နာနတ်သီး၊ ကြောင်လျှာ သီး၊ ငရုတ်ပင်၊ နံနံပင်၊ ပူဒီနာပင်၊ ကရဝေးပင်၊ ဘူးပင်၊ ရွားစောင်း လက်ပပ်၊ မြင်းခွာရွက်ပင်စတဲ့ စားသုံးသီးနှံပင် တွေနဲ့ ဝေဖြာနေပြီး ကိုယ့်အိမ်သားတွေ စားသုံးတဲ့အပြင် ပတ်ဝန်းကျင်က အိမ်တွေ ဝေပေး၊ မိတ်ဆွေတွေဝေ ပေးနဲ့၊ သရက်ပင်၊

တုန်းပင်၊ အသီးတွေဆို ဘုန်းကြီး ကျောင်းကိုပါ မပြတ်လှူဒါန်းနိုင် တော့တယ်။

ခင်ရဲ့ကလေးတွေ မနက် ကျောင်းကို လိုက်ပို့ပြီးတာနဲ့ ခင်က ခြံထဲသွားပြီး ဒန်းလေးပေါ်မှာ ဒါမှ မဟုတ် ကုလားထိုင်တန်းတွေမှာ ထိုင်ပြီး ဘုရားစာ ပရိတ်တွေ အကုန် ရွတ်ဖတ် မေတ္တာပို့သပြီးမှ ထမင်း၊ ဟင်းတွေချက်။ အားလပ်တဲ့ အချိန် မှာ အလှမွှေးငါးကန် ၅ ခုမှာ မွေး ထားတဲ့ ငါးကလေးတွေ ထိုင်ကြည့် ပြီး စိတ်အပန်းဖြေ၊ ခြံထဲမှာ လမ်း လျှောက်၊ မွေးထားတဲ့ ခွေးလေးတွေ ရော၊ အိမ်က ကလေးတွေရော၊ သားတွေသမီးတွေရဲ့ သူငယ်ချင်း တွေပါ ခြံထဲမှာပျော်လို့ ပြေးလွှား ဆော့ကစားနေကြရင် စိတ်အဝင်မှာ ကြည်နူးပီတိဖြစ်စရာလေးတွေပါ ပဲ။

အခုဆို ကိုကိုကပါ နယ်ကပြန် လာတိုင်း အိပ်ရာခိုင်းရင် ဘုရားရံခိုး၊ မနက်စာအဆာပြေစားပြီးတာနဲ့ ခြံထဲ သွားပြီး လမ်းလျှောက်၊ ငါးကန် ထဲက ငါးလေးတွေထိုင်ကြည့် ပန်း ပင် လေးတွေပြုပြင်နဲ့ သူပါ စိတ် ချမ်းသာနေပြီလေ။

အဲဒါကြောင့်မို့ “ကိုကိုရေ ခင် စိတ်ကူးလေး မှန်သွားပြီ မဟုတ် လား” မေးတော့ “ငါ့မိန်းမ တော်ပါ ပေတယ်”တဲ့လေ။

ဟိုအရင်က ခြံဖွယ်ပိတ်ပေါင်း တွေထဲ ပျက်စီးယိုယွင်းပြီး မမြင်အပ် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါ နေထိုင်နေကြတဲ့ ခြံကြီးဟာ အခုဆိုရင် မြတ်စွာဘုရား ရဲ့ သားတပည့် သံဃာတော်တွေရဲ့ ဂုဏ်တော် ပရိတ်တန်ခိုးတော်တွေ ကြောင့် ခုဆို သန့်ရှင်းသာယာလှပ နေပါပြီ။

ခြံထဲမှာ မနက်မိုးလင်းက စပြီး ကျေးငှက်သာရတာလေးတွေရဲ့ သာယာနာပျော်ဖွယ်တွန့်ကြိုးသံ လေးတွေနဲ့ လောကကြီးကို အလှ ဆင်နိုင်သွားပါပြီ။

မွန်မြတ်သီ

ဝါတို့အိမ်

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

မကွည့်ခြင်းတွေနဲ့ သံစဉ်တွေရှိသလို မေဇဝီတတ်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေရှိတယ်
ကျားမျှန်းသီရိအောင် အမွယ်ပြတတ်တဲ့သူတွေရှိတယ်။

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

အဖေဖေပျောက်တဲ့သူတွေရှိသလို အမေလိုက်ရှာနေတဲ့ ကလေးတွေရှိတယ်
ဆက်တိုက်အောက်က ညှို့ယူအားကောင်းတဲ့ မိတ်ကပ်နီလေးတွေလည်း ရှိတယ်
ရွှံ့စားရင် မင်းတော့မမြစ်ဘူး ခွေခွေတော့မြစ်မယ်ဆိုတတ်တဲ့ လူတန်းစားတွေရှိသလို
ခြေကွဲတတ်တဲ့ စကားလုံးရိုင်းတွေလည်း ရှိတယ်။

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

အာဏာရှင်တွေရှိသလို တရားရဲ့တွေလည်းရှိတယ်
လေးကကြီးမယ် တည်တည်မလျှောက်တဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို တည်တည်ထပ်ထပ်ရယ်ဆိုတဲ့ လူတွေရှိသလို
စကားဝိုင်းကောင်းကောင်းတစ်ခုကို သေရည်ကောင်းကောင်းထက်မက်တဲ့လူတွေလည်း ရှိတယ်။

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

ဦးနှောက်ပြေတဲ့အရူးတွေရှိသလို မလှတရူးလူတွေလည်း ရှိကြပြန်တယ်။

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

အိုကရေစီမကျတော့ ခွေးကောင်ပွဲတွေရှိသလို
အိုကရေစီမကျတော့လူတွေလည်း ရှိကြပြန်တယ်
ဖက်အရပ်ဆန်တဲ့ ခွေးကောင်ပွဲတွေလည်း ရှိကြပြန်တယ်။

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

လပြည့်ည၊ အလှကို ငါ့ပျားချီတဲ့နို့ချိတ်ယူပြီး ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုးစားတဲ့သူတွေရှိသလို
မုက်ဝင်းရဲ့ တေးဂီတသံကို ငါ့မျိုမြိုကြိုးစားနေတဲ့သူတွေ ရှိကြပြန်တယ်။

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

နားကပ်မတယ်ရဆိုတဲ့ အမိန့်တွေရှိသလို နားကပ်တယ်တဲ့လူနည်းစုတွေရှိတယ်
အင်္ကျီချွတ်ပင်ဆိုတော့ အမြဲရောင်မပြည့်ဖူးတဲ့လူတွေရှိသလို
ဥပဒေဆိုတော့ အပေါ်ကို မော့မကြည့်ဘဲ ခြေထောက်အောက်ကို ပုံကြည့်တဲ့လူတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ရှိနေပြန်တယ်။

ဝါတို့အိမ်မှာ ...

ဘုရားဟောတဲ့ကျမ်းတွေရှိသလို ဘုရားမကြိုက်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေရှိတယ်
ထိုင်တာခွင်းတူပေမယ့် ရတာခွင်းမတူတဲ့ လူစားတွေရှိပြန်တယ်
ကုသိုလ်ပြုတာပြောပါဆိုတော့ လက်ချိုးရတဲ့ လူတွေရှိသလို
ချိုးစရာလက်မရှိတဲ့ အိမ်ထုအိမ်သားတွေ ဝါတို့အိမ်မှာ ပျားလှပေါ့။
ဒီလိုနဲ့... ဝါတို့အိမ်လေး အသက်ရှူမတော့နဲ့ အသက်ဆက်လာခဲ့တာ
ခုခိုနိထိ ဆိုပါတော့ရော...။

ဆလိုင်းမြတ်နိုးသူ (တောင်လယ်မြေ)

လူ

အပျိုတရားကို သင်းသတ်ထားတဲ့မိစ္ဆာတွေ
လိပ်ပြာမလုံတဲ့ အတွက်ကံမိတ်မှာပြုထူရင်း
ရွံ့လှနေတဲ့စိတ်ဆတ်ကို အုတ်မြစ်ချလို
တစ်ပါးသူမျက်နှာမျှေပေါ် တိုက်တွေ့ဆောက်တယ်
ရင်ထက်ထဲ ပတ္တနီဟပျိုးစေ့တွေကြဲလို့
လောကနီတိကို ချောင်ထိုးလို့
အတောမသတ်နိုင်တဲ့ မြွေကိန်းလှံထဲ
သိက္ခာနဲ့နီကွာကို လဲလှယ်ပွဲကုန်ပတယ်
လက်သီးလက်မောင်းတန်း ကြွေကြွေရင်း
ငါ့ကွ ငါ့ကွနဲ့ ခြေအချောပဲ
အလင်းနဲ့အမှောင်က တတိုက် တိုက်စားလို့
မရတတ်စရာက ကုပ်ဆွဲခေါ်သွားတယ်
ထူးယံ (ပေါင်)

မုန်တိုင်းထဲ

ဘယ်လိုလဲ
နှစ်ကိုယ်တွဲဖို့ သတ္တိတွေနဲ့
လောကမကို ရပ်ကြည့်ရဲရဲထား။
အချိန်အဖျက်
အတိုက်အခက်တွေထဲ
နေနိုင်ရဲဖို့ အားတင်းထား။
ဘာဖြစ်ဖြစ်
အခါမီ အချစ်တွေ ရင်မှာအမြစ်တွယ်
အကြင်နာစစ်တယ်ဆိုရင်လေ။
မုန်တိုင်းတွေ
ကြုံတိုင်းလည်း
တကယ်တမ်း အချစ်ဟုတ်ရင်တော့
သစ်ပုပ်ပုပ်လို အမြစ်ခိုင်ရမယ်လေ။
ဆန်းသယ်သွေး (ပုတီးကုန်း)

လမ်းခွဲ

ကုလွဲလွှဲတွေ ဆုံမှတ်မှာ
နှင်းဆီတစ်ပွင့်ရှိနေတာ တယ်သုခသီလဲ။
ပေတက်ယက်ခတ်အိပ်မက်တွေ
ဆစ်ချခဲ့တဲ့ ဖိုလေကြွေး
ဖိုတိုပိုလေးနဲ့ပဲ တိုဝင်ပျောက်ကွယ်သွားတယ်
အရုဏ်တက်အင်ရာ နံနက်တွေက
ကိုယ်တိုင်ရူး ရာသီဥတုမှာ
မှိုက်သံသ့သ့နဲ့
ဖွင့်ဖတ်တွေမိမိအောင် ကူညီကြ
မာရုခိုင်းလှည့်ထွက် ရက်စက်တဲ့ဟယာ
ညကြည့်မှရောမိပြန်ဟယ်တဲ့ကြားက
ဖုတ်ပဲလေးအပြုံနဲ့ နှင်းဆီရဲ့ နှလုံးသားကို ခြေ
သူကိုယ်တိုင်လည်း ဝိုင်းကြွနေတယ်။
ကိုစနေ (လန်ဒန်)

ကမ်းပါး

ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ ပရံချင်းယှဉ်လိုရတဲ့ ပေးဆပ်မှုတွေနဲ့
နေ့ရက်အိုက်ကိုင်ကိုလည်း
လက်ကလွတ်မကွေအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်ကြရဲ့
လက်နှစ်နံ့ထည်းနဲ့
လက်ခြောက်ဖက်ကို ကျွန်းပေ့က
နေထွက်နေဝင် လည်ပတ်ပုံလိုပျို။
မိုးခါးရေဆိုတာကိုလည်း အဆိပ်ရည်လို ရွံ့ကြောက်ကြ၊
ကိုယ်ပိုင်ဆန္ဒတွေ သိုလှိမ်း
ကိုယ်ပိုင်လိုအပ်ချက်တွေ ဘေးဖမ်း၊
ဝေမျှမှုတွေ အာနိသင်ပြယ်ရေး၊
လေတူညစ်ညမ်းမှုကို ကုန်ပြု
အာဟာရပြည့်ရောက် ပြုကြည့်
သုတိုသိတာက
သုတိုအပ်လေးတွေ ထောင်ရိပ်ကင်းသလို၊
သုတိုအပ်လေးတွေ အသီးအနှံဝေစေရဲ့၊
သုတို အပ်လေးတွေ အနာထာသုစေရဲ့၊
အပြုအစဉ်နဲ့ လေးကူ
ကောသလ်နဲ့ လေး
သုတိုအပ်လေးတွေ ထောင်ထွန်းစေရဲ့

တုဝင် (ဒီပဲယင်း)

သေနေရင်း အသက်ရှင်ချင်တယ်

ခန္ဓာမခိုင်
အရိပ်ယိုက်ကုလားပြီ ...။
ဘဝအိမ်ကို
ကဗျာနဲ့ ကျားကန်ထားခဲ့
အသက်ထက်ဆုံး အရည်ဦးဆိုတာ
ငါ့အတွက်... ကဗျာပြီရင် ကဗျာပဲပေါ့။
လူဆိုတာ...
ကိုယ်သိတာထက်ကျော်မပြောနိုင်
ကဗျာက သူသိတာထက်
တပြန်ပုံတပြန် ညွှန်ဆိုဖို့လို နေတက်တက်၊
သူကိုယ်သူ... အသံထုတ်ပုံက
ကဗျာဆိုတာ 'ဟစ်တာလာ' မဟုတ်ဘူး
ကျွန်ုပ်တို့ အနုစိတ်နဲ့ ယုယသိပ်ရိုက်ထားသူပေါ့။
ငါ ... သူလို ...

မတွေ့တတ် မပြောတတ်ပဲ
ငါ့နဲ့လုံးထား အလင်းကန်ပေါ်တယ်
ကဗျာတွေ... ကျွန်ုပ်တို့အနုစိတ်ပြော
သေနေရင်း... အသက်ရှင်ချင်တယ်။
နေဦးသစ် (အထက်၊ ပင်းလှ)

'ဖူးသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်'၏ ပရိသတ်များဖြစ်သည့် ကဗျာဝါသနာရှင်များအတွက် အထူးအစီအစဉ်တစ်ရပ်အနေဖြင့် ပေးပို့လာသော ကဗျာများအနက်မှ သင့်တော်ရာအချို့ကို ရတ်မဂ္ဂဇင်း၏ Face book စာမျက်နှာထက်တွင် အပို့ဆောင်း ကဗျာအဖြစ် ဖော်ပြပေးသွားမည်ဖြစ်သောကြောင့် စာမျက်နှာထက်တွင် ငုံ့နှိပ်ဖော်ပြခြင်း မခံရသူများအနေဖြင့် အွန်လိုင်းတွင် မိမိတို့၏ ကဗျာများကို စောင့်မျှော် ဖတ်ရှုနိုင်ပါကြောင်း...။

ပီးစွဲလောင်နေတဲ့ လျှာ

ကျွန်တော်တို့ဘက်က နိမ့်နိမ့်သားသားလောင်လို
ခပ်စုး... မြဲထဲက သစ်သီးဟာ
ကျွန်တော်တို့ဘက်ကို အလိုအလျောက်
ကျက်လာတာ။
ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံဆိုတာ ကျွန်တော်တို့
စာသုံးမကြည့်ရသေးတဲ့ သစ်သီး
သာလောင်ပွတ်ထိပ်
ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ
ကယ်တင်ခြင်း၊ မြင့်တင်ခြင်း၊ နွေးထွေးခြင်း၊
နှစ်ဦးနှစ်ဖက်
ပြင်ဆင်ထားသော ဥယျာဉ် မိန့်
ဘာကြောင့်
ခပ်စုး... မျက်ဝန်းတွေ စတင်စတင်
ကန်(စ်)မိမိလို တောက်လောင်နေရသလဲ။
အကုသိုလ်ကံမှာ ဘုရားနဲ့ ဦးရီးတော်ပုံဖြစ်ဖြစ်
ဘုရားနဲ့ယောက်ဖတော်ပုံဖြစ်ဖြစ်
ခပ်စုးစိတ်ကုသိုလ်သန့် မကောင်းရင်
ခပ်စုးချက်ပြတ်တံ့ဟင်းလည်၊
ချိုး (ဂျိုး) တုသွားမှာပဲ။
ကြေညာတစ်ခေါက်ကြောင့်
သွေးတစ်စက်ကြောင့်
စစ်ပွဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့လား...
အိုလေးဟာ...
ဒေါသ
အချိန်တန်ရင် စမ်းချောင်းထဲက ရေလည်၊
ခမ်းခြောက်ရင်
အားလုံးကုန်ဆုံးစေမှာပဲ။ ၊

မင်းလွင်ဦး (ပြည်)

မျှော်လင့်နေသူတစ်ယောက်ရဲ့ ကင်ဆာဆဲလ်

တောင်ဆိုခြင်းတွေ မရှိလည်း
အချိန်တိုင်းပေးဆပ်ခြင်းတွေနဲ့
မျှော်လင့်နေသူတစ်ယောက်အတွက်
အသစ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်
လိုသေးလို့လား...
အချိန်တိုင်း အတုရှိနေချင်လည်း
ဝေရမှာကို ကြောက်လို့
မပြင်ကွယ်ရမှာ ငေးကြည့်နေရတဲ့ရက်တွေအတွက်
အစားထိုးဖို့ဆိုတာ ဘယ်မှာရှာတွေ့နိုင်မလဲ
ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုတာ အရာတိုင်းမှာရှိနိုင်ပေမယ့်
ငိုအချစ်တွေအတွက် အမှန်တော့မယူပါရစေနဲ့ ... ၊
ရက် လ နှစ်ဆိုတဲ့
ပြောင်းလဲခြင်းသက္ကရာဇ်တွေနဲ့စာရင်
ငိုအချစ်က အဆင်မပြေမှာစွာ
တည်မြဲပါတယ်...
သိချင်လို့ ကြည့်ချင်တဲ့ဆန်ရှိရင်
ငိုရင်ထဲမှာ မင်းကြောင့်ရတဲ့
ကင်ဆာဆဲလ်တွေ
သွေးကြောအနံ့ အပြစ်ထွယ်နေပါပြီ ... ၊

သဲရာ

ကဗျာချစ်သူ၊ ကဗျာဝါသနာရှင်မည်သူမဆို 'ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်' ကဏ္ဍသို့ လိပ်မူပြီး ကဗျာများပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ကဗျာပေးပို့ရာတွင် ကလောင်အမည်၊ အမည်ရင်း၊ နိုင်ငံသားကတ်ပြားအမှတ်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်ကို အပြည့်အစုံထည့်ပေးပါရန်၊ (ရွေးချယ်ခံရသည့် စာမူရှင်များကို စာမူခ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း)

ခွန်ကျွန်း ပြန်ကျွန်း

ကျွန်းကျွန်း

(တစ်)

အင်တာဗျူး အဘယ်ကစသနည်း။

ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်ုပ်သည်ကား အားတစ် (Artist) ခေါ် အနုပညာသမားကလေးမျှသာ ဖြစ်ပြီး စကော်လာ (Scholar) ခေါ် ပညာရှင်သုတေသနသမားတစ်ဦး မဟုတ်သည့်အတွက် အထက်ပါအင်တာဗျူး အဘယ်ကစသနည်းဟူသည့် မေးခွန်း၏အဖြေကို တိတိကျကျဖြေဆိုတတ်ရန် အလို့ငှာ မစွမ်းနိုင်ပါချေ။

2013

အေဒီ ၁၁ ရာစု ပုဂံ ခေတ်ဦးမှသည် ဟောသည် ၂၁ ရာစုစွန်းပြီးလျှင် ၁၀ နှစ်ပင် ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်သော ၂၀၁၀ ပြည့် နှစ်အကြား အဘယ်သို့သော နှစ်ကာလများဆီက အင်တာဗျူး စလုပ်ခဲ့ကြပါသနည်း။ အဘယ် သူက မေးမြန်း သမှုပြု၍ အဘယ်သူက ဖြေဆိုသမှု ပြုခဲ့ကြပါ သနည်း။ ဘာစာအကြောင်းအရာကိစ္စ ဝိစုတို့ကို မေးခဲ့ဖြေခဲ့ကြပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့က မမီချေ။

အနို့သော် သို့သော်လည်းပေါ့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တုံ့တောင်းလှသော လက်တံကလေးနှင့် လှမ်းလွှင် မိသော အင်တာဗျူးဆိုင်ရာ ဗဟုသုတကလေးတော့ အနည်းငယ်ရှိပါ၏။ ယင်းကား ကျွန်ုပ်တို့၏ အစ်ကိုကြီး ကိုဝင်းငြိမ်းပါကည်း။ ဟုတ်၏ ကိုဝင်းငြိမ်း။ ကိုမျိုးမြင့်ညို၏ ဘာရေးသားခေါ် အစ်ကိုကြီးကိုဝင်းငြိမ်း။ လက်ဝှေ့အထိုးကောင်းသူ ကျားဘညို၏သားကြီး ကိုဝင်းငြိမ်း။ ယခု ပစ္စက္ခ မျက်မှောက်ကာလ၌ ရွှေအမြုတေဟူသော မဂ္ဂဇင်း ဘုတ်အုပ်ကြီးနှင့် အလင်းတန်းပါးပါး လျားလျားကလေးကို စီမံထုတ်လုပ်၍ နေသူ ကိုဝင်းငြိမ်း။

အနို့အဆိုပါ ကိုဝင်းငြိမ်းသည်ကား ဟိုး ရှေးရှေးတုန်းအခါဆီက ပေဖူးလွှာဟူသော မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ရှိခဲ့ဖူးလေရာ ယင်း၌ စာပေ အင်တာဗျူးတို့ကို တင်ဆက်ခဲ့သူပင်ဖြစ်ပါ၏။ သူ့ကိုယ်လိုက်သည့် လူတွေကလည်း ဘုတ်အုပ် လောကထဲက ဆင်ကြီးကျားကြီးတွေ၊ ကြည့်လေ ဆရာအောင်သင်းတဲ့၊ ဆရာမြသန်းတင့်တဲ့၊ ဆရာ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်တဲ့၊ ဆရာမောင်သော်ကတို့၊ ဆရာမသာယာဝတီစမ်းစမ်းနွဲ့တဲ့၊ ချုပ်၍ဆိုရ သော် ၎င်းအင်တာဗျူးတို့သည် စူး၏။ ရှု၏။ ပေါက်၏။ အနို့အဟုန်ကြီး၏။ စာဖတ်နာသူက မေးသည်မဟုတ်သလော။

အနို့နောက် ကိုဟိန်းလတ်သည်လည်း အင်တာဗျူးကောင်းသူတစ်ယောက်။ ၎င်းကမူ လူရွယ်လူလတ်တို့ကို ကောက်ဆွဲလိုက်သူ ဖြစ်ပါ ၏။ ကိုသိုက်ထွန်းသက်တို့၊ ကိုကျော်စွာထက်တို့ ကိုရဲသျှမ်းတို့၊ ကိုညိုပေးတို့၊ ကိုဝင်းစည်သူတို့ မဟေသီမဂ္ဂဇင်းဘုတ်အုပ်ကြီးထံမှာ ဖတ်ခဲ့ရသည့် အင်တာဗျူးများ။

သို့ဖြင့် ၎င်းတို့၏နောက်ပိုင်းတွင်ကား လုပ် လိုက်ကြသည့် အင်တာဗျူးတွေ။ ဂျာနယ်ထဲမှာ၊ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ၊ ရုပ်သံထဲမှာ မေးသူမေး ဖြေသူဖြေ၊ World of Interview ပါပေတမဲ့တကား။

(ဒုဋ်)

တစ်နေ့သ၌ သူတို့ယံသူ ဂျာနယ်လစ်ဟု နာမည်တပ်ထားသော မိန်းမငယ်ကလေးတစ်ဦး သည် ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာတစ်ဦး၏အိမ်သို့ ရောက် သွား၏။ အနို့ဒါရိုက်တာကား အကယ်ဒမီဆုရ ဒါရိုက်တာဖြစ်သည့်အပြင် ဝတ္ထုလည်းအရေး ကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ဖခင်ကြီးမှာ

“

သယ်...ငါရိုက်တဲ့
ရုပ်ရှင်လည်း မကြည့်၊
ငါရေးတဲ့ စာအုပ်လည်းမဖတ်၊
ငါ့ကိုလည်း မသိ၊
ငါ့အဖေကိုလည်း မသိ၊
အသင် ငါ့ကို အဘယ့်ကြောင့်
အင်တာဗျူးလုပ်ဘိသနည်း...”

ဒါရိုက်တာစာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏ညီ တစ်ယောက်ကလည်း အဆိုတော်စာရေးဆရာ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကာ အခြား သူတစ်ယောက်ကလည်း စာရေးဆရာပင်ဖြစ်ပါ ၏။ အနို့လူပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိပ်မိမည်စိုးသောကြောင့် ဤမျှလောက်သာ ဖော်ပြလိုပါသည်။ ထား။

စကားကိုဆက်ရသော် အင်တာဗျူးသွား လုပ်သူ မိန်းမငယ်ကလေးက ထိုအနို့၎င်း ကျွန်ုပ် တို့၏ပုဂ္ဂိုလ်ကို မေးမြန်းသည့်မေးခွန်းတချို့ကို စုစည်းဖော်ပြရသည်ရှိသော် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ၏။

“ဆရာက ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာဆိုတော့ ဘာ ကားတွေ ခိုက်ခဲ့ပါသလဲရှင်”

“ဆရာအကယ်ဒမီဆုရတဲ့ ဇာတ်ကားက ဘာကားပါလဲရှင်”

“ဆရာက ဝတ္ထုရေးခဲ့တယ်ဆို ဝတ္ထုနာမည် ကလေး ပြောပြပါဦး”

“ဆရာဖခင်ကြီးက အနုပညာသမားကြီးလို့ သိရပါတယ်၊ ဘယ်သူများပါလဲရှင်”

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့၏အစ်ကိုကြီး ဒေါက်နာဘီ ချေပြီ။

“သယ်... ငါရိုက်တဲ့ရုပ်ရှင်လည်း မကြည့်၊ ငါရေးတဲ့ စာအုပ်လည်းမဖတ်၊ ငါ့ကိုလည်း မသိ၊ ငါ့အဖေကိုလည်း မသိ၊ အသင် ငါ့ကို အဘယ့် ကြောင့် အင်တာဗျူးလုပ်ဘိသနည်း”

ဟူသောစကားဖြင့် ထိုအင်တာဗျူး နိဋ္ဌိတ် ရလေသတည်း။

တစ်ခါကမူ ဤသို့မဟုတ်။ အင်တာဗျူးဆရာ ကလေးတစ်ယောက်က စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးထံ အင်တာဗျူးလိုကြောင်း ကမ်းလှမ်းလာပါ၏။ ပြောပုံမှာ ...

“ဆရာ ဖြေချင်တာတွေ လျှောက်ဖြေပေါ့ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော်က ဆရာဖြေထားတာတွေ နဲ့လိုက်ဖက်မယ့် မေးခွန်းလေးတွေ နောက်မှ လိုက်ထည့်ပေးမယ်” ဟူသတည်း။

ဪ... အဖြေက ပထမ၊ အမေးက နောက်မှဟူသည့် မြန်မာ့အင်တာဗျူးကို ကမ္ဘာက ကြားမှကြားဖူးကြပါ့မလားမသိ။

ကျွန်ုပ်တို့ယံတွေကမူ ဤသို့မဟုတ်။ သမီး ငယ်တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်တို့ အင်တာဗျူး လိုကြောင်း ပထမကမ်းလှမ်း၏။

“ဆရာဆီ မီး လာခဲ့မယ်ဆရာ။ မီးက ဘာတွေမေးရမလဲဆိုတာ ဆရာက မေးခွန်းကလေး တွေ ရေးပေးရမယ်နော် ဒါပဲ” ဟူ၏။

ဪ... ဘယ်နှယ်သော အင်တာဗျူး လောကကြီးပေလဲ မသိ။ မေးခွန်းမရှိသော သူတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့က ဖြေကြားပေးနေရသော လောကကြီးပါပေတမဲ့တကား။

ဇုတ်တွမ်းမြဲတုန်း

May I help you ကျွန်မ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အပြုံးနှင့် အတူ လေယာဉ်မောင်းလေးက လက်ဆန်တန်းပြီး ကျွန်မရဲ့ ပစ္စည်းများကို ကူညီမတင်ပေးပါတယ်။ ကျွန်မကိုကြည့်ပြီးတော့လည်း သူက ရယ်နေလိုက်သေးသည်။ သူ့ရယ်မည်ဆိုရင်လည်း ကျွန်မပုံက ရယ်ချင်စရာရယ်ပါ။ ကျွန်မ တစ်ကိုယ်လုံး အိတ်ကြီးအိတ်ငယ် အသွယ်သွယ်နှင့်ပြည့်နှက်နေခဲ့သည်။ ကျွန်မ၏ company က ဝယ်ပေးလိုက်သော ကုန်ချိန် ၃၀ ကီလိုတို့ပင် ကျွန်မ Hand Carry အပို ၁၀ ကီလိုလောက် ပိုသယ်လာ လိုက်သေးသည်။

အလွမ်းရင့်တက်တူး Tattoo

မေ့သတိ (ဒဂုံစာပေအသင်း)

အပြီးပြန်လာတာပဲ ဒီလောက်ကတော့ မရမှားပေါ့။ ဒါနဲ့တောင် အားမရသေး။ ကျွန်မ ကိုယ်လုံး နီးပါးရှိသည့် ဝက်ဝံရုပ်ချောက လက်ရောင်ကြီးကိုပါ သယ်လာလိုက်သေးသည်။

“ဘာကိုမှ မချွန်ထားခဲ့ဘူး၊ ဟီးဟီး”

ကိုယ့်ဘာသာ သဘောကျပြီး ရယ် ပီသေး။ ဤဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို ဖိလစ်ပိုင်လေး ‘ဒီဝပ်’ကဝိုးပန်းပြီး ကျွန်မ ရွေးနေမှာ လက်ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုင်ခုံပေါ်ထိုင်ချပြီးတော့မှ

“ဟူး... ခုမှဘဲ စိတ်အေးရတော့တယ်”

ကျွန်မဆုံဘေးနားကို လှည့်ကြည့်မိတော့ တစ်ယောက်မှတောင်

မရောက်ကြသေးပါ။ ကျွန်မသာလျှင် စိတ်စောလွန်းပြီး ဦးဆုံးတတ်လာသူ ဖြစ်နေသည်။ နောက်တစ်တန်းပြီး လိုက်လာသူများကို လေယာဉ် ပြတင်းပေါက်ကနေ ကြည့်ရသည်မှာ ပုရွက်ဆိတ်တန်းလေး ပမာ။ တစ်ခုရရှိသည် အချို့ပုရွက်ဆိတ် ကလေးများမှာ အထုပ်အပိုးတွေ မနိုင်မနင်းနှင့် သယ်လိုက်၊ ဒုတိယတိုက် ဆွဲလာလိုက်နှင့် မိမိလိုလူစားမျိုးတွေပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဟောဟို တစ်ယောက်ကတော့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးနှင့် တက်လာသည် ပုံဆိုတော့ အလည်ပြန်တာဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်က အရင်ရောက်နှင့်နေသူ ဖြစ်သဖြင့် ကိုယ့်နောက်မှတတ်လာသူ တစ်ယောက်ချင်းစီကို ကြည့်ပြီး မှတ်ချက်တွေပေးနေမိသည်။ 'ဂလမ်း'အသံနှင့်အတူပစ္စည်း တစ်ခုကျွန်မ ဘေးနားကျလာသည်။ ကျွန်မလည်း ယောင်ယမ်းပြီး မေးမိသည်။

"ဘာကြီးလဲ" သူကရယ်သွမ်းသွေးပြီး

"အဟီး . . . ပန်ကာကြီးပါ" တစ်ဆိတ်လောက်ဗျာ . . . ကျွန်တော်က ဟိုဘက်ခုံကပါ"

"သူကို အလျှင်အမြန်ဖယ်ပေးပြီး အမယ်လေး . . . ဒီလူနယ်နော်၊ ငါ့ထက်တောင်ပိုဆိုးနေပါလား။ နံရံ

ကပ် ပန်ကာကိုတောင် ပြန်သယ်လာရတယ်လို့ ဟီး ဟီး"

လေယာဉ်ခုံတွေ ပြည့်လှန်းပါး တက်မည့်သူလည်း မရှိသလောက် အချိန်တွင်မှ စပီကာမှ အင်္ဂလိပ်လို လက်ကိုင်ဖုန်းများကို ပိတ်ထားရန်နှင့် ခါးပတ်များကို ပတ်ထားကြရန် ကြေညာသံကို ကြားရမှပဲ။ ရင်ခုန်သံတွေ တဒုတ်ဒုတ်ပိုမြန်လာပြီး ရင်ထဲမှ တလှုပ်လှုပ် ခံစားမှုကြောင့်

"အို . . . ငါဘာကြောင့် . . . ဒီလောက်တောင် စိတ်လှုပ်ရှားနေတာလဲ။ ကျွန်မပြန်ခဲ့ပြီမောင်ရေ"

အိမ်အပြန် . . . တွေ့ရမည့် အမေနှင့် မောင်လေး . . . ကျွန်မရဲ့ သူငယ်ချင်းများနှင့် မောင့်ကို ပြန်တွေ့ရတော့မည်မို့လား။ လေယာဉ်ကဘီးလိုမိုရင်း ဝေဟင်ပေါ် ပျံတက်ရန် အားယူနေသည်။ လေယာဉ်ကြီးက ဦးမော့တက်ရင်း သတ်မှတ်အမြင့်ပေအရောက်မှာ ပုံမှန်ပျံသန်းလျက်ရှိသည်။ အခုမှ စိတ်လှုပ်ရှားမှု ရပ်တာ နဂိုအေးအေးထား ပြန်ရောက်သွားသလိုပင်။ အောက်ဘက်တွင် တွေ့ရသော စိမ်းညိုနေသည့် ဆီအုန်းတောများကို ကြည့်မိတော့မှ နေရစ်ခေပေတော့ မလေးရှားရေ"

အပြန်ခရီးမှာတော့ အများစု

က ကိုရွှေမြန်မာများသာလျှင်။ နိုင်ငံခြားသား အနည်းငယ်ကိုသာ တွေ့မြင်ရသည်။ ဟို ရောက်သွားလို့ အမေနဲ့တွေ့ရင် မောင်လေးနဲ့တွေ့ရင် ပြောပြစရာတွေအပိုအပင် တိပ်ချိန်တွေတောင် နောက်ကျကျန်လိမ့်မည်။ မောင်နှင့်တွေ့ရင်ရော စကားတွေကို ပြောလို့ ကုန်မည်မထင်ပါ။ အတွေးများက ဟိုရောက် ဒီရောက်နှင့် ရင်ခွင်တွင်းက 'ဒါလင်ချောကလက်' ဝက်ဝံရုပ်ကြီးကို ဖက်ထားရင်း နှာခေါင်းလေးကိုလိမ်ဆွဲလိုက်သည်။ မောင့်အမှတ်နှင့်ပေါ့။ သည်လို အပြုအမူမျိုးတွေက ကျွန်မလုပ်နေကျပါပေါ့။ ဒီဝက်ဝံရုပ်လေးကို ဖိလစ်ပိုင်လေး 'ဒီဝပ်'ဆီကနေ လက်ဆောင်ရကတည်းက သူ့ကို မောင့်အမှတ်နဲ့ အလုပ်က ပြန်လာရင် မောင့်ကိုပြောချင်တဲ့ စကားတွေ၊ ဝမ်းနည်းနေတာတွေ၊ ပျော်ရွှင်ရတာတွေ၊ ဒေါသဖြစ်လာတာတွေကိုလည်း မောင့်ကိုယ်စား 'ဒါလင်ချောကလက်' ဝက်ဝံရုပ် ကလေးကိုပဲ ရင်ဖွင့်ဖြစ်တာပေါ့မောင်။ အိပ်တော့လည်းအတူ စားရင်လည်း ထမ်းစားပွဲခုံမှာ ထိုင်ခိုင်းထားတယ်မောင်။ မောင်နဲ့ ဖုန်းပြောပြီးလို့ ကျွန်မစိတ် အရမ်းရွှင်နေရင်လည်း မောင့်အမှတ်နဲ့ အနမ်းတွေကို အများကြီးပေးလိုက်တာကိုး မောင်ရဲ့။ ပြန်ရောက်တော့မှမောင့်ကို ဒီအကြောင်းတွေ ပြန်ပြောရင်တော့ ဝက်ဝံလေးကို မနာလိုမဖြစ်ရဘူးနော်မောင်။ မောင်ကို အသိမပေးဘဲ ကျွန်မပြန်လာခဲ့ပြီး မောင်ရုံးတက်ချိန်မောင့်ရုံးရှေ့မှာ သွားရပ်နေလို့ မောင်က ကျွန်မကိုတွေ့သွားခဲ့ရင် ဘယ်လောက်တောင် ဝမ်းသာလိမ့်မလဲ . . . နော်။

ကျွန်မကြည့်ချင်သေးတယ်မောင်။ မောင်က စိတ်ဆိုးနေလို့ မပြင်ယောင်ဆောင်ပြီး ကျော်သွားခဲ့ရင်လည်း ကျွန်မမောင့်လက်ကို ဆွဲပြီး မောင်ကိုရုံးမတက်ခိုင်းတော့ဘဲ နှစ်ယောက်သားလစ်ကြတာပေါ့မောင်။

"အစ်မ ဒီမှာမိန်း ဘာမှာမလဲဟင်"

"ညီမပေးချင်တာပေးလေ"

"ညီမတို့က မယေဘူး၊ ကြိုက်

တာဝယ်စားရတာ အစ်မရဲ့"

"ဗုဒ္ဓေါရေ . . ."

ကျွန်မယောင်ပြီး လေယာဉ်မယ်လေးရှေ့တွင် အသံထွက်ရအောင် သတိထားလိုက်ရသည်။ ဝယ်စားရမည် ဆိုပါလား။ အလာတုန်းကတော့ သူတို့တစ်တွေလိုက်ချကျွေးနေသည်။ ဘေးနားက အန်တီ Colabဘူးတောင်း သောက်လို့တောင် ကိုယ်က လိုက်တောင်းသောက်လိုက်သေးတယ်။ ဝယ်စားဆိုတော့လည်း ဝယ်စားလိုက်တာပေါ့။

"အမလေးလေး . . . ရွေးကြီးလိုက်တာ"

နံဆေးက ပန်ကာသယ်လာသော ထိုလူက ငြီးနေသည်။ ကျွန်မလည်း မိမိကိုကြည့်ပြီး ဖုန်းအနည်းဆုံး RM-7 ရင်းဂစ်တန် ပေါင်မုန့် အသားညှပ်ကိုရွေးမှာလိုက်သည်။

"ဒီ Sandwich ပဲပေးပါ ညီမလေး" သူမကမှာသည့် အသားညှပ်ပေါင်မုန့်ကို ထုတ်ပေးသည်။

"အရည်ကော အစ်မ"

"ရေဘူးအသေးတစ်ဘူးပေးပါ"

မလေးငွေ ဆယ်တန်တစ်ရွက် ထုတ်ပေးတော့ တစ်ကျပ်ခွဲ ပြန်အမ်းပေးသည်။ ပေါင်မုန့်ကို ဖွင့်ထုတ် စားရင်း အင်း . . . အရသာတော့ ကောင်းသား။ အမွန်ကတော့ ကျွန်မမနက်စာ ကိတ်ခြောက်နှင့် ကော်ဖီကလွဲလို့ ဘာမှကိုမစားရသေး။ ကျွန်မနေသည့် မာလက္ကာမြို့မှ နှစ်နာရီခွဲလောက် Taxi စီးပြီးလို့ လေယာဉ်တွင်းရောက်တော့လည်း လက်မှတ်ပြန်စစ်ရ၊ Check In လုပ်ရ၊ ကီလိုချိန်ရနှင့် ပြန်ချင်ဇောနှင့် တစ်ချိန်တစ်ခု တောက်လျှောက်လုပ်နေခဲ့ပြီး။ လေယာဉ် ပေါ်တက်ဖို့ ထိုင်စောင့်နေတုန်းက လည်း အာရုံမရ၊ ဆာလည်း မဆာ အခုခြောက်နာရီ ကျော်နေပြီ။ တစ်နေ့ခင်းလုံးနှင့် တစ်ညနေလုံး အစားအသောက်ကိစ္စကို မေ့နေခဲ့ပြီး ရေတစ်ဘူးနှင့် ကိစ္စပြီးနေခဲ့သည်။ အခုတော့ အစာတစ်ခုကို ဝတ်ကျေတမ်းကျေဖြင့် ဝယ်စားလိုက်တော့မှ မိမိဆာလောင်နေမှန်းသိတော့သည်။

"ဈေးကမြင့်တယ်နော်၊ လေယာဉ်ပေါ်မှာ ရောင်းလို့လား မသိဘူး ဟား ဟား ဟား . . ."

ကျွန်မခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့ သူက ဆက်ပြောရင်း

“ဒီ Air Asia က ဒါကြောင့် ဒီလောက်လေယာဉ်လက်မှတ်ချေးချီနေတာကိုး။ အစားအသောက်တွေ ကျတော့ မပေးဘူး။ နှစ်နာရီခွဲ ခရီး လောက်ကိုတော့ အောင့်ထားကြ ကွာ။ အဲ... မနေနိုင်ရင် ကိုယ့် ဘာသာဝယ်စားကြတာဆိုပြီး ရောင်းပေးနေကြတာကိုး”

တစ်ယောက်တည်းထင်မြင်ချက်တွေကို ဖွင့်ဟသွားသည်။

“သူပြောတော့လည်း ဟုတ်သားဟ” လေယာဉ်ပြတင်းပေါက်နားက ကျွန်မတို့နှင့်အတူ ထိုင်နေတဲ့ ညီမလေးကတော့ အနေအေးပါသည်။ ပြုံးရုံသာ ပြုံးပြပြီး ဘာစကားမှလိုက်မပြောပေ။ သူမကတော့ အလည်ပြန်လာသည်ပြောပါသည်။ ကျွန်မစားပြီးလို့ ဝိုက်ပြည့် သွား၍ သော်လား မပြောတတ်ပါ။ စိတ်တင်းကျပ်မှုနှင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု များလျော့ပါးသွားပြီး သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။

“အား... နားတွေ အူပြီး ကိုက်လိုက်တာ” ကျွန်မနားနှစ်ဖက်ထဲကို လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းဖိထိုးထားမိသည်။ လေယာဉ်သည် သိမ်သိမ်တုန်နေပြီး လေထုကို ထိုးခွဲမောင်းနှင်နေသလို တစ်ချက်တစ်ချက် တခုတ်တခုတ်နှင့် လေထုကို ဝင်ဆောင့်နေသည် ထင်မိသည်။

“ဘုရား... ဘုရား” မိမိထင်နေလို့များလား ညက ပြန်ရတော့မည်ဆိုပြီး တစ်ညလုံး အတွေးများလွန်း၍ အိပ်ရေးပျက်ပြီး ဤသို့ ဖြစ်နေသည်များလား။ ဘေးနားက လူကိုကြည့်မိတော့ သူကလည်း ကျွန်မလိုပင် နားနှစ်ဖက်ကို အုပ်ထားသည်။

“နားတွေအူလိုက်တာဗျာ မခံနိုင်တော့ဘူး”

သူက ကျွန်မကို အကျယ်ကြီးအော်ပြောနေသည်။

“ဪ... သူလည်း ကျွန်မလို ခံစားရလို့ ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ခံစားရသည် မဟုတ်။ လူတိုင်းထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အသိကြောင့် စိတ်တင်းမိ၏။ နားတွေအူပြီး လေတွေက

ဝင်သလို ထွက်သလို ကလိကလိဖြစ်နေသဖြင့် နားဖက်လောက်ပြေးယူပြီးတော့ ကိုယ်လောင်ချင်စိတ်က ပြင်းပြလာမိသည်။ “အမလေးနော် ငါတော့ ဒီအဖြစ်ကို ကံမပြန်ရောက်ရင် ပြန်ကို ပြောမယ်။ လေယာဉ်ပေါ်မှာတုန်းက အရမ်းကို နားကလောင်ချင်နေတာလို့ ဟင်းဟင်းဟင်း”

ကျွန်မအတွေးနဲ့ ကျွန်မရယ်သံကထွက်လာတော့

“ဟော... အစ်မက နားကို အုပ်ပြီး ရယ်နေတယ်ပေါ့လေ။ အပြင်မှာ ရာသီဥတုဆိုးနေလို့၊ မိုးတွေရွာလို့ အဲဒီလိုဖြစ်နေတာ အစ်မရဲ့... မြန်မာပြည်ဘက်ခြမ်း ရောက်နေပြီလေ”

“အဲဒီတော့ဘာ ဖြစ်လဲဟင်”

“ဪ... ဒီလိုလေ... ဟိုက ထွက်လာတုန်းက ရာသီဥတုသာ ယာတယ်မဟုတ်လား။ အခုက ငါးလဝိုင်းလယ် ရောက်နေပြီဆိုတော့ မြန်မာပြည်မှာက ဒီလလောက်မှာဆို အနောက်တောင် ဗဟိုလေက ဝင်ရောက်တတ်နေပြီလေ။ ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့အစ်မ။ နောက်နာရီဝက်လောက်ဆို မင်း နားအူတာ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်”

သူပြောတာ ဟုတ်လိမ့်မည်။ သူမတွင် ဤသို့သော အဖြစ်ကို တွေ့ကြုံဖူးနေ၍ ကျွန်မကို နှစ်သိမ့်ပေးတာဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တဟိုမှာနည်းနည်း အနေကြာသွားတော့ ဒီအကြောင်းကို မေ့ချင်ချင်ဖြစ်နေခဲ့သည်။ မလေးရှားမှာက မှတ်သိလေရယ်လို့လည်း ရှိမည်မထင်။ အဲလေ... ငုံ့နယ်ရှိချင်လည်း ရှိမှာပေါ့။ ကိုယ်ကနည်းနည်းပဲ သိတာ။ ကိုယ်သိတာကတော့ တစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုးရွာနေတာ။ ရွာတာကလည်း အမြဲမဟုတ်။ တစ်ပတ်ခြားတစ်ခါ နှစ်ပတ်ခြားမှ တစ်ခါ ရွာပြန်တော့လည်း နာရီဝက်တစ်နာရီ အများဆုံးရွာတဲ့ အချိန်ကျတော့လည်း လျှပ်စီးတွေတဝင်းဝင်း၊ မိုးကြိုး တဝှမ်းနှင့် တကယ်ကို မိုးဦးကျဦးလို့ ဟော နာရီဝက် လေးဆယ်ငါးမိနစ် လောက်လည်း ရွာပြီး ရော... ပါပိတ်တိတ်။ နောက်တစ်ပတ်ဘယ်ရက်ခါရွာ ဦးမလဲ ကိုရွှေမိုးရာလို့ မေးရပေလောက်။ မိုးတွင်း

ရယ်လို့လည်း သီးသီးသန့်သန့်မရှိ။ နွေရာသီလို့ အပြတမ်းပူအိုက်လျက် ဆောင်းဆိုတာမရှိလို့ သိတောင် မသိခဲ့ပါ။ အိမ်ကထည့် သွားတဲ့ စွယ်တာလေးတောင် ပွဲမထုတ်လိုက်ရ။ ကျွန်မ ရောက်ခါစ နှိုဝင်ဘာလမှာ မိုးတွေ ရွာနေလို့ Supervisor ကို

“အခုက ဒီမှာ မိုးရာသီလား” လို့ မေးတော့ သူက “မိုးရာသီတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုပဲ မိုးတွေရွာလိုက် ပူလိုက်နဲ့ တစ်နှစ်ပတ်လုံးပဲ”တဲ့။ ပြောခဲ့ဖူး၍ မှတ်မိနေခဲ့သည်။ “မလဲ ချင်ပါဘူး ဆိုတာကို” ကောင်မလေး၏ အသံက ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် ထွက်လာသည့် အသံမျိုး။ ကျွန်မခုံနှင့် မျက်စောင်းထိုးခုံက အတွဲ စကားကြိတ်များနေသလိုပင်။ သူကောင်မလေးကို ဘေးနားက ကောင်လေးနှင့် မထိုင်စေချင်၍ သူနှစ်လုံးထိုင်ရန်ပြောနေခြင်းဖြစ်လိမ့်

ဆင်းမည့်မှတ်တိုင်က ဝေးသေးသည်ကို သူ့အတိုပြီး ဆွဲခေါ်လာ၍ အပေါက်နားမှာ ဟိုလူက တိုးတက်လာလိုက်၊ ဒီလူက တွန်းဆင်းသွားနှင့် သူ့ကို နှုတ်ခမ်းစွဲပြုရင်း ကျွန်မ မျက်စောင်းထိုးပြတော့ မောင်က ရယ်နေခဲ့သည်။ အတွေးရေယာဉ်ကြောဝယ် နှစ်မျောနေစဉ်။ “ဟယ်လေယာဉ်ပေါ်ကလူတွေ လှုပ်လှုပ်ရွားရွား ဖြစ်နေပါ ပေါ့လား”

“ရောက်တော့မည်ထင်ပါရဲ့” လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ လက်တံများက ကိုးနာရီခွဲဆိုတာကို ညွှန်ပြနေသည်။

“လေယာဉ်စီးနေချိန် နှစ်နာရီခွဲရှိနေပြီ။ ဒါဆိုရင်ရောက်တော့မှာပေါ့” လေယာဉ်ပြတင်းနားတစ်ပြီး ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ မီးရောင်လှလှ ကို မြင်ရ၏။ “အို... ရောက် ပြီဟေ့” စိတ်တွေ ပြန်လှုပ်ရှားလာ ပြန်

ကျွန်မနားနှစ်ဖက်ထဲကို လက်ညှိုးနှစ်ချောင်း ဖိထိုးထားမိသည်။ လေယာဉ်သည် သိမ်သိမ်တုန်နေပြီး လေထုကို ထိုးခွဲမောင်းနှင်နေသလို တစ်ချက်တစ်ချက် တခုတ်တခုတ်နှင့် လေထုကို ဝင်ဆောင့်နေသည် ထင်မိသည်။

မည်။ စကားသွားကောင်မလေးကို သဝန်တိုနေတာဖြစ်မည်။ အဟင်း ကျွန်မရဲ့ မောင်တစ်ယောက်လည်း ကျွန်မကို သဝန်တိုတတ်သည်။ မှတ်မိနေသေးသည်။ တစ်ခါသား မောင်နဲ့ ကျွန်မချစ်သူတွေ ဖြစ်ခါစပေါ့။ ဘတ်စ်ကားအတူ စီးကြသည်။ နောက်ဆုံးခုံတန်းလျားနား နှစ်ယောက်သားရပ်နေတုန်း ထိုင်နေသည့် တစ်ယောက်က ဆင်းသွားသည်။ ဘေးနားက အစ်ကိုကြီးက မေးဆတ်ပြုပြီး ကျွန်မကို ထိုင်ခိုင်းသည်။ ဒါကို မောင်က ခေါင်းခါ အချက်ပြပြီး ကျွန်မကို မထိုင်ခိုင်း။

“ဝင်ထိုင်လေညီမ” ထိုင်ခိုင်းနေသဖြင့်။

“ရတယ်အစ်ကို ရှေ့နား ဆိုရင် ဆင်းတော့မှာ” မောင်ကဝင် ပြောပြီး ကျွန်မလက်ကို ဆွဲပြီး အပေါက်ဝနားခေါ်လာသည်။ အမှန်တော့

ပြီ။ အမေတို့ ကြိုရောက် နေကြရဲ့လား။ အခုက ကိုးနာရီခွဲ ဆိုတော့ မြန်မာစံတော်ချိန် ညရှစ်နာရီရှိပြီပေါ့။ မလေးနဲ့ မြန်မာက စံတော်ချိန် တစ်နာရီခွဲ ကွာသည်မို့ အမေတို့ကို ညနေ ခုနစ်နာရီလောက် အရောက်လာကြိုဖို့ ဖုန်းနှင့်ကြိုမှတ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ရောက်နေနှင့်လောက်ပါပြီ မိမိစိတ်ကို လျှော့မိ၏။ လေယာဉ်ဘီးက ပြေးလမ်းနှင့်ထိ၍ ဂုတ်ခနဲ မြည်၏။ ကိုယ့်စိတ်အတိုင်းဆို ဓမ္မဆုံးက ဆင်းနေဦးမည်သာ။ ယခုတော့ လေယာဉ် ရွှေဆုံးနားက လူတွေ အရင်ဆင်းကြရသည်မို့ သည်းခံစောင့်ရသည်။ ကိုယ့်အလှည့်ရောက်တော့ အသွက်လက်ဆုံးဆင်းနေမိသည်။

“ဟေး... ပျော်လိုက်တာ” အရင်ဦးဆုံး ကိုကြီးရဲ့ ထိပ်ပြောင်ပြောင်။ နောက် အမေနဲ့ မောင်လေး

... ညီမဝမ်းကွဲများနှင့် တူလေး အောင်ထွန်းဦး အိုး... အားလုံး လူစုံတက်စုံနဲ့ လာကြနေကြတာပါ လား။ အားတက်စရာပင်။ ကျွန်မ လက်ကို အစွမ်းကုန်ငဲ့ရမ်းပြပြီး ရယ်ပြမိ၏။ လ. ဝ. ကရဲ့ စစ်ဆေးခြင်းနှင့် လက်ဆွဲသေတ္တာကို ခပ်မြန်မြန် ရွေးပြီးအထွက်။ “အမယ်လေး အမေသမီးလေး” အမေ၏ အပွေ့ အဖက်နှင့် အနမ်း။ မောင်လေးရဲ့ ချီးကျူး ထောပနာသံ။

“မမ- အသားတွေဖြူပြီး ဝလာတယ်။ လှလည်းပိုလှ လာတယ် သိလား” ဒီအပြောလေးကြောင့် “မြောက်ပင် မနေပါနဲ့ဟာ မင်း အတွက် လက်ဆောင်ဝယ်လာတယ်။ အားလုံးအတွက်လည်း နည်းနည်း ဆီတော့ ပါတာပေါ့”

“အငှားကားပေါ် ပျော်ပျော်ပါး ပါးတက်ကြရင်း အိမ်အပြန် ခရီးမှာ စကားတွေ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောရင်း ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခြင်းများ စွာနှင့်ပေါ့။ ရောက်ပြီဟေ့”

ကိုယ့်ရဲ့အိမ်ကို မြန်ရောက်နေ ပြီဆိုတဲ့ အသိက ရင်ထဲကို နွေးထွေး သွားစေတာ တကယ်ပါ။ အေးမြ လွန်းတဲ့ အနွေးဓာတ်၊ တစ်အောင့် နေတော့။ “သမီး လာထမင်းစား တော့”

“ပြန်လာရင်ဘာစားချင်လဲ” လို့ အမေ မေးတုန်းက ကျွန်မစားချင် နေသောဟင်းလျာများအတိုင်း အစုံအလင် ချက်ပေးထားသည်။ ငါးမြွေထီးကို မန်ကျည်းနှစ်လေးနှင့် ဆီပြန်ချက်၊ ဘဲဥနှင့် ဆူးပုပ်ရွက် ကြော်၊ သရက်ချဉ်သုပ်နှင့် ကြာရိုး ဟင်းခါး၊ ရခိုင် ငါးပိထောင်းနှင့်အတူ အမြုပ်အစုံအလင်မို့ အားပါးစား ကောင်းလိုက်တာ မပေးခဲ့တော့ ဗိုက် ကားသွားတာပဲ။ ဟိုမှာ သုံးနှစ်လုံးလုံး မစားခဲ့ရသော အစားအာမာများ တည်း။ စားပြီးတော့ အိပ်သားအားလုံး တော်တော်နှင့် မအိမ်ကြ။ ကျွန်မတို့ ဝိုင်း မေးကြသည်နှင့် ကျွန်မတို့ ပြန် ပြောသည်နှင့် စကားပိုင်းက တော် တော်နှင့် လူမကွဲ။ ညဉ့်နက်မှ အိပ်ရာဝင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ရဲ့ အိပ်ရာလေးပေါ် လှဲချလိုက်မှ ပြည့်စုံ ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းတို့ကို ပြည့်ပြည့် ဝဝ ခံစားရတော့သည်။ ခုညတော့

အိပ်မက်လှလှမက်ဦးတော့မယ် မောင်ရေ။ နောက်တစ်ပတ်မှ မောင် ဆီကို လာခဲ့မယ်။ ပြန်ရောက်ပြီး တစ်ပတ်လောက်နေပြီးမှ ရောက် လာခဲ့လို့ မောင်သိရင် စိတ်ဆိုးဦးမှာ လားဟင်။ စိတ်ဆတ်၊ စိတ်ကောက် တတ်သောမောင်ကို စိတ်ပျော့သွား အောင်တော့ အာသွားပေးပြီး ချော ရလိမ့်မည်။ အဟား ရှက်စရာကြီး မောင်ရယ် အတွေးနှင့်ရှက်ပြီးဖက် ခေါင်းအုံးကြီးကို ဖက်ပြီးနမ်းလိုက် တော့ ဖက်ခေါင်းအုံးစွပ်မှသင်းယုံယုံ။ Rose ဆပ်ပြာမှုန့်၊ အနံ့ရလိုက်

မေမေအနမ်းဆိုတာ အလိုလိုသိနေ သည်။ ထို့နောက် ခြေသံဖွဖွလေးက ဝေး၍ ဝေး၍ “သမီးရေ... ထတော့ လေ။ သမီး အကြိုက် ပဲပြတ်နဲ့နံ့ပြား အမေ ဝယ်ထားတယ် ထပြီး စား တော့” ခေါင်းအုံး အောက်ကနာရီကို ယူကြည့်တော့ ရှစ်နာရီထိုးတော့ မည်။

“ဟယ်တော့ ပြန်အိပ်ပျော်သွား တာကိုး... အိပ်ကောင်းလိုက်တာ”

အမေက အိပ်တကြည့်ကြည့် နှင့် ကျွန်မ ဘာဟင်းစားချင်လဲ ဘယ် အသီးဝယ်ခဲ့ရမလဲ။ ဘယ်

သည်။ ခြောက် အမေက သူ့သမီးလေး ပြန်လာရင် မွေးမွေးသန့်သန့်အိပ်ရ အောင် အိပ်ရာစွပ် ခေါင်းအုံးစွပ်နဲ့ ဖက်လုံးစွပ်တွေ အားလုံးကို လျှော် ဖွပ်၊ မီးပူတိုက်ပြီး အသင့်ခင်းပေး ထားခြင်းဖြစ်သည်။ “ကျေးဇူးပါ မေမေရယ်” ကြည်နူးခြင်းနှင့်အတူ ကျွန်မနှစ်မြို့စွာအိပ်ပျော်ခဲ့သည်။ နံနက်စောစော မိမိဆံနွယ်လေးများ အားယုယုယယ ပွတ်သပ်ပေးနေ ခြင်းနှင့်အတူ ပါးပြင်ပေါ်သို့ ညင် ညင်သာသာ အနမ်းတစ်ပွင့်ကြောင့်

ဗီဒီယိုအခွေကြည့်ချင်လဲ။ အားလုံး ကို ဖြည့်ဆည်းပေးတယ်မောင်။ အမေ အိပ်ပြန်ရောက်မှ သုစေညးစိမ် အပြည့်ပြန်ရတော့တာပဲ။ တစ်ခုပဲ လိုအပ်နေတာမောင်။ မောင်ကို တွေ့ချင်နေတဲ့ ကျွန်မရဲ့ ဆန္ဒလေး တစ်စုံ ဖြစ်နိုင်ရင်အခုပဲ ဖြစ်ဖြစ် မောင်ဆီကိုလာချင်လိုက်တာ မောင်။ ဒါပေမဲ့ နှစ်ရှည်လများ အမေ့ကို ခွဲ သွားတဲ့သမီးတစ်ယောက် အနေနဲ့ အမေ့ကိုဦးစားပေးပြီး အချိန်ပေး တာပါမောင်။ အမေရဲ့ အတူ အရမ်း

ကိုဖူးချင်နေတဲ့ မြတ်ဘုရား ရွှေတိဂုံ ကို မနက်စောစော တတ်ကြတယ်။ ဘုရားဖူးပြီးရင် ကြေးအိုးဝင်သောက် ကြ။ အမေနဲ့အတူ ရုပ်ရှင်ဝင်ကြည့် ပြီးတော့မှ သိမ်ကြီးဖွေးမှာ ‘မချစ်စ’ သရက်သီးမှည့်ဝယ်ခဲ့ကြပြီး ပြန်ခဲ့ကြ တယ်။ ကျွန်မအရမ်းဝမ်းသာနေ တယ်မောင်။ ကျွန်မမျှော်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကာလတွေ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြီ မောင်။ ဒီရက်သတ္တတစ်ပတ်ကတော့ အမေ၊ မောင်လေးနဲ့သားစုများနဲ့ ဟိုမှာတုန်းက ဟိုမှာကလေဆိုပြီး ကျွန်မကအစ ချီပြောပြီးမိသားစု များက ဒီမှာကတော့ နှင်တိုရောက် နေတုန်းကနှင့် ဒီတွေဟိုတွေ မိသားစု ကြား ခေတ်စားနေသည်။ ဘာတွေပဲ ပြောပြော ကျွန်မအတွက်က ရယ် စရာများနှင့် ပျော်စရာတွေချည်းသာ။ ရယ်စရာ ဟာသခေ့များ ငှားကြည့် ကြရင်း အိပ်ချိန်တွေတောင် နောက် ကျကုန်၏။ ဒါပေမဲ့ ဟိုမှာတုန်းက မောင်ကြောင့် အပျော်လွန်ပြီး တစ်ညလုံးအိပ်ရေး ပျက်ရတာနှင့် စာလျှင်ခုဟာက မပြောပလောက်ပါ ဘူးလေ။ အဲဒီည ကျွန်မဆီကို မောင် က ဘီယာမူးပြီး နည်းနည်း ထွေထွေ လေးနဲ့ ဖုန်းဆက်ခဲ့တာပေါ့။ စကား နည်းတဲ့မောင်က ဖုန်းနဲ့တော့ အကြာ ကြီးပြောနေ၍ အံ့ဩရသေးသည်။

“နင့်ကို ငါအရမ်းလွမ်းတာပဲ။ မောင်ကိုရော လွမ်းရဲ့လားဟင်”

အိုးဟိုး ကျွန်မလုံးဝထင်မထား သော ‘မောင်’ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းနဲ့ မငဲ့မရဲအသံ သူ့ခဏတိတ်ဆိတ် သွားပြီး

“မောင်ကလေ” ကျွန်မထိန်းမရ ဘဲ တဟားဟားရယ်ချမိ၏။

ဘယ်နယ် သူ့ရဲ့ မောင်ဆိုတဲ့ အသံကြီးတလည်း တောင့်တောင့် ကြီး။ နောက်ထပ် မကြားရတော့။ သွားပြီ သူဖုန်းချသွားပြီ။ စိတ်ဆိုးသွား ပြီထင်တယ်။ ဟော ဖုန်းပြန်ဝင်လာ ခြင်းပင်။

“နင်က ငါ့ကို လှောင်တာပေါ့ လေ။ တော်ပြီ ငါကတော့”

“မောင်ကို ဘယ်မှာ လှောင်လို့ လဲကွယ် မောင်က ချစ်စရာကောင်း လွန်းလို့ပါ”

“မောင်ပျော်လိုက်တာ ချစ်က ရောဟင်” ဘာညာနဲ့မောင်က ဖုန်း

ကတ်ဝယ်ထည့်လိုက် ပြန်ခေါ်လိုက် နဲ့ မနက်သုံးနာရီထိုးရောပဲ ပျော် လိုက်ကြတာ တစ်ညအိပ်နေကိုပျက် လို့။

“သမီးရေ မီးမီး လာတယ် ဟေ့”

“ဟယ် ဆွေကြီး ဆံပင်တွေ ကောက်လာတာလား ပိုလှလာ တယ်”

“အေးပါ နင်ပဲမြောက်ပင်ပြီး ပြောတော့။ ငါရောက်ကတည်းက ဖုန်း ဆက်ခေါ်နေတာ ခုမှပဲ ရောက် လာတယ်။ နင်လာရင် ကုန်တိုက် သွားပြီး လိုချင်တာလေးတွေ ဝယ် မလို့ သူ့ကို စောင့်နေတာ။ ပေါ်မလာ သွား”

“အေး... စိန်လိုက်လေ ငါ မနက်ဖြန် အိမ်ကိုပြောပြီး ထွက်ခဲ့ မယ်။ နင်ငါ့ကို စောင့်နေ”

ကျွန်မက မျက်နှာကို ရှက်ပြီး ပြုံးရင်း “နောက်ပြီး နင်နဲ့ငါ တစ် နေရာကို သွားစရာရှိသေးတယ်။ အဟင်း နှင့် အဲဒီနေရာကို သိတယ် မဟုတ်လား”

သူမ မျက်နှာချက်ချင်းပျက်သွား ပြီး ကျွန်မကို ခပ်တိုးတိုး ပြော လိုက်၏။

“ဒီရာ စုဒါ မဲရစ်ဆွေကြီး” ဘေးနားတွင် အမေမရှိနေ၍ သူမက မလေးစကားကို ညှပ်ပြောလိုက်ခြင်း ပင်။

“ဟား... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ‘ဒီရာ စုဒါ မဲရစ်’ သူလက်ထပ်ပြီးသွားပြီ တဲ့လား။ ကျွန်မလက်ထဲတွင် ကိုင် ထားသော ဂျာနယ်စာရွက်က ကျွန်မ လက်မှားတုန်ခါနေမှုကြောင့် တဖန် ဖျပ်ခါလျက်ရှိသည်။ ချက်ချင်းပင် ဣန္ဒြေရေအမြန်ဆယ်လိုက်သည်။ အမေ့ရှေ့တွင် အမူအရာ ပျက်နေ၍ မဖြစ်။ “ရာသီဥတုကပူလိုက်တာ လာ လာ ခြံဆင်းရအောင်” ခြေ လှမ်းဖျားကပုခုံးချင် ရင်ထဲမှ ကိုယ့် ရင်ခွန်သံက နားနှစ်ဖက် ပွင့်ထွက် သွားလောက်အောင်ပင် ခြည့်ဟည်း လျက်ရှိသည်။ မီးမီး ဘယ်လိုဖြစ် ကုန်တာလဲဟင်း ကျွန်မ၏ အလော တကြီး အမေးကို

“ငါမလေးက ပြန်ရောက်ခါစ ဆွေကြီးနဲ့ သူက အဆက်အသွယ် ပြတ်နေလို့ ကြားကပြန်နေစဉ်ပေးရ

အောင် သူ့အိမ်ကို ဖုန်းဆက်တော့ သူ့အမေလား။ အစ်မလားတော့ မသိဘူး မောင်ဝဏ္ဏက သူ့အမျိုးသမီး အိမ်မှာလိုက်နေတယ်တဲ့”

“အဲဒီကတည်းက သိနေခဲ့တာ။ ဆွေကြီး ပြန်မလာတော့မှာ စိုးလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမှာစိုးလို့ မပြော ရက်ခဲ့တာ”

“သွားပြီဟော ငါ့ စိတ်ကူးအိပ် မက် ငါ့ဘဝမျှော်လင့်ချက်တွေ အား လုံး အားလုံးသွားပြီ။ ငါ့ဘယ်လောက် ထိပြန်ချင်နေခဲ့လဲ ဘယ်လောက်ထိ စောင့်စားခဲ့ရလဲ။ အရှုံးအမူးဖြစ်ခဲ့ ရတဲ့ ငါ့ဆန္ဒ ငါ့ခံစားချက်တွေ ခု တော့ ပြောခဲ့ရောပေါ့ မီးမီးရယ်”

ကျွန်မအဆွေးတစ်ပိုင်းနှင့် ပြောတော့

“သိပ်မခံစားပါနဲ့ ဆွေကြီးရယ် ငါပြန်တော့မယ်”

သူမကို ခေါင်းညိတ်ပြု၍ အိမ် ပေါ် ပြန်တက်လာတော့ ကိုယ့်ဖိနပ် ကိုပင် မသယ်ချင်လောက်အောင် အင်အားခန်းခြောက်တုန်ခါပြီး အိပ်ရာပေါ်ကို ယခင်လိုက်တော့ ရင် ထဲစူးနှစ်နာကျင်မှုနှင့်အတူ မျက် ရည်စီးကြောင်းမရှိသွယ်တ စီးကျ လာခဲ့သည်။ တကယ့်ကို မျှော်လင့် ခြင်းနှင့် တည်ဆောက်ချင်ခဲ့သော ကျွန်မ၏ မောင်ရဲ့ ကမ္ဘာလေးကို တစ်ခါတွေ့လိုက်တိုင်း နှလုံးသား လေးနာကျင်ရတယ်မောင်။ ဘာ ကြောင့်များလဲ။ ဘာမတော့နပ်ချက် ကြောင့်လဲ။ စဉ်းစားစမ်း စဉ်းစားစမ်း မောင်စိတ်နှာကျင်ရအောင် ကျွန်မ ဘာများ လုပ်ခဲ့မိလို့လဲ မောင်။ ခေါင်းတစ်လုံး ပွင့်ထွက်မတတ် ငို ချွိုက်ရင်း မျက်ရည်များနှင့် ရင်ခွင် တစ်ခုလုံး ကွဲကြွေမတတ်ပါပဲ မောင် ရယ်။ နှလုံးသားတစ်ခုလုံးကို ဆုတ် ခြေထားသလိုပါ။ မွန်းကျပ် လွန်းပြီး အသက်ရှူရခက်လိုက်တာတွေ။ ကျွန်မရဲ့ အပြုအမူကြောင့်လား။ အဲဒီတုန်းကမောင်နဲ့ TAXI တစ်စီးရဲ့ နောက်ခန်းမှာ မောင်က စကားပြော ရင်းနဲ့ ကျွန်မ လက်ကလေးကိုဆွဲကိုင် လိုက်တယ်။ ကျွန်မကလည်း ပထမ ဦးဆုံးဆိုတော့ ရှက်ရမ်းရမ်းပြီး

“နင်ကမြတ် ပါတယ်ဟာ။ ငါ့ လို ရည်းစားတစ်ခါမှ မထားဖူးတဲ့ ကောင်မလေးကိုရတာ။ ငါကတော့

ရှုံးတယ်။ နင်ကတော့ ငါ့ရှေ့မှာ ရည်းစားနှစ်ယောက်တောင်ထား ခဲ့ဖူးတော့ မြတ်တာပေါ့”

ချက်ချင်းပင် ကိုင်ထားသော ကျွန်မရဲ့ လက်ကို မောင်က လွှတ်ချ ခဲ့ဖူးသည်။ ဒါကြောင့်များလား။ ကျွန်မ စကားတစ်ခွန်းကြောင့် မောင် မာနကို ထိခိုက်တယ်ဆိုပြီး လက်စား ချေချင်ခဲ့တာများလား မောင်ရယ် အိပ်ရာထဲ လူးလိမ့်ရင်း မျက်ရည်များ နှာရည်များနှင့် စောင်ခေါင်းမြီးဖြတ် ကရှိက်သံများ

အိုး... မှတ်မိပြီ။ ကျွန်မရဲ့ စကားတစ်ခွန်းကြောင့် အထင် သေးပြီး မောင်က လက်တွဲဖြတ်သွား သူပင်။ အဲဒီညက ကျွန်မဆီကို မောင်နောက်ဆုံးဖုန်းဆက်ခဲ့သော ည။ မောင်နှင့် စကားများပြောရင်း။ “မောင်တို့တက်တူး Tattoo ထိုး မလို့”

“မောင်ဆီခွင့်တောင်းနေတာ လား။ ဘယ်မှာ ထိုးမှာလဲ။ မထိုးပါနဲ့ လား”

“ခါးမှာထိုးမှာ မောင်ကို ခွင့် တောင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ထိုးတို ထိုးမှာ”

တစ်ခဏတိတ်ဆိတ်သွားခဲ့ပြီး တစ်အောင်လောက်စကားပြောကာ မောင်ဖုန်းချသွားခဲ့သည်။ တကယ် တော့ မောင်ရယ်။ ကျွန်မ မောင်ကို ကျီစားလိုက်တာပါ။ ဒါကို မောင်က အမှန်ထင် ကျွန်မကို အထင်သေးပြီး စိန်ကံကျသွားပြီထင် လို့လားမောင်။ ထင်ရက်လိုက်တာ မောင်ရယ်။ မောင်နဲ့အဆက်အသွယ် ပြတ်တာ တစ်နှစ်ကျော်ကာလပဲ ရှိပါသေး တယ်မောင်။ ဒီကာလအတော အတွင်းမှာ မောင်လို တဗျာရေး၊ စာရေး၊ စာအလွန်ဖတ်ပြီး ရည်ခွန် ပါးနပ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဒီလောက်အထိ ပြောင်းလဲသွားတာ ကို မယုံချင်ဘူးမောင်။ မယုံချင်ပေ မယုံ ယုံလိုက်ရပြီမောင်။ မောင်က သက်သေပြခဲ့ပြီကိုး။ နှလုံးသားတစ်ခု ကိုကစားပြီးထားခဲ့တယ်။ မောင် ကျွန်မကို ချစ်တာမစစ်မှန်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မထက် ဖြူစင်မယ်ထင်တဲ့ သာမယ်ထင်တဲ့လူကို မောင်လက် ထပ်ခဲ့တာပဲ။ ကျွန်မကိုသာ အမှန် ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရင် ဒီတက်တူး Tattoo

ကြောင့်ရယ်မှ မဟုတ်ပါဘဲ နဂိုရည် တောင် ပျက်နေဦးတော့ မောင်ချစ် လိမ့်မည်မောင်။ အတွေးတစ်ဝက်နှင့် ငိုမျှက်လွန်းအားကြီး၍ မျက်လုံးများ ကျိန်းစပ်ပြီးနေသော်လည်း အသည်း ကွဲ ဝေဒနာကြောင့် အိပ်စက်ခြင်း မပြုနိုင်။ ဤတစ်ညတာက ရှည်လျား လွန်းနေခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း အမှောင်ထုက အချိန်တိုင်း မလွမ်းမိုး နိုင်ပေ။ နေ့သစ်လင်းရောင်ခြည်က ထွန်းလင်းစမြဲ။ ဤသို့ဆိုပါ လျှင် နာကျင်နေသောကျွန်မနှလုံးသား လေးလည်း အချိန်အတိုင်းအတာ တစ်ခုထိတော့...

“ဒီကုန်တိုက်က စည်သားပဲ နော်”

“အေးဟုတ်တယ် ကုန်တိုက် တွေစည်တော့ နောက်ထပ် အသစ် ထပ်ဖွင့်တဲ့ ကုန်တိုက်တွေ အများကြီး ပဲ။ ဝတ်လာတာတွေကလည်း ကိုရီး ယားစတိုင်တွေချည်းပဲ။ ကောင်လေး တွေရော၊ ကောင်မလေးတွေရော ကိုရီးယားခေတ်ရောက် နေတာကိုး။ တွေ့လား ဇီးရီးကွာတာနဲ့ ပန်ဆယ် ဟီးနဲ့ မြန်မာပြည်က ဝတ်တာ စင်ကာပူနဲ့ မလေးရှားကို မမီဘူး မပြောနဲ့။ နောက်ပြီး ဟိုမှာ ကောင်မလေး ကုပ်လေးက လိပ်ပြာ တစ်ကောင် နားနေသလို တက် တူးTattoo ပန်းရောင်လေး။ နောက် တစ်ယောက်က အသည်းယားစရာ အကျီခါးလွတ် အောက်လေးမှာ နှုတ်ခမ်းပုံတက်တူး Tattoo ထိုးထား တာ ချစ်စရာလေးနော်”

“နင်ရော လက်ပြင်လေးမှာ နှင်းဆီဖူးလေးထိုးပါလား။ သိရိဆွေ စတိုင်လေ”

သူမ စကားကြောင့် ကျွန်မနှလုံး သားကို အပ်နှင့်ထိုးဆွဲလိုက်သလို စူးပြီး နာကျင်သွားရသည်။

“တော်ပါပြီဟယ် တက်တူး ဆိုရင် အရပ်လည်း မမြင်ချင်ဘူး။ အသံလည်းမကြားချင်ဘူး။ မုန်းလွန်း လို့”

သူမကတော့ သိမည် မထင်ပါ။ တက်တူး Tattoo ကြောင့် ကျွန်မဘဝ တစ်ခုလုံး အလွမ်းများနှင့် ရစ်နှောင် ပွဲ့ခဲ့သည်ဆိုလျှင်...

မေဝေဝီ(ဝဏ္ဏသိလ်)

နွံနစ်နုလုံးသားပတ္တမြားဖြစ်စေ

မောင်လွင်မွန် (ကသာ)

နီနီဟု အားလုံးက ခေါ်ကြသည့် ဒီမိန်းကလေးက ဆယ်တန်းနှစ်ချင်းပေါက်အောင်တာ အီကိုရောက်လာသူ။ ဖြစ်ချင်တော့ သူတို့အဆောင်က ကိုယ်တို့အဆောင်နှင့် မောင်နှမဆောင်တော်ထားပြီး သူတို့အဆောင် နှစ်ပတ်လည်စာစားပွဲ နံရံကပ်စာစောင်ထုတ်ရာမှာ ကူညီလုပ်ကိုင်သည့် ပန်းချီသမားတစ်စုနှင့် အတူ ကိုယ်လိုက်သွားခဲ့ဖူးသည်။ ကိုယ့်ပန်းချီက ဒီလောက်မဟုတ်ပေမယ့် လက်ရေးလှလို့ဆိုတာ ခေါင်းစည်းတပ်ရန်နှင့် နံရံကပ်စာတချို့ ကူရေးပေးဖို့ သူတို့ခေါ်ရာလိုက်သွားမိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါကို နီနီက ပိုပိုသာသာ ပြန်ပြောခဲ့ပုံရသည်။

“အစ်ကိုနိုင်က ကျောင်းမှာ မိန်းကလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာ၊ တို့မြို့ကဆိုတော့ အမယ်လေး၊ အစ်ကိုနိုင်ကကြောင်း စိတ်ဝင်တစား မေးလိုက်ကြတာ၊ ချွန်းလဲ့ရာ၊ တို့အဆောင် နံရံကပ်စာစောင် လာကူလုပ်ပေးတော့လည်း အစ်ကိုလက်ရေး လှလို့ဆိုပြီးမေးကြတာများ၊ အဲဒါပဲ အကိုနိုင်မှာ ရည်းစားရှိလား၊ ဘာလားနဲ့ တို့က မြို့မှာတော့ မရှိပါဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်”

စသဖြင့် မြောသားကို မိုးနှင့် ဖြန့်ပြောမှ သိရသည်။ ဒါကလည်း ချွန်းလဲ့ အကြောင်းမဲ့ စိတ်ကောက်နေသဖြင့် မိုးနှင့်ကို မေးကြည့်မှ သိရတာဖြစ်သည်။

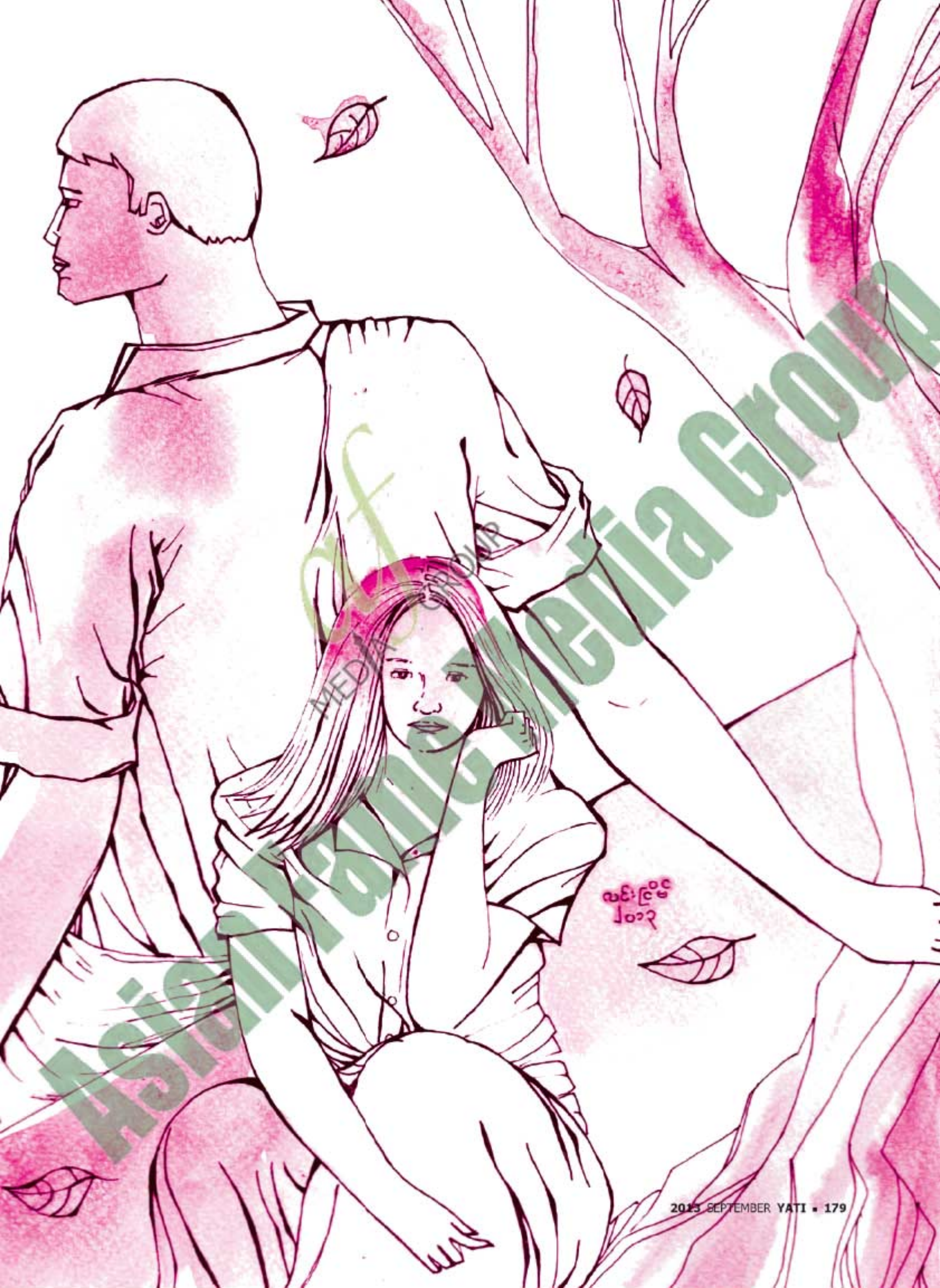
အမှိုက်ရှုပ်သည့်ကြား ကောက်ရိုးပွေ့လာသည့် နောက်ထပ်အဖြစ် တစ်ခုက ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ကျောင်းတက်ဖက် သူငယ်ချင်းတွေ ဆီက စာတွေရောက်လာတတ်ရာ နန်းချယ်ရီဆိုသည့် တိုင်းရင်းသူ ကလေးတစ်ဦးထံမှစ၍ မိုးနှင့် ကိုယ့်အိမ်မှာရှိစဉ် ရောက်လာသည်မို့ ဒီကောင်ကစသည်။ ဖွသည်။ တကယ်တော့ နန်းကို ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတစ်ဦးက ကြိုက်နေပြီး ကိုယ်တို့က ဝိုင်းမြှောက်ပေးကြတာမို့ သူနှင့် ကိုယ်ထူးထူးခြားခြား ပတ်သက်စရာ မရှိ။ သူကလည်း လိပ်စာရထားဖူး၍ စာလှမ်းရေးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပြီး ဘာမှ ထူးထူးထွေထွေ မဟုတ်။

သို့ရာတွင် ‘နန်းချယ်ရီ’ ဆိုသောနာမည်က စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းနေရာ မိုးနှင့်စတာ၊ နောက်တာဖွတာနှင့် နီနီ ပြောသော မိန်းကလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နှင့် ဆက်စပ်ပြီး ချွန်းလဲ့အတွက် တွေး

စရာ တွေဖြစ်ခဲ့ပုံပေါ်သည်။

တစ်ရက်တော့ မမျှော်လင့်ဘဲ သတင်းတစ်ခုကြားရသည်။ ကျူရှင်က အပြန်မှာ ချွန်းလဲ့ကို ညီအောင်ဆိုသည့်ကောင်လေးက စာလိုက်ပေးရာ ချွန်းလဲ့က လက်ခံထားလိုက်သည် ဆိုသည့်အကြောင်း၊ ဒီအကြောင်းက ချက်ချင်းဆိုသလို မိသားစုပါ သိသွားပြီး အနီတီစိုးက မဆူစပူဆူတော့ ချွန်းလဲ့က “လူတွေထဲမှာဆိုတော့ ဖွတ်ကြီးငြင်းနေရင် ကျွန်ုပ်ကလို့ သမီးက ခဏလက်ခံထားတာပါ” ဟု အကြောင်းပြသည်။

အမှန်တော့ ညီအောင်က လျှောက်ပြန်သံပေး လုပ်နေခဲ့တာတွေ ကိုယ်ရော အနီတီစိုးတို့ပါ မသိမဟုတ်။ ပြီးတော့ ညီအောင်က ချွန်းလဲ့သူငယ်ချင်း နီနီဝင်း၏မောင်ဝမ်းကွဲမို့ ချွန်းလဲ့ထက် တစ်နှစ်လောက်ငယ်နေရာ မိဘများက ပိုမကြိုက်နိုင်စရာ ဖြစ်နေသည်။ ထိုစဉ်က ညီအောင်စာ လက်ခံလိုက်ခြင်းသည် ညီအောင်ကို အခွင့်အရေးပိုပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သလို ကိုယ့်ကို စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ကြောင်း အခုကာလကျမှ ပြန်စဉ်းစားမိနေသည်။

ကိုယ်ကတော့ နားမလည်သား ဆိုးဝါးစွာ လူကြီးတွေ စိတ်ဆင်းရဲ အောင် လုပ်ရမလားလို့ သူ့ကိုပင် ဆူပူခဲ့မိသေးသည်။ ကျန်တာတွေ မစဉ်းစားဘဲ ဆယ်တန်းလေးသာ အောင်အောင် ဖြေပါဦးဟုလည်း ပြောခဲ့မိသေးသည်။

“ရွှန်းလဲ့အတွက် ပူမနေပါနဲ့ အစ်ကိုနီ၊ အဝေးမှာကျန်ခဲ့တဲ့ အစ်ကိုနီ ကောကံမလေးတွေ အတွက်ပဲ ပူရမှာ” ဟု အငေါ့တူးပြီး သူက ဆိုသည်။ ဒီအတောအတွင်း နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများကြောင့် ရက် ရှည်ပိတ်ခဲ့ရသော ကိုယ်တို့ကျောင်း သည်လည်း မကြာခင် ပြန်ဖွင့်မည်ဟု ကြေငြာခဲ့သည်။ တကယ်တမ်း ပြန် ခွဲကြရတော့မည်ဆိုတော့ ရွှန်းလဲ့ ဟန်မဆောင်နိုင်အောင် မျက်နှာ ပျက်နေတာကို သတိရမိသေးသည်။ ကိုယ်က မိဘတွေစိတ်ဆင်းရဲအောင် မလုပ်ဖို့ ဆုံးမသည်ကို တစ်လုံး တစ်ပါးမှ မတုံ့ပြန်။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး သူ့ဆီ သတိတရ စာရေးဆုံးမမိသည်များ လည်း ရှိသည်။ သို့သော် ထူးထူးခြား ခြား သူက စာလုံးဝမပြန်။ ထိုကာလ မှာပင် ကိုယ့်နိုင်ငံရေးလုပ်ဖော်ကိုင် ဖက်ကို ဝတ္ထုက သူ့ကို အရိပ်လို အလိုက်ခံနေရပြီး အခြေအနေ မကောင်းသဖြင့် တောခိုထွက်ခွာ ခါနီး ကိုယ့်ကို လာနှုတ်ဆက်သွား သည်။ “ကျွန်တော်ကိုမိခင် ခင်ဌား အတွက် စိတ်ချ၊ ခင်ဌားကိုမိခင် လည်း ကျွန်တော်စိတ်ချမယ်၊ ဖျစ်စစ်စတင်ပေါ့ဗျာ” ဟု ဆိုသွား သည်။ ကိုယ်လည်း စိတ်ထိခိုက်ပြီး အိပ်မပျော်ဘဲ ကျန်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများက တစ်ဖက်၊ နီးလာပြီဖြစ်သည့် နောက် ဆုံးနှစ်စာမေးပွဲကလည်း ပထမ နှစ်ဝက်နှင့် ဒုတိယနှစ်ဝက်ပေါင်း ဖြေရသည့် အတွက် ရွှန်းလဲ့ အကြောင်း သိပ်မတွေးနိုင်။ စာမေးပွဲ ကိုသာ အဓိကထားနေရပြီး ကျန်တာ တွေကို ရင်ထဲက ထုတ်ပယ်ထားခဲ့ သည်။

သို့သော် ကိုယ်မြို့ကို ပြန် မရောက်ခင် ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရွှန်းလဲ့က ညီအောင်နှင့် ခိုးရာလိုက် သွားခဲ့သည်။ မြို့ပြန်ရောက်မှ ကိုယ်

မိုက်လိုက်တဲ့ကလေး၊
ရွှန်းလဲ့ရယ်။လောကကြီးကို
အဖွဲ့တိုက်ဖို့ဘဝတစ်ခုလုံးကို
ထိုးကျွေးပြီးလောင်ကျွမ်း
စေခဲ့တာလား။ဖူးမိုက်စိတ်ဝင်တယ်
လို့ပဲဆိုစဉ်းတော့ကိုယ်မချစ်သည့်
သူကိုမိဘများနှင့်ပါသန့်ကျင်ပြီး
ဘာကြောင့်လက်ထပ်ခဲ့ရပါလိမ့်။

ဒီအကြောင်းကို သိခဲ့ရပြီး နောက်ဆုံး တော့ ရွှန်းလဲ့ထပ်မံယောက် သူ တကယ်ချစ်တဲ့သူကို တွေ့သွားခဲ့ပြီ ကိုးဟု နေမိခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ်ပင် မရောက်လိုက်ဘဲ စောစောစီးစီး အိမ်ထောင်ကျသွားသည့် အတွက် တော့ ရွှန်းလဲ့အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။

ကိုယ်လည်း အတိမြို့မှာ ကိုယ့် ဘွဲ့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် စာရင်းစစ် အလုပ်ကို အလွယ်ရပါလျက် မလုပ် ဖြစ်။ တကယ်က ထိုအချိန်မှာ နိုင်ငံ ရေးအဖွဲ့ပြင်းထန်နေပြီး ကိုယ့်လုပ် ဖော်ကိုင်ဖက်များက အဝေးရောက် သူရောက်၊ အကျဉ်းကျ သူကျ၊ ကျောင်းထုတ်ခံရသူခံရ ဖြစ်နေစဉ် မှာ သူတို့အိမ်နိုင်ငံရေး ဖွဲ့စည်းမှုတစ်ခု ဖြစ်သော လုပ်ငန်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ အောက်မှာ မလုပ်လိုသောစိတ်ဖြင့် စာရင်းရုံးမှာ အလုပ်မဝင်ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီလိုဖြင့် ဆယ်တန်းအောင် နှံ့ဖြင့် လျှောက်ထားနိုင်သော ဘဏ် စာရေးအလုပ်ခေါ်သည့်အခါ ဝင် လုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုကာလမှာ ရွှန်းလဲ့က ကိုယ့် မြို့နှင့် မနီးမဝေး အင်းတော်မြို့

ကလေးတွင် ညီအောင်ရောသူပါ သမဝါယမအသင်းတွင် အလုပ်ဝင် လုပ်ရင်း အခြေချနေထိုင်ကြောင်း ကြားရသည်။ နှစ်ဖက်မိဘများက သူတို့ကို အဆက်အသွယ် ဖြတ်ထား သည်ဟု ဆိုသည်။ နောက်ငါးနှစ်ခန့် ကြာတော့ ကိုယ်လည်း လုပ်ဖော်ကိုင် ဖက် မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်သည့် စိန်နှင့်ချစ်ကျွမ်းဝင်ပြီး လက်ထပ်ဖြစ် သည်။ နောက်တော့ အရာရှိ ရာထူး ဝင်ခွင့် စာမေးပွဲအောင်မြင်ပြီး ရန် ကုန် ကို ရောက်လာသည်။ ဒီကတည်းက ရွှန်းလဲ့နှင့် မတွေ့ခဲ့ တာမို့ ကြာလှပြီ ဖြစ်သည်။

၁၉၈၈ခုနှစ် နိုင်ငံရေးအပြောင်း အလဲမှာ မူလက နှလုံးသားထဲစူးဝင် နေခဲ့သော ဆူးများ အဆိပ်ပြန်တက် ပြီး ကိုယ့်ဘဝကို နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှု ထဲ ရေစုန်မျှောလိုက်သည်။ အမှန် တော့ ယင်းကာလမှာ ကိုယ့်ရဲ့ အနာဂတ်ဘဝလမ်းက ဘိက္ခုရေရာ ပြီး ကြည်ကြည်လင်လင် တောက် တောက်ပပ ရှိသည်။ ကိုယ်ရထား သော ရာထူးနှင့် အသက်အရွယ်အရ ကိုယ့်ဌာနမှာ အများမော့ကြည့်ရ မည်နေရာများကို မကြာမတင် ရောက်မည့်အနေအထား။ ပြီးတော့ ပြည်ပညာသင်ခန်းကလည်း ပြန် လာစ ဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့် ကိုယ်က ပန်းခင်း ထားတဲ့လမ်းမှ မဲခွာပြီး စိတ်ခံစားမှု ကို ဦးစားပေးကာ မိုက်မိုက်မဲမဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဟု အများက ကွယ် ရာမှာ အတင်းပြောသည်ကို ကာလ ရှည်ကြာခံခဲ့ရသည်။ သူတို့ ပြောတာ မမှားပေမယ့် ကိုယ့်စိတ်ခံစားမှုက ဆယ်စုနှစ်များစွာနှင့်ချီခဲ့တာ ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ရွှေက အနစ်နာခံသွားခဲ့သူ ကိုယ့်ရဲဘော်များအား ထိုက်ထိုက် တန်တန် ပြန်ပေးဆပ်ရမည့် အချိန် ဟု ကိုယ့်ဘာသာ ပြတ်သားစိတ်မွေး ပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရတာသာ ဖြစ် သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ၈၈ လှုပ်ရှားမှု တွင် ကိုယ့်ရုံး၏ အလုပ်သမား သမဂ္ဂကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့မှုအတွက် အလုပ်မှ အဖြုတ်ခံရသည်။ သမီးဦး ကလေး လေးနှစ်ကျော်မှာပင် ကိုယ့် မိသားစု၏ အနာဂတ်လမ်း လုံးလုံး အမှောင်ကျသွားပြီး ကိုယ်လည်း

နိုင်ငံရေးနယ်ထဲသို့ ပိုမို စူးစူးနစ်နစ် ရောက်သွားခဲ့သည်။

အရေးအခင်း ကာလကတည်း က အလုပ်သမားလှုပ်ရှားမှု ခေါင်း ဆောင်များအဖြစ် ဆက်သွယ်ပတ် သက်ခဲ့သော အလုပ်သမား၊ ဆိပ် ကမ်း၊ ရေနံစသောဌာနများမှ အလုပ်ပြုတ်ဖက် အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များဖြစ်သော ဒေါ်စန်း စန်း၊ ဦးမောင်ကို၊ ဦးခင်မောင်ဆွေ တို့နှင့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ ချုပ်မှာ ဗဟိုအလုပ်သမားအဖွဲ့ဝင် များအဖြစ် အလုပ်သမားရေးကိစ္စ များ ပူးတွဲလှုပ်ရှားခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေး လှိုင်းစလက်ထဲ ဆက်မျောပါရင်း ထောင်ထဲ နှစ်ကြိမ်ရောက်သည်။ ဒုတိယအကြိမ်မှာ ထောင်ခွန်နှစ် ကျသည်။

ထောင်ထဲမှာ အချိန်အားနေ တော့ ဟိုဟိုသည်သည် စဉ်းစားရင်း တစ်ခါတစ်ခါ ရွှန်းလဲ့ကို သတိရမိ သည်။ ဟိုစဉ်က ကိုယ့်ကိုအဖွဲ့တိုက် ရင်း ညီအောင်နှင့် နီးစပ်ပြီစွန်းသွား သည်လားဟု ပထမဆုံးအကြိမ် တွေးခဲ့မိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်ဆုံးတော့ သူညီအောင်ကို တကယ်ချစ်သွားခဲ့ပြီး ခိုးရာလိုက် သွားခဲ့ရာ သူ့အတွက် ကောင်းသွား သည်ပဲဟုလည်း တွေးနေမိသည်။ အကယ်၍များ ထိုစဉ်က ကိုယ်သာ စိတ်အလိုလိုက်ပြီး သူနှင့်နီးစပ် အဆင်ပြေခဲ့လျှင် ကိုယ့်ကို အခု ထောင်ဝင်စာလာဖို့ရင်း ဒုက္ခရောက် နေမှာဟု တစ်ကိုယ်တည်း ရယ်ပွဲဖွဲ့ နေခဲ့မိ၏။

ထောင်ကပြန်လွတ်ပြီး မိသားစု အရေးနှင့် စာပေကိစ္စ၊ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများထဲ နစ်မျောနေရင်း ရွှန်းလဲ့ကို မေ့နေခဲ့တာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ် သည်။ အခုတော့ ရထားပေါ်မှာ သမီးညီလဲ့ရည်နှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံဆည်းရာက သူနှင့် ပြန်တွေ့ရဖို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဒီညနေမှာ နှစ်နှစ်ဆယ် ကျော်က သူ့ဆီ ညနေတိုင်း ရောက် နေကျပေမယ့် ထူးခြားစွာ ရင်မခုန်ခဲ့ ဖူးသော မိန်းကလေးထံ ရင်ခုန်သဲ သဲ သဲဖြင့် အရောက်သွားရန် စက်ဘီးနင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

လမ်းမှာ ဖြိုလယ်ညချေးတန်း ကိုဖြတ်ပြီး လမ်းမတော်လမ်းပေါ် အရောက် တစ်နေရာမှာ စတိုးဆိုင် ကြီး တစ်ခုထဲက အမျိုးသမီးတစ်ဦး ထွက်လာပြီး နှုတ်ဆက်သည်။

“ဟယ်... နီနီပါလား၊ ဒါနီနီ တို့ဆိုင်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကိုရီနီရောက် နေတာကြားတယ်။ လာ ခဏထိုင် ပါဦး၊ မတွေ့ရတာကြာနေပြီ”

ဒီလိုဖြင့် ရွန်းလဲ့သုငယ်ချင်း နီနီဝင်း၏အိမ်ထဲ ခဏထိုင်ဖြစ်သည်။ ဆိုင်က သူမောင်းတွေ ရောင်းနေတာ ဖြစ်ပြီး အိမ်အပေါ်ထပ်၌နည်းခင်း၊ သူကတော့ အပျိုကြီးဘဝဖြင့် စာရင်းရုံးမှာ လုပ်နေဆဲဟု ဆို သည်။

ကိုယ်က ရွန်းလဲ့အိမ်ကို သွား မလို့ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြတော့ သူက ကိုညိုအောင် ဆုံးပါးသွားပြီး ရွန်းလဲ့ သိပ် အဆင်မပြေလှကြောင်း၊ အခု တော့ သမီးလေးက လိမ္မာပြီး လုပ် ကျွေးနေလို့ တော်သေးကြောင်း ပြောပြသည်။ ဒီတော့ ကိုယ်ကလည်း သမီးညီလဲ့နှင့် ရထားပေါ်မှာ ဆုံဖြစ် ပုံကို ပြန်ပြောပြဖြစ်သည်။

“ကြည့် စမ်း၊ အံ့ ဩစရာ ကောင်းလိုက်တာ၊ ညိုလဲ့နဲ့မလဲ တစ်ခွဲတည်းကျရတယ်လို့၊ တကယ် ရေစက်ပဲနော်”

“ဪ၊ ဒါကတော့ နီနီဆို လည်း ရွန်းလဲ့နဲ့ သုငယ်ချင်းဘဝက နေ ယောက်မတော်ခဲ့သေးတာပဲ လေ၊ ဘဝရေစက်ဆိုတာ ဒီလိုပဲ ပေါ့”

နောက်တော့ နီနီဝင်းကို ကိုယ် ရွန်းလဲ့ဆီသွားမလို့ ထွက်လာတာ ဖြစ်ကြောင်းပြောတော့ ညအပြန် ဦးချုပ်မှာနို့ ဆိုင်ကယ်လည်း ရွက် သည်နှင့် မသွားချေကြောင်း၊ မနက်မှ သွားသင့်ကြောင်း ပြောပါ သည်။ ပြီးတော့...

“တကယ်လို့ ကိုရီနီလည်း တခြားသွားစရာ အထူးအထွေမရှိရင် နီနီသေးအေးဆေးဆေး ပြောပြစရာ မလဲ၊တွေ မို့လို့ပါ။ နီနီတို့ ဒီတစ်ည နေလောက် အချိန်ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ပေါ့” ဟု ဆိုလာ၍ ကိုယ်လည်း သဘောတူလိုက်သည်။

ဒီတော့မှ နီနီက ...

“အမှန်တော့ ကိုရီနီပြောတဲ့ ရေစက်ကြောင့် ယောက်မတော် လိုက်ရတယ်ဆိုတာ မှန်သလောက် မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နီနီကိုယ်တိုင် အမှတ်မထင် ဖန်တီးလိုက်မိတာတွေ လည်းပါတယ်ဆိုရင် ကိုရီနီ အံ့ဩ မယ်ထင်တယ်” ဟု ဆိုလာတော့ ဇဝေဇဝါမျက်နှာဖြင့် ကိုယ်နား ထောင်ရသည်။

“အမှန်တော့ ရွန်းလဲ့နဲ့ နီနီက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ၊ နီနီကသူ့ကို ချစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နီနီနဲ့သူက အချစ်ဆုံး သုငယ်ချင်းတွေတော့ မဟုတ်ဘူး၊ အိမ်ချင်းမဝေးလို့ ကျောင်းသွားဖော်ဖြစ်ပေမယ့် အချစ် ဆုံးမဖြစ်တာက နီနီဘက်က အား နည်းချက်ကြောင့် ဖြစ်မှာပါ”

ဟုဆိုရင်း သက်ပြင်းတစ်ချက် ရွက်ကာ “ဒီအကြောင်းပြောရတာက နီနီမှာ အခက်အခဲရှိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုရီနီ အချိန်နည်းနည်း ပေးပြီး နားထောင်ပေးပါနော်”

ဟုဆိုလာသဖြင့် ခေါင်းခပ် လေးလေး ညိတ်မိသည်။

“အမှန်တော့ နီနီကိုယ်တာသာ စိတ်ရင်းပြုစပ်တဲ့သူလို့တော့ မပြော လို့ပဲမယ့် သူများကို သုတ်မာ ညစ်ပတ်တဲ့စိတ် မရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရွန်းလဲ့နဲ့ ကျောင်းအတူသွား အတူ ပြန်နေခဲ့တဲ့ရက်တွေမှာ ရွန်းလဲ့ကို လတယ်ချောတယ်လို့ ဆိုကြတိုင်း ကိုယ်က သိမ်ငယ်စိတ်ဝင်ရတယ်၊ သူနဲ့ယှဉ်ပြီး ကိုယ်ကပိုရပ်ဆိုင်းသလို ဖြစ်ရလို့ပါ။ နောက်တော့ နီနီက ဆယ်တန်း နှစ်ချင်းပေါက်အောင်ပြီး သူ့ကျန်ရစ်သည့်တိုင် ရွန်းလဲ့ကို နီနီ မယှဉ်နိုင်ဘူး၊ ဥပမာ ကိုရီနီဆို နီနီ နဲ့ရန်ကုန်မှာ ကျောင်းအတူတက်နေ ပေမယ့် ရွန်းလဲ့နဲ့က ပိုအနီးနီးတယ်၊ ရွန်းလဲ့ ကိုယ်တို့ ကလည်း တက္ကသိုလ်မရောက်ပေမယ့် နီနီတို့ ကို ဂရုစိုက်ပုံ မပေါ်ဘူး၊ ကိုရီနီက သူတို့ အိမ်ကိုအမြင်ထွက်နေတော့ ရွန်းလဲ့က စာမတော်လည်း နီနီတို့ကို တစ်ကွေ့မှာ ဖြတ်တက်ဖို့ အဆင် သင့်ဆိုတဲ့ဟန်ပန်မျိုး မြင်နေရတယ် လေ၊ ဒီတော့ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ သုငယ်ချင်းချင်း စကားနိုင်လှတဲ့ သဘောနဲ့ ကိုရီနီက အိမ်ကို မှာ မိန်းကလေးတွေ ဝိုင်းနေတယ်ဆိုတာ

မျိုး တမင်ပြောခဲ့တာမျိုး ရှိခဲ့တယ်၊ ရွန်းလဲ့ အလှမာနထောင်လွှားနေ တာကို ချိုးလိုက်ချင်တာလည်း ပါမယ်ထင်တယ်”

“အဲဒါ ကိုယ် သိပါတယ်၊ ဒါသိပ်အရေးကြီးတာတော့ ဟုတ် မယ်ထင်ပါဘူးကွာ”

“အရေးမကြီးဘူးဆိုပေမယ့် ရွန်းလဲ့အတွက် စိတ်ထိခိုက်စရာတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်ထင်တယ်၊ အမှန်တော့ အဲဒီတုန်းက သူ့စိတ်ဝင်တစား မျှော် လင့်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်...”

“ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့ နီနီ ရယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ သူကကယ် ချစ်တဲ့သူတို့ တွေ့သွားခဲ့ပြီး လက် ထပ်ဖြစ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူးကိုရီနီ၊ ရွန်းလဲ့ ညိုအောင် ကို တကယ်ချစ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီအကြောင်းကို ကိုရီနီ ကို ပြောပြချင်တာပါ။ ကဲ... နီနီ တို့တို့နဲ့ လိုရင်းပဲ ပြောပါမယ်၊ နီနီက ရွန်းလဲ့ကို အဲဒီလိုပြောမိတဲ့ကာလမှာ နီနီမောင်ဝမ်းကွဲ ညိုအောင်ကလည်း ရွန်းလဲ့ကို အသည်းအသန် ကြိုက်ပြီး နီနီကို လာကပ်နေတယ်၊ နီနီက လည်း ရွန်းလဲ့ကို ဘယ်ပြောပေးရဲ မလဲ၊ ဒီတော့ နင့်ဘာသာ ကြိုးစား ကြည့်၊ ငါတော့ သူ့ကိုမပြောရဲဘူးပဲ ပြောခဲ့တာ၊ ညိုအောင်က သူလည်း မပြောရဲဘူးဆိုတော့ ယောက်ျားလေး ပဲ၊ စစ်မရောက်ခင် မြားတုန်ရလား ဘာညာနဲ့ မြှောက်ပေးသလိုမျိုးတော့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက် ဆုံးတော့ ရွန်းလဲ့ က ညိုအောင်နဲ့ လိုက်ပြေးသွားတော့ နီနီကိုယ်တိုင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ ရတာ၊ လက်ထပ်ပြီးမှော သူတို့ကို တွေ့တော့ ညိုအောင် ပျော်နေသ လောက် ရွန်းလဲ့က သိပ်ကြည်ကြည် လင်လင် မရှိတာတော့ သတိထားမိ တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့အိမ်ထောင်ရေး မှာ ဘာမှ ပြဿနာဖြစ်သ မကြားခဲ့ ရပါဘူး၊ အမှန်ပြောရရင် နောက် ပိုင်းကျ ညိုအောင်ကတောင် မိန်းမ ကိစ္စရှုပ်တာတွေမို့ပြီး ရွန်းလဲ့က သည်းခံခဲ့ပုံပေါ်ပါတယ်”

“ဪ... ဟုတ်လား”

ဒီတစ်ခါတော့ ကိုယ်တကယ် အံ့ဩသွားသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ နောက်ပိုင်းကျ

တော့ စီးပွားရေးက အဆင်ပြေလာ တော့ ညါအောင်က ရွပ်ရွပ်ယုတ် ယုတ်ကလေးတွေ ချီလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရွှန်းလဲ့တော့ အမြဲကြင် ကြင်နာနာရှိပါတယ်။ နီနီက မနေနိုင် လို့ ညါအောင်ကိုတောင် ဆုံးမရ တယ်။ ရွှန်းလဲ့က ငယ်ငယ်ကနဲ့ လုံးဝမတူဘဲ တည်ငြိမ်သွားတော့ သူ့ခမျာ မိဘသဘောမတူတဲ့ သူလည်း သိပ်ချစ်ပုံမရတဲ့ သူ တစ်ယောက်နဲ့ ဘဝကိုရင်ဆိုင်ရုန်း ကန်ရတာဆိုပြီး သနားမိတယ်။ ဒီလိုနဲ့နောက်တော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ညါအောင်က မှောင်မဲ့ပဲ ဆုံးသွား တယ်။ ငှက်ဖျားနဲ့လို့ ပြောကြတာပဲ။ တချို့ကလည်း နံပါတ်ဖိုးရကနေ ရွှေ့ဖြစ်တယ်လို့ ပြောကြတာပဲ။

“ညါအောင်က နံပါတ်ဖိုးတွေ ဘာတွေ ခွဲလို့လား”

“အဲဒီလိုတော့ စွဲတယ်မကြား ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုရီနိုင်ရယ်။ သူတို့ လောကမှာ အစုံမဟုတ်လား။ နီနီ မောင်က အစကတည်းက ပညာ မတတ်၊ ဘာမတတ်၊ ဘာလေးဖြစ်ဖြစ် စမ်းလုပ်ကြည့်မယ့် ကောင်လေး၊ အရက်လည်းသောက်မှာပဲ။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ညါအောင်ဆုံးသွားတော့ ရွှန်းလဲ့လည်း ကသိလင်တဖြစ်သွား တယ်။ နီနီလည်း သူ့ဆီ သွားအားပေး ပါတယ်။ သမီးလေးကျောင်းနေဖို့ လည်း ဝိုင်းကူပါမယ်လို့ ပြောရတာ ပေါ့။ ပြီးတော့ ညါအောင်ဟာ အတော်မှိုက်တာ၊ နင့်လို မိန်းကလေး ရထားတာတောင် ရွပ်ချင်သေးတာ။ ဒီလိုလူ နှမြောမနေနဲ့၊ ငါ့မောင်ပေ မယ့် ငါတော့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာလို့ သူ့ကိုပြောမိတာ သူက နီနီရယ်။ သူ ဒီလိုဖြစ်တာတွေအားလုံး ငါအပြစ်ပါ ဆိုပြီး ငိုပြီးပြောတယ်။ ပြီးတော့ ငါ နင့်ကို အားလုံးပြောပြပါမယ်ဆိုပြီး ညါအောင်အချစ်ကို သူလက်မခံခဲ့ ပေမယ့် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို ခင်မင်နိုင်တယ်ဆိုပြီး စာပေးစာယူ တောင်ရှိခဲ့တာတဲ့။ ညါအောင် သူ့ကို တကယ်ချစ်ဖို့နဲ့သိလို့ သူ့ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာတွေတောင် စာရေးတိုင်ပင် ခဲ့တာတွေ ရှိတယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာ သူစိတ်ရူးပေါက်ပြီး ညါအောင်ကို အခွင့်အရေးတစ်ခု ပေးခဲ့တယ်တဲ့။ အဲဒါကတော့

ညါအောင်ကို သူ့ဘယ်တော့မှ ချစ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါ ကို ညါအောင်သိရက်နဲ့ သူ့ကို လက်ထပ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ညါအောင် ကို ယူမယ်လို့ပြောခဲ့တာ။ ညါအောင် ကလည်း သဘောတူတာနဲ့ သူ့ခိုးရာ လိုက် သွားခဲ့တာတဲ့”

“ဘယ်လို၊ ဝါဆို သူတို့ချင်း ချစ်လို့ ခိုးရာလိုက်သွားခဲ့တာ မဟုတ် ဘူးလား”

ကိုယ်တုံ့ပြန်ကြပြီး ထပ်ဖြစ်ရ ပြန်သည်။

“ဟုတ်တယ်။ နီနီလည်း အဲဒီ တော့မှ သိရတာပါ။ ရွှန်းလဲ့က ပြော တယ်။ အဲဒီတော့ နီနီပဲ စဉ်းစားကြည့် ပေါ့တဲ့။ ကိုယ့်တို့မချစ်တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်အပေါ် ဘယ်သူက သစ္စာရှိနိုင်မလဲ၊ ပြီးတော့ ညါအောင် အပေါ် ငါဘယ်လိုပဲ တာဝန်ကျ ပေမယ့် သူ့ကို ငါပြောခဲ့တဲ့ ငါသူ့ကို မချစ်ဘူးဆိုတာဟာ သူ့ရင်ထဲမှာ ဆူးစူးသလို စူးနေမှာပေါ့။ ဒီတော့ သူ့ဖော်သလို နေနေတာတွေ နိဗ္ဗာ ပေါ့ဟာ။ ဒီလိုနဲ့နောက်ဆုံး အသက် တိုသွားရတယ်လို့ ငါထင်တာပဲလို့ ပြောပြီးငိုတယ်။ သူက နောင်တ စကားပြောတော့ နီနီကလည်း ဘာပြောရမှန်းမသိဘူး။ သူကစိတ်ရူး ပေါက်သွားတယ်လို့ပြောတယ်။ သူ မချစ်တဲ့လူတစ်ယောက်ကို လက် ထပ်ရလောက်အောင် စိတ်ရူးပေါက် သွားတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ကြောင့် လဲ။ နီနီကြောင့်လားလို့ တွေးပြီး စိတ်ထဲ အတော်မကောင်း ဖြစ်မိ တယ်”

ကိုယ်လည်း ရက်တရက် ဘာဖြစ်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား သည်။ ရွှန်းလဲ့တစ်ယောက် ရူးရူး မိုက်မိုက်ဖြင့် လောကကြီးကို အန္တ ဇာတိပြီး မလုပ်သင့်တာ လုပ်သွားခဲ့ သည်သာဆိုပါလျှင် ရွှန်းလဲ့ ကို ရူးစေမိုက်စေသူတွေမှာ ကိုယ်ကော အပြစ်ကင်းရဲ့လားဆိုတာ ချက်ချင်း တွေးစရာ ဖြစ်သွားသည်။

“ဟင်း..။ နီနီ ထူးထူးခြားခြား အမှားလုပ်ခဲ့တယ်လို့တော့ ကိုယ် မထင်ပါဘူး”

“နီနီလည်း တမင်အမှားလုပ်ခဲ့ တာတွေ ရှိတယ်လို့တော့ မထင်ပါ ဘူးကိုရီနိုင်ရယ်။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေး

သဘာဝအတိုင်း သူငယ်ချင်းကို နှိုင်းစရာယှဉ်စရာလို သဘောထားခဲ့ မိတာ။ လူတာတစ်ခုကလွဲရင် ဘာမှ ကိုယ်ထက် ထူးချွန်ထက်မြက်တာ မရှိဘဲ အသာစီးရနေတဲ့ ရွှန်းလဲ့ကို နီနီအတွင်းစိတ်က မနာလိုသလို ဖြစ်နေခဲ့မှာ။ အခုမှ နီနီပြန်မြင်မိ တယ်။ ဝါကြောင့် သူစိတ်ဆင်းရဲမယ့် စကားတွေ တမင်ပြောပြီး သူ့ကို ထိုးနှက်ခဲ့မိတယ်လို့ ထင်တာပါပဲ”

“အေးပါ နီနီရယ်။ ဒီလိုလည်း မစဉ်းစားပါနဲ့။ အဲဒီတုန်းက ကိုယ်က ငယ်တာကိုး။ တို့တစ်တွေလည်း ငယ်စိတ်နဲ့ လူသဘာဝကိုကျော်လွန် ပြီး ဟီးမိုးလုပ်ချင်တာတွေ ရှိခဲ့ဖူး တယ်လေ။ ပြီးတာတော့ ပြီးပါစေ တော့၊ အခုအချိန်မှာ တို့တစ်တွေ လွန်ခဲ့တာတွေ စဉ်းစားမယ့်အစား လောလောဆယ် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဘာလုပ်ပေးနိုင်မလဲ စဉ်းစားရတာ ပိုကောင်းမယ်ထင် တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ကိုရီနိုင်၊ နီနီ လည်း သူတို့ကို ဟတ်အားသရွေ့ ကူညီပါတယ်။ ညီလဲကလည်း ကိုယ့် ထူးမလေး မဟုတ်လား”

“အေးကွာ၊ အဲဒါကောင်းပါ တယ်။ ကြည့်စမ်း အပြင်မှာ အတော် မှောင်သွားပြီပဲ၊ နီနီပြောတာ ဟုတ် တယ်။ ပတ္တမြားဘက်သွားမိရင် မှားဦးမယ်။ ဆိုင်ကယ်တောထဲမှာ မှောင်ထဲစက်ဘီးစီးရင် မလွယ်ဘူး။ အေးပါ နီနီရယ်။ တို့ဘဝတွေက လည်း ဆည်းဆာဘက်ကို ရောက်နေ ပါပြီ။ အမှောင်ထဲမှာ မလဲပြီရအောင် တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက် တွဲရမှာပေါ့။ နီနီသတိပေးလိုက်လို့ မသွားဖြစ်တာ ကျေးဇူးပဲကွာ။ အိမ်ပဲ ပြန်ရတော့မယ်၊ နောက်မှ မပြန်ခင် တွေ့ကြဦးမယ်လေ နော်”

“ဟုတ်တဲ့ ကိုရီနိုင်၊ နီနီလည်း ပြောချင်တာပြောလိုက်ရလို့ ရင်ထဲ ပေါသွားတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

နီနီက သူ့ရင်ပေါ်သွားသည် ဆိုပေမယ့် သူ့ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို ကိုယ့်ရင်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သလို ရှိသည်။ အဲဒီညက ကိုယ်အိပ်မပျော်။ မမျှော်လင့်ဘဲ သိလိုက်ရသော ကိစ္စ က ရင်ထဲမှာ တစ်ငွေ့ငွေ့။

မိုက်လိုက်တဲ့ကလေးမ ရွှန်းလဲ့ ရယ်။ လောကကြီးကို အန္တဇာတိကိုး ဘဝတစ်ခုလုံးကိုထိုးကျွေးပြီး လောင် ကျွမ်း စေခဲ့တာလား။ ရူးမိုက်စိတ် ဝင်တယ်လို့ပဲ ဆိုစေဦးတော့ ကိုယ် မချစ်သည့်သူကို မိဘများနှင့် ပါ ဆန့်ကျင်ပြီး ဘာကြောင့် လက်ထပ်ခဲ့ ရပါလိမ့်။ ကဲ ထိုသို့ လက်ထပ်ခဲ့သည် ပဲထားပါတော့။ ဒီလိုမချစ်ဘဲ လက် ထပ်မှာလို့ ကိုယ့်ကို လက်ထပ်မယ့် သူ့ကို ဘာကြောင့် ပြောင်ဖွင့်ပြောပြီး မှ ရူးမိုက်ရတာတဲ့လဲ။ ဘဝတစ်ခုလုံး မှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တန်ဆောင် လက်တွဲပြီး ပင်ပန်းကြီးစွာ လျှောက် ခဲ့ကြသည့် ညါအောင်နှင့် ရွှန်းလဲ့ အတွက် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ကြေကွဲနေမိသည်။

ဒီလောက် အရင်အနီးကြီးစွာ တစ်စုံတစ်ဦးကို အန္တဇာတိ ဖြစ်ခဲ့တာ ကိုယ်လား။ ပစ်မှတ်က ဘယ်သူလဲ၊ ကိုယ်လား။ နီနီလား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့ဘဝတစ်ဝန်းကျင်လား။ တွေးရင်း အဖြေမရနိုင်ဘဲ မိုးလင်းလုနီးမှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

မနက်မိုးလင်းတော့ ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် ဒီမနက်တော့ ရွှန်းလဲ့ ဆီ အရောက်သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။ သူ့ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ ပြီး သမီးညီလဲ့ကို ကိုယ်ကူညီနိုင်မည့် အကြောင်းပြောပြလျှင် သူလည်း ဝမ်းသာလိမ့်မည်ထင်သည်။ ငယ်စဉ် က ပေါ့ပါးလွတ်လပ်ပျော်ရွှင်စွာ နေခဲ့သလောက် အိမ်ထောင်သည် ဘဝတွင် လေးလံကျပ်တည်း ကျဉ်း မြောင်းစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရမည့် ရွှန်းလဲ့ ကို ထွက်ပေါက်လေးတစ်ခု ရစေချင် သည်။ သို့သော် ပစ္စုပ္ပန်တွင်သာ သူဖြစ်ချင်သမျှ လုပ်ပေးနိုင်သရွေ့ လုပ်ပေးလို့ပြီး အတိတ်ဆီ ပြန်မသွား လို့။ သူ ဖြစ်ခဲ့သမျှကိုလည်း မမေး လို့။ ညက ပဟောင့် ဖြစ်ခဲ့သမျှအတွက် လည်း အဖြေမသိလို့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးညီလဲ့ရည်လည်း အတုရှိနေမှာ မို့ အတိတ်ဆီပြန်မသွားဘဲ ပစ္စုပ္ပန် တည်တည်မှာ သူ့အတွက် ဖြေဆည် ရာများ ဖန်တီးပေးနိုင်ခွင့်ရမည်ဟု မျှော်လင့်လျက် အိပ်ရာထမနက်စာ စားပြီးသည်နှင့် သူ့အိမ်ဆီ ထွက်လာ ခဲ့သည်။

‘ပတ္တမြား’ရပ်ကွက်ရှိ ညါအောင်

တို့အမေအိမ်မှာ သူတို့နေကြသည်ဟု ကိုယ်သိထားသည်။ အိမ်ကို အလွယ်ရှာဖွေတွေ့ပါသည်။ အိမ်ရှေ့တွင် ကိုယ့်ကိုကျောပေးပြီး အိမ်ဆိုင်ကလေးဖွင့်ဖို့ ပြင်ဆင်နေသူကို တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ထဲ မသေချာပေမယ့် 'ရွန်းလဲ့'ဟု အလိုလို အသံထွက်သွားသည်။

"ဟယ်... အစ်ကိုနိုင် သမီးက ပြောတယ် အိမ်လာမယ်ဆိုလို့ မျှော်နေတာ တစ်ရက်နှစ်ရက် ရှိနေပြီ၊ လာ... လာ ခဏထိုင်ဦးနော်၊ ရွန်းလဲ့ လုပ်လက်စ လက်စသတ်လိုက်မယ်"

သူ့ဆိုင်ကလေးမှ ပစ္စည်းများ နေရာချထားပြီးနောက် ကိုယ့်အနားကို ရောက်လာချိန် သမီး ညီလွဲရည်ကို မမြင်၍ မေးတော့ မြို့ထဲကို ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားလိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။

"သူလည်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မတွေ့ရတာကြောင့် အိပ်တောင် သိပ်မကပ်ချင်ဘူးလေ" ဆိုသော ရွန်းလဲ့ကို "အမေတူသမီး အဆိုးလေးကို အလိုလိုက်နေရတာပေါ့" ဟု နောက်လိုက်ဦးမည်ဟု စိတ်ကူးပေးမယ့် ပြောမထွက်ဘဲ 'ဪ'ဟု တစ်လုံးသာထွက်သွားသည်။ ရွန်းလဲ့မှာ လောကဓံကြောင့်လားမသိ၊ အတော်လေး ပိန်နေပေမယ့် မမှတ်မိနိုင် လောက်အောင်တော့ မပြောင်းလဲသေးပါ။

"အစ်ကိုက ဝလာတယ်နော်" ဟု သူကစပြောသည်။ "အင်း၊ ရွန်းလဲ့ကတော့ ပိန်တယ်"ဟု ပြောမိတော့...

"ဟုတ်တယ်၊ ကျန်းမာရေးက သိပ်မကောင်းလှဘူး။ အခု တလော ခောင်းခဏခဏ ဆိုးနေပြန်တယ်"

ဟု ဆိုသည်။ ကိုယ်က ချောင်ကျနေသော သူ့မျက်နှာလေးကို ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။ နောက်တော့ ရထားပေါ်မှာ ညီလွဲရည်နှင့် တွေ့မြင်ပုံကို ပြန်ပြောဖြစ်သည်။

"မနေ့က သမီးနဲ့တွေ့တော့ ဝမ်းသာသွားတာ၊ ရွန်းလဲ့သမီးမှန်း သိတော့မှ သတိထားမိတယ်၊ အမေငယ်ငယ်ကနဲ့ အတော်တူတယ် ဆိုတာ"

"အမယ်၊ ကဲ ဒါဆို အစ်ကိုအမှန် အတိုင်းပြောနော်၊ ရွန်းလဲ့သမီးက ရွန်းလဲ့နဲ့ တကယ်ပဲ တူသလား၊ အဘော်တူတယ် ဆိုတာ စကားအဖြစ်ပြောတာလား၊ တကယ်တူတာလား ပြော"

"ဪ... ရောက်ရောက်ချင်း ပြဿနာချာနေပြန်ပါပြီ၊ တကယ်တူတာပါဆိုမှ"

"ဒါဆို ရင်တော့ အစ်ကို

တော့ ငယ်ငယ်က ငါ့ညီမလေးနဲ့ တစ်မျက်နှာတည်းပါလား၊ သူ့သမီးလေးများလားလို့ အစ်ကိုမတွေးမိဘူး မဟုတ်လား၊ နောက်မနက်ကျမှ မိဘနာမည်ပြောမှ သိတာမဟုတ်လား"

"ဟာ ဒါကတော့..."

"ဒါကတော့တွေ့တာတွေ လုပ်မနေပါနဲ့၊ အစ်ကို ရွန်းလဲ့ကို လုံးလုံး စိတ်ထဲ မရှိပါဘူး၊ ဝန်ခံလိုက်စမ်းပါ

ရထားပေါ်လည်းရောက်တော့ တန်းအိပ်တာ၊ သူ့မျက်နှာလေးတောင် မကြည့်ဖြစ်ဘူး။ ကောလင်းရောက်တော့မှ စကားပြောဖြစ်တော့ သူ့ကို ကသာကမုန်းမသိခင်မှာ ဒီကလေးမလေးက အတော်ချောသားပဲ၊ ဘယ်သူနဲ့တူတာပါလိမ့် ဆိုပြီး မင်းသမီးတွေ ဖော်ဒယ်တွေ မျက်နှာထဲမှာ သွားစဉ်းစားမိနေတာကို၊ ဟား... ဟား"

"ကဲပါ၊ အစ်ကိုမှ အပြောကောင်း၊ ရွန်းလဲ့ကို ကပ်မြှောင်ပြီး ချောမနေပါနဲ့၊ ရွန်းလဲ့က ငယ်ငယ်က လို အစ်ကိုတို့ကို ဆိုးခဲ့ပြီး ကတတ်တဲ့ကောင်မလေး မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ လောကဦးက အဲဒီလိုနေလို့ မရဘူး ဆိုတာ သင်ပေးလိုက်လို့ လူတွေနဲ့ အလိုက်သင့်နေတတ်သွားပြီ၊ တော်ရုံလူတွေရဲ့ အမှားလည်း ခွင့်လွှတ်တတ်သွားပါပြီ၊ အစ်ကိုမမှတ်မိဘူး ဆိုလည်း ဝမ်းနည်းတာကလွဲပြီး အစ်ကိုကို စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ ဒီတော့ အစ်ကိုလည်း ပင်ပင်ပန်းပန်း အကြောင်းပြချက်တွေ ရှာမနေပါနဲ့တော့ ဟုတ်လား"

"ကဲပါ၊ ရွန်းလဲ့နဲ့ စကားနိုင်လှနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ ရွန်းလဲ့ကို ကိုယ်က ဘယ်တုန်းကမှလည်း နိုင်ဖူးတာမှ မဟုတ်တာ၊ အခု အရေးကြီးတာ ပြောဖို့လာတာ၊ သမီးလေးက ကွန်ပျူတာကျောင်း တက်တုန်းက စိတ်လေပြီး ကောင်းကောင်း မသင်ခဲ့ရဘူးတဲ့။ အခု ကွန်ပျူတာပညာကို ဆက်လေ့လာချင်ပေမယ့် အမေကို ဒုက္ခပေးချင်လို့ ဆက်တက်စရာလည်း ငွေကုန်မခံနိုင်ဘူးပေါ့ကွာ၊ အဲဒါ ကိုယ်က ဒီကိစ္စကို ကိုယ်မိတ်ဆွေများက ကူညီကောင်း ကူညီနိုင်မယ်လို့ ပြောပြထားတယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ သမီးကပြောပါတယ်၊ အစ်ကို ရန်ကုန်ရောက်မှ စုံစမ်းမေးလိုက်ဦးပေါ့"

"ရန်ကုန်ရောက်အောင် စောင့်စရာမလိုပါဘူး၊ အခုပဲမေးပြီးသွားပြီ၊ အဆင်ပြေပါတယ် ရွန်းလဲ့နဲ့၊ အဲဒါ အခု လာပြောတာ"

"ဟယ် တကယ်လား အစ်ကိုရယ်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ အစ်ကိုက တကယ်မေးပြီးသွားပြီပေါ့"

အတော် ရက်စက်တာပဲ"

"ဟင်း ဘယ်လိုဖြစ်ပြန်တာတုံး၊ ဘာတွေလုပ်မိလို့ ဘာရက်စက်ရမှာလဲ"

"ဘာတွေလုပ်ရမှာလဲ၊ ရွန်းလဲ့သမီးက ရွန်းလဲ့နဲ့သာ တကယ်တူတယ်ဆိုရင် အစ်ကို ရက်စက်တာပဲပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အစ်ကိုနဲ့ တစ်ညလုံး တစ်ခုံတည်း ထိုင်လာတဲ့ မိန်းကလေးတို့ ဟယ်... ဒါက

အစ်ကိုရာ"

"လုပ်ပြီ ရွန်းလဲ့ကတော့၊ ဒီလိုလေ၊ ရွန်းလဲ့သမီးက သူ့ကိုယ်သူကသာကလို့ မပြောဘူးလေ၊ မန္တလေးကတဲ့၊ ပြီးတော့ ကိုယ်က အဲဒီမတိုင်ခင်ညက ကားပေါ်မှာ အိပ်နေတုန်းက အစ်ကိုအတူတက်ခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ အတူလာဖြစ်တော့ မတွေ့တာကြာပြီး တစ်ညလုံး စကားပြောတာ မအိပ်ရဘူးလေ၊ အဲဒါနဲ့

“အေးလေး၊ တကယ်ပေါ့၊ ဒီကနေ မန္တလေးကို ဖုန်းနဲ့လှမ်းမေးလိုက်တာ၊ အသေးစိတ်ကတော့ သမီးနဲ့ ကိုယ့်မိတ်ဆွေဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးကြရမှာပေါ့၊ အဆင်ပြေမှာပါ။ သင်တန်းကြေးအနေနဲ့ အကုန်အကျမရှိပါဘူး”

“ဟယ် အိပ်မက်လို့ပဲနော်၊ အမှန်ပြောရရင် အစ်ကိုတကယ် လုပ်ပေးမယ်လို့ ချွန်းလဲ့က မထင်ပါဘူး။ ကလေး စိတ်ချမ်းသာအောင် နှစ်သိမ့်ပေးလိုက်တာလို့ပဲ ထင်နေတာ”

“အမယ်၊ အစ်ကိုက ဘယ်တုန်းကလိမ်ဖူးလို့လဲ၊ လုပ်ပေးမှာမို့ တကယ်ပြောလိုက်တာပေါ့၊ အစ်ကို့ကိုများ မယုံဘူးပေါ့”

“ဒါကတော့ အစ်ကို့ရယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ့်တဲ့ သူမှ ကိုယ်ကလည်း ယုံရမှာပေါ့”

“အမယ်၊ ကိုယ်ကချွန်းလဲ့ကို ဘာများ မယုံသင်္ကာပြောဖူးလို့လဲ၊ တစ်သက်လုံးတစ်ခါမှ မပြောဖူးပါဘူးနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ တစ်သက်လုံး တစ်ခါမှတော့ ချွန်းလဲ့ကို မပြောဖူးပါဘူး၊ သမီးက တစ်ဆင့်ပြောလိုက်တာကတော့ တကယ်တစ်သက်စာ ပါပဲ အစ်ကို့ရယ်”

“သမီးကိုဟုတ်လား၊ ဘာပြောမိလို့ပါလိမ့်၊ ဟောဗျာ၊ ပြဿနာပဲ၊ တကယ်ဘာမှ ပြောမိတယ် မထင်ပါဘူးကွာ၊ ကိုယ်က ဖိုးငြိမ်းသုဇယ်ချင်းလို့ပဲ ပြောလိုက်တာ၊ အဲဒီတော့ မေမေသိရင် ဝမ်းသာမှာလို့တောင် သမီးက ပြောသေးတယ်”

“သမီးက အဲဒီလိုပြောတော့ အစ်ကိုဘာပြောခဲ့လဲ”

ကိုယ် ဘာများပြောမိပါလိမ့်၊ ကိုယ့်ဘာသာလည်း မမှတ်မိ။

“ဘာမှထူးထူးခြားခြား ပြောမိတယ် မထင်ပါဘူး ချွန်းလဲ့ရယ်”

“အစ်ကိုက ပြောတယ်ဆို၊ ကိုယ့်ငြိမ်းသုဇယ်ချင်းလို့ ပြောလိုက်ရင် ချွန်းလဲ့က ဘယ်သူများပါလိမ့် ဆိုပြီး စဉ်းစားရင် စဉ်းစားနေမှာလို့”

“ဪ... ဒါလား၊ ဘာများလဲလို့ ချွန်းလဲ့ရာ၊ ကိုယ်က ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီတိုင်း နောက်လိုက်

တာပါ”

“ဆင်ကူစားရာ ဆိတ်မခံသာ ဆိုတာ အစ်ကိုကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ ချွန်းလဲ့ အရမ်းဝမ်းနည်းတာပဲ၊ မျက်ရည်တောင်ကျတယ်သိလား”

“ဟောဗျာ ဘာမျက်ရည်ကျစရာရှိလို့လဲ”

“ရှိတာပေါ့၊ အစ်ကိုက ချွန်းလဲ့ အစ်ကို့ကို မေ့ပြီး တစ်ဘဝလုံး ပျော်နေတယ်လို့များ ထင်နေခဲ့တာလား”

အမှန်တော့ ဟုတ်သည်။ ချွန်းလဲ့က သူ့ချစ်တဲ့သူကိုသူ့ရွေးချယ်ပြီး လက်တွဲလျှောက်နေသည့်လမ်းမှာ ကိုယ့်ကို သတိရစရာမရှိဟု တွေးခဲ့တာ အမှန်။

ဒါပေမဲ့ ဒါကိုအခု ဝန်ခံပြောရမယ့် အချိန်တော့မဟုတ်ပါ။

“ဪ... ချွန်းလဲ့၊ ချွန်းလဲ့၊ အခုအထိ ကလေးလို့ပဲ၊ လူကြီးဖြစ်ရမယ့် အရွယ်ရောက်နေပြီ ချွန်းလဲ့ရဲ့”

“ဟုတ်တယ်အစ်ကို၊ ချွန်းလဲ့က တကယ် ကလေးလို့ပဲ၊ တစ်သက်လုံး ပါပဲ၊ တစ်ခါမှ ကိုယ့်ဘာသာ လူကြီးဖြစ်တယ် မထင်ခဲ့ဘူး၊ လူကြီးဆိုတာက ပြည့်ဝတယ်၊ လုံခြုံတယ်၊ ကလေးတွေက မပြည့်စုံဘူး၊ မလုံခြုံဘူး အစ်ကို၊ ကောင်းတုန်းက ချွန်းလဲ့ စာမတော်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရုပ်ကလေးချောတယ်ဆိုပြီး အားလုံးကပဲ ဝိုင်းမြှောက်ထားသလိုလဲ ထင်နေကြတာ၊ ဘယ်သူကမှ ချွန်းလဲ့ကို လူကြီးလို့ နေရာပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ချွန်းလဲ့က ကလေးလို့ပဲအမြဲ အားငယ်တယ်၊ ချွန်းလဲ့လည်း သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ ဆယ်တန်းကို အေးနဲ့အောင်ချင်တယ်၊ တက္ကသိုလ်တက်ချင်တယ်၊ အစ်ကိုတို့လိုပဲ ချွန်းလဲ့မှာ အနာဂတ်ရှိတဲ့ ဘဝဖြစ်ချင်ခဲ့တာပဲ အစ်ကို၊ ဒါပေမဲ့ ချွန်းလဲ့ကို ဘယ်သူမှ နားမလည်ကြဘူး၊ အထူးသဖြင့် အစ်ကိုချွန်းလဲ့ကို နားမလည်ဘူးမဟုတ်လား”

တကယ်ပဲ အဲဒီကာလက ချွန်းလဲ့ကို နားမလည်ခဲ့မိဘူးလား။ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ သူ့ကို စာမေးပွဲအောင်အောင် မလုပ်ဘူး၊ စာမကြိုးစားဘူး၊ ဘယ်တော့မှ ဘွဲ့ရမှာလည်း မဟုတ်ဘူးစသည်ဖြင့် ဆုခွဲပူခွဲမိတာ

အမှန်။ သူ့ရုပ်ကလေးသူသဖြီး ဘာမှမလေးနက်တဲ့ ကလေးမ၊ ဘဝရည်မှန်းချက်မရှိတဲ့ ဟာလေးဟု မြင်ခဲ့မိတာတော့ အမှန်။ ဒါပေမဲ့...

“ဒီလိုတော့လည်း မဟုတ်ပါဘူး ချွန်းလဲ့ရယ်”ဟု လေသံပျော့ဖြင့် ဖြေမိတော့...

“ဘာလို့မဟုတ်ရမှာလဲ အစ်ကိုရာ၊ ချွန်းလဲ့ကို လူတွေက အလှမာနတက် နေတယ်လို့ ထင်ကြတာ၊ တကယ်တော့ ချွန်းလဲ့မှာက ဘာမှမရှိလို့ ချီတာလေးကို အားပြုပြီး မာန်တင်းနေခဲ့ရတာ၊ ဟန်လုပ်နေခဲ့ရတာပါအစ်ကို၊ အဲဒီလူတဲ့ဆိုတဲ့ဟာ လောက်နဲ့ ဘဝမှာ ဘာမှသုံးမရမှန်း အထူးသဖြင့် အစ်ကိုလိုလူက တန်ဖိုးမထားမှန်း အဲဒီကတည်းက ချွန်းလဲ့ သိတယ်”

ပြောရင်းဖြင့် ချွန်းလဲ့မျက်ရည် ဝဲလာသည်ကို မသိသလို မျက်နှာလွှဲရင်းက...

“အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး ချွန်းလဲ့ရယ်၊ ကိုယ်လည်း အများယောက်ျားတွေထဲက တစ်ယောက်ပါပဲ၊ ပြီးတော့ ချွန်းလဲ့က ကလေးဆန်ပေမယ့် သူများကို မကောက်ကျစ်တတ်တဲ့ စိတ်အလှလေးလည်းရှိမှန်း ကိုယ် အဲဒီကတည်းက သိခဲ့ပါတယ်”

ဆိုသော စကားကိုတော့ ပြောမထွက်နိုင်သည်မို့ ရင်ထဲမှာပဲမျှီချသိမ်းဆည်းထားလိုက်ရရင်း နှုတ်ဆိတ်နေမိသည်။

“ချွန်းလဲ့ ဆိုးခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒါကို ဝန်ခံနိုင်ပါတယ်၊ ချွန်းလဲ့ရဲ့ အားနည်းချက်ကို လာထိခိုက်ရင် မခံနိုင်ပဲ ဘွဲ့မရတော့လည်း ဘာဖြစ်မှာမို့လဲလို့ အစ်ကို့ကိုပြန်ရန်တွေ့ခဲ့မိတာပါ၊ အစ်ကို့စေတနာကို မသိလို့လည်း မဟုတ်ဘဲ အနာပေါ်တုတ်ကျဖြစ်တာ အစ်ကိုဘယ်တုန်းကမှ မသိနိုင်ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား၊ အဲဒါဟာ အစ်ကိုပြောသလို ချွန်းလဲ့က ကလေးမို့ပါ အစ်ကို၊ ကလေးဆိုတာ အားငယ်တတ်တယ် သူများကို အားကိုးတယ်၊ အားကိုးသူက လှည့်မကြည့်ရင် လောကကြီးကိုပါ အရှုံးတိုက်ပြီး ပြစ်ချင်ရာဖြစ် လုပ်ပစ်ချင်တယ်”

“ဒါနဲ့ပဲ ကိုယ့်ကို အရှုံးတိုက်ပြီး ညှိအောင်ကို မချစ်ဘဲ လက်ထပ်ခဲ့

တယ် ဆိုပါတော့”

ဒီတစ်ခါမှာ ရင်ထဲမှာရှိသည့် အတိုင်း စကားလုံးများ ခုန်ထွက်သွားတော့ မျက်ရည်စများဖြင့်ရွန်းလုပ်လန့်ဖျပ်သွားသည်။

“ဟင်... အဲဒါ အစ်ကို ဘယ်လိုသိတာလဲ”

ကိုယ်လည်း သက်ပြင်း တစ်ချက်ချစ်ရင်း

“ကိုယ်မနေ့က နီနီတို့အိမ်ကို ရောက်တယ်။ နီနီပြောလို့ အားလုံး ကိုယ်သိပြီးပါပြီ” ဟု ပြောလိုက်ရသည်။

“ဪ... အစ်ကိုက ဒါတွေကို သိသွားပြီကိုး၊ အင်းလေ၊ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုရား၊ နီနီမသိတာတွေကိုက အများကြီးရှိသေးတော့ အစ်ကို မသိတာတွေက ပိုများနေဦးမှာပါ”

“အစ်ကိုမသိတာတွေ ဟုတ်လား၊ ဘာတွေရှိသေးလို့လဲ ရွန်းလဲ့ ရာ”

“အင်း... ထားလိုက်ပါတော့ အစ်ကိုရယ်၊ ရွန်းလဲ့ထိုက်နဲ့ ရွန်းလဲ့ ကံသာ ရှိပါစေတော့၊ ပြီးတာတွေ လည်း ပြီးခဲ့ပြီပဲ”

“ဒီလို မဟုတ်သေးဘူးလေ ရွန်းလဲ့၊ ကိုယ်သိတော့မှ ရွန်းလဲ့ကို ကူညီနိုင်မှာပေါ့”

“အစ်ကို ကူညီနိုင်မယ့်ဟာတွေ မဟုတ်ပါဘူး၊ အစ်ကိုမသိသေးတာ တွေထဲက တစ်ခုကို ပြောရရင် ရွန်းလဲ့မိုက်နဲ့တဲ့အတွက် အဖေနဲ့ အမေက စိတ်ဆင်းရဲပြီး အသက်တို သွားတယ်လို့ ရွန်းလဲ့စိတ်ထဲမှာ စွဲနေတယ်၊ အဲဒါကတယ်လည်း ဟုတ်တယ်”

“ဪ... ရွန်းလဲ့ရယ်၊ ဒီလို လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ရွန်းလဲ့လက် ထပ်ပြီး အတော်ကြီးကြားမှ သူတို့ ဆုံးတာပဲ၊ အန်တီစိုးဆုံးတာဆို ကိုယ်တောင်မသိဘူး၊ ဦးဆုံးတုန်းက တော့ သတင်းကြားလို့ စိုးငြိမ်းဆီ ကိုယ်ကူလွှမ်းလို့ ဖြစ်ပါသေး တယ်”

“မေမေက အစ်ကို အထဲ ရောက်နေတဲ့ ကာလမှာ ဆုံးသွားတာ ကိုး၊ အစ်ကိုစိုးလည်း တူတူပဲ၊ အစ်ကိုစိုးဆုံးတော့လည်း အစ်ကို ထောင်ထဲမှာပဲ ရှိသေးတယ်၊ မေမေ နဲ့အစ်ကိုတို့တော့ ရွန်းလဲ့ပြုစုခဲ့ရပါ

တယ်၊ အဲဒီတော့ ရွန်းလဲ့တို့ ကသာ ပြန်ရောက်နေပြီလေ၊ ညီအောင် အဘွားအိမ်၊ အခုဒီအိမ်ပေါ့၊ အဲဒါ ငွေအမ်းပြီးယူလိုက်တာ၊ ရွန်းလဲ့တို့ အဲဒီကတည်းက ဒီအိမ်မှာနေခဲ့တာ၊ အမေတို့ အိမ်ကတော့ အမေနဲ့ အစ်ကိုကို ဆေးကုရာမှာ ကုန်တယ် လို့ပဲ ပြောရမယ်၊ အစ်ကိုမဆုံးခင် တစ်နှစ်မှာ အိမ်ကိုရောင်းပြီး အစ်ကို ကို ရွန်းလဲ့အိမ်မှာ ခေါ်ထားတယ်၊ ဆေးကုပေးတယ်၊ ကင်ဆာလည်း ဖြစ်ပြန်၊ သိတာလည်း နောက်ကျ တော့ ငွေတုန်ရကျိုးမနပ်ပါဘူး၊ အစ်ကိုစိုးဆုံးတော့ အိမ်ရောင်းတဲ့ ငွေကျန်တာကို ရွန်းလဲ့အကုန်လှူ ပစ်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့လည်း ရွန်းလဲ့ကြောင့် သူတို့ အသက်တို သွားတဲ့ ဆိုတဲ့အစွဲက မပျောက် သွား”

“အဲဒီလို မဖွဲ့လမ်းရဘူး ရွန်းလဲ့ ရဲ့၊ ကိုယ်လည်း အကောင်းဆုံး ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်ခဲ့တာပဲ၊ ညီအောင် ကို ရွေးတာလည်း ရွန်းလဲ့ မှုတ်တော့ ဆိုတာ သေချာပါတယ်၊ သူရွေးလို့ကို တင့်တောင်းစရာတယ် တားခဲ့တာပဲ လေ၊ ဒါပေမဲ့ စည်းမျဉ်းကို ကိုယ် ပြန်မတွေ့လို့ကရတာတော့ စိတ် မကောင်းသေးဘူး”

“သူကလည်း ဆုံးခါနီးတောင် အစ်ကိုကို သတ်တရအမြဲ ပြောနေ ရှာတာပါ”

“အေးလေ၊ ဒါထက် အစ်ကို မသိတာတွေ အများကြီးဆိုတဲ့အထဲ မှာ သမီးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရွန်းလဲ့မှာ ပြဿနာဖြစ်ဖြစ် အခက်အခဲဖြစ်ဖြစ် ရှိနေသေးတာလား”

“သမီးကတော့ အထူးအထွေ မရှိပါဘူး၊ သမီးလေးက လိမ္မာရှာပါ တယ်၊ သူ့အစေ့ဆုံးစက စိတ်လေ သွားတာ တစ်ခုပါပဲ”

“ဒါကတော့ ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘောပါ ရွန်းလဲ့ရယ်၊ ကိုယ်ဟိုနေ့ ကပဲ သူ့ကို ပြောပြဆုံးမလိုက်ပါသေး တယ်”

“သမီးက အားလုံးပြောပြပါ တယ် အစ်ကို၊ ကျေးဇူးလည်း တင်ပါ တယ်၊ သမီးလေးကို အားပေးလို့လေ၊ သမီးလေးက အစ်ကို ပြောသလို ပတ္တမြားလေး ဖြစ်နိုင်မှာပါ၊ ရွန်းလဲ့ လည်း ငယ်ငယ်က သူ့လို ပတ္တမြား

လေးဖြစ်ချင်ခဲ့တာပါအစ်ကို၊ ဒါပေမဲ့ မဖြစ်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ သူ့ကို အစ်ကို ဆုံးမ တဲ့စကား ပြန်ကြားတော့ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် ငယ်ငယ်တုန်းက တွေးခဲ့ စိတ် ရူးပေါက် ခဲ့တာတစ်ခု ကို သတိရမိတယ်၊ အဲဒါက ရွန်းလဲ့တို့ ကိုးတန်းဆယ်တန်းမှာ ဇော်ဝမ်းရဲ့ ကျောက်ခဲသီချင်းက အရမ်း ခေတ် စားခဲ့တယ်လေ၊ ရွန်းလဲ့ ဆယ်တန်း နှစ်ခါဖြေပြီး အော့နဲ့မအောင်လို့ ကျောင်းထွက်ရတဲ့အခါ ကျောက်ခဲ သီချင်းနဲ့ ကိုယ့် ဘဝနဲ့တူနေသလား လို့ ရွန်းလဲ့တွေးမိတာ၊ သူများတွေ ဘဝက အောင်မြင်တယ်၊ အနာဂတ် ရှိတယ်၊ စိန်ခဲရွှေခဲလို့ပဲ၊ ကိုယ်က တော့လမ်းဘေးက ကျောက်ခဲပဲလို့ လေ”

“ရွန်းလဲ့ရယ်၊ ကြံကြံဖန်ဖန်”

“ဟုတ်တယ်အစ်ကို၊ လူတွေက ရွန်းလဲ့မျက်နှာပေါ်မှာ ရွန်းလဲ့ မာန် စမ်းပြီး ဖန်ဆင်းထားတဲ့ မာန်တွေ ကိုပဲ အဟုတ်မှတ်နေတာ၊ ရွန်းလဲ့ ရင်ထဲ ဘယ်လောက်ပုံကြွေပြီး သိမ် ငယ်နေတယ်ဆိုတာ မသိကြပါဘူး၊ အင်း... သိတဲ့သူတစ်ယောက်တော့ ရှိခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီလူက ညီအောင်ပါ၊ ဒါကလည်း ရွန်းလဲ့ရင်ထဲရှိသမျှ သူ့ကိုဖွင့်ပြောဖြစ်တာကိုး”

“ညီအောင်နဲ့ရွန်းလဲ့က ဘယ် တုန်းက ဒီလောက် နီးစပ်ရင်းနှီးသွား ရတာလဲ”

“အစကတည်းက ညီအောင်က နီနီ မောင်ဝမ်းကွဲအနေနဲ့ ရွန်းလဲ့နဲ့ မစိမ်းပါဘူး၊ နောက်တော့ သူက ရွန်းလဲ့ကို စိတ်ဝင်စားပုံပြလာတော့ ရွန်းလဲ့က ရှောင်ဖယ်ပြီး နေခဲ့တယ်၊ နောင်တော့ အစ်ကိုကို မကျေနပ် စိတ်နဲ့ ညီအောင်ကို မျက်နှာသာ ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာတော့ ရွန်းလဲ့ ဝန်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို မျှော်လင့်ချက်ပေးထားတာ မဟုတ် ဘူး၊ သူ့ကို မချစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောခဲ့ ပြီးမှ ဒါပေမဲ့ ဒါကိုသူလက်ခံရင် သူငယ်ချင်းလို့ တိုင်ပင်စရာလူလို့ ခင်နိုင်တယ်လို့ ပြောခဲ့တာ၊ အမှန် တော့ ညီအောင်ကို ရွန်းလဲ့ဘဝထဲ မဝင်လာစေချင်လို့ ကာထားခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အစ်ကိုအမြင်မှာ ညီအောင် ဟာ ရွန်းလဲ့နဲ့ အနီးဆုံးနေရာမှာလို့ ထင်စေချင်ခဲ့တာ၊ ဒါဟာ အမှန်

တရားပါပဲ အစ်ကို”

ရွန်းလဲ့က ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် အတိတ်ကို ပြန်မြင်သလို လှမ်းငေးနေသည်။ အတိတ်တို့ ပြန် ငေးရင်း အိပ်မက်မက်သလို တစ်လုံး ချင်း သူ နှုတ်ဖျားက ထွက်လာခဲ့ သည်။

“ရွန်းလဲ့ မှားခဲ့ပါတယ်၊ ညီအောင်ကလည်း ရွန်းလဲ့အတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးချင်တဲ့ သူဆိုတော့ ရွန်းလဲ့ပြောသလိုနေခဲ့တာ ပြောရ ရင်တော့ အချည်ကြီးပါအစ်ကိုရယ်၊ ရွန်းလဲ့က ညကျောင်းတက်တယ်၊ ညီအောင်က ကျောင်းကျရှောင် တက် တယ်၊ အဲဒီတုန်းက ရွန်းလဲ့တို့မြို့မှာ ကျူချင် ဆိုတာ စပေါ်ခါစပေါ့၊ ရွန်းလဲ့က အစိုးရဖွင့် ထားတဲ့ ညကျောင်းကိုတက်တာ၊ အဲဒီတော့ ညီအောင်ဆီက ကျူရှင်သင်ခန်းစာ တချို့ကူးချင်လို့ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ စာအုပ်ငှားဖြစ်တယ် အစ်ကို၊ ညီအောင်ဆီက သင်ချာကျူရှင် စာအုပ်ကို ညီအောင်နဲ့ အင်္ဂလိပ်စာ အတတ်တန်နေတဲ့ ရွန်းလဲ့ သူငယ်ချင်း မိုးမိုးဆီကတစ်ဆင့် တစ်ရက်ခြား တစ်ခါလောက်ငှားတယ်၊ ရွန်းလဲ့က ကူးပြီးပြန်ပေးတယ်၊ ဒါက သူငယ် ချင်းရဲ့ အမြင်ပေါ့ အမှန်တော့ အဲဒီ စာအုပ်နဲ့ ရွန်းလဲ့နဲ့ ညီအောင်က စာအပေးအယူလုပ်ခဲ့တာ”

“ဪ”

ဒီတော့မှ နီနီပြောလိုက်သော ‘ညီအောင် အချစ်ကို လက်မခံပေ မယ့် သူငယ်ချင်းလို့ ခင်နိုင်တယ် ဆိုပြီး စာပေးစာယူတောင် ရှိခဲ့တာ တဲ့’ ဆိုတာကို ပြန်သတိရမိသည်။

“ညီအောင်စာအုပ်အဖုံးထဲမှာ ဂုဏ်ပြီး စာကို အပြန်အလှန်ထည့်ပေး ကြတာ၊ အမှန်တော့ မိန်းကလေး သူငယ်ချင်းတွေကိုတောင် မပြောပြ ခဲ့တဲ့ ရွန်းလဲ့ရင်ထဲကအကြောင်းတွေ ကို ညီအောင်ကို စာရေးပြောပြခဲ့တာ၊ အဲဒါဟာ အစ်ကိုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ခံစားချက်တွေပါအစ်ကို”

ရွန်းလဲ့က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလာတော့ ကိုယ်မှာ ပြောစရာ စကားမရှိသလို ငြိမ်သက်နေမိ သည်။

မောင်လွင်မွန် (ကသာ)
ရှေ့လဆက်ရန်

**အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ (ဓမ္မဝိယဆရာတော်)
နိုင်ငံတော်ဖြင့် မငြားစေလိုပြီ**

လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွား အလိုငှာ ရေးသားညွှန်ပြထားသော ဆောင်းပါးများ စုစည်းထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် အရှင်သံဝရာလင်္ကာရ၏ ဆောင်းပါးများတွင် လောက ဓမ္မအရေးများကို သတိသံဝေဂ ဆင်ခြင်ယူဖွယ်အကြောင်းများ ပါဝင်သကဲ့သို့ နိုင်ငံ၏အရေးအရာများလည်း ပါဝင်သည်ကို တွေ့မြင်ကြရမည်။

စာရေးတော် သက်သက်သာမကဘဲ လောက သဘာဝနှင့်ယှဉ်သော အကြောင်းတရားများ ဖြစ်သောကြောင့် အချိန်ရှားပါးသော စာဖတ်သူများအတွက် လိုတိုရှင်းခရီး ရောက်သော စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ လင်းလွန်းခင် စာပေမှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုးမှာ ၁၅၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

**အပရာ(ဆေး- ၁)
အသံတိတ်ဒိဝိဂတိသမာဓိနည်းနာကိစ္စယ်မှ
အပျိုးသပိး**

အပျိုးသမီးများနှင့်ဆိုင်သော ကုန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ အပျိုးသမီးထုအတွက် သိထားရမည့် ကုန်းမာရေးအသိနှင့်အတူ လူမှုဘဝများတွင် ရှောင်ရှားသင့်သည်များ၊ အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းရန် ခွန်အားဖြစ်စေမည့် သာဓကအဖြစ်အပျက်များ ပါဝင်သည်။ ဆေးပညာရပ်နှင့်ပတ်သက်သော ဗဟုသုတအချက်အလက်များကို မိမိ၏ ဖြတ်သန်းခဲ့သော အတွေ့အကြုံများဖြင့် ယှဉ်ကာ ရေးသားထားသည်။ ပုဒ်ရေ ၃၀ ကျော် ပါဝင်ပြီး စာနာမှုမေတ္တာတရားစွတ်သော သုတ ရသ ဆောင်းပါးများအဖြစ် ဖတ်ရှုကြရမည်။ လင်းလွန်းခင် စာပေမှ တန်ဖိုး ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

ရတီစာအုပ်စင်

**ဦးစန္ဒီမာ(စလင်း)
သာသနာ့အကျော် ဆရာတော်ကြီးများ**

သမိုင်းမှတ်တမ်းသည် ခေတ်အဆက်ဆက်သယ်ဆောင်အပ်သောအရာဖြစ်ပြီး ယင်းသမိုင်း မှတ်တမ်းတွင် အတ္ထုပ္ပတ္တိဟူသည် သမိုင်းကိုဖြည့်စွက်သည့် အစိတ်အပိုင်း မှတ်တမ်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ လူပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သော သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့အကြောင်း ထေရုပ္ပတ္တိကမူ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် အရေးပါသောလုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်ရာ ဤစာအုပ်သည် သာသနာတော် အကျိုးစီးပွား အတွက် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသော မှတ်တမ်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာတော်အတွင်း အကျော်ဒေးယူဖြစ်ခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးများ အကြောင်း စုစည်းဖော်ပြထားသည့်စာစု ၁၄ ပုဒ်ပါဝင်သည်။ ဤစာအုပ်ကို လင်းလွန်းခင် စာပေမှ ထုတ်ဝေ၍ တန်ဖိုးမှာ ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်ပါသည်။

ကလောင်စုံ - သာသနာပြုခြင်းအနုပညာ

ရဟန်းကလောင်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်ကလောင်စုံပါဝင်ရေး သားထားပြီး သာသနာပြုလမ်းညွှန်ဆောင်ပါးစုစုပေါင်း ၁၅ ပုဂ္ဂိုလ်စုစည်းဖော်ပြထားသည်။ သာသနာပြုခြင်း အနုပညာဟူသော ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ပါဝင်သောဆောင်းပါးများသည်သာသနာတော်သမိုင်းကြောင်း၊ သိမှတ်ဖွယ်နှင့် တကွ ရှုမြင်ဆင်ခြင်ဖွယ်၊ ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာနည်းနာများပါဝင်သည်။ သာသနာတော်ပြန့်ပွားရေး၊ တည်တံ့ရေး လုပ်ငန်းစဉ်များတွင် သာသနာ့ဘောင်အတွင်းမှ သံဃာတော်များ၏အမြင်နှင့်လူမှုဝန်းကျင်ရှိ လူ့ဘောင်တွင်းမှ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ရှုထောင့်စုံမှ ရှုမြင်တင်ပြထားမှုများကို သာသနာ့သမိုင်းအလိုက်လည်းကောင်း၊ နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်မှုအကြောင်းအကျိုးအလိုက်လည်းကောင်း စုံလင်စွာ ဖတ်ရှုကြရမည်ဖြစ်သည်။ လင်းလွန်းခင် စာပေမှ ၁၈၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေလိုက်သည်။

ပိုးအေး
ရုရှားဒီမိုကရေစီအသွင် ကူးပြောင်းရေးကတ်ရှုမှုများ

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံကို လေ့လာစောင့်ကြည့်သူများအတွက် ရုရှားနိုင်ငံရေးအသွင်ကူးပြောင်းရေးကာလဖြစ်ရပ်များနှင့် လှုပ်ရှားမှုများ အကြောင်းဖြစ်သည်။

DVB ရုပ်သံလိုင်းတွင် တင်ဆက်ခဲ့သည်များမှ ပြန်လည် ရေးသားတင်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ရုရှား၏ ဒီမိုကရေစီအသွင်ကူးပြောင်းရေးတွင် လှုပ်ခတ်နေသည့် ပုံရိပ်များ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း နိုင်ငံရေး ဖြစ်စဉ်များကို ရှုမြင်သုံးသပ်ထားချက်များပါရှိသည့်အတွက် နိုင်ငံရေးလေ့လာချက်စာတမ်းတစ်စောင် ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ ဤစာအုပ်ကို လင်းလွန်းခင် စာပေမှထုတ်ဝေ၍ တန်ဖိုးမှာ ၁၅၀၀ ကျပ် ဖြစ်သည်။

ရတီစာအုပ်စင်

ရဲသူမ်း - အောင်မြင်မှုရဲ့ဝတ်စုံများနှင့် သားရဲဝတ္ထုသို့ ပေးစာများ

သုတ၊ရသစာပေများအနက်တက်ကျမ်းနှင့်ဆုံးမစာများသည် အနာဂတ်ခေါင်းဆောင်လောင်းလူငယ်များကိုလမ်းညွှန်သည့်စာများဖြစ်ကြသည်။ ယင်းတို့အနက် လူငယ်၏ပထမခြေလှမ်းကလေး သူငယ်များဘဝတွင် ဦးစွာလိုအပ်သောလမ်းညွှန်ဆုံးမမှုသည် ပို၍ အရေးပါသောစာပေတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်။ ယခုစာအုပ်သည် ထိုသို့လိုအပ်နေသောကွက်လပ်များမရှိရအောင် ဖြည့်ဆည်းမည့် စာတစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ သားရဲဝတ္ထုသို့ ပေးစာဟုအမည်ပေးထားသည့်အတိုင်း သားငယ်ထံသို့ ဦးတည်လျက်ရေးသားထားသောနီတိများပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာဆိုရိုးစကားတစ်ရပ် ဖြစ်သော လက်ဦးဆရာမည် ထိုက်စွာ ပုဗ္ဗာစရိယ မိနှင့်မဟူသည့် စကားရပ်ကို အစားသိမြင်သောစာအုပ်ဖြစ်သည်။ လင်းလွန်းခင် စာပေမှ ၁၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေလိုက်သည်။

မောင်အိမ်စံ

ဝေဖန်ရေးသည် အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှုဖြစ်သည်။

ဒါရိုက်တာအာယု၏ ချဉ်ဖတ်

မြင့်မြတ် နှင့်ချစ်သူဝေဖန်က ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားသည့် 'ချဉ်ဖတ်' ဝါဒီလိုဇာတ်ကားသည် အာယု၏လက်ရာဖြစ်သည်။ ချဉ်ဖတ် (မြင့်မြတ်) သည် အတွားဖြစ်သူ ဝေါ်ကျမ်းဆီနှင့်နေပြီး စိုက်ပျိုးစားသောက်သည်။ တစ်ရွာတည်းနေ မိမိကလေး အေးမြကြည် (ချစ်သူဝေ)ကိုဆိတ်သီးက နှောင့်ယှက်သဖြင့် အေးမြကြည်ကို ကာကွယ်ရာမှ ချိတ်မှုဖြစ်ပြီး ထောင်ကျသည်။ မြန်လွတ်လာသောအခါ အေးမြကြည်နှင့် သမီးရည်းစား ဖြစ်သည်။ အေးမြကြည်၏ဖခင် ကျားကြီး (ဦးအောင်တင့်) သည် ချဉ်ဖတ်၏ဖခင် ဦးစိန်မောင်ကိုသတ်၍ ထောင်အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျရာမှ ပြန်လွတ်လာခဲ့သည်။ ဆိတ်သီး၏ ကောက်ကျစ်မှုကြောင့် ကျားကြီးက ချဉ်ဖတ်ကိုတွေ့ပြီး သူ့သမီးနှင့်ကိစ္စကိုတားသည်။ ချဉ်ဖတ်က လက်မခံ။ အေးမြကြည်ကို ခိုးပြေးသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးစေ့ကို ဆိတ်သီးက လိုက်ပြသည်။ ကျားကြီးနှင့် ဆိတ်သီးက တစ်ဖက် ချဉ်ဖတ်က တစ်ဖက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

နောက်ဆုံး ချဉ်ဖတ် က အနိုင်ရသည်။ သို့သော် ကျားကြီးလိုမသက်။ ချဉ်ဖတ်သည် အေးမြကြည်ကို ခေါ်၍ လွှတ်သွားခဲ့သည်။

ဇာတ်လမ်းက ဤမျှသာ ဖြစ်သည်။ ထူးထူးခြားခြား ဘာမှမရှိ။

(၂)

အာယု၏ 'ချဉ်ဖတ်' သည် ကျေးလက်ရနံ့သင်းသည်။ နာမည် များပင် ချဉ်ဖတ်၊ ဆိတ်သီး၊ ကျားကြီး၊အေးမြကြည်၊ အေးကြည်မ၊ ကြက်တိုး၊ ရွှေမိစသည်ဖြင့်ဖြစ်သည်။ သဘာဝအုပ်စုမှ အနုပညာသည် တစ်ဦးပီပီ အာယုသည် ကျေးရွာတစ်ရွာ၊ ထောင်ကျများ အလုပ်လုပ်သည့် နေရာများဖြင့် ဇာတ်ကား တစ်ကားလုံးကို ချိတ်ပြသွားသည်။ Location နည်းနည်းဖြင့် ဇာတ်ကားတစ်ကား ကို ဖြစ် အောင်ရိုက်ခြင်းသည် ယနေ့ခေတ် ထုတ်လုပ်သူများ အကြိုက်ဖြစ်သည်။

ဝတ္ထု၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ ဒါရိုက်တာအာယုဖြစ်နေသဖြင့် ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ညွှန်းအကြောင်း ပြောလျှင်လည်း အာယုကိုပဲ ပြောရပေမည်။ ဝတ္ထုသည် ဤလောက၌ ရှိတော့ ရှိသည် ရှားသည် ဟူသော ဇာတ်ကောင် ချဉ်ဖတ်၏ လှုပ်ရှားမှုများ ဖြစ်သည်။ ချဉ်ဖတ်သည် ပြောလျှင် ပြောသလို လုပ်တတ်သူ၊ ကျေးရွာသူ၊ ကျေးရွာသားများကို ကာကွယ်သူ၊ အမှန်တရားတက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျေးရွာမှ မိန်းမပျိုလေး အေးမြကြည်ကို ဆိတ်သီးက နှောင့်ယှက်သည်ကို တားဆီးကာကွယ်ရင်း ချိတ်မှုဖြင့် ထောင်ကျ သွားခဲ့သည်။

ဇာတ်ကား၏အဖွင့် Plot သည် ထောင်ဝန် ထမ်းနှင့် ထောင်သားများ စကားပြောခန်း ဖြစ်သည်။ “မျက်စိရှေ့မှာဖြစ်တာက အရင်ဆရာရဲ့။ အဲဒီ တရားဥပဒေ ဆိုတာ နောက်မှလာ တာ။ ဥပဒေရှိတာပဲ ဆိုပြီး ကျုပ်က ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလို့မှမရတာ” ထောင်ဝါဒါက တရား ဥပဒေ ရှိသည်။ ပြစ်မှုမကျူးလွန်ရန် ပြောသဖြင့် ချဉ်ဖတ်ပြန်ပြောသည့် စကားဖြစ်သည်။

ထောင်ကလွတ်လာပြီး ဒေါ်နှင်းဆီနှင့် တွေ့သည့် အခန်းတွင် ဒေါ်နှင်းဆီက လိမ်လိမ် မာမာ နေဟု ပြောသည်ကို ချဉ်ဖတ်က “အဘွား ကလည်းဗျာ၊ ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းက မိတ် ရှိင်း ခဲ့ဖူးလို့လဲ၊ မှန်တာကိုပြော၊ ဟုတ်တာ ကိုလုပ်လို့ ကျွန်တော် အဲဒီထောင်ထဲ ရောက်ရတာ” ဟု ပြန်ပြောသည်။

သူငယ်ချင်းများက အလိုက် အထိုက်နေရန် အကြံပြု သည့်အခါ ချဉ်ဖတ်က “ငါ့အချိုးက တစ်သက် လုံး မပြောင်းဘူး၊ မပြောင်းဘူးလို့လည်း ငါကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ထားတာ” ဟု ပြန်ပြော သည်။

အာယုသည် ချဉ်ဖတ်၏ Character ကို အပြုအမူ အပြော အဆို၊ ပြကွင်းပြကွက်များဖြင့် ပုံပေါ်အောင် ရိုက်ကူးပြသသည်။ မြန်မာဒီဒီယို ဇာတ်ကားများသည် အများအားဖြင့် ဇာတ်လမ်း အသားပေးက များသည်။ လှည့်ကွက်များ သုံး သည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သုံးသော လှည့်ကွက်များ ကား မပြမီကပင် ပေါ်နေသော လှည့်ကွက်မျိုး ဖြစ်နေသဖြင့် ပရိသတ်ရင်သို့ မထိမှန်။ ချဉ်ဖတ် ဇာတ်ကားကမူ ဘာလှည့် ကွက်မှမရှိ။ ချဉ်ဖတ် အဖေ ဦးစိန်မောင်သေသည့် အကြောင်း တစ်ခု ကိုသာ ဖွဲ့ကွယ်ထားသည်။ ဒါကလည်း ခဏမျှ သာ။ ချဉ်ဖတ်က သူ့အဘွားကို မေးသောအခါ ဒါရိုက်တာက ပြန်ပြပေးသည်။

အာယုသည် ချဉ်ဖတ်၏စိတ်အနေ စိတ် စရိုက်ကို ပုံဖော်ရာတွင် ချဉ်ဖတ်ထောင်ကထွက် လာပြီဆိုသည်ကို သိသောအခါ ဆိတ်သုံးချောက် လာသည်။ ချဉ်ဖတ်ကို တောင်းပန်သည်။ ဒေါ်နှင်းဆီက ဆိတ်သုံးကိုမယုံ။ ဒါကိုပင်ချဉ်ဖတ် က အဘွားကို ဖောင်းဖူးသည်။

“ဒီကောင် ဟိုဘက်ရွာကနေ ဒီအထိလာပြီး တောင်းပန်နေပါပြီ။ ဒီကောင် ကျွန်တော့်ကိုလုပ် ချင်ရင် တောင်းပန်ပနေဘဲ ချောင်းရိုက်လည်း ရတာပဲမဟုတ်လား”

စိတ်ရင်းအခံကိုက ရှိုးသားသူ၊ ယုံကြည် လွယ်သူအဖြစ် ပရိသတ် သိသွားစေရန် ချဉ်ဖတ် က ပြောလိုက်သော စကားဖြစ်သည်။

အာယုသည် Dialogue ကို အလွန် ဂရုစိုက်သည်။ “စကား စကားပြောဖန်များ စကားထဲက ဇာတ်ပြ” ဟူသော အဆိုနှင့်အညီ ချဉ်ဖတ်ပြောသောစကားများသည် သူ့ဇာတ်

ကောင်စရိုက်နှင့် လိုက်ဖက် ညီသည်။

အေးမြကြည်ကို ဆိတ်သုံး နောင်ယုတ်ပြီး လက်ဆွဲသည့်အခန်း၊ ချဉ်ဖတ်ထောင်ကျသွားရ သည့် အခန်းတွင် ဆိတ်သုံး၏စကားကို ချဉ်ဖတ် က ယခုလိုတုံ့ပြန် ပြောဆို သည်။

“ဒီရွာထဲမှာရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အားလုံး ကို ငါ့ရဲ့ နှမလိုပဲ သဘောထားတယ်၊ အဲ . . . လူကြီးတွေကိုလည်း ငါ့ရဲ့မိဘ၊ ငါ့ရဲ့ ဆွေမျိုးတွေ လို သဘောထားတယ်၊ ရွာထဲမှာဖြစ်တဲ့ ကိစ္စ အားလုံး ငါနဲ့ ဆိုင်တယ်”

သာမန်လူများထား ရှိနိုင်ရန် ခဲလင်းသည့် စိတ်ထား ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ချဉ်ဖတ် သည် အာယု၏ဟီးရီးဖြစ်သည်။ စံပြလူငယ် တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အာယုသည် သူ့ဇာတ်ကောင် ချဉ်ဖတ်ကို

“မျက်စိရှေ့မှာဖြစ်တာက အရင် ဆရာရဲ့။ အဲဒီတရားဥပဒေဆိုတာ နောက်မှ လာတာ။ ဥပဒေရှိတာပဲဆိုပြီး ကျုပ်က ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလို့မှ မရတာ”

ပရိသတ် ရွံ့မုန်းသွားစေရန် မြကွက်တစ်ခုမှမပြ၊ ချဉ်ဖတ် ၏ စာစိတ္တစွန်းထင်းသွားစေ နိုင်သော မြကွက်ကိုလည်း တစ်ခုမှ မပြ၊ ထို့ကြောင့်လည်း ချဉ်ဖတ်သည် အာယု၏စံပြ ဇာတ်ကောင် တစ် ကောင်ဟုဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထောင်ကထွက်လာပြီး ဗိုက်အလွန်ဆာ သဖြင့် ထမင်းဆိုင်ပိုင် ရှင်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောပြီး ထမင်းတောင်းစားသော ပြကွက်၊ ဦးစိန်မောင်၊ ချဉ်ဖတ်ကလေး ဘဝ က ဒီပြီးပျော် ရှင်နေသည့် ပြကွက် နှင့်ကွားကြီး အေးမြကြည်ကို ချီသည့် ပြကွက်၊ အေးမြကြည် ဘုရားရှိခိုးမရသည့် ပြကွက်၊ ချဉ်ဖတ် အဘွားပေါင်ပေါ်အိပ်ပြီး ပုံပြောခိုင်းသည့် ပြကွက်၊ ချဉ်ဖတ် သီလယူသည့် ပြကွက်၊ အကြွေး တောင်းခန်းတွင် အကြွေးမပေး နိုင်သဖြင့် ကလေးကို ရိုက်သည့် ပြကွက်တို့သည် မြန်မာဒီဒီယို ဇာတ်ကားအများစုနှင့် မတူသော လှပသည့် ပြကွက်များဖြစ်သည်။

(၂)

စာရေးဆရာများသည် စကားလုံးများဖြင့် စာရေးကြ သည်။ ဒါရိုက်တာကမူ အရုပ်များဖြင့် စာရေးရ သဖြင့် သည်။ အထူးသဖြင့် စရိုက်

ပေါ်အောင် အရုပ်ဖြင့်ပြရသော ကိစ္စသည် မလွယ်ကူပါ။ အာယုသည် ချဉ်ဖတ် ဇာတ်ကားတွင် သူပြောလိုသည်များ ပရိသတ်ရင်ထဲရောက်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ထားပါသည်။

မှန်တာပြော၊ ဟုတ်တာလုပ်၊ အများအကျိုး ပျက်စီးအောင် ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်သည့်အပြင် ရုပ်ရွာနှင့် ရွာသူရွာသားများ၏ အကျိုးအတွက် ဝံ့ဝံ့စားစား လုပ်ရဲသည့် လူငယ်ချဉ်ဖတ်အဖြစ် သရုပ် ဆောင်ရသည့် မြင့်မြတ်သည် ဇာတ် ကောင် စရိုက်ဝင်သည်။ အထူး သဖြင့် ထောင်က လွတ်လာသည့်နေ့ ဗိုက်ဆာ၍ ထမင်းတောင်းစား သော အခန်းတွင် စိတ်အင်အားထည့်ပြီး သရုပ် ဆောင်ထားသည်မှာ သဘာဝကျသည်။ ကျေး လက် သမီးပျိုမလေး တစ်ဦး၊ မိခင်ကတားမြစ် ထားသူနှင့် လျှို့ဝှက်ဆက်ဆံရသူ မိန်းမပျိုလေး

တစ်ဦး၊ နောက်ဆုံး ထိုသူကိုပင် ချစ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်ပြီးခိုးရာ လိုက်ပြေး သွားသူမိန်းမပျို အေးမြကြည်အဖြစ် သရုပ်ဆောင် ရသော ချစ်သူဝေကမူ တချို့နေရာတွင် ပေါ့ပျက်ပျက် ဖြစ်နေပြီး အေးမြကြည် မဖြစ်ဘဲ ချစ်သူဝေ ဖြစ် နေသည်က လွဲ၍ ကောင်းပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ပြောရလျှင် အာယု၏ ‘ချဉ်ဖတ်’ နိဂုံး Plot သည် ဆိတ်သုံး၊ ကျားကြီးနှင့် ချဉ်ဖတ်တို့ တိုက်ခိုက်သည့်အခန်းဖြစ်သည်။ ချဉ်ဖတ်အနိုင်ရပြီး ဓားနှင့်ထိုးချ လိုက်သည်။ သို့သော် ကျားကြီးကို မဟုတ်။ ပြီး ချဉ်ဖတ်စကား တစ်ခွန်းကို ပြောခဲ့သည်။ ထိုစကား သည်ပင် ယနေ့ကဲ့သို့သော အချိန်တွင် အလွန်တန်ဖိုးကြီး သော စကားလေး ဖြစ်သည်။ ထိုစကားလေးကိုမူ စာဖတ် သူတို့ယ်တိုင်ကြည့်ပြီးမှ သိလာစေရန် ချန်ထားလိုက် ပါသည်။

ယခုအညွှန်း

- ၁။ စည်းတစ်ခုရဲ့ အနုပညာ
- ၂။ သစ္စာမြား
- ၃။ ကျွန်မရည်းစား အမျိုးကောင်းသား
- ၄။ အတ္တအဆိပ်

မောင်အိမ်ဝံ့

HOROSCOPE

ဒေါက်တာမြတ်သစ်

ကန်ရာသီဖွား

ဩဂုတ် (၂၃) ရက်မှ
စက်တင်ဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် မိသားစု အခြေအနေမှန်ကို သိနားလည်သင့်ပြီး ရရှိလခံတို့အား မှန်ကန်စွာ စုဆောင်း၍ ပေးဆပ်သင့်သော အချိန်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆင့်မြင့်သင်တန်းတက်ရောက်မှုကြောင့် ဘဝတိုးတက်လမ်းပေါ် ရောက်ရှိလာပေလိမ့်မည်။ အားလုံးပါရဂူအတွက် အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်း နေရာသစ် အတွက် အဆောက်အဦ ပြုပြင်ရတတ်ပေသည်။ အချစ်ရေး နီးကြားရှင်သန်လာစေတတ်ပေသည်။ ထိုထိုးပေးပါ။

ယတြာ - ဩစာ ၃ ညွှန်လျှပါ။

တူရာသီဖွား

စက်တင်ဘာ (၂၃) ရက်မှ
အောက်တိုဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် အတွေးအခေါ်တချို့ ပြုပြင်ပြီးလျှင်ပင် လမ်းကြောင်းသစ်တစ်ခု ဖောက်သင့်ပေသည်။ စီးပွားရေးသင်တန်းတစ်ခုတက်ရောက်မှုတို့ အဆင်ပြေပေလိမ့်မည်။ ငွေလွှဲကိစ္စအတွက် စိတ်မောရလိမ့်မည်။ အချစ်စိတ်တို့ ပထင်မှတ်ဘဲ နီးထွေလာရတတ်သည်။ ငယ်ရွယ်သော သူတို့ကိုမှ မျက်စိကျမိလိမ့်မည်။ စိတ်လေသော အခြေအနေကို တရားတိုင်ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းသင့်သည်။ အမျိုးသမီးကြီးတို့ မီးယပ်ရောဂါကို သေချာကုသင့်သည်။

ယတြာ - ဝိန်းပန်းအနီရောင် ၅ ပွင့်လျှပါ။

မြိတ္တာရာသီဖွား

အောက်တိုဘာ (၂၃) ရက်မှ
နိုဝင်ဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် ငွေကြေးခိုင်မာတောင့်တင်းမှုတို့ကြောင့်ပင်လျှင် အများ နှင့်ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်မှုတို့ အဆင်ပြေပေလိမ့်မည်။ ပညာရေးအဆင့်မြင့် တန်းတက်ရန် အခြေအနေကောင်းသို့ ရောက်ရှိလာစေတတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သဘာဝဘေးအတွက် ကူညီမှုပေးရတတ်သည်။ မိခင်ရောဂါများ ချူချာမှုကြောင့် ငွေကုန်များလိမ့်မည်။ အချစ်ရေး အနှောင့်အယှက်များမည်။ သည်းခံစိတ်ထားပေးပါ။

ယတြာ - စံပယ် ၇ ကုံးလျှပါ။

ခနုရာသီဖွား

နိုဝင်ဘာ (၂၃) ရက်မှ
ဒီဇင်ဘာ (၂၃) ရက်

သင့်အတွက် အတ္တစိတ်ကြီးမားမှု တာဝန်ယူကွက်မှုတို့ကြောင့် လုပ်ငန်းတွင်းဖြေရှင်းရတတ်သလို လစာငွေဖြတ်ခြင်း ခံရတတ်ပေသည်။ ပညာရေးပိုင်းတွင် အတွေးအခေါ် အယူအဆဉာဏ်စမ်းပိုင်းတိုးတက်မှုများ အထူးကောင်းမွန်စေမည်။ ချစ်ရသူ၏ ဂတိမတည်သစ္စာမဲ့မှု မာနထားမှုကြောင့်ပင်လျှင် စိတ်မချေမနှစ်ခံရတတ်ပေသည်။ ပညာရေးအတွက် တက္ကသိုလ်အဆင့်၌ အထောက်အပံ့ရရှိရန် ရှိပေသည်။ မိသားစုအိမ်တွင်းရေး သာယာမှုနည်းစေမည်။

ယတြာ - ပြောင်းစူးကြော်လျှပါ။

မကာရရာသီဖွား

ဒီဇင်ဘာ (၂၂) ရက်မှ
ဇန်နဝါရီ (၂၁) ရက်

သင့်အတွက် ဘက်စုဆောင်း
ငွေများကိုထုတ်၍ လုပ်ငန်းအတွက်
လုပ်ဆောင်ရတတ်ပေသည်။ ထို့
ထောင်လုပ်ငန်းသစ်အတွက် စိတ်
ပင်ပန်းပေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်တို့
ပျော်ရွှင်မှုနည်းလိမ့်မည်။ အိမ်တွင်း
သောက်စားတတ်သူကြောင့် ဗိတ်
ညစ်ရတတ်သည်။ ရာထူးတိုးရွှေ
ပြောင်းကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ရန်ရှိပေ
သည်။ အချစ်ရေး ဖောက်ပြန်မှုတို့
သည်းခံ၍ ဆက်တွဲရတတ်ပေ
သည်။ ပညာရေးပင်ကို အရည်
အသွေးကြောင့် အဆင့်တက်လာ
မည်။

ယတြာ - နှင်းဆီနီ ၃ ပွင့်လှူပါ။

တုမ်ရာသီဖွား

ဇန်နဝါရီ (၂၂) ရက်မှ
ဖေဖော်ဝါရီ (၁၈) ရက်

သင့်အတွက် ရေရှည်လုပ်ငန်း
ကို ဦးစားပေးလုပ်ကိုင်ရန် ကြိုး
စားရလိမ့်မည်။ ရေတိုတစ်ပွဲတိုး
စီးပွားရေးတို့ စိတ်ပျက်မိလိမ့်မည်။
တင်ဒါ၊ ကန်ထရိုက်အလုပ်တို့ သင့်
အတွက် စုပေါင်းပါဝင်လုပ်ကိုင်မှု
ကြောင့် အကျိုးများစေလိမ့်မည်။
ခေတ်မီလုပ်ငန်းသုံးစက်အတွက်
တပ်ဆင်မှု စိတ်မောရတတ်သည်။
မအောင်မြင်သော လုပ်ငန်းတချို့
အတွက် တာဝန်ကြီးယူထားသော
တာဝန်ရှိသူတချို့ကို ဖယ်ရှားရ
တတ်၏။ အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာ
ရေး ညံ့တတ်သည်။ အချစ်ရေး
လက်တွဲဖော်ကို စိတ်ကုန်ခန်းလာ
စေလိမ့်မည်။

ယတြာ - ဆန်လှူပေးပါ။

မိန်ရာသီဖွား

ဖေဖော်ဝါရီ (၁၉) ရက်မှ
မတ် (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် အလုပ်တာဝန်
များစွာ ပိုနေတတ်ပြီး အလုပ်ကြွေး
ကျန်များစွာ ဖြေရှင်းရတတ်သည်။
လက်ရှိနေရာဌာနမှ ရွှေ့ပြောင်းရန်
အခြေအနေရှိပေသည်။ မြေဝင်ထား
မှုကြောင့် အဆောက်အဦကောင်း
ဆောက်လုပ်ရန် ရှိစေလိမ့်မည်။
ကလေးကျန်းမာရေးအတွက်
စိတ်မောရလိမ့်မည်။ ပြည်ပသို့
ခေတ္တလေ့လာရေး အစီအစဉ်သွားရ
တတ်သည်။ ပညာရေး ထပ်ဆင့်
၍လေ့လာမှုတို့ကို ပြုရလိမ့်မည်။
အချစ်စနိုးထမှုကြောင့် အိမ်ထောင်
ရှင်တို့ သတိထားသင့်ပေသည်။
ငယ်ရွယ်သူတို့ မင်္ဂလာမြင်သည်။

ယတြာ - တောင်ပေါ်ဒေသ
အတွက် ဆားကုသိုလ်ပြုပေးပါ။

မိဿရာသီဖွား

မတ် (၂၁) ရက်မှ
ဧပြီ (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် ဂုဏ်သိက္ခာ
ထိပါးခံရသော ကိစ္စတို့ ပေါ်ပေါက်
စေတတ်သည်။ အကြံအစည် ပျက်
ပြားတတ် စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။
စက်ဟောင်းထွက် စက်သစ်ဝင်စေ
မည်။ အိမ်အနီး မီးလောင်ခြင်းကြုံ
လာတတ်သည်။ ခရီးဝေး သွားရာ၌
လမ်းတစ်ဝတ်ဘေးဒုက္ခများ ရင်
ဆိုင်ကြုံတွေ့မည်။ လွန်ထားသော
ငွေတို့ စကားပြောရတတ်၏။ ဘွဲ့
လွန်ပညာရေး စိတ်မောရစေမည်။
အိမ်ထောင်ရေး ဘေးဒုက္ခကြုံစေ
မည်။ အချစ်ရေး လက်တွဲဖော်မဲ့နေရ
တတ်သည်။

ယတြာ - ထောပတ်ဆွမ်း ဘုရား
ကပ်လှူပါ။

ပြိသရာသီဖွား

ဧပြီ (၂၁) ရက်မှ
မေ (၂၁) ရက်

သင့်အတွက် ဌာနရုံးတွင်း သာမက ပြင်ပစီးပွားရေးကွက် လောကတွင်ပါ ပြိုင်ဆိုင်မှုပြင်းထန် နေပေလိမ့်မည်။ လက်ရှိ ဝေဖန်ရရှိ ထားသော စွေးကွက်မှာ ပေါ်လို့က် ငုပ်လိုက်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရဆဲဖြစ် ပေမည်။ ပညာရေးအခြေအနေ ကောင်းမွန်ပေမည်။ ကျန်းမာရေး ရင်ကျပ်အဆုတ်ပွခြင်းတို့ ရင်ဆိုင်ရ ဆဲပင်ဖြစ်ပေမည်။ ကြေးငွေထူသော ကိစ္စများကို ဖြေရှင်းရဆဲဖြစ်တတ် သည်။ အချစ်ရေး စနိုးပွင့်ပေမည်။ အိမ်ထောင်တွင် ဆွေမျိုးများနှင့် အတူနေထိုင်၍ မရနိုင်ကြောင်း သိနားလည်လာစေလိမ့်မည်။

ယတြာ - သပြေ ၇ ညွန့်လျှပ်ပါ။

မေတ္တာရာသီဖွား

မေ (၂၂) ရက်မှ
ဇွန် (၂၁) ရက်

သင့်လုပ်ဆောင်မှု အစဉ်အမြဲ မမှန်နိုင်ပေ။ လုပ်ငန်းအတွက် မိတ်ဆွေကောင်းများကို ပြစ်ပယ် ခြင်းမပြုမီရန် အရေးကြီးပေသည်။ ကိုယ်တိုင်ပြောဆို မှားယွင်းမှု ပြစ် ပယ်ထားခြင်းပြုထားသော အရာ တချို့အတွက် တာဝန်ယူသင့်သော ဝန်ခံသင့်သောအချိန် ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။ ဝင်ငွေဘဏ္ဍာရေး ခိုင်မာလာ သောအခါ တစ်ခုပင်ဖြစ်ပေမည်။ စက်နှင့်ပတ်သက်၍ ရောင်းဝယ်မှု များ အကျိုးပြုနေချိန်ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။ သားသမီးအတွက် စိတ်မော ရလိမ့်မည်။ ပညာရေး ထူးချွန်စေ မည်။

ယတြာ - လက်သုတ် ကုသိုလ်ပြုပါ။

တရုတ်ရာသီဖွား

ဇွန် (၂၂) ရက်မှ
ဇူလိုင် (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် ရန်သူ၊ မိတ်ဆွေ မခွဲခြားသော်လည်း တစ်ဖက်မှ ထို အမြင်မှီးမရှိ ဖြစ်နေတတ်ပေသည်။ ရန်ကြောင့်ပင် အရှက်ကွဲတတ်သလို ရိုးစွဲအမှုအခင်းရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ သွေးထွက်သံယိုမြင်သည်။ အသွား အလာ သတိပြုသင့် ပေသည်။ ပညာရေးတိုးတက်မှု ရှိပေမည်။ တိုက်ခန်းအရွှေ့အပြောင်း ကြိုတင် စီစဉ်သင့်ပေသည်။ မီးဘေးအန္တ ရာယ် သတိပြုပါ။ မိဘ၊ ဆရာသမား ဆောရုံတက်ကိစ္စရှိတတ်သည်။

ယတြာ - ဆွမ်းကပ်လျှပ်ပါ။

သိတ်ရာသီဖွား

ဇူလိုင် (၂၃) ရက်မှ
ဩဂုတ် (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် ဖြေဆိုစာမေးပွဲ အောင်မြင်ထားမှုကြောင့် နိုင်ငံခြား ကျန်းစု နိုင်ငံသို့ အလုပ်သွားရောက် လုပ်ကိုင်ရန် ကြံမည်။ ယခုကာလ အသုံးအစွဲ ကြီးနေပေဦးမည်။ လုပ်ငန်းတွင်းလူနှင့်ပင် နီးစပ်မှုဖြင့် ချစ်ကြိုက်ညှား အခြေအနေလိုက်ပါ လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် အိမ်ထောင် ရေးတွင် ဂုဏ်အပူကို ပေးဆပ်နေ ရတတ်သည်။ ပညာရေးအတွက် မိဘဆရာပူးပေါင်းမှုတို့ကြောင့် ပင်လျှင် အရည်အသွေးတောက် ပြောင်၍ လာစေတတ်ပေသည်။ ယာဉ်၊ စက်၊ ပစ္စည်းအနီးခံရမှု ရဲစခန်းရောက်ရှိခြင်းတို့ ကြုံလိမ့် မည်။

ယတြာ - နဂါးမောက်သီးလျှပ်ပါ။
ဒေါက်တာမြတ်သစ်

ကိုထွန်း-လမ်း(၈၀)

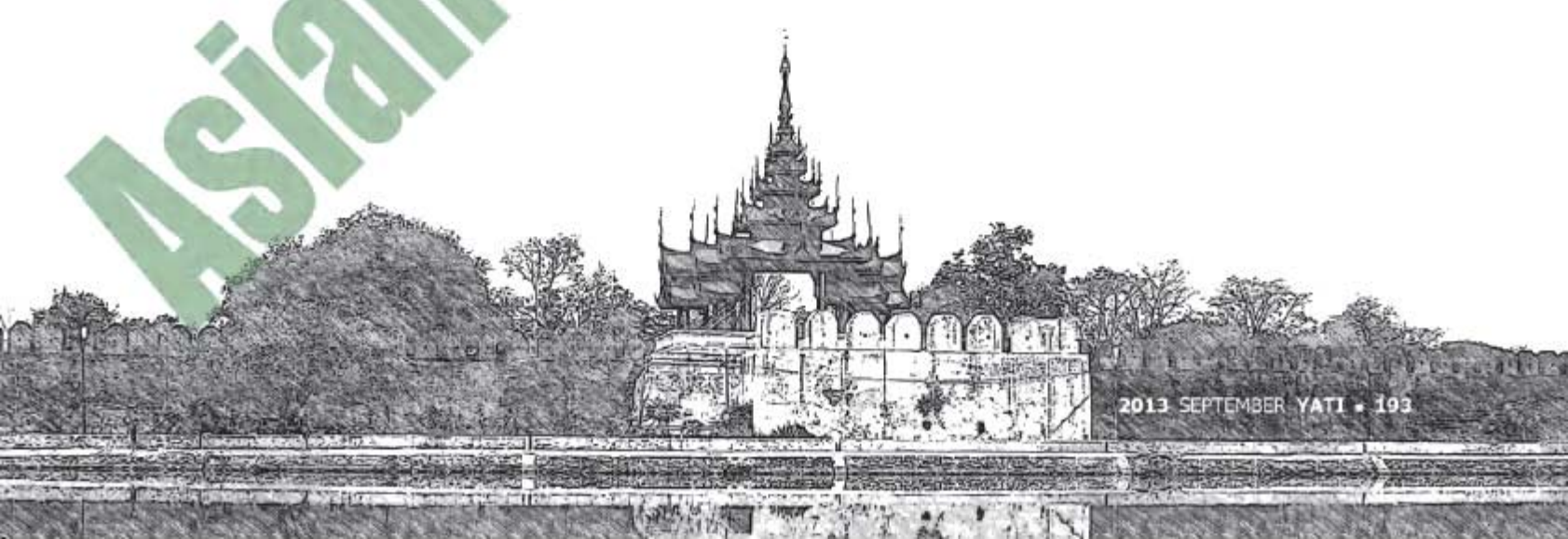
ဖန္တလေးအတွေး ဖန္တလေးအရေး

အပေါင်းလက္ခဏာဆောင်ကြစေချင်

တစ်ညက အဖေ့အမေကို အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အဖေ့ကျွန်တော်က အိပ်မက်မှာရှိနေတုန်း ရွာဘုရားပွဲကိုသွားတဲ့အမေ ပြန်ရောက်လာတာတဲ့။ အမေအသားက အနက်စစ်စီးရောင်သုတ်ထားတဲ့ ခံတောင်းလေးထဲမှာ ဆူးပုပ်ရွက်တွေ၊ ခါးဆစ်သီးတွေ၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်တွေပါရှိ။

ပြောပုံနဲ့လည်း တွေ့ရရဲ့။ ပြီးတော့ ကတီးဝါနဲ့ မှန်ဆီကြော်တွေ၊ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း စကားပြောနေကြတဲ့ အဖေ့အမေရဲ့ စကားအသံကို အတိုင်းသားလေး ကြားနေရတယ်။ ကိုကြီးငွေ့ကော နေကောင်းရဲ့လားတဲ့။ နေပူခဏာ စည်ရဲ့လားတဲ့။ အဖေက ရွာအကြောင်း သိချင်သမျှ မေးနေတာကို အမေကလည်း ရွာအပြန် အတွေ့အကြုံတွေ ဝမ်းသာအားရပြန်ပြီး ဖောက်သည်ချနေပါတယ်။ မေးတဲ့သူက သိချင်အောင်

တရစပ်မေးနေတာကို ပြန်ပြောတဲ့သူကလည်း ဘယ်နှယ်တော်မေးလိုက်ပြန်လို့လဲတာ အသက်ဝဝ ရှူပြီး နားပါရစေဦးရယ်လို့ မငြိုငြင်၊ သုံးရက်တာ ရွာမှာနေခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ပြောပြနေတာပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ အဖေတို့ပြောနေတာကို နားထောင်ရင်း ကလေးငါ့မုန့်တွေ နှိုက်စားနေတာပေါ့။ အဖေ့အမေရဲ့ စကားဝိုင်းက တော်တော်နဲ့ ပြီးမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ပြောချင်တဲ့သူက သူ့စိတ်အာရုံထဲမှာ ဖျတ်ခနဲ ရောက်လာတာလေးတွေကို ပြောလိုက်၊ မေးတဲ့သူကလည်း ရုတ်တရက် သတိရတာတွေကို လှမ်းမေးလိုက်နဲ့ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ ရွာအလွမ်းစကားဝိုင်းဟာ တစ်လကိုးသီတင်းကြာသည့်တိုင် အဆုံးမသတ်နိုင်လို့ မေးတဲ့သူနဲ့ ဖြေတဲ့သူ အတိုင်အဖောက်ညီပြီး ဟန်ကျလိုက်တာလို့ မှတ်ချက်ချလိုက်မိပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ အိပ်

ရာက ငြိမ်းကနဲ နိုးလာလို့ 'ဟင်' ခနဲ ဖြစ်သွားရပါရော။ နေ့တာရှည်တဲ့ ဇူလိုင်လမို့ မနက် ၅နာရီအချိန်မှာပဲ အရှေ့ဘက်ဆီက နံနက်ခင်းအရုဏ်ရဲ့ အလင်းရောင်ကို တွေ့မြင်နေရပါပြီ။

အိပ်မက်တစ်ခု လွင့်ပျောက်သွားပေမယ့် မိဘနှစ်ပါးကတော့ ကျွန်တော်စိတ်အာရုံထဲမှာ ရှိနေဆဲပါ။ လာမယ့် စက်တင်ဘာလ ၂၂ရက်နေ့ဆိုရင် အမေကွယ်လွန်အနိစ္စရောက် သွားတာ ၁၅ နှစ်ရှိပါပြီ။ အမေဆုံးပြီး ၇ နှစ်ကြာ စက်တင်ဘာ ၁၉ ရက်နေ့မှာ အမေ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။

သက်ကြီးရွယ်အိုတွေခမျာ သူတို့ရဲ့ အဝတ်ဝန်းကျင်ဟာ ကျွန်းမြောင်းလာပြီး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဦးခိုးမနေရကြရပြန်ပါတယ်။ အမေ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ပြီး အမေဟာ သူ့ရဲ့ အထီးကျန်ဘဝကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်၊ ငြိမ်းငြိမ်း ချမ်းချမ်းနဲ့ ဖြတ်သန်းသွားခဲ့ရပါ တယ်။ မနက်ခင်း အောင်သုခ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ သူ့အဖွဲ့တွေနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ပြန်လာတော့ ပုတီးစိပ်၊ နေ့ခင်းပိုင်းစာဖတ်ပြီး တစ်ရေး တစ်မောအိပ်၊ ညနေပိုင်းရောက် တော့ ညနေ ၆ နာရီကတည်းက စပြီး ရေဒီယိုလေးနဲ့ အဖော်ပြုသွား ခဲ့တာပါ။ ထမင်းပွဲမှာလည်း ဘာစား ချင်လို့ ချက်ပေးစမ်းဟဲ့လို့ တစ်ခါမှ မတောင်းဆိုဘူး။ ချက်ကျွေးတာ လေးနဲ့ပဲ တင်းတိမ်ခဲ့ရပါတယ်။ တစ်ညမှာ အမေ့ကို ကျွန်တော် အိပ်မက်ရခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ကြီး တစ်အိမ်ထဲမှာ အမေက ဆေးဝေ့ လိပ်ကြီးဖွားရင်း ထိုင်နေပါတယ်။ မင်းအဖေ အဆင်ပြေရဲ့လားတဲ့၊ အမေကွယ် မင်းအဖေစားချင်တာ လေးတွေ ချက်ကျွေးချင်လိုက်တာ တဲ့။ နောက်တစ်နေ့မှာ အမေတို့ ညက အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြ တော့ ခြောက် . . . မတင်ညွန့်၊ ငါ့ကို မမေ့စွာသေးဘဲကိုးလို့ ပြော ရင်း ပုတီးစိပ်ရင်းနဲ့ ငွေငိုင်သွားခဲ့ရ ပါတယ်။ ဒီတော့လည်း ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပြန်ရော၊ နေဖို့ သက်သေ၊ ဘာမှမကျန်တော့တဲ့ အချိန်ကာလတို့လေးအတွင်းမှာ

စိတ်အမောတွေ ကင်းဝေးနိုင်အောင် ကြိုးစားရင်း ဖြတ်သန်းနေတဲ့ အဖေ ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် ပြုမိခဲ့လေ သလားလို့ တွေးလိုက်တယ်လေ။ အိပ်မက်ထဲမှာ အမေနဲ့အမေတို့ တစ်နှစ်ကိုတစ်ခါ၊ နှစ်ခါလောက် တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ နှစ်ဦးစလုံး မဟုတ်ဘူး။ တစ်ဦးစီ၊ သီးခြားစီပါ။ ဒီတစ်ခါမှ မိဘနှစ်ပါးစလုံး စုံစုံညီညီ တွေ့လိုက်ရလို့ အံ့သြပျော်ရွှင်သွားရ တာကလား။

ဒါကလည်း မသိစိတ်ရဲ့ ဆက် နွယ်မှုထင်ပါရဲ့။ ပြီးခဲ့တဲ့ ဝါဆိုလပြည့် နေ့က ရွာဘုရားပွဲကို ရောက်ခဲ့ပါ တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်လောက် က တစ်ခေါက် ရောက်ပါသေးတယ်။ မုံရွာဘက် အလုပ်ကိစ္စနဲ့သွားရင်း အပြန်မှာ လမ်းကြလို့လှည့်ဝင်ခဲ့တာ ပါ။ အခုတော့ ကိုလေးသိန်းဌေးက လည်း တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ရွာ ဘုရားပွဲလာဖို့ ခေါ်ပါတယ်။ လာနိုင် တောင် ကြိုးစားကွာ၊ ရွာမှာ ကိုယ့် ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ ရှိနေတာ ပဲတဲ့။ ကိုလေးဆိုလိုတဲ့သမီးကို ကျွန်တော် နားလည်လိုက်ပါတယ်။ တစ်ရွာလုံးလိုလို ဟဲ့ယဲ့ဆွေမျိုးတွေ ချည်းညှစ်၊ တည်းစရာ၊ ခိုစရာ၊ စားစရာ၊ ထားမှာမျက်နှာငယ်စရာ လိုလိုလဲ။ ဒီလိုနဲ့ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ရောက်တော့ ကိုယ့်ဂျာနယ်တိုက်က တပည့်တွေ အားလုံးခေါ်ပြီး ရွာကို ထွက်လာခဲ့ ပါတယ်။ မလားခင် ကျော်ဆွေ ဆီတို့လည်း ကြိုပြီး တယ်လီဖုန်းဆက်ထားရတာပေါ့။ တော်ဆွေက ကျွန်တော်ညီဝမ်းကွဲ၊ သူငယ်ချင်းဆိုလည်းဟုတ်၊ ဆွေမျိုး ဆိုလည်းဟုတ်၊ သူတို့မိသားစုက အင်မတန်မှ ငွေတနာကောင်းလှပါ တယ်။ ဒီတစ်ခေါက် ရွာကိုရောက် တော့ သူ့ရာထူးတက်သွားပါပြီ။ မြွေတစ်ယောက်ရတဲ့ အဘိုးဖြစ်သွား ပြီလေ။ သူ့မြေးလေးကလည်း လှလိုက်တာ။ သူ့အမေရင်ခွင်ထဲက ကြည်တောက်နေတဲ့ မျက်လုံးဝိုင်း လေးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ငေးကြည့်နေပါ တယ်။ ဘိုးဘိုးဘွားဘွားတို့ရဲ့ နှလုံး သားကို ဆွဲလှုပ်လိုက်မယ့် ဆွဲလည်း လေးကိုကြည့်ရင်း ကြည်နူးစိတ်တွေ က ကျွန်တော်ရင်ထဲကို တိုးဝင်လာခဲ့ ပါတယ်။ အင်း . . . ငါ့ကောင်ကြီး

သားအတွက်၊ သမီးအတွက်၊ ပြီးတော့ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်သွားတဲ့ သားဆီက ဆင်းသက်လာတဲ့ မြေးလေးအတွက် ခါးတောင်းကျိတ် ပြုတ်လို့ မရသေးပါကလားလို့ တွေး လိုက်မိပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ဇနီးက ကျွန်တော်ကို အပြန်လက်ဆောင် အဖြစ် သနပ်ခါးတုံးတွေနဲ့ နဂါး မောက်သီးတွေပေးလိုက်လို့ အံ့သြ သွားရပြန်ရော။ သနပ်ခါးကတော့ ကျွန်တော်တို့ရွာရဲ့ အမှတ်အသား၊ အရာတော် သနပ် ခါး ဆိုတာ အင်မတန်မှာ နာမည်ကြီးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မိုးခေါင်တဲ့ အရပ်ဒေသမှာ နဂါးမောက် သီးတွေ စိုက်ပျိုး အောင်မြင်လို့ ကျွန်တော် အံ့သြသွား ရတာပါ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော် သတိမပြုလိုက်လို့သာပါ။ တစ်ချိန် တစ်ခါက ရေအင်မတန်ရှားတဲ့ အရာတော်ဟာ မြေအောက်ရေတွေ ရလို့ အခုတော့ စိမ်းစိုနေတာက လား။

မနှစ်ကလည်း ရာသီဥတု မကောင်း၊ ဒီနှစ်ကျတော့လည်း မိုးမရွာ၊ သီးနှံတွေ မဖြစ်ထွန်းလို့ ရွာဘုရားပွဲ စည်ပုံမလားလို့ တွေးပူ မိလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အထင်နဲ့ အမြင် တစ်လွဲစီဖြစ်သွားပါတယ်။ စည်ကားလိုက်သမျှ ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားလိုက်တာ။ အချို့ဈေးသည် တွေဆိုရင် ဘုရားပွဲမပြီးခင်ကတည်း က ရောင်းစရာတွေ ကုန်လုနီးပါး ဖြစ်သွားသတဲ့။ ဘုရားပွဲမှာ ဝယ်နိုင်၊ ခြမ်းနိုင်၊ သုံးစွဲနိုင်အောင် ဘယ် တန်ခိုးကြောင့်ပါလိမ့်လို့ အစဉ်းစားရ ခက်သွားပါတယ်။ အကြောင်းရင်းကို နောက်တော့မှ သိရပါတယ်။ သနပ် ခါးတန်ခိုးကြောင့်ပါတဲ့။ တစ်ရွာလုံး လိုလို သနပ်ခါးစိုက်ထားကြတယ်။ သနပ်ခါးစိုက်ပြီး ၅ နှစ်ကျော်ရင် ခုတ်ပြီး ရောင်းလို့ရပါပြီ။ သနပ်ခါး တစ်ပင် ၂ သောင်းကျော်လောက် ရတာမို့ သုံးလေးပင်လောက်ခုတ် ရောင်းပြီး ဘုရားပွဲဈေးကို လိုချင် တာဝယ်ဖို့ ပူလုံသွားပြီလေ။ ဧပြီ . . . ဟန်ကျလိုက်ပါတ်လို့ တွေးရင်း မုဒိတာပွားပြီး ရွှင်လန်းသွားခဲ့ရပါ တယ်။

ရွာကိုရောက်တိုင်း ဦးလေးငွေ နဲ့ လေးလေးအောင် ကို အမြဲ

ကန်တော့ လေ့ ရှိပါတယ်။ ဒီတစ်ခေါက် လေးလေးအောင်ကို တွေ့လိုက်ရတော့ တုတ်ကောက်ကြီး ဆောင်ထားလို့ ဟုံသြသွားရပါတယ်။ အရွယ်ကို အချိန်ကာလက တိုက်စား ပြီး ဇရာက ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ ဘယ်အရာက တားဆီးနိုင် မှာလဲ။ နုရာမှရင့်၊ ရင့်ရာမှ အိုမင်း လာတဲ့ မြစ်ပျက်ခြင်းဟာ ကျွန်တော့် အတွက် နီးလျက်နဲ့ ထေးနေပါတယ်။ အိုမင်းရင့် ချဉ်းခြင်းသဘောကို တွေးချင်ပေမယ့် ရွှင်လန်းပြုံးရယ် နေတဲ့ လေးလေးအောင်ကို မြင်ရ တော့ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ကျွန်တော် မြင့် အခုချိန်အထိ လေးလေးအောင် ဆီက တင်းမာခက်ထန်တဲ့ အမှုအရာ မျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့မြင်ခဲ့ပါဘူး။ လေးလေးအောင်မှာ သမီးတွေချည်း မြဲယောက်ရှိတာ။ ကျောင်းဆရာ လစာလေးနဲ့ ဒီမိသားစုကို ဘယ်လို များ ပျိုးထောင်ခဲ့သလဲ။ ခက်ခဲ ကြမ်းတမ်းတဲ့ဘဝကို ဘယ်လိုမျှ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းခဲ့သလဲ။ လေးလေး အောင်ရဲ့ နံပါတ်လေး (လေးမောက်

မြောက်) သမီးလေးက ရန်ကုန် စာပေဗိမာန် ဘာသာပြန်ဌာနမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင် နေတာတဲ့။ သမီးတွေအားလုံးဘွဲ့ရပြီး လုပ်ငန်း ခွင်ဝင်နေကြပြီလို့ သိရပါတယ်။ ကောင်းလိုက်တာ၊ မိဘရဲ့အမြော် အမြင်ကြီးမားမှုနဲ့ ရှေ့အနာဂတ်ကို ကြိုတင်တွေးဆပြီး ကိုယ့်ရင်သွေး တွေကို ပညာခေတ်မှာ သက်ဆိုင်ရာ ပညာရပ်တွေနဲ့ ဘဝခရီးလျှောက် လှမ်းနိုင်အောင် စီစဉ်ပေးနိုင်ခဲ့တာ တိုးနော်။

ခြေတော်ရာ ဘုရားပွဲဖွေးတန်း လျှောက်ကြည့်ပြီး ကိုလေးသိန်းဌေး တို့အိမ်မှာ ခေတ္တနားလိုက်ပါတယ်။ ကိုလေးနဲ့မတွေ့ရတာ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော်ပါပဲကော။ ကိုလေး က မလာခင်ကတည်းက ကျွန်တော် ပူဆာတဲ့ ကြက်သားရေချိုချက်နဲ့ တန်းရည်ကို အဆင်သင့် လုပ်ထား ပေးတယ်။

ကျွန်တော့်အတွက် သီးသန့် စပယ်ရှယ်၊ ကိုလေးက မသောက် ဘူး။ ကျွန်တော့်ကိုလိုက်ပို့တဲ့ ကျော်ဆွေကလည်း မသောက်တော့ တစ်ယောက်တည်း ကြိတ်ရတော့ တာပေါ့။ နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်ရဲ့ လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း သီချင်းထဲ က ငယ်မူကို မဖျောက်နိုင်ဘဲပါပဲ။ ကိုလေးနဲ့ အတိတ်က အကြောင်းတွေ စပ်မိစပ်ရာ စကားတွေ ပြောဖြစ်ကြ ရင်း အဖေအကြောင်းကို ရောက် သွားပြန်ပါတယ်။ ကိုလေးတို့အိမ်မှာ ခဏတစ်ဖြုတ်နေရင်း အဖေနဲ့အမေ ကိုလွမ်းလိုက်တာ။ ညမောင်ရီပျိုးစ အချိန်ရောက်မှပဲ ကိုလေးသိန်းဌေးနဲ့ မမသန်းဌေးကို ကန်တော့ပြီး မန္တလေးကို ပြန်လာတဲ့ အချိန် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ လွမ်းစိတ်နဲ့ မျက်ရည်ဝဲနေမိပါတယ်။ ရွာအပြန် အမှတ်တရတွေကို ဘယ်သူ့ကို တွန်တော်ပြောမလဲ။ ဝါပေပဲ့ စာရေး ဆရာဆိုတော့ ဒီအကြောင်းတွေကို ကိုယ့်စာဖတ်ပရိသတ်ဆီကို ခံစား မျှဝေပေးနိုင်လို့ စိတ်ဖြေသာပါသေး တယ်။

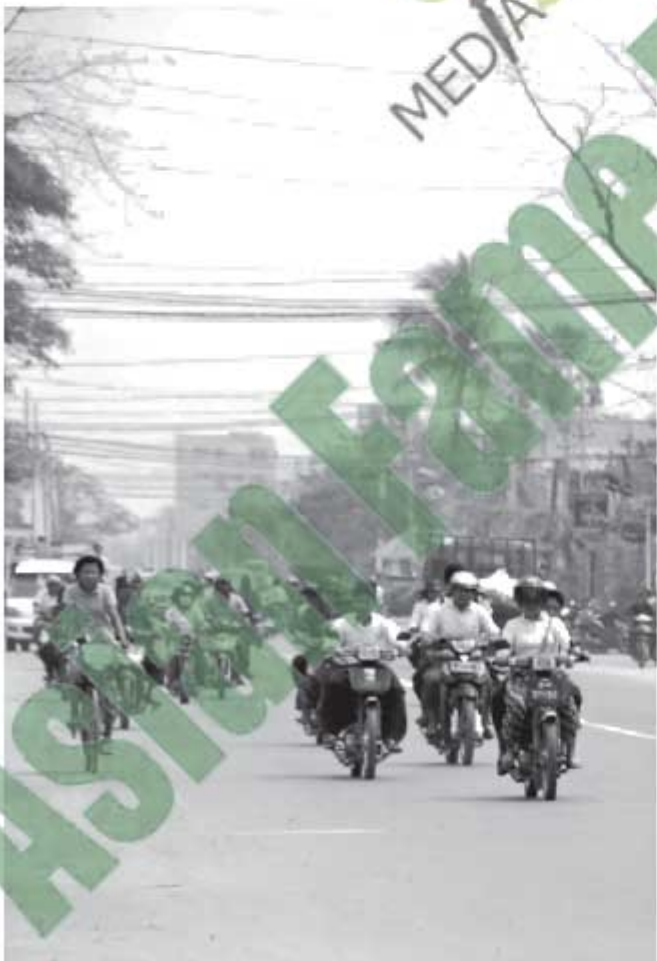
ပြီးခဲ့တဲ့ ဇူလိုင်လနဲ့ ဩဂုတ်လ အတွင်းမှာ အလုပ်တွေပိပြီး ဒေါင်ချာစိုင်းနေရတာကလား။ အင်္ဂါနေ့မှ သောကြာနေ့အထိ

တကယ်တော့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့က ပညာအရင်း အမြစ်ကြွယ်ဝဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တဲ့ နိုင်ငံတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် ဘယ်နိုင်ငံပဲကြည့်ကြည့် ပညာရှင်ပညာတတ်တွေ ပေါ့ပေါ့။

အပတ်စဉ်ထုတ်ဝေနေတဲ့ ဂျာနယ် တွဲမှာ နစ်မြုပ်နေပြီး စနေ၊ တနင်္ဂနွေ နဲ့ တနင်္လာနေ့တွေမှာတော့ စာပေ ဖောဖောပွဲတွေ သွားရပြန်ပါတယ်။ လျှိုင်ကော်၊ ချောင်းဦးက ခင်မွန်ရွာ၊ ဝက်လက်မြို့ အထက်တန်းကျောင်း၊ ပြီးတော့ မြို့နယ်တစ်ခုနဲ့ သွားဘက် ဆိုင်ရာဆေးတက္ကသိုလ်၊ ကြာတော့ ခံနိုင်စွမ်းရည် ကျဆင်းလာပြီး ဖျားပါ လေရော။

ခက်တာက ဖျားတယ်ဆိုတာက လည်း အိပ်ရာထဲ လဲလောက်တဲ့ ဖျားတာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ တငွေငွေ လေး ဖျားနေတာ။ သွား ဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်မှာ ဟောတုန်းက ကျွန်တော်ရော ဆရာ ကျော်ရင်မြင့်ရော ကျန်းမာရေး မကောင်းလှဘူး။ ဆရာကျော်ရင် မြင့်က ချောင်းတယွတ်ယွတ်နဲ့ ကျွန်တော်က နှာစေးအသံဝင်။ ဒီနေရာမှာ မန္တလေးက သွားဘက် ဆိုင်ရာဆေးတက္ကသိုလ်အကြောင်း နည်းနည်းလေး ပြောရဦးမယ်။ သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်ရဲ့ ပါမောက္ခချုပ်ဆရာကြီး ဒေါက်တာ ရွှေတိုးက တကယ့်စာသမားကိုး။ သူ့ရဲ့ အားလပ်ချိန်မှာ စာဖတ်ခြင်းနဲ့ပဲ မွေ့လျော်နေတဲ့သူ။

ကလေးတွေကို အသိပညာ တိုးပွားအောင် တက္ကသိုလ်မှာ စာပေ ဟောပြောပွဲတွေ ပြုလုပ်ပေးနေ

လျက် ရှိပါတယ်။ ဆရာမိသားစုက ရန်ကုန်မှာတဲ့။

ဆရာကတော့ မန္တလေးမှာ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းသာရယ် ပေါ့။ အားလပ်တဲ့အချိန်မှာ ကိုယ် နှစ်သက်တဲ့ စာအုပ်တွေဝယ်ပြီး စာဖတ်ခြင်းနဲ့ မွေ့လျော်နေသူဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တော့ တက္ကသိုလ် တွေ့အ. ထ. က အ. လ. ကတွေမှာ ဆရာကြီးဒေါက်တာရွှေတိုးတို့လို

လာဆွေးနွေးတာမျိုးလည်း ရှိရဲ့။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ကိုယ့် စာဖတ် ပရိသတ်နဲ့တွေ့ရလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရပါတယ်။ ဘယ်ဒေသတွေပဲ ရောက်ရောက် သူတို့ဆီက အတွေးအမြင်တွေ၊ ခံစားချက်တွေကို သိခွင့်ရခဲ့လို့ပါ။ အဲဒီတော့ ပြည်သူလူထုနဲ့ ဒေသမြင်ကွင်းတွေရဲ့ ပကတိအရှိ တရားကို သိမြင်ပြီး စဉ်းစားဆင့်ချိန်

ဆရာတွေ ရှိစေချင်လိုက်တာ။ အဲဒါမှ စာဖတ်ခြင်း အလေ့အထအားနည်းနေတဲ့လူငယ်တွေကို စာဖတ်ချင်လာအောင် တွန်းအားပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ဖျော်ဖြေရေး ကဏ္ဍတွေများနေတော့ လူတွေက စာဖတ်ခြင်းဘက်မှာ အားနည်းနေလျက် ရှိပါတယ်။ စာမဖတ်ကြရင် အသိပညာချွတ်ခြုံကျမှုနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဆင်ခြင်နိုင်ဆဲဆိုင်စွမ်းအားနည်းလာသလို အနာဂတ်ကို မှန်ကန်စွာ ကြည့်မြင်နိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်းတွေနဲ့ ဆုံးရှုံးသွားကြမှာပါ။ စာပေဟောပြောပွဲ ခရီးထွက်တိုင်း ရောက်တဲ့နေရာမှာ စာဖတ်ကြဖို့ ထိုက်တွန်းဟောပြောပေးခဲ့ပါတယ်။ တချို့နေရာတွေမှာ စာပေဟောပြောပွဲ ပြီးတဲ့ အခါ ရေသူး ဖတ်သူ ဆွေးနွေးပွဲလေးတွေ ကြိုရတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ တော့လည်း ကိုယ့်ဆီကို သီးသန့်

နိုင်စေမယ့် အချက်အလက်တွေ ရရှိလာစေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟောပြောပွဲ အခြေအနေက ပြောင်းလဲသွားတယ်။ အရင်ကလို တစ်နေရာမှာ ဟောပြောရင် နေ့တစ်နေ့ အချိန်ပေးလို့ မရတော့တော့။ တခြားတစ်နေရာကို ဟောပြောဖို့ကလည်း ရှိနေပြန်တယ်။ သဘင်သည်စကားနဲ့ ပြောရရင် ပွဲကူးပေါ့။ ဘစ်ခါကများဆိုရင် နယ်တစ်နယ်မှာ ဟောပြောမယ့် နေရာရောက်တော့ ပရိသတ်က ခန်းမထဲမှာ အဆင်သင့်ရှိနေလို့ မော်တော်ကားပေါ်မှာပဲ ကတိုက်ကရိုက် အဝတ်အစားလဲပြီး စင်မြင့်ပေါ် တန်းတက်လာလည်း ကြုံရရဲ့။ တချို့နေရာတွေကျတော့ ဟောပြောနေတုန်း တခြားတစ်နေရာက ဟောပြောပွဲအတွက် လာခေါ်မယ့် မော်တော်ကားက အဆင်သင့်စောင့်နေလို့ ဟောပြောပွဲပြီးပြီးချင်း နယ်ခံတွေကို နှုတ်ဆက်စကားပြောပြီး အကြိုထောက်တဲ့ မော်တော်ကား

ပေါ်တက်ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေလည်း ရှိပေ။ ဒါတောင် ကျွန်တော်က ကိုယ်နဲ့ မထေးလှတဲ့ နေရာဒေသတွေ လောက်ပဲ လိုက်တာပါ။ သိပ်ဝေးတဲ့ ခရီးတွေကျတော့ အားနာနာနဲ့ ငြင်းလိုက်ရတာပေါ့။

ဟောပြောပွဲ တစ်ပွဲပြီးတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ပြီး သုံးသပ်ပါတယ်။ ဟောပြောပွဲ ဆိုပေမယ့် ပရိသတ်နဲ့ ဟောတဲ့သူက အဟပ်မိချင်မှ မိတာ။

အဲဒီလိုမျိုးကြုံရရင် ဟောတဲ့သူက ဈာန်မဝင်တော့ဘူး။ ကိုယ်ပြောချင်တာတွေ ပေးချင်တာတွေ ပရိသတ်ဆီကို ရောက်မှရောက်ရဲ့လား။ ဦးပုညရဲ့ စာထဲကလို ဟောရင်းသာ ပျံလွန်တော်မူတော့ မည် ဆန်ဖြူဖြူတစ်ခွက်မျှ တွက်ပုံမပေါ်ဆိုတဲ့ ကိန်းများဆိုက်ရင် အခက်။ ဒီတော့ ဗိုလ်ကေတင်ထောင်မှာ တစ်ယောက်တော့ စွဲကောင်းပါရဲ့ ဆိုတဲ့ အငြိမ့်သိချင်းလိုပဲ ကိုယ်သိစေချင်တဲ့ မြင်စေချင်တဲ့ ကိုယ့်စေတနာတွေကို လူတစ်ရာမှာ တစ်ယောက်လောက်သိသွားရင် မဆီပါဘူးလို့ စိတ်အားလျော့စွာ တွေးလိုက်ရတာကလေး။

တကယ်တော့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့က ပညာအရင်းအမြစ်ကြွယ်ဝဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တဲ့ နိုင်ငံတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် ဘယ်နိုင်ငံပဲကြည့်ကြည့် ပညာရှင် ပညာတတ်တွေ ပေါများပါ။ အဲဒီတော့ တိုးတက်ချင်ရင် သူတို့ဆီက နည်းပညာ၊ အတတ်ပညာတွေကို ကျွန်တော်တို့ဆီကို ဘယ်လိုရောက်အောင် လုပ်ကြမလဲ။ အခုအချိန်အထိ အပီတစ်ချောင်းတောင် ကောင်းကောင်း မထုတ်လုပ်နိုင်တဲ့ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံဟာ လာမယ့် ဆယ်စုနှစ်အတွင်းမှာ ကမ္ဘာ့ရွာကြီးထဲကို ဝင်ဆန့်နိုင်ဖို့ ဘယ်ကဲ့သို့ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ကြမလဲ။

အခု ဩဂုတ်လနဲ့ စက်တင်ဘာလမှာ ဟောပြောပွဲခရီးတွေ လုံးဝနားလို့ ကိုပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်အစိတ်က သမိုင်းပုရိပ်တွေကို ကျွန်တော် မေ့ဖျောက်လို့ မရသေးသလို ဘယ်တော့မှလည်း မေ့ဖျောက်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အခုမှ ပြန်

စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ နှစ်အစိတ်ဆိုတဲ့ အချိန်ကာလခရီးဟာ ဘာမှမကြာလိုက်ပါလားလို့ တွေးလိုက်မိတယ်။ ရန်ကုန်၊ မန္တလေးနဲ့ အချို့နယ်တွေမှာ ရှစ်လေးလုံး ငွေရတုကျင်းပခဲ့ကြလို့ ဝမ်းသာစရာပါ။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီကျင်းပတဲ့ပွဲမှာ ဟိုလူတွေပါလို့ ဒီလူတွေက မပါတော့ဘူးဆိုတဲ့ သတင်းကို ကြားရတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရပါရော။ ရှစ်လေးလုံးတဲ့ကြွမှုကြီးမှာ မောင်ဖြူ၊ မောင်မဲ၊ မည်၊ မဝါ၊ အားလုံးပါဝင်ကြတာကို သတိပြုဖို့လိုပါတယ်။ ရေ့လို့ ချီတက်ရင်း နောက်ကြောင်းပြန်မလှည့်ဘူးလို့ ဆိုပေမယ့် သမိုင်းတမျက်နှာထဲက အဖြစ်အပျက်တွေကို ကြည့်ပြီး သင်ခန်းစာယူကြဖို့ လိုပါတယ်။ ရှစ်လေးလုံးပွဲရပ်တော့မှာ ကျွန်တော်တို့ကို အမုန်းပွားစရာ၊ အညှိုးအာယာတတွေ တီးလာစေခြင်းထက် နောက်နောင် ဒီလိုမျိုးမဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်နိုင်ဆဲဆိုင်ချိန်ကြဖို့ သတိပေးနေတာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးမှာ ချို၊ ယွင်းအားနည်းချက်တွေ အနည်းနဲ့အများ ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံတွေက ကျွန်တော်တို့ကို သတိပေးနေတာပါ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အတိတ်ဖြစ်ရပ်တွေကို သင်ခန်းစာယူပြီး နိုင်ငံချစ်စိတ်နဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ အနာဂတ်ကို ဘယ်လိုဖန်တီးကြမလဲ။ အခု အခြေအနေက အနုတ်လက္ခဏာမှ သူ့သူအဆင့်ကို ရောက်တုန်းရှိပါသေးတယ်။ ဒီအဆင့်က ကျော်လွန်ပြီး အပေါင်းလက္ခဏာ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရတော့မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့ အားထုတ်ကြိုးစားမလား။ မကြိုးစားဘဲ နေကြမလား။ ကျွန်တော်တို့က အနာဂတ်ကို စိန်ခေါ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အနာဂတ်ရဲ့ စိန်ခေါ်ခြင်းကို ခံနေရတာပါ။ အပေါင်းလက္ခဏာဆောင်နိုင်မှသာ နောက်ထပ်နှစ်အစိတ်ကြာရင် ယခုထက် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်ကောင်းမွန်တဲ့ အနာဂတ်ကို ပိုင်ဆိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ကိုထွန်း-လမ်း (၈၀)

မပျော်

အလိုချင်ဆုံးအရာ

ဝတ္ထုတိုရသ

စားပွဲတင်ပြကွဲဒိန်လေးကို ကြည့်ရင်း
ဖူး ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်။ မကြာခင်
သင်္ကြန်ကျတော့မှာပဲ။ သင်္ကြန်နှစ်သစ်ကူး
ရုံးပိတ်ရက်ဆိုတဲ့စာလုံးတွေကို ကြည့်ရင်း
ဖူးမျက်ဝန်းတို့က အရောင်တွေ လက်လာကြ
တယ်။ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဆိုသလို သင်္ကြန်ရက်
ကို ဖူးမျှော်ခဲ့ ရသည်ပဲ။ သင်္ကြန်နှစ်သစ်ကူး
ပိတ်ရက်တွေမှာ ဒယ်ဒီနှင့် အတူနေခွင့်ကို
နှစ်စဉ်ရရှိခဲ့တာ ဖူးအလိုအပ်ဆုံး သင်္ကြန်
အချိန်ကာလပဲပေါ့။ ဖူးလိုပဲ မောင်လေးလေး
လည်း ပျော်နေတာပေါ့။ ဒယ်ဒီနဲ့အတူနေရ
ပေမယ့် ဒယ်ဒီမျက်နှာကို မမြင်ရ။ ဖူးတို့
အိပ်ရာထချိန် ဒယ်ဒီအိမ်မှာမရှိဘဲ အလုပ်
သွားသလို ဖူးတို့အိပ်ချိန်အထိ ဒယ်ဒီ
မျက်နှာကို မမြင်ရတဲ့ နေ့တွေလည်း ရှိခဲ့။

မာမိပြောတော့ ဒယ်ဒီက ဖူးတို့ အခန်းထဲဝင် အိပ်နေတဲ့ဖူးဆံပင် လေးတွေ ပွတ်သပ်ပြီးတော့မှ အလုပ်သွားတာတဲ့။ ဖူးဘာလို့ နီးမသွားရတာလဲလို့ ဖူးကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် အပြစ်တင်မိသည်။ ကုမ္ပဏီ အုပ်စု ဥက္ကဋ္ဌကြီးဖြစ်တဲ့ ဒယ်ဒီ ကြောင့် ဖူးတို့ လိုလေသေးမရှိ နေ ထိုင် စားသောက်ကြရပေမယ့် ဒယ်ဒီနဲ့အတူ မနက်စာ အတူစားခွင့် တာ၊ ညစာ အတူစားခွင့်တာ၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ နံနက်ရက်မှာ ခူးနဲ့ဖူးကို Shopping Centre လိုက်ပို့ပေးတာ၊ မနက်ပိုင်း ရေကူးလိုက်ပို့ လိုက်ကြို လုပ်တာတွေနဲ့ ဒယ်ဒီကို အတူစီစေ ချင်တာပါ။ ဖူးအလယ်တန်းကျောင်း သူဖြစ်တဲ့အထိ ဖူးဆုပေးပွဲကို ဒယ်ဒီ မျက်နှာလေးလာပြန်ပြပြီး ပြန်သွား တာ၊ ကျောင်းအားကစားပွဲတွေမှာ သူများအဖေတွေလို လိုက်ပို့ပေးပြီး အတူမရှိနိုင်တာတွေက ဖူးကို အထီး ကျန်စေသလိုပါပဲ ဒယ်ဒီ။ မာမိ နီးနီးကပ်ကပ်ရှိနေပေမယ့် ကျောင်း မှာ တစ်နေ့တာ တွေ့ကြုံတာတွေကို ဒယ်ဒီကိုလည်း ပြောပြချင်တာပေါ့ နော်။ မောင် လေးခူးဆိုလည်း ဖေကြီးနဲ့တွေ့ရအောင် နီးကိုလိုက် သွားကြမယ်ဆိုပြီး ကျောင်းကအပြန် ဒယ်ဒီတို့ရုံးချုပ်ရွေ့က ဖြတ်သွား တိုင်း အမြဲပြောတတ်တာ။ မောင် လေးက ဖူးခေါ်သလို ဒယ်ဒီလို့မခေါ် ဘဲ ငယ်ငယ်ကတည်းက ဖေကြီးလို့ ဒယ်ဒီကို ခေါ်တတ်တယ်နော်။ ခူး ကျောင်းကို မနက်ပိုင်း ဒယ်ဒီလိုက် ပို့ရင် အရမ်းပျော်တာပဲမရယ်ဟု တစ်ခါတလေ တစ်လမှာတစ်ကြိမ် တစ်ခါလောက်သာ လိုက်ပို့ပေးပြီး ဆိုရင် ခူး ကြွားလို့မဆုံးတော့။

ဖူး ဖိုးတွေမိပြီး အဖျားထက်တဲ့ ညက အိမ်မှာ ဒယ်ဒီမရှိဘူးနော်။ ဒယ်ဒီတစ်ယောက် လူကြီးတွေက ခေါ်လို့ နေပြည်တော်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒီလူကြီးတွေကလည်း ဒယ်ဒီကိုပဲ ခဏခဏခေါ်နေတာပဲလို့ ခူးပြော သလိုပဲ ဖူးလည်း ပြောလိုက်ချင်ပါ တယ်။ မိသားစုဆရာဝန် ဦးဒေါက် တာဟန်ကို ဆေးမထိုးနဲ့နော်ဦးလို့ ပြောထားမိ၍ သောက်ဆေးနှင့် ညဘက်အဖျားကမကျ။

မာမိရေပတ်ဝတ်တွေနဲ့ တိုက်

ပေးမှ ည ၁ နာရီကျော်ကျော်မှာ အဖျား ကျသွားတယ်လို့ ခံစားမိတယ်။ ဒယ်ဒီဆီ ညဦးပိုင်းက ဖုန်းဆက်ပေးမယ့်လည်း ဆက် သွယ်မှု ခေါ်ယာပြင်ပရောက်နေ၍ ဖူးဖျားနေ တယ်လို့ Massage ပို့ထားပြီးသားကို ဒက်ဒီ လူကြီးတွေဆီက ပြန်မရောက်သေး တော့ ဖုန်းက မမိတာလား။ ဖုန်းကိုမကြည့် ဖြစ်တာလား။ ဒါမှမဟုတ် ကားထဲမှာပဲ ပုန်းတွေ စက်ပိတ်ထားတာလားလို့ ခေါင်း နည်းနည်းကိုက်တဲ့ကြားက တွေးမိတယ် ဒက်ဒီ။

ဒယ်ဒီ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် ဘာလို့ ဖြစ်တာလဲဟင်။

ဖူးကတော့လေ ခွန်းတို့ ယွန်းတို့ ဖေဖေလို ကျောင်းဆရာကြီးဖြစ် စေချင် တာ။ ဒါမှ ခွန်းတို့ ယွန်းတို့လို သူတို့ဖေဖေနဲ့ ကျောင်းတူတတ်ရမှာ။ ပျော်စရာကြီးပေါ့ နော်။

စာသင်နှစ်တစ်နှစ်ပတ်လုံး ဒယ်ဒီ မျက်နှာကို သေချာမမြင်ရ။ ဒယ်ဒီစကား သံကို မကြားရနဲ့။ ကျောင်းမဝရက်ရောက်ပြီ ဆိုသည်နှင့် သင်္ကြန်ပိတ်ရက်ကို ဖူးဖျော် တော့တာပေါ့။ ပြီးတဲ့ သင်္ကြန်ပိတ်ရက် ၂ ရက်ဆက်တိုက် ဒယ်ဒီနဲ့ငွေဆောင်မှာ သင်္ကြန်ကျခဲ့ရသည်။ ဖူးတို့ ရေဆော့ခိုနံမှာ စားတာ အတူရေလိုက်ဆော့ပေးသော ဒယ်ဒီ၊ ရေချိုးကန်ထဲမှာ ရေကူးရင်လည်း စိတ်ပူပြီး ကန်ပေါင်ပေါ်ကနေ ခါးကြီး ထောက်ကြည့်လို့၊ ထိုင်ခုံမှာ ထိုင်လိုက် ထလိုက်နဲ့၊ ပြီးတော့ ရေချိုးပြီး ရေတွေစို နေတဲ့ ခါးလယ်လောက်ထိ ရှည်တဲ့ ဖူးဆံပင် ရှည်ရှည်လိမ်လိမ်လေးတွေကို မွေးပွ တဘက်နဲ့ ဒယ်ဒီကိုယ်တိုင်သုတ်ပေးရင်း ငါ့သမီးကြီး အရပ်ကြီးက တော်တော်ကို ရှည်လာပြီ ဒယ်ဒီကိုတောင် မိခါနီးပြီဆိုပြီး ခေါင်းကိမ္မာအောင် ခပ်ဖွဖွထူပြီး ပုစမ်းဟဲ့ ဒီအရပ်၊ ပုစမ်းဆိုပြီး ဒယ်ဒီစွတ်တော့ ဖူးက ဒယ်ဒီလက်ကို ဖူးလက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင် ပြီး ရှည်စမ်းဒီအရပ် ရှည်ပါဒီအရပ်ဆိုပြီး ဒယ်ဒီလက်ကို ဆွဲမြှောက်နဲ့ ဖူးပျော်လိုက် ရတာ။

ထမင်းစားချိန် ကျောက်ပုစွန်တုပ်ကြီး ထဲက အသားတွေကို ဖူးတို့ကို နှာကျွေနှင့်၊ သစ်သီးတွေ ခက်ရင်းလေးနဲ့ ထိုးထိုးပြီး ကျွေ တတ်တဲ့ ဒယ်ဒီကို ကျွေဖူးတင်လိုက် တာ။ ကမ်းခြေမှာရေဆော့၊ ရေကူး၊ အုန်း စိမ်းရည်သောက်၊ စက်ဘီးစီး၊ စွန်လွှတ်၊ ဘောလုံးကန်၊ မုန့်စား၊ တစ်ရူးအိပ်၊ ပြန်ထ မုန့်ပြန်စားနှင့် ရက်တွေ ဘယ်လို ကုန်မှန်းမသိပါဘူး။ အပြန်ကားပေါ်မှာ

ဖူးရယ် မင်းဒယ်ဒီ
အရမ်းအလုပ်များတာ
မင်းလည်း သိသားပဲ။
တို့ဖေဖေတောင်
သင်္ကြန်တွင်း Duty ကျလို့
အိမ်မှာ မေမေနဲ့တို့ ညီမနှစ်ယောက်
အိမ်အလုပ်တွေ ပိုင်းကူရမှာ။
တစ်အိမ်လုံးကြမ်းတိုက်ရမယ်။
ခန်းဆီးတွေ ဖြုတ်လျှော်မယ်၊
အိပ်ရာခင်း၊ ခေါင်းအုံးစွပ်၊
ခြင်ထောင်တွေ

ဒယ်ဒီရင်ခွင်ထဲမှာ ခေါင်းအုံးပြီး အိပ်ချင်
ယောင်ဆောင်ကာ တစ်လမ်းလုံး လိုက်လာ
ခဲ့တယ်။ ခူးတောင်မှ သူ့အလှည့်မရလို့
ဖူးကိုတောင် စိတ်ကောက်ပြီး မာမိုလက်
မောင်းကို ပိုရင်း မျက်လုံးလေး ပေကလတ်
ပေကလတ်နဲ့ အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်
တုန်း။

ဖူးရင်ခွန်စွာ စောင့်စားရတဲ့ သင်္ကြန်
ရက်၊ သန်ဘက်ခါဆိုရောက် ပြီပေါ့နော်။

ဒီတစ်ခါ ပုဂံညောင်ဦး မန္တလေး
ဘက်သွားမည်ဆို၍ ချည်သားဂါဝန်
လေးများ ရှုပ်အင်္ကျီနဲ့ ချည်ဘောင်းဘီလေး
များတို့ကို ခရီးဆောင်အိတ်ထဲထည့်ရင်း
ဟိုနေ့က Junction Centre မှ ဝယ်လာတဲ့
ဒယ်ဒီအတွက် နေကာမျက်မှန်နဲ့ ဟာပိုင်ရီ
ဦးထုပ်အပိုင်းကို ဒယ်ဒီတို့ မမြင်အောင်
ဝှက်ပြီး အိတ်ထဲထိုးထည့်ရင်း ဒယ်ဒီကို
ပြင်ဦးလွင်ပါ လိုက်ပို့ခိုင်းရမယ်ဆိုတဲ့
အတွေးတွေနဲ့ ညဘက်တော်တော်နဲ့ အိပ်
မပျော်နိုင်။

နဖူးကို လက်ဖဝါးခပ်နွေးနွေးနဲ့ ဝှက်
သပ်ပြီး ဆံစုတ်ထပွတ်သပ်မှု အထိ အတွေး
ကြောင့် မျက်လုံးဖွင့် ကြည့်လိုက် ချိန်တွင်
အပြုအရာ လျာကင်နှင့် ဒယ်ဒီ မျက်နှာကို
တွေ့တော့ အလန့်တကြားနှင့် “ဒယ်ဒီ
ဘယ်သွားမလို့လဲလို့” အိပ်ရာမှ လှေလှေ
ရင်း မေးမိသည်။

“ငါ့သမီး ဖူးလေး နိုးသွားပြီကိုး။ ပြန်
အိပ်လိုက်ဦး သမီးဖူး။ အစောကြီးရှိသေး
တယ်” ဆိုတဲ့ ဒယ်ဒီ လက်ခမောင်းကို ဆုပ်
ကိုင်ထားရင်း ဒယ်ဒီ “ဘယ်လဲဟင် ဘယ်
ကိုသွား မလို့လဲ” ဟု တတွတ်တွတ်ထပ်မေး
မိပြန်သည်။

“ဒယ်ဒီ လူကြီးခရီးစဉ် လိုက်စရာရှိ
လို့ပါ သမီးရယ်၊ ဖူးတို့အရင်သွားနှင့်၊
ဒယ်ဒီလိုက်ခဲ့မယ်နော်၊ သွားမယ် သမီး
တကတော့”

ဖူး အိပ်ရာထဲကို ဆူဆောင်လဲ့ချ
လိုက်ချိန်မှာ ခေါင်းအုံးစွပ်ဖြူဖြူလေး
ပေါ်သို့ ဖူးမျက်ရည်စက်တွေက ပြုတ်ကျလို့
နေပြီလေ။ ဒယ်ဒီရောက်လာမှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။

ဖူးတို့ မန္တလေးသင်္ကြန်သွားတဲ့
နှစ်တုန်းကလည်း လမ်းကြောင်းပြီး ရင်
လိုက်လာမယ်ဆိုပြီး ဒယ်ဒီမလာဖြစ်။
သူငယ်ချင်းခွန်းဆိုကို မနက်အစောကြီး
ဖုန်းဆက်ပြီး ငါ့ဒယ်ဒီ မလိုက်ဖြစ်ဘူး
ခွန်းရယ်လို့ ဝိုသံပါကြီးနှင့် ပြောမိသည်။

“ဖူးရယ် မင်းဒယ်ဒီ အရမ်း အလုပ်
များတာ မင်းလည်း သိသားပဲ၊ တို့ဖေဖေ

တောင် သင်္ကြန်တွင်း Duty ကျလို့
အိမ်မှာ မေမေနဲ့တို့ ညီမနှစ်ယောက်
အိမ်အလုပ်တွေ ဝိုင်းကူရမှာ။
တစ်အိမ်လုံးကြမ်းတိုက်ရမယ်။
ခန်းဆီးတွေ ပြုတ်လျှော်မယ်၊
အိပ်ရာခင်း၊ ခေါင်းအုံးစွပ်၊ ခြင်
ထောင်တွေ၊ အဝတ်တွေ လျှော်
ပေးရမယ်” ဆိုတဲ့ တက်ကြွနေတဲ့
ခွန်းကို စိတ်ကောက်ပြီး ပန်းကလေး
တို့ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်တော့ ဒီနေ့
မနက်ဘုရားကနေ အခုပဲ ပြန်
ရောက်တာ။ ဖေဖေဆုံးတာ ဒီနေ့
နှစ်လပြည့်တာတဲ့။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဖူး
အရမ်းအားနာပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်
သွားမိတယ်။ ပန်းကလေးဖေဖေက
နယ်မြေမအေးချမ်းတဲ့ ဘက်မှာ
တာဝန်ကျရင်း ချိန်တိုက်ခိုက်ခံရလို့
တိုက်ခွဲကျသွားတာ ဘာကြာသေးလို့
လဲ။ ဒယ်ဒီကို စိတ်ကောက်ပြီး
သူငယ်ချင်းတွေဆီ ဖုန်းဆက်မိတာ
ဖူးအများပါပဲ။ လူတိုင်း လူတိုင်း
သူတို့မိသားစုအရေးနဲ့ အလုပ်များ
နေကြတာ ထုံးစံပါနော်။ ဖူးတို့မှာ
သာ မပူပင်မကြောင့် ကြရဘဲ
လိုသလိုရတဲ့ အရာတွေက မှားနေ
လို့ပဲလား မသိ။ မရနိုင်တဲ့အရာကို
မှ ဖူးက တမ်းတလိုချင်မိနေတာ
ကိုး။

ဒယ်ဒီစီးပွားရှာနေတာ ဖူးနဲ့ခူး
အတွက်ပဲ။ ဘက်လုပ်ငန်းက ဖူး
အတွက်၊ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းက ခူး
အတွက်ပဲတဲ့။ ကျောင်းပိတ်ရက်တွေ
မှာ ဒယ်ဒီနဲ့လုပ်ငန်းတွေရှိတဲ့နေရာ
လိုက်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဒက်ဒီဖုန်းသံကြား
အပြီးမှာ ဖူးပြန်ပြီးပျော်ရွှင်သွားရ
တယ်။ ဒယ်ဒီဆီကို ဖူး ဖုန်းမရမက
ဆက်နေမိတယ်။ ဆက်သွယ်မှုပြင်ပ
လို့ ထူးနေရာမှ ဖုန်းဝင်သွားတော့
ဖုန်းမြန်မြန်ကိုင်ပါ ဒယ်ဒီလို့
ဆုတောင်းနေမိတယ်။ ဒယ်ဒီဖုန်း
ကိုင်လိုက်ရင် အောင်စာရင်းထွက်တဲ့
နေ့ မနက်အစောကြီး အောင်စာရင်း
ကြည့်ရအောင် ဖူးကို လိုက်ပို့ပေးပါ
ဒယ်ဒီနော်လို့ ဖူး ပြောခွင့်ရချင်ပါ
တယ်။

သံလျှပ်ဦး

ရှစ်လေးလုံးဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံ
ငွေရတုအထိမ်းအမှတ်
ပန်းချီ၊ ကာတွန်း၊ ဓာတ်ပုံ၊ ကဗျာပြပွဲကျင်းပ

ရှစ်လေးလုံးဒီမိုကရေစီအရေး
တော်ပုံ ငွေရတုအထိမ်းအမှတ်
ပန်းချီ၊ ကာတွန်း၊ ဓာတ်ပုံ၊ ကဗျာ

ပြပွဲအခမ်းအနားကို ဇူလိုင်လ ၂၂
ရက်မှ ၂၄ ရက်နေ့အထိ ယာသန်
ရိပ်သာ တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။
အဆိုပါ ပြပွဲဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို
၂၂ ရက် နံနက် ၅ နာရီက ပြုလုပ်
ခဲ့ပြီး အခမ်းအနားတွင် ဒီမိုကရေစီ
အရေးတော်ပုံ ဓာတ်ပုံ၊ ကဗျာ၊
ကျောင်းသားကျောင်းသူများ ရတန်း
ရှင်လှပြည်သူများကား ဂုဏ်ပြုသည့်
အနေဖြင့် တစ်နှစ် ငြိမ်သက်ခဲ့ကြ
သည်။

MODA မဂ္ဂဇင်းရဲ့ တစ်နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ် Fashion Show ကျင်းပ

MODA မဂ္ဂဇင်း၏ တစ်နှစ်ပြည့်နှစ်ပတ်လည်အနေဖြင့် ကျင်းပ
ပြုလုပ်သော MODA Fashion Show 2013 ပွဲကို ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက်၊
ညနေ ၆ နာရီက Strand Hotel တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ
အခမ်းအနားကို စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်က တေးသီချင်း ၂ ပုဒ်သီဆိုကာ
အခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ MODA Fashion မဂ္ဂဇင်း၏ တစ်နှစ်
တာကာလအတွင်း ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် ပုံရိပ်များကို ဗီဒီယိုနှင့်ပြသခဲ့သည်။
အခမ်းအနားတွင် အဆိုတော်ချမ်းချမ်း၊ Ar-T၊ ယူရေနီယံ Dancer
အဖွဲ့တို့က ဖျော်ဖြေခဲ့ကြပြီး မော်ဒယ်သရုပ်ဆောင်များက Hip Hop
Movement Fashion Show, Romantic Jazz Fashion Show, LATINO NIGHT & PINK LADY Fashion ဗီဒီယိုများကို ပြသခဲ့
ကြသည်။

၁၄ နှစ်ပြည့် စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်၏ စာအုပ်ဈေးရောင်းပွဲတော်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်၏ ၁၄ နှစ်ပြည့်
အမှတ်တရစာအုပ်ဈေးရောင်းပွဲတော်ကို ရန်ကုန်
မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ကြားတောရအုတ်လမ်းရှိ
အက္ခရာ ဓမ္မာရုံတွင် ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်နေ့မှ
ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက်နေ့အထိ ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့
သည်။ အဆိုပါဈေးပွဲတော်တွင် စိတ်ကူးချိုချို

တိုက်မှထုတ်ဝေသော စာအုပ်အသစ် ၂၈ အုပ်
များကို ခင်းကျင်းရောင်းချခဲ့ပြီး နေ့စဉ် နံနက် ၉
နာရီမှ ညနေ ၅ နာရီအထိ ဖွင့်လှစ်ထားကာ
၂၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ
ဈေးနှုန်း လျှော့ချ၍ ရောင်းချပေးခဲ့ကြောင်း
သိရသည်။

အလင်္ကာကျော်စွာ ရွှေမန်းသဘင် နှစ် ၈၀ ပြည့်အလွမ်းမှတ်တမ်း ဖော်ဖြေပွဲကျင်းပ

အလင်္ကာကျော်စွာရွှေမန်း ဦးတင်မောင် သဘင်သက် နှစ် ၈၀ ပြည့် အလင်္ကာအလွမ်းမှတ်တမ်း ဖော်ဖြေပွဲကို ဩဂုတ်လ ၉ ရက်နှင့် ၁၀ ရက် တွင် အမျိုးသားကဇာတ်ရုံ၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ရွှေမန်းဦးတင်မောင်၏ မျိုးဆက်များဖြစ်ကြသော ညွန့်ဝင်း၊ ဝင်းဗိုလ်၊ ဆန်းဝင်း၊ ဝင်းမောင်၊ ချမ်းသာ ကျော်ကျော်စိုး၊ တင်မောင်ဆန်းမင်းဝင်း၊ မေတင်မောင်ဆန်းမင်းဝင်းတို့အပြင်

နန်းဝင်း၊ အောင်ဘိုဝင်း၊ မိုးဝင်း၊ မိုးမင်း၊ မန္တလေးသိန်းလော်၊ မိုးချစ်၊ ဟန်လာ မိုးဝင်း၊ ဒီဟိုနိုး၊ စွမ်းစာနည်၊ နန်းခင်မွှေး၊ တင်ဇာမိုးဝင်း၊ ဟန်နွေငြိမ်း၊ သူသူနန်းဝင်းစသော သဘင်အနုပညာရှင်များစွာ ပါဝင်ထားကြပြီး ရုပ်ရှင် အနုပညာရှင်များဖြစ်ကြသော ရန်အောင်၊ အကယ်ဒမီနေတိုး၊ မိုးလုံနွဲ့၊ မင်းသွေး၊ ဂီတအနုပညာရှင်များဘက်မှ ဦးမင်းနောင်၊ သန်းမြတ်စိုး၊ ရီရီသန့်၊ ဖိုးသောကြာတို့ကလည်း တေးသီချင်းများနှင့် ဖော်ဖြေခဲ့ကြသည်။

ဆီးဂိမ်းပွဲတော်အတွက် မြန်မာဘဏ္ဍာရီက Platinum Sponsor MOU လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲ

၂၇ ကြိမ်မြောက် အရှေ့တောင်အာရှအားကစားပြိုင်ပွဲ (ဆီးဂိမ်း) အတွက် မြန်မာဘဏ္ဍာရီက ဖြစ်သည့် Platinum Sponsor အဖြစ် MOU လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲကို ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက် ညနေက ကရဝိတ်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့ သည်။ အဆိုပါ ဆီးဂိမ်းပြိုင်ပွဲအတွက် Sponsor များကို Platinum၊ Gold နှင့် Silver ဟူ၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ Platinum Sponsor များအဖြစ် မြန်မာဘဏ္ဍာရီနှင့်အတူ MAI လေကြောင်းလိုင်း၊ KBZ ဘဏ်၊ KBZ လေကြောင်းလိုင်း၊ Panasonic၊ Samsung တို့ကလည်း ရရှိကြောင်း သိရှိရသည်။

အမျိုးသမီးစာရေးဆရာမ ၃ ဦး၏ “ဝတ္ထုတို ၃ ယောက်” စာအုပ်ထွက်ရှိ

မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာများ ထက်နှင့် အင်တာနက်လှိုင်း ထက်တွင် စာများကို ဝဲယုံစေ တတ်သော စာရေးဆရာမများ ဖြစ်ကြသည့် ခင်မေသစ်၊ စုမိ အောင်နှင့် ပြုံးပြုံးတို့၏ စာများ ကို စုစည်းဖော်ပြလိုက်သည့် ဝတ္ထုတို ၃ ယောက်စာအုပ် ထွက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။ စာရေး ဆရာမတစ်ဦးချင်းစီ၏ စာများ ကို တစ်ကန့်စီဖော်ပြထားပြီး ရောင်စုံပန်းချီကားချပ်များဖြင့် စာများကို မွမ်းမံသရုပ်ဖော်ထား သည်။ မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်း ဒီဇိုင်းအားလုံးကို စိုးမင်းအောင်က ဖန်တီးထားပြီး ထူးခြားချက်မှာ စာရေးဆရာမသုံးဦးသည် သားအမိများဖြစ်ကြသည်။

Two Hearts Wedding Dress & Photo စတူဒီယိုဖွင့်လှစ်

Two Hearts Wedding Dress & Photo Studio ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို ဇူလိုင်လ ၂၈ ရက်၊ နံနက် ၉ နာရီက အမှတ် ၇၈၊ လမ်းသစ်လမ်း၊ မော်တင်၊ လမ်းမတော်တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ အဆိုပါ အခမ်းအနားသို့ မတင်မီသွင်း၊ မော်ဒယ်အလင်းရောင်၊ ရွှေသမီးအစရှိသူများ တက်ရောက် ခဲ့ကြသည်။ Two Hearts Wedding Dress & Photo Studio မှ လက်ထပ် မင်္ဂလာရာသီများတွင် Wedding Dress ငှားရမ်းခြင်း၊ လက်ဝတ်ရတနာများ ငှားရမ်းနိုင်ခြင်းများအပြင် Out Door ဓာတ်ပုံများကို ချိုသာသော ဈေးနှုန်းများဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

နေဒက်ခံပန်းသတင်း စာအုပ်မိတ်ဆက်ပွဲအခမ်းအနား

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်း ၁၀ ဦး ရေးသားထားသော စာများကို စုစည်းဖော်ပြထားသည့် 'နေဒက်ခံပန်းသတင်း' စာအုပ်မိတ်ဆက်ခြင်း အခမ်းအနားကို ဩဂုတ်လ ၉ ရက်၊ မွန်းလွဲ ၁ နာရီက ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းရှိ Home House of Media & Entertainment တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် စာရေးသူ ၁၀ ဦး၏ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားစဉ်က ဖြစ်ရပ်များအကြောင်းနှင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဖြစ်ခဲ့စဉ်က အတွေ့အကြုံများအကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ကြသည်။ ယင်းအတွေ့အကြုံများအကြောင်း ရေးသားထားသော အဆိုပါ စာအုပ်ကို လင်းလွန်းခင်စာပေမှ တန်ဖိုးကျပ် ၂၀၀၀ ဖြင့် ထုတ်ဝေရောင်းချနေပြီဖြစ်သည်။

International Youth Day အထိမ်းအမှတ်ပွဲ

မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန်အသင်း၊ လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့အစည်းက ကုလသမဂ္ဂ လူဦးရေ ရန်ပုံငွေအဖွဲ့၏ပံ့ပိုးမှုဖြင့် ကျင်းပသော "၂၀၁၃ခုနှစ် နိုင်ငံတကာ လူငယ်များနေ့" အထိမ်းအမှတ် စကားစွမ်းရည်ပြိုင်ပွဲကို ဩဂုတ်လ ၁၂ ရက် မွန်းလွဲ ၁ နာရီက Dolphin ဘားသောက်ဆိုင်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအခမ်းအနားတွင် တင်ဆက်သူများအဖြစ် ဇင်မိုး၊ မော်ဒယ်အေးချမ်းမိုးတို့က ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပြီး အဲဒါနီဒိုင်အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် စာရေးဆရာ ချစ်ဦးညို၊ အကယ်ဒမီဆွေဇင်ထိုက်၊ ဒေါက်တာသန်းထွဋ် (လင်းဆေး-၁)၊ ဒေါက်တာခိုင်စိုးဝင်း၊ ဒေါက်တာသန်းစိုးတို့က ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ပြိုင်ပွဲတွင် ရေကြည်ရာမြက်နုရာခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင် လူငယ်အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့က စကားစစ်ထိုးခဲ့ကြသည်။ ယင်းအခမ်းအနားသို့ ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့အစည်း အသီးသီးနှင့်တကွ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူငယ် ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။

Park Royal ဟာ Perfectil Event ကျင်းပ

London အခြေစိုက်ထုတ်ကုန်ဖြစ်သော Perfectil မိတ်ဆက်ပရိုမိုးရှင်း event တစ်ရပ်ကို ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့ ညနေက Park Royal ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအခမ်းအနားတွင် Perfectil ထုတ်ကုန်များအကြောင်း မိတ်ဆက်ပြောကြားခြင်း၊ အထူးလျှော့ဈေးများဖြင့် ရောင်းချခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပြီး သရုပ်ဆောင်မော်ဒယ်များ၊ တေးသံရှင်များ၊ Dancer များ၏ ဖျော်ဖြေမှုများဖြင့်လည်း တင်ဆက်ခဲ့ကြသည်။ Perfectil Tablet ကို ခန္ဓာကိုယ်လှပဖွဲ့စည်းပုံအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော သဘာဝဓာတ်များ၊ ဝိတာမင်နှင့် သတ္တုဓာတ်များဖြင့် ပေါင်းစပ် ပြုလုပ်ထားပြီး ဆံပင်၊ အသားအရေ ခြေသည်းလက်သည်းများ လှပကောင်းမွန်စေရန် ထုတ်လုပ်ထားကြောင်း သိရပြီး ဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

မရေးမကောင်း ရေးမကောင်း

ညီညီညာညာ ညက်ညက်ညောညော

တိတ်တိတ်ကလေးမှ ဖွလို့ကောင်း

ခဏခဏလော တောက်တီးတစ်ယောက် ကျန်းမာရေး အလွန်ကုန်စိုက်ဖြစ်ပါ သမျှ။ အချင်လို မိုးထဲလေထဲ ခဏပဲဆိုပြီး ဖြတ်ပြေးတာမျိုးတောင် မလုပ်။ ကျန်းမာရေးကောင်း မိုးရွာရင် ထီးဆောင်းဖြစ်အောင်ဆောင်းတယ်။ ကား တစ်ကူးတာက စလို အဖက်ဆီးခင် (မတော်တဆထိခိုက်နိုင်မယ့်) ဖြစ်နိုင် တာတွေကို သတိထားတယ်။ ဆေးရုံရောက်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့အသိက ကြီးကြီးမားမားကို ဝင်နေတာကလား။ မတော်ဆေးရုံပေါ်မှာ မပြောနိုင် မဆိုနိုင်ဖြစ်နေချိန်ကျမှ ပဏ္ဍိပ်ဆိုင်တက်မယ့် မမတွေ အလွှဲလွှဲပေါ်လာမှာ ကြောက်လို့ပါ။ ဗျာ . . . တောက်တီးစွဲတာ မယ့်ဘူးဟုတ်လား။ တောက်တီးလည်း အထင်မခံချင်ပါဘူးဗျာ။ လူရှိသေရှင်ရှိသေလေးနေပြီး ကျိတ်ပုန်းခုပ်ရတာ တယ်လောက်ရင် ခုန်စရာလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ တော်တော်များများသိပါတယ်ဗျာ။ ခုတော့ ကိုယ်ရှိတဲ့ ယုံထင်ကြောင်ထင် ပုံလေးတွေကို နောက်ကြောင်းရှင်းကြောင်း ရှင်းသလို ရိုးရိုးသားသား တင်သလိုလို့နဲ့ ပြောနိုင်ဆိုနိုင်တုန်း ဖွဘုတ် အဲလေး Facebook ပေါ် မသိမသာလေး တင်တင်နေရတယ်ဗျို့။ သယ်ချင်းတို့လည်း ကျန်းမာရေး ဝရံစိုက် ဟတ်လား။

funny photo/ funny photo/ funny photo/ funny photo/ funny photo/ funny photo/ funny photo

မိသားစုကို စာတမ်းတင်ရန် တောင်းကြည့်...

မင်္ဂလာဆောင် မပိတ်လည်း အေးတယ်

သတို့သား ဂန်နန်စတိုင်

ဆိုတော့ကား ဆရာမ စိတ်ဓာတ်ကျမကျ မသိပေမယ့် ကျွန်မတို့တွေဟာ ညှပ်ပတ်စိန်ပါတီ ဝင်မှန်းတော့ သဘောပေါက်မှာပါ။ ကျွန်မတို့ ညပစ ပါတီက ၂၀၁၅ မှာတော့ ဝင်မရွေးသေးပါ။

ပိုးရှိရင် အားရှိမှ

တောက်တီးမလည်း အခုတလော ပိုးထနေတယ်။ ပိုးထနေတယ်ဆိုလို့ ဘာဘာညာညာ ဟိုရောဂါဒီရောဂါမထင်ကြနဲ့နော်။ ဟွန်း . . . တောက်တီးမက အော်ရှင် အော် ဟိဟိ။ မော်ဒယ် မင်းသမီးအဆိုတော် ဖြစ်ချင်နေတယ်လို့ ပြောတာပါဟယ်။ အရင်ကတော့ မင်းသမီးလုပ်မယ်။ အဆိုတော်လုပ်မယ်ပေါ့။ ဟင့်အင်း ရဘူး ရဘူး အခုက မော်ဒယ်လုပ်ရင်း မင်းသမီးလည်း လုပ်။ ဟော သီချင်းလေးလည်းဆို ပွဲထံနဲ့ခေတ်ရှင်။ ဒီတော့ တောက်တီးမထတဲ့ပိုးက အမယ်စုံ။ ရထားပေါ်ကစေးသည်လို ရှုဆေးလေးက တစ်ခု၊ နည်းသလားရမယ် ဒီလို နားဖာကလော်လည်း ပါသေး၊ နည်းသလား ရမယ်၊ ဒီမှာ တွယ်ချိတ်လေးက တစ်တွဲ . . . ခစ် ခစ် အဲလိုပေါ့နော်။

ဝါပေပဲ့ပေါ့နော်။ တောက်တီးမရဲ့ ထသော ပိုးက ကြာကြာမခံပါဘူး။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကြာကြာမခံနိုင်လို့။ အယ် . . . ဘာခံရမှာတုံး။ စိတ် ရှည် ဇွဲသန် သည်းခံ ပြုရန်သာသနာ။ အဲ . . . ဟုတ်ဘူးတော့။ စိတ်ရှည် ဇွဲသန် သည်းခံပြုရန် အနုပညာဆိုသလိုပေါ့ရှင်။ တောက်တီးမက ဘယ် ဟာကိုမှ လက်ကြောမှမတင်တာ။ လက်ကြောတင်မကဘဲ ရှိသမျှအကြော အတုန် တင်းရမယ့် ဒီနယ်ပယ်ကြီးထဲ ကြာကြာခံမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပါရှင်။ ဟွန်း ရှင်ကြီးတို့ကလည်း . . . တောက်တီးမ ပိုကြောက် သွားတာက ဒီလောကရဲ့ အထာကိုပါ။ တောက်တီးမ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်လို့တော့ မထင်ကြပါနဲ့ အစ်ကိုတို့ရယ်။ ခိုင်လုံတဲ့ သတင်းရပ်ကွက် က လာတယ် ဆိုပါတော့။ မှားတယ်ဆိုလည်း အဲဒီရပ်ကွက်ကြီးကိုသာ ဆဲကြပါနော်။ တောက်တီးမကြားသိတာကတော့ ဒီလောကမှာ နေရာ ရရှိက ကိုယ်ပိုင် အရည်အချင်း ကြီးစားမှုလိုသလို ကံတို့ စနိုးတို့ထက် အရေးကြီးတာလည်း လိုပါသတဲ့။ အဲဒါကတော့ ကပ်ပါတဲ့။ ဒီလောကမှာ ကြီးကြီးမာမာတာတွေသာ အုပ်စိုးချုပ်ကိုင်ထားတယ် မဟုတ်လား။ အထူးသဖြင့် မင်းသားနဲ့ ဒါရိုက်တာ အဲ ထုတ်လုပ်သူလည်းပါသပေါ့ရှင်။ အကုန်လုံးတော့ မဟုတ်ကြပါဘူးတဲ့။ ဒါပေမဲ့ စင်တင်နိုင်စွမ်းသာအချို့ပေါ့ လေ။ ကိုယ့်အရည်အချင်းတွေ ခဏထား။ သူတို့ အလိုကျသတ်ကိုကမှသာ ပွဲထုတ်ပေးပါသတဲ့။ ကားတွေ ရိုက်ရပါသတဲ့။ အဲလိုမှမဟုတ်လို့ သမီးက ခါးဖုံးတွေ ဝါသနာမပါပါဘူးလို့ ခေါင်းကလေးများ ခါမိသကဲ့ နေရာမရ။ ဗွဲ့ထုတ်ခြင်း မခံရ။ ဟိုလူခေါ်ရိုက်နိုး၊ ဒီလူခေါ်ရိုက်နိုး မျှော်ရပါသတဲ့ရှင်။ ဖြစ်ပုံများ။ ဒါဖြင့်လည်း နေပေါ်လို့ လုပ်ဖို့မလွယ်ပါဘူးရှင်။ ဟုတ်တယ်။ လက်ရှိဈေးကွက်မှ ပေါက်နေသူများနဲ့ တွဲမှသာ ကိုယ်က နာမည်လေးရ လှသိ။ နောက်တော့ ရပ်တည်နိုင်မှာလေ။ တောက်တီးမလည်း ဒီသတင်း တွေ အာမခံပဲဆိုပါစို့ ကြားပြီးကတည်းက ထနေတဲ့ ပိုးကို ချိုးနှိမ်လို့ စိတ်လျော့လိုက်ရကြောင်းပါရှင်တို့ရယ်။ မဟုတ်ရင် ဟိုကြော်ငြာထဲကလို 'အားရှိရင် အကြာကြီးခံ' အဲလိုဖြစ်နေပါ ဦးမယ်တော်တို့ရေ ဟိဟိ တောက်တီးမ အားမရှိတာ မယုံရင် တောက်တို့ကို မေးကြည့်။

funny photo/ funny photo/ funny photo/ funny photo

နုထွတ်ကလေးမှ စင်တင်ချင်

တစ်နေ့သား တောက်တဲ့လည်း ခြေဦးတည်ရာ သေစေလို့နေ လိုက်တာ ဘော်ဘော် တစ်ယောက်နေတဲ့ ရပ်ကွက်ကို ရောက်သွားရော။ အဲဒီရပ်ကွက်မှာက မင်းသမီးနုနုငယ်ငယ် ဆယ်ကျော်သက်လေးလည်း နေတယ်လေ။ အဲဒီတော့ တောက်တဲ့ဘော်ဘော်က သူမြင်တာ ပြော တာပေါ့လေ။ ဒီလိုလေးတုည့်။

“အမယ်လေး မင်းကလည်း အဲဒီမင်းသမီးက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် တွေ လျှောက်ပြောနေတာ။ ဒီမှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဟိုလူမျိုးမင်းသားကြီးလေ သိတယ်မဟုတ်လား။ လူမျိုးမဟုတ်ဟုတ်ဟုတ် ဝိုက်လုံးလုံးဟုတ်ဟုတ် မင်းသားလေကွာ။ အလျှောက်နုနု မကွာသလို ဒါမျိုးကျတော့လည်း ကိုယ်ဖိရင်မိမောင်၊ မနက်ဆို လာခေါ်သွားလိုက်၊ ရွက်ကွင်းထင်ပါရဲ့လေ။ အဲ ညမှ ပြန်လာဖို့လိုက်၊ ရွက်ကွင်းက ထင်ပါရဲ့ကွာ။ နေဦးဟ မပြီးသေး ဘူး။ မင်း သွားရည်တွေ သုတ်လိုက်ဦး” အမယ် သူက ပြောရင်း တောက်တဲ့ကိုတောင် ခွပ်လိုက်သေးတယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေ အရောင် လက်နေတာကျ မပြောဘူး။ ဟင်းဟင်း။

“မပြီးသေးဘူးဆိုတာက သူတင်မကလို့ဟေ့။ ခေါင်းကိုင် ဖခင်ကြီး ကလည်း ပါသေးဟ။ သိတယ် မဟုတ်လား။ သူ့ရွက်တဲ့ ရာဇဝင်ကားထဲက ဇာတ်ကောင်ဇာတ်ကူးတယ်ထင်တယ်ဟ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်လေးတွေ တယ်ကြိုက်သကဲ့။ သူကလည်း မနက်မနက်ဆို လာခေါ်လိုက်၊ အဲ ပညာသင်ပေးတာ ထင်ပါရဲ့။ ညကျမှ ပြန်လာ ဖို့လိုက် အဲ ပညာသင်ခန်း ထင်ပါရဲ့ကွာ။ ငါတော့ အဲဒါတွေ တွေ့လေ မိဘကို စိတ်နာလေပဲ” တဲ့။ သင်းက “ဟုတ်တယ်လေ၊ ငါ့ကို အဲလိုမင်းသား ဒါရွက်တာ၊ ထုတ် လုပ်သူတစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်အောင်မှ မလုပ်ပေးလိုက်တာ၊ ရင်နာ တယ် အမေရေ ရင်နာတယ်” ဆိုပဲ။

တောက်တဲ့ကတော့ သင်းကို နာနာလေးဆဲပြီးသာ ပြန်လာတာ။ တကယ်ကျတော့ တောက်တဲ့လည်း ဟဲဟဲ . . . ဒီလ ထိထိုးထားပါသလား။ ကံလေးထူးလို့ သိန်း ၁၅၀၀ များပေါက်ခဲ့ရင် မကြာချက်ချင်း ဒီလောက ထဲဆင်းလို့ မိုးကျရွက်ကိုယ် လူမျိုးမင်းသားလုပ်၊ ကြိုက်တဲ့မင်းသမီး နုနု ထွတ်ထွတ်လေးတွေကို တစ်ကားရရ နှစ်ကား ရရစင်တင်ပေးချင် သေးသလား။ အလန်းဇယား . . . လာထား အာဘူး၊ ရှလူး။